

ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนเคป๊อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อป

แนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง

THE MOTIVATING FACTORS OF WRITING SLASH FANFICTION

OF K-POP IDOLS OF K-POP FANS IN THAILAND

ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนเคป๊อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปแนวชายรักชาย
หรือหญิงรักหญิง

THE MOTIVATING FACTORS OF WRITING SLASH FANFICTION
OF K-POP IDOLS OF K-POP FANS IN THAILAND

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2561

© 2561

นันท์นภัส กิจธรรมเชษฐ

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนเคป๊อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชั่นศิลปินไอดอลเคป๊อปแนวชายรักชาย
หรือหญิงรักหญิง

ผู้วิจัย นันทน์ภัส กิจธรรมเชษฐ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมา สตะเวทิน)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงวดี)

กรรมการบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรณูธร ปัญญาโสภณ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัชญ์ ครุจิต)

(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

5 พฤศจิกายน 2561

นันทน์ภัส กิจธรรมเชษฐ์. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัล,
พฤศจิกายน 2561, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือ
หญิงรักหญิง (172 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมมา สตะเวทิน

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมาก
นิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และปัจจัยจากวงการเคป็อปที่ส่งผล
ให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนศิลปินโดยเฉพาะบนช่องทาง
ออนไลน์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเนื้อหาและทำ
การตลาดให้กับศิลปินไทยในตลาดโลกโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่าการเขียน
แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวรักเพศเดียวกันของแฟนชาวไทยเกิดจากทั้งปัจจัยภายในและ
ภายนอกจำนวนมากที่ส่งอิทธิพลร่วมกัน โดยเนื้อหาแนวรักเพศเดียวกันถูกใช้ในการเขียนแฟนฟิคชัน
เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความสุขทางจินตนาการและเติมเต็มความต้องการทางสังคมบนพื้นที่
ออนไลน์เป็นหลักเนื่องจากมีคุณสมบัติในการกระตุ้นจินตนาการทางเพศของแฟนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพในขณะที่อ่อนโยนต่อความรู้สึก ส่วนปัจจัยจากวงการเคป็อปที่มีผลต่อการสร้างสื่อและ
ทำกิจกรรมเชิงรุกบนช่องทางออนไลน์ของแฟนพบว่ามาจากการมีตัวบ่งชี้ความเป็นกลุ่มแฟนศิลปิน
การทำการตลาดเชิงบุคคลให้ตัวศิลปินในปริมาณมาก การมีอยู่แล้วของชุมชนของสื่อบนโลกออนไลน์
และบรรยากาศการใช้งานที่กระตือรือร้นของสมาชิก และการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มคนที่มี
ความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัล

อนุมัติ: _____

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Kijthamchet, N. M. Com. Arts (Digital Marketing Communications), November 2018,
Graduate School, Bangkok University.

The Motivating Factors of Writing Slash Fanfiction of K-pop Idols of K-pop Fans in
Thailand (172 pp.)

Thesis Advisor: Asst. Prof. Patama Satawedon, Ph.D.

ABSTRACT

This research aimed to study the motivating factors of writing slash fanfictions of K-pop idols of K-pop fans in Thailand and the factors from K-pop industry that turned fans into active fans especially in online channels in order to find out fan insights that are beneficial for creating contents and do marketing for Thai artists in global stage. The research was conducted through qualitative methodology. The findings showed that Thai fans write slash K-pop idols fanfictions due to many intrinsic and extrinsic motivating factors that are working together. Fans use homosexual content in writing idols fanfiction mainly to pursue happiness and fulfill social needs in online space since it has potential to stimulate fans' sexual fantasies while refrain from hurting fans' feeling. Besides, it is found that having solid fandom identifications, doing a lot of personal PR activities, having media community together with its active users in online channels, and targeting at fans who are fluent in using digital technology are the factors from K-pop industry that stimulates media creation and actions of fans in online channels.

Approved: _____

Thesis Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เดินทางมาถึงยังจุดหมายปลายทางได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของ ผศ.ดร.ปฐมา สตะเวทิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความใส่ใจและคำชี้แนะในการทำ วิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัยด้วยความตั้งใจดีเสมอมา ผู้วิจัยตระหนักรู้ถึงความทุ่มเทและความตั้งใจของ อาจารย์อยู่เสมอและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ด้วยความซาบซึ้งใจเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.ดร.โยธิน แสวงดี รวมถึง ผศ.ดร.ธรรณูธร ปัญญา โสภณ และ ผศ.ดร.วรัญญู ครุจิต ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำงาน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ในที่สุด

ขอขอบพระคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 11 ท่านที่สละเวลาและมอบข้อมูลอันเป็นประโยชน์และมี ค่ายิ่งแก่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ขอขอบคุณเพื่อน นักเรียนไทยในเกาหลีทุกคนที่คอยตอบคำถามมากมายเกี่ยวกับวงการเคป็อบ ขอขอบคุณเจ้าหนูมารีมีลูก แมวเหมียวที่ช่วยอธิบายคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่จำเป็นให้อยู่หลายครั้งหลายครา ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาภาควิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัล รุ่นที่ 1 ทุกคนที่คอยให้กำลังใจกันมาจนช่วงเวลา สุดท้ายของชีวิตนักศึกษาปริญญาโท

ขอขอบพระคุณป้า แม่ เฮียปรีนซ์ เจ๊พลอย อาม่า อากัง และครอบครัวทุกคน ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้การสนับสนุน ความช่วยเหลือ ความห่วงใย ให้กำลังใจ ให้เสียงหัวเราะ คอยอยู่เคียง กันข้างในทุกๆ ท่วงทำนองของชีวิตและร่วมยินดีกับทุกความสำเร็จ เพราะมีทุกคนอยู่อย่างนี้จึงทำให้ ผู้วิจัยได้รู้ถึงคุณค่าของการมีชีวิต และได้เห็นถึงความโชคดีของตัวเองที่มีคนที่รักและมีคนให้รักอยู่ เสมอ

และในท้ายที่สุดนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ชื่อว่า “แฟน” ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิด งานวิจัยชิ้นนี้ขึ้น ขอขอบคุณพวกท่านที่ช่วยสร้างสีสันให้กับโลกใบนี้ด้วยการแบ่งปันความสุขที่เกิดขึ้น จากความชื่นชอบของท่านไปยังคนอื่นๆ ทำให้คนอื่นๆ ที่มีความชอบในสิ่งเดียวกันได้มีความสุขร่วมกัน ไปด้วย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกท่านที่ได้นำไปศึกษาตาม วัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ไม่มากนักน้อย

หากแม้ว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มิชอบบพร่องใดๆ ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดแต่เพียงผู้เดียว

นันทน์ภัส กิจธรรมเชษฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาที่วิจัย	10
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	10
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	10
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	16
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแฟน (Fan) ภาวะความเป็นแฟน (Fandom) และแฟนฟิคชัน (Fanfiction)	16
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับดนตรีเคป๊อป (K-pop) ศิลปินไอดอลเคป๊อป (K-pop Idol) และแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อป	33
2.3 แนวคิดเรื่องทฤษฎีการเคลื่อนย้าย (Transportation Theory)	54
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	62
3.1 ผู้ให้สัมภาษณ์	62
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	64
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	69
3.5 การนำเสนอข้อมูล	70
3.6 หลักจริยธรรมในการนำเสนอข้อมูลการวิจัย	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการศึกษา	72
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์โดยภาพรวม	72
4.2 ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปิน ไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง	73
4.3 ปัจจัยจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่ส่งผลให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อ และทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไอดอลเคป็อปโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์	113
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	127
5.1 ความนิยมในการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทย กับแนวทางการใช้เนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินและผลผลิตทางความบันเทิงไทยในการบุกตลาดสากล	128
5.2 แนวทางการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกบนช่องทางออนไลน์ บนพื้นฐานของผลการศึกษาจากแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทย	150
5.3 บทสรุปส่งท้าย	163
บรรณานุกรม	167
ประวัติเจ้าของผลงาน	172
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในวิทยานิพนธ์	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: รายละเอียดวันที่ วิธีการ และระยะเวลาการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้ง 11 ราย	68
ตารางที่ 4.1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์โดยภาพรวม	72

สารบัญภาพ

ภาพที่ 4.1:	ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชั่น ศิลปินไอดอลเคป๊อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง	หน้า 74

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันที่โลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล การเกิดขึ้นและพัฒนาตัวอย่างรวดเร็วของอินเทอร์เน็ตได้ทำให้การดำเนินชีวิตในทุกๆด้านของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านที่ได้รับผลกระทบโดยตรงที่สุดคือการสื่อสารซึ่งครอบคลุมไปถึงการทำการตลาดของอุตสาหกรรมต่างๆ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีผนวกกับความสามารถในการครอบครองอุปกรณ์สื่อสารและการเข้าถึงเทคโนโลยีในการสร้างและเผยแพร่สื่อของปัจเจกชนในยุคนี้ทำให้โครงสร้างอำนาจในการทำการตลาดเปลี่ยนไปจากในอดีตอย่างมหาศาล จากเดิมที่แบรนด์เคยมีอำนาจทางการตลาดเหนือผู้บริโภคโดยสิ้นเชิงจากเป็นผู้ผูกขาดความสามารถในการส่งสารไปยังมหาชน ในปัจจุบันนี้ปัจเจกชนที่อยู่ในฐานะผู้บริโภคกลับมีความสามารถในการสร้างสื่อและส่งออกสื่อไปยังผู้คนจำนวนมากด้วยเช่นกัน ทำให้อำนาจในการทำการตลาดไม่ได้รวมศูนย์อยู่ที่แบรนด์ฝ่ายเดียวอีกต่อไป แต่ถูกกระจายออกไปยังผู้บริโภคที่มีความสามารถในการสื่อสารกับมหาชนเช่นกันอีกด้วย ความสามารถในการสื่อสารของผู้คนในยุคดิจิทัลนี้มีมากถึงในระดับที่กล่าวได้ว่าไม่มีครั้งไหนที่มนุษย์จำนวนมากมาหมาดหามาสาละจะมีอำนาจในการแสดงออก ร่วมมือกัน และเชื่อมโยงถึงกันในระดับโลกได้มากถึงเพียงนี้อีกแล้ว (Mini, 2010)

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความสามารถทางการสื่อสารที่เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ผู้บริโภคทุกวันนี้มีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการสร้างและเผยแพร่สื่อด้วยตนเอง รวมถึงมีกิจกรรมด้านการสื่อสารที่เกี่ยวกับการบริโภคในเชิงรุกมากกว่าในอดีตเป็นอย่างมากโดยเฉพาะบนพื้นที่อินเทอร์เน็ต สื่อที่ผู้บริโภคสร้างขึ้นในปัจจุบันนี้จึงมีอยู่ในรูปแบบที่หลากหลายโดยที่จำนวนมากนั้นก็เป็นสิ่งที่สร้างผลประโยชน์ทางการตลาดให้แก่ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเป็นอย่างมากโดยที่ผู้ผลิตไม่จำเป็นต้องลงทุนอะไรเลย ซึ่งเราเรียกสื่อในลักษณะนี้ว่า เอิร์นดมีเดีย (Earned Media) แต่ไม่เพียงเท่านั้น ในยุคที่ผู้บริโภคมีทั้งความสามารถและความกระตือรือร้นในการสร้างและส่งออกสื่อจนมีสื่อโดยผู้บริโภคไหลเวียนอยู่ในพื้นที่ของอินเทอร์เน็ตจำนวนมากมายเช่นนี้ สื่อที่ผู้บริโภคสร้างขึ้นทั้งหลายจึงมีคุณค่าต่อผู้ผลิตในอุตสาหกรรมในระดับที่ลึกซึ้งกว่าการเป็นเพียงเอิร์นดมีเดียในฐานะที่เป็นแหล่งข้อมูลชั้นเลิศที่ฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมสามารถนำมาศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้บริโภคตัวจริงของพวกเขา ทั้งในแง่ของความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความต้องการ ความคาดหวัง และพฤติกรรมต่างๆที่ผู้บริโภคมีเกี่ยวกับสินค้าและบริการของพวกเขาซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาสินค้าและบริการ รวมถึงแนวการทำ

การตลาดของพวกเขาให้เป็นที่น่าพอใจสำหรับผู้บริโภคได้มากยิ่งขึ้นโดยที่พวกเขาไม่ต้องลงทุนหรือลงแรงใดๆในการแสวงหามาอีกด้วย

อุตสาหกรรมหนึ่งในปัจจุบันที่เราเห็นได้ชัดว่ามีการสร้างสื่อของฝ่ายผู้บริโภคกันอย่างกระตือรือร้นและสร้างออกมาในรูปแบบที่หลากหลายมากก็คืออุตสาหกรรมบันเทิง เหตุผลหนึ่งที่น่าจะเป็นเพราะอุตสาหกรรมบันเทิงเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่่ว่าใครก็สามารถเป็นผู้บริโภคได้ทั้งสิ้นเพราะไม่ว่าใครก็สามารถเข้าถึงและเสพสื่อบันเทิงได้ จึงทำให้อุตสาหกรรมนี้มีปริมาณผู้บริโภคอยู่เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบับอุตสาหกรรมอื่นๆ นอกจากนั้นเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ทำให้ผู้คนไม่ว่าจะมาจากในภูมิภาคใดของโลกก็สามารถเข้าถึงผลผลิตทางความบันเทิงของพื้นที่ต่างๆทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วถึงกันได้ทั้งหมดแล้วก็ยังทำให้การสร้างสื่อขึ้นล้ากับผลผลิตทางความบันเทิงเป็นสิ่งที่ผู้คนจากที่ต่างๆทั่วโลกสามารถทำเพื่อความบันเทิงร่วมกันในชุมชนออนไลน์ได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอุตสาหกรรมบันเทิงจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้บริโภคอยู่เป็นจำนวนมากและไม่ว่าใครก็สามารถเป็นผู้บริโภคได้ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ก็จะมีผู้บริโภคส่วนหนึ่งที่มีความชื่นชอบและมีความรู้สึกผูกพันกับบุคคลหรือสื่อบันเทิงหรือที่เรียกรวมๆ ว่าผลผลิตทางความบันเทิงเฉพาะอย่างในระดับที่มากกว่าคนทั่วไป และเป็นคนที่มักติดตามและให้การสนับสนุนแก่ผลผลิตทางความบันเทิงชนิดนั้นมากเป็นพิเศษ ซึ่งเราเรียกผู้บริโภคลักษณะนี้ว่า แฟน (Fan) โดยแฟนนี่เองที่เป็นกลุ่มคนที่มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้สร้างสื่อและผู้ที่กิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนแก่ผลผลิตทางความบันเทิงที่พวกเขาชื่นชอบโดยเฉพาะในยุคดิจิทัลนี้ที่การสร้างและส่งออกสื่อ รวมถึงการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนกลายเป็นเรื่องที่ปัจเจกบุคคลสามารถทำได้โดยง่ายและยังส่งผลกระทบต่อในวงกว้างขึ้นเมื่อเกิดบนพื้นที่ออนไลน์ที่ได้เชื่อมพื้นที่ต่างๆทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกัน ในยุคนี้ แฟน ของอุตสาหกรรมบันเทิงจึงมีได้เป็นได้เพียงผู้บริโภคที่เฉื่อยชา (Passive Fans) ที่ทำได้เพียงบริโภคผลผลิตทางความบันเทิงไปอย่างไม่มีสิทธิมีเสียงเหมือนเช่นในอดีตอีกต่อไป หากความสามารถและความกระตือรือร้นในการสื่อสารและการสร้างสื่อของพวกเขาในยุคนี้ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นตัวแสดงที่มีบทบาททางการตลาดซึ่งสามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่ออุตสาหกรรมได้สูงมากจนฝ่ายผู้ผลิตไม่สามารถมองข้ามเหมือนเช่นในอดีตได้อีกต่อไปแล้ว

สำหรับสื่อโดยแฟนที่แฟนของอุตสาหกรรมบันเทิงนิยมสร้างขึ้นล้ากับผลผลิตทางความบันเทิงที่พวกเขาชื่นชอบและส่งต่อกันอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตนั้นมีให้เห็นอยู่ในหลากหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น

งานศิลปะโดยแฟน หรือ แฟนอาร์ต (Fanart) ภาพเคลื่อนไหวสั้นๆ หรือ ไฟล์กีฟ (GIF File) วิดีโอล้อเลียน (Parody) วิดีโอที่แฟนตัดต่อขึ้นเฉพาะกิจเกี่ยวกับสิ่งที่ชื่นชอบด้วยวัตถุประสงค์ส่วนตัว (OPV) วิดีโอสรุปเนื้อหา (Recap) พร้อม รีวิว (Review) วิดีโอการร้องเพลงหรือเต้น คัฟเวอร์ (Cover) คำบรรยายประกอบวิดีโอ (Subtitle) ที่เป็นคำแปลในภาษาต่างๆ เป็นต้น โดยสื่อทุกรูปแบบนี้

นอกจากจะมีคุณค่าต่อผู้ผลิตในอุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นเอิร์นดมีเดีย ก็ยังล้วนมีคุณค่าในฐานะที่เป็นแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนที่ฝ่ายผู้ผลิตสามารถนำมาศึกษาได้อีกด้วย ซึ่งในแง่ของการเป็นแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนนั้น ในบรรดาสื่อที่แฟนนิยมสร้างขึ้นหลากหลายรูปแบบนั้นก็ยังมีสื่ออีกรูปแบบหนึ่งที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งในแง่ของการเป็นภาพสะท้อนของความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการเชิงลึกที่แฟนมีต่อผลผลิตทางความบันเทิงที่พวกเขาชื่นชอบ นั่นก็คือ แฟนฟิคชัน (Fanfiction หรือ Fan Fiction) โดยคำว่าแฟนฟิคชันนั้นเป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มาจากการผสมกันของคำว่า แฟน (Fan) และ ฟิคชัน (Fiction) ซึ่งแปลตามตัวได้ว่าเรื่องแต่งของ/โดยแฟน หมายถึงเรื่องแต่งที่แฟนสร้างขึ้นโดยมีคหรือสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาชื่นชอบเป็นตัวตั้งต้นในการเขียน ซึ่งในกรณีของแฟนฟิคชันของวงการบันเทิงนั้นตัวตั้งต้นก็อาจเป็นผลผลิตทางความบันเทิงชนิดใดก็ได้ เช่น นักร้อง นักแสดง ศิลปิน ดารา ละคร ภาพยนตร์ นิยาย การ์ตูน รวมไปถึงบุคคลหรือสื่อบันเทิงชนิดใดก็ได้ที่แฟนซึ่งเป็นผู้เขียนชื่นชอบและต้องการนำมาใช้เป็นตัวแสดงหรือแกนหลักในเรื่องแต่งตามจินตนาการของพวกเขา โดยที่การดำเนินเรื่องราวในแฟนฟิคชันนั้นจะมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงหรือเรื่องราวต้นฉบับของผลผลิตทางความบันเทิงที่อ้างอิงถึงมากน้อยแค่ไหนก็ได้ ไม่มีกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขใดๆกำกับไว้ ทุกอย่างล้วนแล้วแต่ใจของผู้แต่งทั้งสิ้น ฉะนั้นแล้ว แฟนฟิคชันจำนวนมากจึงเป็นสื่อที่เกิดขึ้นจากความคิดและจินตนาการของแฟนโดยแท้เนื่องจากแฟนเป็นผู้กำหนดเนื้อหาในเรื่องทั้งหมดอย่างอิสระ การศึกษาปรากฏการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแฟนฟิคชัน รวมไปถึงปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังการเขียนแฟนฟิคชันของแฟนจึงน่าจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด การตีความ ทศนคติ จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังที่บรรดาแฟนมีต่อผลผลิตทางความบันเทิงที่พวกเขานำมาใช้เป็นตัวตั้งต้นในงานเขียนของพวกเขาได้เข้าถึงจิตใจของแฟนผู้เขียนได้มากที่สุด เนื่องจากเนื้อหาในแฟนฟิคชันถูกถ่ายทอดออกมาจากความคิดและจินตนาการสร้างสรรค์ของตัวแฟนที่เป็นผู้เขียนเอง

สำหรับแฟนฟิคชันนั้นกล่าวได้ว่าเป็นสื่อโดยแฟนแห่งยุคดิจิทัลโดยแท้ เนื่องจากเป็นสื่อที่ผุดขึ้นมามีบทบาทในหมู่แฟนทั่วโลกได้ก็เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต แม้ว่าอันที่จริงแล้วแฟนฟิคชันจะถูกสร้างขึ้นและถูกใช้งานโดยบรรดาแฟนมาตั้งแต่ก่อนที่โลกจะก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลแล้ว แต่ด้วยความที่แฟนฟิคชันในอดีตยังคงถูกผลิตขึ้นในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งการผลิตและการขนส่งยังต้องอาศัยเครื่องจักรขนาดใหญ่และทุนทรัพย์จำนวนมากจึงทำให้สื่อโดยแฟนชนิดนี้เป็นที่รู้จักและนิยมกันอยู่ในวงจำกัดเท่านั้น เมื่อต่อมาโลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่อินเทอร์เน็ตได้ทำลายกำแพงทางภูมิศาสตร์ลงโดยเชื่อมโลกทั้งใบเข้าไว้ด้วยกัน การเผยแพร่และเข้าถึงสื่อจากที่ต่างๆ กลายเป็นเรื่องง่าย อีกทั้งเทคโนโลยีในการสร้างและเผยแพร่สื่อก็ยังถูกพัฒนาให้ผู้คนที่เป็นปัจเจกชนทั้งหลายสามารถใช้งานได้ด้วยตัวเองอย่างง่ายดาย สะดวกรวดเร็ว และไม่ต้องอาศัยทุนทรัพย์มากมายเหมือนเช่นในอดีต บรรดาแฟนจึงต่างพากันเข้ามาสร้างชุมชนกันบนพื้นที่อินเทอร์เน็ตเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

ซึ่งก็รวมไปถึงการสร้างสื่อต่างๆและแบ่งปันกันในหมู่พวกเขาบนพื้นที่นั้นกันมากขึ้นเรื่อยๆ และแฟนฟิคชันก็เป็นหนึ่งในสื่อที่บรรดาแฟนนำเข้ามาเผยแพร่และทำกิจกรรมกันบนพื้นที่อินเทอร์เน็ตด้วย สื่อชนิดนี้จึงกลายเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้นและได้รับความนิยมในหมู่แฟนกลุ่มต่างๆทั่วโลกมากขึ้นเรื่อยๆมาจนถึงปัจจุบันจนกล่าวได้ว่าแฟนฟิคชันเป็นสื่อโดยแฟนแห่งยุคดิจิทัลโดยแท้แน่นอน

ลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจของการเขียนและอ่านแฟนฟิคชันทั่วโลกนับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันก็คือ ผู้เขียนและผู้อ่านแฟนฟิคชันเกือบทั้งหมดนั้นเป็นผู้หญิง อีกทั้งเนื้อหาสาระของแฟนฟิคชันส่วนมากก็จะมุ่งเน้นไปที่เรื่องราวความรักและการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละคร แฟนฟิคชันจึงมักได้รับความสนใจจากนักวิชาการในประเด็นของการเป็นสื่อที่สะท้อนถึงแนวความคิดเกี่ยวกับความรัก ความสัมพันธ์และจินตนาการทางเพศของผู้หญิงอยู่เสมอ (Lamb & Veith, 1986; Jenkins, 1992; 2013; Penley, 1994; Kustritz, 2003; Driscoll, 2006; Hellekson & Buss, 2006 และ Russ, 2014) นอกจากนี้ ลักษณะอีกอย่างหนึ่งของแฟนฟิคชันที่มีความน่าสนใจและมักถูกนำมาตั้งคำถามในเชิงวิชาการมากที่สุดมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันก็คือการที่แฟนฟิคชันจำนวนมากถูกแต่งขึ้นในรูปแบบของนิยายรักผสมสื่อลามกแนวชายรักชาย หรือที่เรียกว่า สแลช (Slash) (Lamb & Veith, 1986; Hellekson & Buss, 2006; Russ, 2014) ซึ่งแฟนฟิคชันแนวสแลชนี้ก็เป็นหนึ่งในแนวของแฟนฟิคชันที่ได้รับความนิยมสูงที่สุดมาตั้งแต่ในยุคแรกๆ ที่แฟนฟิคชันถือกำเนิดขึ้นเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันจนส่งผลให้แฟนฟิคชันแนวนี้ถูกจัดให้เป็นแฟนฟิคชันแนวหลักแนวหนึ่งในบรรดาแฟนฟิคชันทั้งหมดตามการแบ่งของ ดริสคอลล์ (Driscoll, 2006) ที่ได้แบ่งแฟนฟิคชัน ออกเป็น 3 แนวหลัก ได้แก่ หนึ่ง แฟนฟิคชันที่มีเนื้อหาความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักต่างเพศหรือแบบรักชายหญิง (Het) สอง แฟนฟิคชันที่มีเนื้อหาความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน หรือ สแลช (Slash) และสาม แฟนฟิคชันแนวอื่นๆที่เนื้อเรื่องไม่ได้มุ่งเน้นการนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์และการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละคร (Gen) เช่น แฟนฟิคชันแนวสยองขวัญ แนวฆาตกรรม แนวสืบสวนสอบสวน แนวชีวิต แนวตลก แนวนิยายวิทยาศาสตร์ เป็นต้น โดยที่แฟนฟิคชันเกือบทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอยู่ในหมวดของแฟนฟิคชันที่มีเนื้อหาความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักต่างเพศและแฟนฟิคชันที่มีเนื้อหาความสัมพันธ์ของตัวละครแบบรักเพศเดียวกัน ทั้งนี้ คำว่า สแลชนั้นถูกใช้ในชุมชนของแฟนฟิคชันหลายๆแห่งเพื่อจำกัดความแฟนฟิคชันแนวรักเพศเดียวกันโดยรวมทั้งหมด ซึ่งก็ครอบคลุมไปถึงแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิงด้วย แต่ในชุมชนของแฟนฟิคชันหลายๆแห่งจะแยกการเรียกแฟนฟิคชันทั้ง 2 ประเภทออกจากกันโดยให้คำว่าสแลชเป็นคำเรียกแฟนฟิคชันแนวชายรักชายเท่านั้น และใช้คำว่า เฟมสแลช (Femslash/ Femmeslash หรือ f/f Slash) เพื่อเรียกแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิง

สำหรับสถานการณ์ของแฟนฟิคชันในประเทศไทยนั้น แฟนฟิคชันยังคงเป็นสื่อโดยแฟนที่ยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย แต่ก็เป็นที่นิยมอย่างมากในกลุ่มก้อนของแฟนของวงการบันเทิงหรือสื่อบันเทิงเฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มแฟนการ์ตูนญี่ปุ่น กลุ่มแฟนศิลปินไอดอลญี่ปุ่น และในปัจจุบันนี้ก็

กลายมาเป็นที่นิยมมากที่สุดในกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเกาหลี จากการสำรวจในชุมชนแฟนฟิคชันที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ณ ปัจจุบันนี้ ซึ่งก็คือเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer ที่มีแฟนฟิคชันอยู่กว่าหนึ่งแสนเรื่อง และแบ่งหมวดหมู่ของแฟนฟิคชันออกเป็น 6 หมวดหมู่ ได้แก่ แฟนฟิคชันเกาหลี แฟนฟิคชันไทย แฟนฟิคชันเอเชีย แฟนฟิคชันฝรั่ง แฟนฟิคชันนิยาย การ์ตูน เกม และแฟนฟิคชันอื่นๆ พบว่า หมวดหมู่ของแฟนฟิคชันที่มีจำนวนเรื่องมากที่สุดในปัจจุบันนี้ก็คือแฟนฟิคชันเกาหลี โดยตัวตั้งต้นของแฟนฟิคชันที่ถูกนำมาเขียนถึงมากที่สุดก็คือบรรดาศิลปินไอดอลเคป็อป

(K-pop idol) นอกจากนั้นจากการสำรวจยังพบว่าสภาพการณ์ของแฟนฟิคชันในประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ของแฟนฟิคชันทั่วโลกดังที่ได้กล่าวไป นั่นก็คือผู้เขียนและผู้อ่านแฟนฟิคชันในประเทศไทยส่วนมากเป็นผู้หญิง และเนื้อเรื่องของแฟนฟิคชันส่วนมากก็เน้นไปที่เรื่องราวความรักความสัมพันธ์และการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละคร อีกทั้งแฟนฟิคชันแนวสแลชก็ยังเป็นแฟนฟิคชันแนวที่ได้รับความนิยมอย่างสูง ซึ่งก็รวมไปถึงในหมวดของแฟนฟิคชันเกาหลีที่แฟนฟิคชันแนวสแลชเป็นแฟนฟิคชันแนวที่มีจำนวนเรื่องมากที่สุดในหมวด โดยเฉพาะแนวชายรักชาย และรองลงมาก็คือแนวหญิงรักหญิง แต่คำที่สมาชิกในชุมชนของแฟนฟิคชันในประเทศไทยนิยมใช้เรียกแฟนฟิคชันแนวชายรักชายก็คือคำว่า ยาโออิ (Yaoi) แทนคำว่าสแลช และคำที่นิยมใช้เรียกแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิงก็คือคำว่า ยูริ (Yuri) แทนคำว่า เฟมสแลช ซึ่งเป็นการเรียกตามแบบของญี่ปุ่น ข้อมูลเหล่านี้ทำให้เราอุปมาได้ว่ากลุ่มแฟนในประเทศไทยที่นิยมเขียนและอ่านแฟนฟิคชันมากที่สุดในปัจจุบันนี้ก็คือกลุ่มแฟนอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีใต้โดยเฉพาะกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่ส่วนมากแล้วเป็นผู้หญิง และกลุ่มแฟนกลุ่มนี้ก็ยังนิยมการจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเรื่องราวทางเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงอีกด้วย ซึ่งในประเด็นของการที่แฟนฟิคชันแนวสแลชได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่ผู้หญิงนั้นก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณธร เจียรรัตนกุล (2550) ที่เคยทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริโภคการ์ตูนญี่ปุ่นแนวยาโออิหรือแนวชายรักชายในประเทศไทยและพบว่าผู้อ่านการ์ตูนประเภทนี้เกือบทั้งหมดเป็นผู้หญิง

ด้วยความที่อุตสาหกรรมเคป็อปเป็นอุตสาหกรรมบันเทิงร่วมสมัยของเกาหลีใต้ที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นที่นิยมไปทั่วโลกมาตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 อีกทั้งกลุ่มเป้าหมายของอุตสาหกรรมเคป็อปก็ยังเป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุน้อย บรรดาแฟนของอุตสาหกรรมเคป็อปทั้งในเกาหลีใต้และทั่วโลกส่วนใหญ่จึงเป็นผู้หญิงวัยรุ่นยุคใหม่ที่ยังมีอายุน้อยเป็นหลัก คุณลักษณะนี้เมื่อประกอบกับการที่แฟนฟิคชันเป็นเรื่องแต่งโดยแฟนที่ไม่มีข้อบังคับหรือเงื่อนไขใดๆกำกับไว้ และส่วนมากก็มักถูกแต่งออกมาในรูปแบบของนิยายรักโรแมนติกผสมสื่อลามก ก็ทำให้ปรากฏการณ์ที่แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปส่วนมากในทั่วโลกซึ่งก็รวมถึงในประเทศไทยด้วยถูกเขียนขึ้นในแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงเป็นปรากฏการณ์ที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งในแง่ของการเป็นภาพสะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการที่บรรดาหญิงสาวรุ่นใหม่ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคหลักของอุตสาหกรรม

บันเทิงในยุคนี้มีต่อศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบ เนื่องจากเนื้อหาของตัวละครศิลปินที่ถูกเขียนไว้ในแฟนฟิคชันของพวกเขาซึ่งเกิดจากการจินตนาการของพวกเขาเองนั้นในทางหนึ่งก็เป็นสิ่งที่สื่อให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังที่พวกเขามีต่อศิลปิน และในขณะเดียวกัน การที่แฟนฟิคชันนั้นแม้จะเป็นเรื่องแต่ง แต่ก็มิได้เป็นเรื่องแต่งที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนอย่างลอยๆ หากเป็นเรื่องแต่งที่เกิดจากจินตนาการที่มีการอ้างอิงไปยังบุคคลหรือสื่อบันเทิงที่มีตัวตนหรือเรื่องราวดั้งเดิมของตัวเองอยู่แล้ว โดยเฉพาะในกรณีของแฟนฟิคชันที่มีตัวตั้งต้นเป็นบุคคลจริงที่มีชีวิตและมีตัวตนอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งครอบคลุมไปถึงแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปด้วยก็ยิ่งทำให้ปรากฏการณ์นี้มีความน่าสนใจมากขึ้นไปอีก เพราะในการเขียนเรื่องแต่งที่อ้างอิงไปยังบุคคลที่มีเรื่องราวและเนื้อหาดั้งเดิมเป็นของตัวเองอยู่แล้วนั้น มุมมอง ทักษะคิด และการตีความด้านเนื้อหาตัวตนที่ผู้เขียนมีต่อศิลปินที่พวกเขานำมาเขียนถึงย่อมมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งในจินตนาการที่พวกเขามีต่อศิลปินเหล่านั้น เนื่องจากผู้เขียนมักต้องอาศัยภาพจำเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของบุคคลเหล่านั้น ซึ่งมีที่มาจากมุมมอง ทักษะคิด การรับรู้ และการตีความที่พวกเขามี มาผนวกกับจินตนาการของพวกเขาในการประกอบสร้างมิติต่างๆ ให้กับตัวละครเพื่อให้ตัวละครเหล่านั้นมีชีวิตขึ้นในเรื่องราวใหม่ที่ถูกสร้างขึ้น เช่น ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ภูมิหลัง ประสบการณ์ สิ่งที่ชอบ สิ่งที่กลัว ทักษะคิดที่มีต่อตัวละครหรือเหตุการณ์ต่างๆ การตัดสินใจหรือการตอบสนองต่อเงื่อนไขต่างๆ ในชีวิต เป็นต้น ฉะนั้นแล้ว ในขณะที่เนื้อหาของตัวละครศิลปินที่ถูกเขียนขึ้นในแฟนฟิคชันนั้นเป็นภาพสะท้อนของความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังที่บรรดาแฟนผู้เขียนมีต่อศิลปินอยู่นั้น เนื้อหาเหล่านั้นก็ยิ่งเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงมุมมอง ทักษะคิด การรับรู้ และการตีความที่บรรดาแฟนมีต่อศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบในเวลาเดียวกันด้วย ฉะนั้น การศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาและที่มาที่ไปของการที่บรรดาแฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันนิยมเขียนแฟนฟิคชันของศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบออกมาในแนวทางที่เป็นที่นิยมอย่างมากในหมู่แฟน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้ผลิตในอุตสาหกรรมบันเทิงในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังที่ผู้บริโภคและแฟนของพวกเขา มีต่อศิลปินที่ชื่นชอบผ่านการแสดงออกทางจินตนาการในแนวทางต่างๆ ซึ่งจะเป็นความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับผู้บริโภคและแฟนที่จะนำมาซึ่งข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาของผลผลิตทางความบันเทิงและแนวทางการทำการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังที่แท้จริงของผู้บริโภคให้ได้มากขึ้น โดยสำหรับประเทศไทยที่กำลังอยู่ในช่วงแห่งการพยายามผลักดันให้ผลผลิตทางความบันเทิงของเราได้รับความนิยมในระดับสากลมากขึ้นนั้น การศึกษาเชิงลึกจากกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปชาวไทยที่เป็นกลุ่มแฟนต่างชาติของอุตสาหกรรมบันเทิงยุคใหม่จากเอเชียที่ประสบความสำเร็จในระดับโลกอย่างสวยงามไปแล้วก็น่าจะเป็นกรณีศึกษาที่ดีและสร้างประโยชน์ให้เราได้เป็นอย่างมาก

ในตอนนี้ที่อุตสาหกรรมบันเทิงไทยกำลังอยู่ในช่วงแห่งการพยายามผลักดันให้ผลผลิตทางความบันเทิงของเราเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับในระดับที่เป็นสากลมากขึ้น และผลผลิตทางความบันเทิงของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ นักแสดง ศิลปิน นักร้อง และอื่นๆ ก็กำลังได้รับความสนใจและได้รับความนิยมในตลาดต่างประเทศมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชีย เช่น จีน ฮ่องกง ลาว เวียดนาม เมียนมาร์ สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย จนเกิดกระแสความนิยมในผลผลิตทางความบันเทิงไทยที่เรียกว่า ทีวินด์ (T-wind หรือ Thai Wind) ขึ้น เป็นช่วงเวลาอันดีที่ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมบันเทิงของไทยจะเร่งทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้บริโภคของอุตสาหกรรมบันเทิงร่วมสมัยในระดับสากลเพื่อนำความเข้าใจเหล่านั้นไปใช้ในการพัฒนาเนื้อหาของผลผลิตและแนวทางการทำการตลาดของเราให้ออกมาตรงใจกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้บริโภคในระดับโลกให้ได้มากที่สุด การผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงของประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเล็กๆ ในภูมิภาคเอเชียให้ได้รับความนิยมในระดับโลกนั้น แม้จะเป็นภารกิจที่อาจไม่ง่ายดายนักแต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่เป็นไปไม่ได้โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีต่างๆ ก็เอื้ออำนวย อีกทั้งประเทศเล็กๆ จากภูมิภาคเอเชียอย่างเกาหลีใต้ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นผ่านความสำเร็จอย่างท่วมท้นในการส่งออกผลผลิตทางความบันเทิงไปยังทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็วด้วยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาแล้ว ความสำเร็จของเกาหลีใต้ในครั้งนั้นจับจวบจนถึงทุกวันนี้ได้ส่งผลประโยชน์ให้กับประเทศเกาหลีใต้อย่างมหาศาล ไม่เฉพาะกับอุตสาหกรรมบันเทิงเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อเนื่องไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ ของประเทศอีกมากมายในองค์กรรวมด้วย ทั้งนี้ ด้วยความที่ผลผลิตทางความบันเทิงก็คือสินค้าทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของชาติผู้ผลิตแทรกซึมอยู่มากมาย เช่น ละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่มักมีการสอดแทรกการนำเสนอรูปแบบการดำเนินชีวิต และธรรมเนียมปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตัวละครอย่างวิธีการรับประทานอาหาร การแต่งกาย วัฒนธรรมในที่ทำงาน วัฒนธรรมการดื่ม-สังสรรค์ การใช้ภาษา ความเชื่อ ค่านิยม สถานที่ท่องเที่ยว อาหารประจำชาติ อาหารข้างถนน (Street Food) อุปกรณ์ข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน สถาปัตยกรรม แบรินด์สินค้าที่ปรากฏผ่านการโฆษณาแฝง (Tie-in) มิวสิควีดีโอที่แสดงให้เห็นสไตล์ (Style) การแต่งหน้าทำผมแบบที่เป็นที่นิยมของคนในชาติผ่านการนำเสนอของตัวศิลปิน เนื้อเพลงที่แฝงค่านิยมทางสังคมบางประการเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ของหนุ่มสาวเอาไว้ เป็นต้น การที่เกาหลีใต้เลือกผลผลิตทางความบันเทิงเป็นสินค้าส่งออกจึงมีความหมายถึงการได้เผยแพร่วัฒนธรรมของชาติไปพร้อมกับผลผลิตทางความบันเทิงเหล่านั้นด้วย ชาวต่างชาติที่ได้บริโภคสื่อบันเทิงของเกาหลีใต้ไปจึงได้เรียนรู้และซึมซับวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ไปเรื่อยๆ ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว เมื่อสื่อบันเทิงเหล่านั้นกลายเป็นที่รักและได้รับความนิยมอย่างล้นหลามจากบรรดาแฟนทั่วโลกภายใต้กระแสนิยมวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลีใต้ (Korean Popular Culture) ที่ชื่อว่า ฮันรยู (한류) หรือ เคเวฟ (K-wave หรือ Korean Wave) ความสำเร็จดังกล่าวจึงได้ก่อผลประโยชน์อย่างมหาศาลให้แก่

ภาคส่วนต่างๆของเกาหลีใต้โดยถ้วนหน้า ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม การท่องเที่ยว การศึกษา สินค้าและบริการต่างๆ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ สินค้าแฟชั่น เครื่องสำอาง การค้าปลีก ความงาม อาหาร ไปจนถึงข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันทั้งหลายของเกาหลีที่ล้วนกลายเป็นที่รู้จักและกลายเป็นสินค้าที่สามารถขายให้กับชาวต่างชาติและส่งออกได้มากกว่าในอดีตอย่างมากมายมหาศาล นอกจากนั้น การกลายเป็นจุดสนใจในด้านต่างๆมากขึ้นก็ยิ่งทำให้เกาหลีใต้กลายเป็นจุดหมายปลายทางแห่งใหม่ที่นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเลือกที่จะเดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวและสัมผัสวัฒนธรรมกันมากขึ้น ในขณะที่มหาวิทยาลัยจำนวนมากในทั่วโลกก็ยังได้ทยอยกันเปิดหลักสูตรเกาหลีศึกษาเพื่อรองรับความต้องการในการเรียนภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีของนักศึกษาในประเทศต่างๆที่มีมากขึ้นเรื่อยๆอีกด้วย จะเห็นได้ว่าปรากฏการณ์ฮันรยูหรือเคเวฟที่เกิดขึ้นนั้นได้ทำให้ประเทศเกาหลีใต้ที่เคยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ไม่มีวัฒนธรรมเป็นของตนเองอย่างแท้จริงและต้องนำเข้าวัฒนธรรมจากประเทศอื่น (จีนและญี่ปุ่น) มาโดยตลอด กลับกลายมาเป็นประเทศที่ได้รับความนิยมด้านวัฒนธรรมอย่างท่วมท้นจากผู้คนในทั่วทุกมุมโลก ยิ่งไปกว่านั้น ปรากฏการณ์นี้ก็ยิ่งทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศเกาหลีใต้พลิกโฉมหน้าจากในอดีตที่เคยเป็นไปในทางลบเนื่องจากความขัดแย้งทางการเมืองและการทหารภายในที่เรื้อรังและยืดเยื้อยาวนานระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้ กลายมาเป็นประเทศที่ภาพลักษณ์เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาของดารานักร้อง มีความกระฉับกระเฉง ทันสมัย เป็นผู้นำเทรนด์ (Trend) และมีความล้ำหน้าทางเทคโนโลยี และที่สำคัญ ปรากฏการณ์นี้ได้สร้างรายได้เข้าประเทศเกาหลีใต้อย่างมากมายมหาศาลจนทำให้เกาหลีใต้ผงาดขึ้นมาเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีความสำคัญในเวทีโลกจนประเทศมหาอำนาจต่างๆไม่อาจมองข้ามได้เหมือนเช่นในอดีตอีกต่อไป

แน่นอนว่าความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ขนาดนี้ของเกาหลีใต้ย่อมมีที่มาจากองค์ประกอบมากมายหลายประการและต้องอาศัยความร่วมมือและแรงสนับสนุนจากหลากหลายภาคส่วน แต่หนึ่งในตัวแสดงที่มีบทบาทสำคัญในการสร้าง ผลักดัน และโหมแรงให้ความสำเร็จวิวกำลังขึ้นมาจนถึงจุดนี้ได้ก็คงหนีไม่พ้นบรรดาแฟนของอุตสาหกรรมบันเทิงของเกาหลีใต้ในทั่วทุกมุมโลกที่ไม่เพียงแต่เสฟสื่อบันเทิงจากเกาหลีใต้เท่านั้น แต่ยังทำการสื่อสาร รวมถึงสร้างสื่อล้อกับผลผลิตทางความบันเทิงที่พวกเขาชื่นชอบและทำกิจกรรมเชิงรุกตอบสนองผลผลิตเหล่านั้นผ่านช่องทางต่างๆ บนพื้นที่ออนไลน์กันอย่างกระตือรือร้นเป็นอย่างมากด้วย บทบาทของแฟนในการสร้างสื่อรูปแบบต่างๆรวมถึงการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ของพวกเขาในยุคที่อินเทอร์เน็ตได้เชื่อมโลกทั้งใบเข้าไว้ด้วยกันมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ส่งผลผลิตทางความบันเทิงเหล่านั้นเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น ได้รับความนิยมมากขึ้น มีพื้นที่ในตลาดใหม่ๆที่ไม่เคยเข้าถึงมาก่อนได้มากขึ้น และสื่อที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมานั้นก็ยังสามารถถูกนำไปปรับลือหรือพัฒนาต่อยอดเป็นสื่ออื่นๆที่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อไปได้อย่างไม่จบสิ้นอีกด้วย การกระทำของพวกเขาจึงล้วนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเจริญเติบโตและความสำเร็จในการบุกตลาดโลกของอุตสาหกรรม

บันทึกของเกาหลีใต้ อีกทั้งสิ่งที่พวกเขาสร้างออกมานั้นก็ยังล้วนเป็นแหล่งข้อมูลชั้นยอดที่ฝ่ายอุตสาหกรรมสามารถนำมาศึกษาเพื่อทำความเข้าใจกลุ่มผู้บริโภคของพวกเขาเพื่อการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่งอีกด้วย ฉะนั้นแล้ว กลุ่มแฟนอุตสาหกรรมบันทึกยุคใหม่ที่มีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุก (Active fans) จึงเป็นกลุ่มคนที่เราควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาทำความเข้าใจเพื่อประโยชน์ในการหาแนวทางการพัฒนาเนื้อหาและทำการตลาดให้กับผลผลิตทางความบันเทิงของไทยในความพยายามบุกตลาดโลก และสำหรับแฟนของอุตสาหกรรมบันทึกจากเกาหลีใต้นั้น แฟนฟิคชันเป็นสื่อโดยแฟนชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมน้อยกว่าทันทันในชุมชนของแฟนอุตสาหกรรมบันทึกเกาหลีใต้ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อป ซึ่งก็รวมไปถึงกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อป ในประเทศไทยอย่างไม่มีช้อยกเว้นด้วย

ฉะนั้นแล้ว งานวิจัยฉบับนี้ที่มุ่งทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ พฤติกรรม รวมถึงปัจจัยต่างๆที่อยู่เบื้องหลังการสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินและการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกกันอย่างกระตือรือร้นของกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปผ่านการเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินที่ชื่นชอบในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปทั่วโลก จึงน่าจะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้เราได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังที่แท้จริงที่บรรดาแฟนของอุตสาหกรรมบันทึกระดับโลกในยุคนี้มีต่อศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบ รวมถึงปัจจัยต่างๆทางการตลาดที่มีผลกระตุ้นให้พวกเขามีความกระตือรือร้นในการลงมือสร้างสื่อและทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปิน ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการสร้างเนื้อหาศิลปินและแนวทางการตลาดที่สอดคล้องกับความต้องการและตอบสนองความพึงพอใจของแฟนอุตสาหกรรมบันทึกระดับโลกในยุคนี้ โดยผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งหวังว่าข้อค้นพบที่จะได้จากงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการผลักดันให้อุตสาหกรรมความบันเทิงของไทยประสบความสำเร็จในระดับโลกได้มากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเผยแพร่วัฒนธรรมของไทยในเวทีโลกไปในเวลาเดียวกัน ซึ่งหากงานวิจัยฉบับนี้จะสามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้ผลิตในอุตสาหกรรมบันทึกของไทยได้มากขึ้นดังว่า ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าความสำเร็จในครั้งนี้จะส่งผลให้อุตสาหกรรมอื่นๆของประเทศไทยในองคร่วมได้รับประโยชน์กัน โดยถ่วงหน้ำอย่างที่เคยเกิดขึ้นกับประเทศเกาหลีใต้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาชาติอย่างยิ่งใหญ่ต่อไปด้วย

1.2 ปัญหานำวิจัย

1.2.1 มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งอิทธิพลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง

1.2.2 มีปัจจัยใดบ้างจากการทำการตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปที่ส่งผลให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไอดอลเคป็อป โดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และความเชื่อมโยงของจินตนาการที่แฟนใช้ในการเขียนแฟนฟิคชันเหล่านั้นกับความรู้สึกรักใคร่ หักศนคติ ความเชื่อ รวมถึงความต้องการและความคาดหวังที่มีต่อศิลปินในชีวิตจริง เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้นโยบายทางเพศแนวรักเพศเดียวกันในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินและผลผลิตทางความบันเทิงไทยในการบุกตลาดสากล

1.3.2 เพื่อศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลต่อความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินบนช่องทางออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการตลาดให้ผลผลิตทางความบันเทิงของไทยในการบุกตลาดสากล

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview)ในการดำเนินการวิจัย โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยเพศหญิงซึ่งมีประสบการณ์ในการเขียนและเผยแพร่แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมาแล้ว 1 เรื่องขึ้นไป จำนวน 11 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ ชุมชนของแฟนฟิคชันหมวดแฟนฟิคเกาหลีนเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา

ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2560 ถึง 31 ธันวาคม 2560

1.4.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่จะทำการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และปัจจัยจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยฉบับนี้ทำขึ้นโดยคาดหวังว่าข้อค้นพบที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในอุตสาหกรรมความบันเทิงไทยในการทำความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับผู้บริโภคของอุตสาหกรรมความบันเทิงระดับโลก ทั้งในแง่ของความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และพฤติกรรม รวมไปถึงปัจจัยและแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกบนช่องทางออนไลน์ของพวกเขา โดยมีแฟนของอุตสาหกรรมเคป็อปซึ่งเป็นอุตสาหกรรมบันเทิงจากเอเชียที่ประสบความสำเร็จในระดับโลกอย่างรวดเร็วเป็นตัวแบบในการวิจัย โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อค้นพบที่ได้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการสร้างและพัฒนาเนื้อหาของศิลปินและผลผลิตทางความบันเทิงทั้งหลาย รวมไปถึงการทำการตลาดให้ศิลปินและผลผลิตทางความบันเทิงภายใต้กระแส T-wind ได้รับความนิยมจากบรรดาแฟนชาวต่างชาติและประสบความสำเร็จในภูมิภาคต่างๆทั่วโลกมากยิ่งขึ้น

และในขณะเดียวกันก็คาดหวังว่า ข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้คนทั่วไปซึ่งมักมีทัศนคติในเชิงลบต่อกลุ่มคนที่ได้ชื่อว่า “แฟน” โดยเฉพาะกลุ่มแฟนของอุตสาหกรรมบันเทิงข้ามชาติที่มีอายุน้อยและมักมีการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกกันอย่างกระตือรือร้น ได้เห็นถึงที่มาที่ไปและเข้าใจในพฤติกรรมและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมของบรรดาแฟนกลุ่มนี้ตามมุมมองของพวกเขาเองได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อคนทั่วไปในการทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในยุคนี้แล้ว ก็ยังเป็นการเปิดมุมมองใหม่ๆ ให้คนวงนอกได้มีโอกาสได้ทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของคนกลุ่มนี้ซึ่งมีภาพตัวแทนของการเป็นผู้บริโภคยุคใหม่ในยุคที่โลกกำลังเคลื่อนตัวไปอย่างรวดเร็วด้วย

1.5.1 เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังความนิยมในการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของบรรดาแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทย รวมไปถึงปรากฏการณ์ในการนิยมจินตนาการและสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินในแนวชายรักชายและหญิงรักหญิงในกลุ่มของพวกเขา

1.5.2 เพื่อให้เข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันระหว่างจินตนาการเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนและเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่แฟนศิลปินไอดอล

เคป็อบชาวไทยใช้ในการเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบ กับการรับรู้และการตีความเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินในชีวิตจริง

1.5.3 เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการและความคาดหวังที่บรรดาแฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อบแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงชาวไทยมีอยู่เบื้องหลังการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของพวกเขา

1.5.4 เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับผลผลิตทางความบันเทิงไทยในการบุกตลาดสากลที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นแฟนสื่อบันเทิงข้ามชาติรุ่นใหม่อายุน้อยในยุคดิจิทัล

1.5.5 เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยจากอุตสาหกรรมเคป็อบที่มีผลทำให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อบชาวไทยมีความกระตือรือร้น (Active fans) ในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาสร้างแผนการตลาดที่มีผลกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายของผลผลิตทางความบันเทิงไทยในระดับสากลในยุคนี้เกิดการสร้างสื่อและลงมือทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไทยโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

แฟน (Fan) หมายถึง บุคคลที่มีความสนใจและให้ความชื่นชอบต่อสิ่งใดหรือบุคคลใดอย่างเฉพาะเจาะจง และมักมีความรู้สึกผูกพันและเป็นสาวกของสิ่งหรือบุคคลนั้นจึงมักติดตามความเคลื่อนไหวของสิ่งหรือบุคคลนั้นอยู่เสมอ เช่น แฟนฟุตบอล แฟนวงการบันเทิงฮอลลีวูด แฟนซูเปอร์ฮีโร่ (Superhero) แฟนดนตรีคลาสสิก เป็นต้น

แฟนที่มีความกระตือรือร้น (Active fans) หมายถึง แฟนที่ลงมือสร้างและเผยแพร่สื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองมีภาวะความเป็นแฟนอยู่ หรือมักทำกิจกรรมซึ่งแสดงออกถึงภาวะความเป็นแฟนของตน เช่น สร้างผลงานแฟนอาร์ต เขียนแฟนฟิคชัน สร้างไพล์ก็ฟ สร้างวิดีโอล้อเลียน สร้างวิดีโอสรุปเนื้อหารายการโทรทัศน์ ตั้งกระทู้รีวิวเพลง สร้างวิดีโอการร้องเพลงหรือการเต้นเพลงที่มีอยู่แล้วหรือวิดีโอ คัฟเวอร์ ทำคำบรรยายเป็นคำแปลประกอบละครชุดในภาษาต่างๆ ไปดูงานแสดงดนตรีของวงดนตรีที่ชื่นชอบพร้อมร่วมกิจกรรมกับแฟนคนอื่นๆ เป็นต้น

แฟนที่เฉื่อยชา (Passive fans) หมายถึง แฟนที่มีความชื่นชอบและความรู้สึกผูกพันต่อสิ่งใดหรือบุคคลใดแต่ก็ไม่แสดงออกซึ่งภาวะความเป็นแฟนที่มีอยู่หรือทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนสิ่งหรือบุคคลที่ตนมีภาวะความเป็นแฟนอยู่อย่างเป็นรูปธรรม เช่น อ่านแฟนฟิคชันและสะสมผลงานแฟนอาร์ตของแฟนคนอื่นอยู่เสมอแต่ไม่แต่งแฟนฟิคชันหรือสร้างแฟนอาร์ตด้วยตนเอง ติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของนักแสดงที่ชื่นชอบในสื่อออนไลน์ทุกช่องทางแต่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือส่ง

ต่อเข้าไปยังคนอื่นๆ ดูรายการการแสดงสดของวงศิลปินที่ชื่นชอบผ่านสื่อทุกครั้งแต่ไม่เคยร่วมทำกิจกรรมเพื่อ โหวต (Vote) ให้ศิลปินคนดังกล่าวได้รับรางวัลในรายการเพลงร่วมกับแฟนคนอื่นๆ เป็นต้น

ภาวะความเป็นแฟน (Fandom) หมายถึง สภาวะการณ์ที่บุคคลมีความสนใจและให้ความชื่นชอบต่อสิ่งใดหรือบุคคลใดอย่างเฉพาะเจาะจง มีความรู้สึกผูกพันกับสิ่งหรือบุคคลนั้น และมักติดตามความเคลื่อนไหวของสิ่งหรือบุคคลนั้นรวมถึงทำกิจกรรมต่างๆ ที่สนองตอบความสนใจและความชื่นชอบที่มีต่อสิ่งหรือบุคคลนั้นอยู่เสมอ

กิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟน หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลกระทำขึ้นเพื่อสนองความเป็นแฟนที่มีต่อสิ่งหรือบุคคลใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหว เพื่อแสดงออกถึงความชื่นชอบ เพื่อสนับสนุนและให้กำลังใจ เพื่อเติมเต็มความต้องการทางสังคม หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ความชื่นชอบต่อสิ่งหรือบุคคลนั้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในบนพื้นที่ของโลกแห่งความเป็นจริงหรือบนพื้นที่ของโลกอินเทอร์เน็ตก็ได้ และอาจเป็นกิจกรรมเดี่ยวหรือเป็นกิจกรรมกลุ่มก็ได้ เช่น การดูภาพยนตร์ที่บ้านหรือที่โรงภาพยนตร์ การไปดูคอนเสิร์ต การเดินทางไปรับ-ส่งศิลปินที่สนามบินร่วมกับแฟนคนอื่นๆ การส่งของขวัญไปให้นักร้องที่ชื่นชอบ การอ่านข่าวเกี่ยวกับวงการบันเทิงฮอลลีวูด การเก็บสะสมสินค้าเกี่ยวกับตัวการ์ตูนที่ชื่นชอบ การร้องเพลงคัฟเวอร์และเผยแพร่ผ่านสื่อโซเชียล การไปร่วมงานชุมนุมคอสมเพลย์การ์ตูนญี่ปุ่นประจำปี การแต่งหรืออ่านแฟนฟิคชัน เป็นต้น

แฟนซีน (Fanzine) หมายถึง นิตยสารที่แฟนเป็นผู้ผลิตขึ้นด้วยเงินทุนส่วนตัวโดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสื่อหรือประเภทของสื่อที่ผู้ผลิตมีภาวะความเป็นแฟนอยู่ และมักถูกผลิตขึ้นเพื่อแจกจ่ายส่งต่อ หรือแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มแฟนด้วยกันโดยไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า

แฟนฟิคชัน (Fanfiction/Fan Fiction) หมายถึง เรื่องแต่งที่แฟนแต่งขึ้นโดยนำบุคคลหรือสิ่งที่ตัวแฟนเองมีภาวะความเป็นแฟนอยู่มาเป็นตัวดำเนินเรื่องราว โดยการดำเนินเรื่องราวในแฟนฟิคชันนั้นไม่มีกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขใดๆ ก้ำกัไว้ ทุกอย่างล้วนเป็นไปตามจินตนาการและความต้องการของผู้แต่งทั้งสิ้น

สแลช (Slash) หมายถึง เรื่องแต่งแนวรักเพศเดียวกันซึ่งครอบคลุมทั้งแนวชายรักชายและหญิงรักหญิง โดยในชุมชนของแฟนหลายแห่งจะใช้คำนี้ในการจำกัดความเรื่องแต่งแนวชายรักชายเท่านั้น

เฟมสแลช (Femslash/Femmeslash / f/f slash) หมายถึง เรื่องแต่งแนวหญิงรักหญิง

ยาโออิ (Yaoi) หมายถึง เรื่องแต่งแนวชายรักชาย ซึ่งเป็นการเรียกตามแบบญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมในชุมชนแฟนฟิคชันของไทยมากกว่าคำว่าสแลช

ยูริ (Yuri) เรื่องแต่งแนวหญิงรักหญิง ซึ่งเป็นการเรียกตามแบบญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมในชุมชนแฟนฟิคชันของไทยมากกว่าคำว่าเฟมสแลช

แนวชายหญิง หมายถึง แนวของเรื่องแต่งที่ดำเนินเนื้อหาความรักความสัมพันธ์และเพศของตัวละครแบบรักต่างเพศ (Heterosexual)

ผลผลิตทางความบันเทิง หมายถึง สิ่งหรือบุคคลใดๆที่มีฐานะเป็นผลผลิต สินค้า หรือตัวแสดงที่ถูกนำเสนอโดยฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมความบันเทิง ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของสื่อบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ละคร เพลง มิวสิควีดีโอ ภาพยนตร์โฆษณา นิยาย การ์ตูน หรืออยู่ในรูปแบบของบุคคล เช่น นักแสดง นักร้อง ศิลปิน พิธีกร หรือตัวละครสมมติ เป็นต้น

เคป๊อป (K-Pop/Kpop) หมายถึง แนวดนตรีป๊อปสมัยใหม่ของเกาหลีใต้ ซึ่งย่อมาจากคำว่า Korean pop เป็นแนวดนตรีที่เริ่มได้รับความนิยมและกลายเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในระดับสากลมาตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 ภายใต้กระแสความนิยมทางวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ที่ชื่อฮันรยู (한류) หรือ เคเวฟ (K-Wave)

ศิลปินไอดอลเคป๊อป (K-Pop Idol) หมายถึง ศิลปินในวงการเคป๊อปที่ผ่านกระบวนการฝึกความสามารถตามระบบการฝึกศิลปินของวงการเคป๊อปมาอย่างรอบด้านและเป็นระเบียบแบบแผน เช่น การร้องเพลง การเต้น การดูแลรูปร่างหน้าตา ความสามารถด้านวาไรตี้ ความสามารถด้านภาษา เป็นต้น โดยทั้งตัวศิลปินและกลุ่มแฟนของศิลปินไอดอลเคป๊อปนั้นจะเน้นไปที่กลุ่มวัยรุ่นทั้งหมด

ฮันรยู (한류) หรือ เคเวฟ (K-Wave/Korean Wave) หมายถึง กระแสความนิยมวัฒนธรรมเกาหลีที่แพร่สะพัดไปทั่วโลกจนกลายเป็นปรากฏการณ์ โดยมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่การส่งออกละครโทรทัศน์ของเกาหลีใต้ไปยังจีนในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 ตัวอย่างสินค้าทางวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ที่ได้รับความนิยมอย่างสูงภายใต้กระแสฮันรยูหรือเคเวฟนี้ เช่น ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ดนตรีเคป๊อป เป็นต้น

แอ-กโย (애교) หมายถึง อาการแสดงความน่ารักและออกอ้อนแบบเด็กๆ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำแสลงว่า แอ๊บแบ๊ว ในภาษาไทยร่วมสมัยมากที่สุด การแสดงความน่ารักแนวนี้มีหลายระดับ โดยอาจเป็นการกระทำด้วยตัวคนเดียว เช่น การทำสายตาเว้าวอน ทำมือรูปหัวใจ ขยิบตา ทำท่าทางน่ารัก หรืออาจเป็นการกระทำร่วมกับศิลปินคนอื่น เช่น เกาะแซน ออกอ้อน ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ๆ ขอจับมือ ซบไหล่ เป็นต้น

การชิพ (Shipping) หมายถึง การสนับสนุนการจับคู่ความสัมพันธ์ของศิลปินที่ชื่นชอบโดยมีความรู้สึกร่วม(อิน)ในความสัมพันธ์นั้น มีที่มาจากคำว่า Ship ซึ่งย่อมาจากคำว่า Relationship เพราะฉะนั้นแฟนที่ให้การสนับสนุนการจับคู่ของดาราศิลปินจึงถูกเรียกว่า ชิพเพอร์ (Shipper) และคู่ศิลปินที่แฟนให้การสนับสนุนความสัมพันธ์ก็ถูกเรียกว่า คู่ชิพ ซึ่งมีความหมายคล้ายกับคำแสลงในภาษาไทยร่วมสมัยว่า คู่จิ้น

ไลฟ์ (Live) ในงานวิจัยฉบับนี้มี 2 ความหมาย ได้แก่ หนึ่ง) ไลฟ์ ที่หมายถึงการถ่ายทอดสดในรูปแบบของวิดีโอผ่านสื่อโซเชียล เช่น V-live, Facebook Live, Instagram Live และสอง) ไลฟ์ ที่หมายถึงการแสดงสดบนเวที เช่น การแสดงในรายการเพลง โดยในกรณีที่มีความเป็นไปได้ที่การสื่อความหมายของคำๆนี้จะสร้างความสับสน ผู้วิจัยจะวงเล็บความหมายที่ตัวผู้วิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการสื่อกำกับเอาไว้ท้ายคำด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับแฟน (Fan Studies) ในงานวิจัยฉบับนี้มีความหมายครอบคลุมเฉพาะแฟนในความหมายของแฟนของสื่อ (Media fans) เท่านั้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากโครงร่างงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังที่ได้กล่าวมานั้น ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาทำการศึกษา วิเคราะห์ และประยุกต์เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการที่บรรดาแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากมีความนิยมในการเขียนแฟนฟิクションศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ทั้งที่เป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในและปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอก โดยแนวคิด และทฤษฎีที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยมีดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแฟน (Fan) ภาวะความเป็นแฟน (Fandom) และแฟนฟิクション (Fanfiction)
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับดนตรีเคป็อป (K-pop) ศิลปินไอดอลเคป็อป (K-pop Idol) และแฟนฟิクション ศิลปินไอดอลเคป็อป (K-pop Idol Fanfiction)
- 2.3 แนวคิดเรื่องทฤษฎีการเคลื่อนย้าย (Transportation Theory)
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแฟน (Fan) ภาวะความเป็นแฟน (Fandom) และแฟนฟิクション (Fanfiction)

ด้วยความที่แฟนฟิクションเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่มีพื้นฐานอยู่บนปัจจัยจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับ “แฟน” ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เป็นหน่วยย่อยของสังคมที่มีวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มที่มักถูกสังคมตีตราด้วยภาพลักษณ์ทางลบที่ถูกผูกติดอยู่กับอคติบางประการจากความรู้สึกของการแบ่งแยกพวกเขา-พวกเรา โดยตลอดตั้งแต่ในอดีตมาจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งแฟนฟิクションก็ยังเป็นสื่อโดยแฟนที่คนไทยส่วนมากยังคงไม่คุ้นเคยนักและแหล่งข้อมูลในการนำมาศึกษาก็ยังมีอยู่อย่างจำกัด ในการนำเสนองานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนแฟนฟิクションเพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งและเพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนที่เข้าถึงจิตใจของพวกเขาอย่างแท้จริงและปราศจากอคตินั้น ผู้วิจัยเห็นว่ามีคามจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจกับความเป็นมาของภาวะความเป็นแฟน การเกิดขึ้นของชุมชนของแฟน และพัฒนาการของการทำกิจกรรมของพวกเขาอย่างรอบด้าน เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจและเข้าถึงความรู้สึกต่างๆที่กลุ่มคนที่ได้ชื่อว่าแฟนกำลังเผชิญอยู่ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ในฐานะของคนกลุ่มย่อยของสังคม รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับที่มาที่ไปของสิ่งต่างๆที่ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของชุมชนของแฟนฟิクションและแนวการเขียนแฟนฟิクションของพวกเขา การศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์การเขียนแฟนฟิクションแนวสแลชซึ่งเป็นผลผลิตจากภาวะความเป็นแฟนที่มีรายละเอียดสลับซับซ้อนเพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจที่เข้าถึงความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ

ความเชื่อ จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังของแฟนในเชิงลึก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจกับประเด็นทั้งหลายจำนวนมากในแนวคิดเกี่ยวกับแฟนที่มีความเชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลกันอยู่อย่างรอบด้านประกอบการศึกษาด้วย ดังนี้

2.1.1 ความหมายและพัฒนาการของความหมายของคำว่าแฟน (Fan) กรอบความคิดเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปแบบเหมารวมของแฟน (Stereotypical Conception of Fan) ในสังคมและในสื่อ และมุมมองเกี่ยวกับแฟนในการทำการศึกษ (Fan Study) ของนักวิชาการเกี่ยวกับแฟน นักวิชาการเกี่ยวกับแฟนชื่อดัง เจนกินส์ (Jenkins, 1992, 2013) ได้อ้างการอธิบายความหมายของคำว่าแฟนจาก Oxford English Dictionary ไว้ว่า คำว่า แฟน (Fan) เป็นคำย่อของคำว่า Fanatic ซึ่งเป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากว่า Fanaticus ในภาษาละติน มีความหมายดั้งเดิมถึงการเป็นของหรือเข้ารับใช้ของวัดวาอาราม/วิหาร/โบสถ์ หรือผู้ที่อุทิศตนให้กับศาสนา แต่ในเวลาต่อมาคำนี้ก็กลับถูกนำมาใช้ในความหมายเชิงลบมากขึ้นด้วยการมีนัยถึงการเป็นของของบุคคลที่ถูกดลจิตดลใจโดยพิธีกรรมทางศาสนาหรือพิธีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เต็มไปด้วยการเมามายในสุราและกาม หรือบุคคลที่ตกอยู่ในห้วงแห่งความความคุ้มคลั่งเร่าร้อน พัฒนาการของการใช้คำว่า Fanatic เพื่อสื่อความหมายนั้นเคลื่อนตัวจากความหมายดั้งเดิมของมันมาสู่การสื่อถึงความเชื่อทางศาสนาและการสักการบูชาต่อศรัทธาอันแรงกล้าที่มากขึ้นเกินพอดีและเต็มไปด้วยความหลงผิด โดยค้ำๆ นี้มักปรากฏให้เห็นในการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อต่อต้านความเชื่อทางการเมือง และที่มากไปกว่านั้นก็คือในการกล่าวถึงความบ้าคลั่งอย่างสิ่งที่มองว่าน่าจะเป็นผลมาจากการถูกรอบงำโดยสิ่งสกปรกชั่วร้าย และปีศาจ

สำหรับคำว่า แฟน ซึ่งเป็นคำย่อของคำว่า Fanatic ที่ปรากฏอยู่ในสื่อ นั้น เจนกินส์ (Jenkins, 2013) พบว่า ปรากฏให้เห็นในสื่อเป็นครั้งแรกในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ในรายงานทางวารสารที่กล่าวถึงเหล่าผู้ติดตามที่มกัหาระดับอาชีพต่างๆ โดยเฉพาะกีฬาเบสบอล และไม่นานต่อมาคำนี้ก็ถูกนำไปใช้ในการกล่าวถึงบรรดาสาวกที่มีศรัทธาแรงกล้าของกีฬาหรือสิ่งบันเทิงเชิงธุรกิจต่างๆ แต่ไม่ว่าคำนี้จะถูกนำไปใช้ในความหมายของสาวกกีฬาหรือสื่อบันเทิงชนิดใดก็ตาม การสื่อความหมายของคำๆ นี้ก็ไม่เคยหนีออกไปจากกลืนอายของนัยยะดั้งเดิมของมันได้อย่างเต็มตัวเลยสักที นั่นก็คือนัยยะของความเร่าร้อนทางศาสนา และการเมือง ความเชื่อแบบหลงผิด การสังสรรค์อย่างสุดเหวี่ยงเกินพอดี การถูกรอบงำ และความบ้าคลั่ง ซึ่งเป็นนัยยะที่เหมือนจะเป็นหัวใจของลักษณะของแฟนเมื่อถูกกล่าวถึงในวาทกรรมร่วมสมัยต่างๆ ไปแล้ว และด้วยการที่คำๆ นี้มีพัฒนาการของความหมายที่เชื่อมโยงกับความบ้าคลั่งและการถูกรอบงำโดยภูตผีปีศาจ นักข่าวจึงมักใช้คำนี้ในการรายงานข่าวเกี่ยวกับแฟนในลักษณะที่เป็นคนโรจิตที่ก่อความรุนแรงและมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมเนื่องจากถูกจินตนาการเพื่อฝันเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับดาราดาราที่ไม่มีวันเป็นจริงหรือความผิดหวังจากการไม่สามารถเป็นดาราดาราได้ครอบงำ และบ่อยครั้งที่กรอบความคิดเกี่ยวกับลักษณะของแฟนถูกนำเสนอผ่านสื่อออกมาในเชิงที่เป็นบุคคลที่มีความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ปรับตัวเข้ากับสังคม

ไม่ได้ รั้งมือกับความเป็นจริงไม่ได้ในระดับที่เป็นอันตราย และเป็นบุคคลอันตราย เช่นในภาพยนตร์เรื่อง The Fan (ในปี ค.ศ. 1981) Fade to Black (ในปี ค.ศ. 1980) King of Comedy (ในปี ค.ศ. 1983) และ Misery (ในปี ค.ศ. 1990) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ตัวละครแฟนนี้ก็มักถูกนำเสนอด้วยภาพลักษณ์ที่อ่อนโยนและใจดีมากขึ้นเมื่อมาอยู่ในภาพยนตร์แนวตลก เช่น Sherlock Jr. (ในปี ค.ศ. 1924) The Seven Year Itch (ในปี ค.ศ. 1955) The Secret Life of Walter Mitty (ในปี ค.ศ. 1947) Ali Baba Goes to Town (ในปี ค.ศ. 1937) The Errand Boy (ในปี ค.ศ. 1951) Stoogemania (ในปี ค.ศ. 1985) และ Play It Again, Sam (ในปี ค.ศ. 1972) เป็นต้น แต่ถึงกระนั้น ลักษณะของการมีปัญหากับการปรับตัวเข้าหาสังคมและการไม่สามารถหาที่ยืนที่น่าพอใจในสังคมได้ก็ยังไม่หายไปไหน ทั้งนี้ สิ่งที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งในการนำเสนอกรอบความคิดเกี่ยวกับลักษณะของแฟนผ่านสื่อประการหนึ่งก็คือ ในขณะที่การเป็นแฟนที่มีลักษณะของความเป็นคนไม่ปกติทางจิตมักถูกนำเสนอผ่านตัวละครเพศชาย กรณีของแฟนที่มีลักษณะของการเป็นคนมีอารมณ์และความต้องการทางเพศสูงนั้นกลับมักถูกนำเสนอผ่านตัวละครผู้หญิงเสมอ ภาวะความเป็นแฟนที่อยู่ในผู้หญิงนั้นมักถูกนำเสนอในรูปแบบของบรรดาหญิงสาวที่คลั่งไคล้ หลงใหล และเต็มไปด้วยความต้องการในเพศตรงข้ามซึ่งก็คือดาราราย แต่ถึงกระนั้น ไม่ว่าแฟนจะถูกนำเสนอออกมาในลักษณะของการเป็นคนคลั่งศาสนา ขาดกรโรรคจิต คนประสาทที่ช่างเพ้อฝันช่างมโน หรือคนบ้าดาราที่บ้ากามก็ตาม คำว่าแฟนก็ยังคงมีนัยยะของการเป็นผู้ที่คลั่งไคล้หลงใหลหรือผู้ที่บูชาบางสิ่งบางอย่างอย่างหลงผิดที่มีความสนใจในสิ่งที่โดยพื้นฐานแล้วแปลกแยกออกจากขอบเขตของประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่สังคมให้ค่าว่าปกติ และมีลักษณะทางจิตที่ไม่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในระดับที่เป็นอันตรายคงไว้อยู่เสมอ (Jenkins, 2013)

ในปลายปี ค.ศ. 1986 รายการโทรทัศน์ Saturday Night Live ของอเมริกาได้ถ่ายทอดการแสดงตลกจำลองสถานการณ์การชุมนุมของแฟนซีรีส์โทรทัศน์ชื่อดังเรื่อง Star Trek ที่ได้สร้างปรากฏการณ์ในภาวะความเป็นแฟนของสื่อขึ้น (Media Fandom) การนำเสนอภาพของเหล่าแฟน Star Trek หรือเหล่า Trekkies ในรูปแบบของบรรดาเด็กชายคงแก่เรียนที่ดูขาดทักษะทางสังคม (Nerd) ซึ่งพากันสวมหูยางเพื่อต่อหูให้ยาวแหลมเลียนแบบชาววัลแคน (Vulcan/สิ่งมีชีวิตสายพันธุ์หนึ่งในเรื่อง Star Trek มีรูปร่างคล้ายมนุษย์ มีคิ้วชี้ขึ้นสูง และมีหูยาวแหลม) รวมถึงบทสนทนาของพวกเขาในรายการนั้นกลายเป็นประเด็นที่ถูกทั้งนักวิชาการและสื่อหลายสำนักนำมาถกเถียงกันอย่างแพร่หลายมากเกี่ยวกับภาวะการเป็นแฟนของสื่อ (Media Fandom) ซึ่งในการณ์นั้น เจนกินส์ (Jenkins, 2013) ได้ทำการแจกแจงประเด็นสำคัญเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของแฟนจากการนำเสนอลักษณะของเหล่า Trekkies ในรายการซึ่งสรุปได้เป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บริโภคไร้สมองที่จะซื้อทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับรายการหรือตัวละครที่พวกเขาชื่นชอบ

2. อุทิศชีวิตเพื่อการพอกพูนความรู้ที่ไร้ค่า (ข้อมูล และรายละเอียดปลีกย่อยมากมายเกี่ยวกับรายการ และตัวละครที่พวกเขาชื่นชอบ)

3. ให้ความสำคัญที่ไม่ควรให้แก่วัตถุทางวัฒนธรรมที่ด้อยคุณค่า (อย่างรายการโทรทัศน์แค่รายการหนึ่ง)

4. เป็นผู้แปลกแยกเชิงสังคมซึ่งหลงใหลในรายการโทรทัศน์จนไม่เปิดรับประสบการณ์ทางสังคมอื่นๆ (ใช้เวลาหมดไปกับการเสพ และทำกิจกรรมเกี่ยวกับรายการที่ชื่นชอบจนไม่ออกไปทำกิจกรรมอื่นๆ หรือ “ใช้ชีวิต” ในโลกแห่งความเป็นจริง)

5. ถูกทำให้เป็นผู้หญิง (Feminized) หรือทำให้ไม่มีเพศ (Desexualized) ผ่านการผูกพันอย่างลึกซึ้งกับวัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) (ถูกทำให้มีความเป็นชายน้อยลง หรือมีความสนใจทางเพศแบบผู้ชายน้อยลง)

6. เป็นเสมือนเด็กทารกที่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ และสติปัญญา

7. ไม่สามารถแยกแยะโลกแห่งจินตนาการเพื่อฝันกับโลกแห่งความเป็นจริงได้

การแจกแจงลักษณะทั่วไปของแฟนชุดนี้ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากสาธารณชน เห็นได้จากการถูกนำไปอ้างอิงในรายงานของสื่อหลายสำนัก และโดยบุคคลในแวดวงวิชาการอีกจำนวนมาก ทั้งที่เป็นนักเรียนนักศึกษา และนักวิจัยที่มีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของแฟน (Fan Culture) รวมไปถึงการจำได้หมายรู้เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้โดยบุคคลที่ไม่ใช่แฟน (Non-fans) จำนวนมาก ทำให้เห็นได้ว่าภาพลักษณ์ของแฟนในมุมมองของสังคมนั้นเป็นไปในทางลบเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ตัวของ เจนกินส์ (Jenkins, 1992, 2003) เองซึ่งเป็นนักวิชาการเกี่ยวกับภาวะความเป็นแฟนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งได้เขียนหนังสือชื่อ Textual Poachers ในปี ค.ศ. 1992 และ 2013) ขึ้นเพื่อพยายามปรับทัศนคติของผู้คนที่มิต่อแฟนในเชิงลบให้เป็นไปในทางบวกมากขึ้น โดยเน้นย้ำให้เห็นถึงบทบาทของกลไกทางสังคม แบบแผนการปฏิบัติเชิงวัฒนธรรม และความสลับซับซ้อนในความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับผู้บริโภคที่มีผลในการประกอบสร้างภาวะความเป็นแฟนขึ้น ในการนี้เขาได้พยายามที่จะยกระดับภาพลักษณ์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปโดยเหมารวม (Stereotype) ของแฟนในสายตาของสังคมจากการเป็นกลุ่มคนโรคจิตที่บ้าคลั่งมาเป็นนักต่อสู้ทางวัฒนธรรมที่กล้าหาญ (Brave Culture Fighters) อีกทั้งยังได้ให้ทรรศนะถึงเหตุผลที่บรรดาแฟนชอบสร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นมาล้อสื่อดั้งเดิมเอาไว้ว่าเป็นเพราะบรรดาแฟนมีศักยภาพพิเศษในการแสดงออกซึ่งพันธะสัญญาทางสังคมที่พวกเขามีมาก่อนอยู่แล้วกับความสนใจทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นออกมารวมกัน อีกทั้งยังเสริมด้วยว่าบรรดาแฟนนั้นเป็นกลุ่มคนผู้ได้สร้างระบบทางวัฒนธรรมเฉพาะตัวที่วัฒนธรรมอื่นๆทั่วไปในสังคมไม่มีขึ้นมาด้วย ในทำนองเดียวกัน นักวิชาการเกี่ยวกับแฟน ลูอิส (Lewis, 1992) ก็ได้แสดงทรรศนะที่ตทานมุมมองต่อแฟนในเชิงลบเอาไว้ว่า ภาพลักษณ์ของบรรดาแฟนที่เราคุ้นเคยกันดีนั้นเต็มไปด้วยการถูกตีตราในด้านลบในแง่ที่เป็นคนเบี่ยงเบนหรือแปลกแยกจากมาตรฐานสังคม เป็น

คนที่ทนทุกข์อยู่กับความเปลี่ยวเหงาและเต็มไปด้วยความหมกมุ่น ไม่มีเหตุผล และควบคุมไม่ได้ สถาบันทางวิชาการทั้งหลายมักปฏิบัติต่อผู้รับสื่อในแง่ของการเป็นตัวแสดงที่เฉื่อยชาที่ให้คุณค่าแก่ ผู้คนที่พวกเขาถือว่ามีความเหนือกว่าด้านสุนทรียศาสตร์ และยังอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขา ในขณะที่สื่อสารมวลชนก็มักเน้นย้ำการนำเสนอภาพของแฟนในเชิงที่เป็นตัวอันตราย ไม่ปกติ และโง่เขลา ในขณะที่สาธารณชนก็ยังมักร่วมใจกันปฏิเสธภาวะความเป็นแฟนของตัวเองโดยเลือกที่จะ ดำเนินกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาอย่างหลบๆ ซ่อนๆ เพราะไม่อยากเสี่ยงกับการ ถูกตราหน้าด้วยภาพลักษณ์ในเชิงลบของการเป็นแฟนของสิ่งใด แต่อันที่จริงแล้วพวกเราทุกคนต่างก็ ล้วนเป็นแฟนของอะไรบางอย่างในหลายๆทางอยู่เสมอจริงๆ แล้วภาวะความเป็นแฟนก็สามารถถูก มองในแง่ที่เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมหรือทางสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทั่วไปได้แต่กลับมี งานวิจัยน้อยชิ้นเหลือเกินที่เลือกที่จะมองในมุมนี้ อันที่จริงแล้วแฟนเป็นผู้รับสื่อประเภทที่เราสามารถ มองเห็น และระบุตัวตนได้อย่างชัดเจนมากที่สุด และยังเป็นผู้ที่อุทิศตัวให้กับสิ่งที่พวกเขาชื่นชอบมากที่สุด แต่พวกเขาก็มักถูกมองข้ามความสำคัญไปและถูกประทับตราด้วยภาพลักษณ์ในเชิงลบต่างๆ นานาแทน

อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่งนั้น นักวิชาการเกี่ยวกับแฟนที่มีชื่อเสียงอีกคนหนึ่งอย่าง คามิลล์ (Camille, 1992) ก็ได้สรุปความคิดเห็นที่เธอมีจากประสบการณ์การลงภาคสนามเพื่อศึกษาเกี่ยวกับ แฟนจำนวนมากของเธอเอาไว้ว่า การรวมตัวกันของแฟนหรือกลุ่มก้อนของแฟน (Fandom) นั้น อันที่จริงแล้วก็คือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกรายวันของของบรรดาแฟนซึ่งเป็น เหตุให้ผู้ได้รับบาดเจ็บจากความรู้สึกแปลกแยกจากสังคม รวมถึงพื้นที่ที่พวกเขาสามารถได้รับการ ปลอดภัยและปลอดภัยจากผู้คนที่มีความสนใจแบบเดียวกัน ในขณะที่ พูลเลน (Pullen, 2000) ก็ได้ให้ความ คิดเห็นในทำนองที่คล้ายคลึงกันเอาไว้ว่า บรรดาแฟนก็คือเหล่าผู้บริโภครที่ไม่สามารถเติมเต็มความ ปรารถนาในชีวิตจริงของตัวเองได้จึงต้องทำการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ๆ ขึ้นมาล้นผลงานดั้งเดิมด้วย วิธีการเฉพาะตัวนั่นเอง

2.1.2 จุดเริ่มต้นของกลุ่มก้อนของแฟนของสื่อ (Media Fandom) และผลงานสร้างสรรค์โดย แฟน ชุมชนของแฟน (Fan community) และแฟนฟิคชัน (Fanfiction)

ในความพยายามย้อนกลับไปหาจุดเริ่มต้นของการรวมตัวของแฟนของสื่อ (Media Fandom) นั้น นักวิชาการที่ทำการศึกษเกี่ยวกับแฟนส่วนมากเห็นพ้องต้องกันว่า การรวมตัวของแฟนของสื่อมี จุดเริ่มต้นอยู่ที่บรรดาแฟนของเรื่องแต่งนวนิยายวิทยาศาสตร์อย่างไม่ต้องสงสัย แคทซ์ (Katz, n.d.) และ กุลเดนเพนนิค (Güldenpfennig, 2011) ชี้ว่าการรวมตัวของแฟนนั้นเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกใน คอลัมน์จดหมายของนิตยสาร Amazing Stories ของ Hugo Gernsback ซึ่งถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ เป็นครั้งแรกในปี 1926 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกจัดไว้ให้ผู้อ่านได้ส่งจดหมายเข้ามาร่วมพูดคุยกับบรรณาธิการ ของนิตยสารหรือกับผู้อ่านด้วยกัน โดยที่ได้ข้อความจากจดหมายของผู้อ่านก็ยังมีที่อยู่ของผู้อ่านคน

ดังกล่าวพิมพ์แปะเอาไว้เพื่อให้ผู้อ่านทั้งหลายสามารถติดต่อกันและกันได้โดยตรงอีกด้วย แฟนของนิยายวิทยาศาสตร์ที่เป็นผู้อ่านนิตยสารฉบับนี้จึงเริ่มรวมตัวกันและทำการบริหารจัดการภายในกลุ่มก่อนของพวกเขา ซึ่งในเวลาต่อมา นิตยสารฉบับอื่นๆ ที่เป็นคู่แข่งของ Amazing Stories ก็เริ่มลอกเลียนแนวคิดนี้ไปทำตามกันมากขึ้นเรื่อยๆ การรวมตัวของแฟนนิยายวิทยาศาสตร์จึงได้ขยายตัวขึ้นและพวกเขาก็เริ่มผลิตชิ้นงานของแฟนออกมามากขึ้นเรื่อยๆ โดยผลผลิตชิ้นแรกๆที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มกันของบรรดาแฟนในยุคนั้นก็คือ แฟนซีน (Fanzine เป็นคำย่อของ A Fan-created Magazine) ซึ่งมีความหมายถึงสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารที่บรรดาแฟนผลิตขึ้นเพื่อสนองตอบภาวะความเป็นแฟนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของพวกเขา โดยแฟนซีนแนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction Fanzine) เล่มแรกที่ถูกผลิตขึ้นนั้นมีชื่อว่า The Comet ซึ่งถูกตีพิมพ์ออกมาในปี ค.ศ. 1930 (Perkins, n.d.) ทั้งนี้ โพลท์ (Pohl, 1974) ได้อธิบายถึงเหตุผลที่บรรดาแฟนต้องผลิตแฟนซีนขึ้นมาว่าเป็นเพราะหนังสือนิยายวิทยาศาสตร์ในช่วงทศวรรษที่ 1930 นั้นไม่ได้ถูกตีพิมพ์ออกมาตามเงื่อนไขของเวลาที่สม่าเสมอทำให้บรรดาแฟนที่เฝ้ารอเกิดความห่อเหี่ยวภายในจิตใจขึ้น พวกเขาจึงต้องผลิตแฟนซีนขึ้นมาเพื่อชดเชยความขาดแคลนและช่องว่างของตลาดในข้อนี้ ทั้งนี้ เนื้อหาที่อยู่ในแฟนซีนในยุคนั้นมีทั้งการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิยายที่ถูกตีพิมพ์ในนิตยสารมืออาชีพ ข่าวคราวเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของแฟน ข่าวซุบซิบนินทา การโต้ว่าทักัน ไปจนถึงเรื่องแต่งและผลงานศิลปะโดยบรรดามือสมัครเล่นทั้งหลายที่ โพลท์ (Pohl, 1974) ระบุเอาไว้ว่า “มีคุณภาพค่อนข้างแย่” อยู่ด้วย แต่เขาก็ยอมรับว่าชิ้นงานเหล่านั้นเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานโดยแฟนในเวลาต่อมา

แฟนซีนในยุคแรกเริ่มนั้นโดยมากแล้วเป็นแฟนซีนแนวนิยายวิทยาศาสตร์และแนวแฟนตาซีที่ถูกผลิตขึ้นโดยบรรดาแฟนกันเองเพื่อสนองความชื่นชอบและความต้องการส่วนตัว มิใช่เพื่อการค้าตามคำกล่าวของ เวิร์ธธัม (Wertham, 1973) ในหนังสือเรื่อง The World of Fanzines (ในปี ค.ศ. 1973) แล้ว เดิมทีคำว่าแฟนซีนเป็นเพียงคำสแลงที่ใช้กันภายในกลุ่มของแฟนและมักถูกใช้อย่างหลวมๆ สลับกับคำว่า แฟนแม็ก (Fanmag เป็นคำย่อของ Fan Magazine เช่นกัน) โดยนอกจากคำว่าแฟนซีนแล้วก็ยังมีคำว่า โปรซีน และ โปรแม็ก (Prozine และ Promag เป็นคำย่อของ Professional Magazine) ซึ่งถูกใช้สลับกันได้และมีความหมายถึงนิตยสาร วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์มืออาชีพทั่วไปในกระแสหลัก ความแตกต่างที่สำคัญที่สุดระหว่างสองสิ่งนี้ในยุคแรกเริ่มเลยก็คือการที่แฟนซีนหรือแฟนแม็กนั้นถูกผลิตขึ้นโดยแฟนด้วยทุนทรัพย์ของแฟนเองทุกกระบวนการจึงต้องอาศัยเทคโนโลยีการผลิตที่มีราคาถูกที่สุด เข้าถึงได้ง่ายที่สุด และมักไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า แต่มักผลิตออกมาเพื่อแจกจ่ายหรือแลกเปลี่ยนกันภายในชุมชนของแฟน ในขณะที่โปรซีนหรือโปรแม็กนั้นเป็นสื่อสิ่งพิมพ์มืออาชีพในกระแสหลักที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ทางการค้าแน่นอน ทั้งนี้ แม้ว่าอันที่จริงแล้วประเด็นเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของการรวมกลุ่มกันของแฟนของสื่อ (Media Fandom) จะยังคงมีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางว่าเกิดขึ้นในยุคของบรรดาแฟนซีรีส์โทรทัศน์เรื่อง Star Trek (ในปี

ค.ศ. 1966-1969) หรือ The Man of U.N.C.L.E. (ในปี ค.ศ. 1964-1968) ที่มีมาก่อนกันแน่ (Walker, 2001 และ Coppa, 2006) แต่การศึกษาเกี่ยวกับแฟนส่วนมากนั้นจะให้น้ำหนักไปที่ Star Trek ซึ่งเป็นซีรีส์โทรทัศน์ที่ประสบความสำเร็จอย่างถล่มทลายเป็นประวัติกาลและก่อให้เกิดการจัดการชุมนุมของแฟน (Convention) และการผลิตแฟนซันที่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและความน่าตื่นตาตื่นใจอย่างยิ่งในภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมผ่านผลงานเกี่ยวกับซีรีส์โทรทัศน์เรื่องนี้ที่พวกเขาสร้างขึ้นจำนวนมากมายับไม่ถ้วน เช่น บทกวี เพลง เรื่องแต่ง ภาพวาด และบทละคร รวมถึงแฟนฟิคชัน เป็นต้น

2.1.3 จุดเริ่มต้น ความเป็นมา และลักษณะของแฟนฟิคชัน (Fanfiction) และความนิยมในแฟนฟิคชันแนวสแลช (Slash)

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับแฟนฟิคชันนั้น เฮลเลกสัน และบุชเชอ (Hellekson & Busse, 2014) ชี้ให้เห็นว่าเราจำเป็นต้องนิยามให้แน่ชัดก่อนว่าคำว่า แฟนฟิคชัน ของเรานั้นมีความหมายว่าอะไร เนื่องจากในอดีตเป็นต้นมานั้นคำว่าแฟนฟิคชันได้เกิดขึ้นและมีความหมายที่เคลื่อนตัวมาหลายครั้งแล้ว และการให้คำนิยามที่ต่างกันก็ย่อมทำให้การชี้ชัดว่าแฟนฟิคชันคืออะไรและมีจุดเริ่มต้นมาจากเมื่อไรแตกต่างกันออกไปด้วย ทั้งนี้ พวกเธอระบุว่างานวิชาการที่ทำการศึกษเกี่ยวกับแฟนฟิคชันส่วนมากในปัจจุบันจะเลือกคำนิยามให้กับแฟนฟิคชันในแง่ที่เป็นงานเขียนที่เกิดจากการนำสื่อที่มีอยู่แล้วหรือถูกเผยแพร่อยู่แล้วมาเขียนใหม่ หรือก็คือนิยามของการเป็น แฟนฟิคชันของสื่อ (Media Fanfiction) ซึ่งเป็นคำจำกัดความที่แคบที่สุดและเหมาะสมที่สุดที่จะนำมาศึกษาภาวะความเป็นแฟนของแฟนในยุคสมัยนี้ และภายใต้การยึดคำนิยามนี้เป็นแนวทางในการศึกษา แอน (An, 2010) ก็ได้ให้คำอธิบายเพื่อจำกัดความคำว่าแฟนฟิคชันเอาไว้ในงานวิจัยของเขาว่า แฟนฟิคชัน หมายถึง เรื่องแต่งที่ถูกเขียนขึ้นโดยบรรดาแฟน โดยเมื่อใดก็ตามที่มีดาราเกิดขึ้น แฟนที่ชื่นชอบพวกเขาจำนวนหนึ่งก็อาจแต่งและอ่านแฟนฟิคชันที่เป็นเรื่องราวของพวกเขาทั้งๆที่พวกเขาก็มีตัวตนและเรื่องราวของพวกเขาเองอยู่แล้วไม่ว่าจะในโลกแห่งความเป็นจริงหรือในโลกของหนังสือ ภาพยนตร์ เกม เทพนิยาย หรือในทีใดก็ตาม ในทำนองเดียวกันนั้น แทน (Tan, 2008) ก็ได้ให้คำจำกัดความของแฟนฟิคชันเอาไว้อย่างสั้น กระชับ และเข้าใจง่ายว่า แฟนฟิคชันคือเรื่องราวดัดแปลงงานเดิมที่บรรดาแฟนเขียนขึ้นโดยมีพื้นฐานอยู่บนสื่อต้นแบบต่างๆ ฉะนั้นโดยรวมแล้ว แฟนฟิคชันจึงมีความหมายถึงเรื่องแต่งที่แฟนแต่งขึ้นโดยนำสิ่งหรือบุคคลที่ตัวแฟนเองมีภาวะความเป็นแฟนอยู่มาเป็นตัวตั้งต้นของการดำเนินเรื่องราว ในกรณีที่ตัวตั้งต้นเป็นบุคคลก็อาจเป็นไปได้ทั้งบุคคลที่มีชีวิตหรือมีตัวตนอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง เช่น นักร้อง นักแสดง นักดนตรี นักกีฬา นักการเมือง นักบวช เป็นต้น หรือบุคคลที่มีตัวตนปรากฏอยู่ในบันทึก ประวัติศาสตร์ ตำนาน ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีตัวตนอยู่จริง เช่น ศาสดาของศาสนาต่างๆ บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ แม่ทัพนายกองในสงคราม เหล่าทวยเทพ-เทพีจากเวทตำนานของกรีก-โรมัน อียิปต์ จีน ญี่ปุ่น พราหมณ์ ฮินดู เป็นต้น หรืออาจเป็นตัวละครสมมติที่มีตัวตนอยู่ในเรื่อง

แต่งซึ่งไม่เคยมีตัวตนอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงก็ได้ เช่น ตัวละครในนิยาย ตัวเอกของภาพยนตร์ ตัวร้ายในละคร ตัวการ์ตูน ตัวปีศาจ ตัวมาสคอตประจำเทศกาลต่างๆ เป็นต้น และในกรณีที่ไม่ใช่บุคคลก็อาจเป็นสื่อบันเทิงเฉพาะอย่าง เช่น ภาพยนตร์ ซีรีส์ ละครโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ละครเวที การ์ตูน เพลง เกม เป็นต้น

หากเรายึดคำนิยามของแฟนฟิกชันตามนี้แล้วละก็ แฟนฟิกชันของสื่อเรื่องแรกก็จะมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่ช่วงปลายทศวรรษที่ 1960 โดยแฟนฟิกชันของซีรีส์โทรทัศน์เรื่อง Star Trek ที่บรรดาแฟนมีการรวมกลุ่มและทำกิจกรรมร่วมกันอย่างกระตือรือร้นจนกลายเป็นปรากฏการณ์ของแฟนที่ชัดเจนเป็นรูปเป็นร่างสั้นสะท้อนวงการแฟนนิยายวิทยาศาสตร์ครั้งแรก ทั้งนี้ สิ่งที่น่าสังเกตเป็นอย่างยิ่งประการหนึ่งในประเด็นเกี่ยวกับกลุ่มก้อนของแฟนนิยายวิทยาศาสตร์ กลุ่มก้อนของแฟน Star Trek และบรรดาผู้เขียนแฟนฟิกชันในแฟนซันตั้งแต่ยุคแรกๆ มาโดยตลอดก็คือ บรรดาแฟนเหล่านี้ส่วนมากเป็นผู้หญิงที่มีการศึกษาสูงและมีความสนใจในด้านวิทยาศาสตร์มากเป็นพิเศษ แฟนฟิกชันตั้งแต่ในยุคแรกๆ มาจนถึงปัจจุบันนี้นั้นมักถูกเขียน และอ่านโดยผู้หญิง และแนวของแฟนฟิกชันที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในยุคแรกๆ ก็มักกระจุกตัวอยู่ในหมวดนิยายวิทยาศาสตร์ แล้วก็ค่อยๆ ขยายตัวไปยังกลุ่มแฟนของซีรีส์โทรทัศน์แนวอื่นๆ ในเวลาต่อมา แฟนฟิกชันแนวอื่นๆ จึงเริ่มเกิดขึ้นตามมาด้วย เช่น แนวตำรวจ-สายลับ สืบสวน-สอบสวน แนวรักโรแมนติก แนวลึกลับ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จุดเวลาสำคัญครั้งใหญ่สำหรับวงการแฟนฟิกชันของซีรีส์ชุด Star Trek นั้นอยู่ที่ปี ค.ศ. 1975 ที่ Jacqueline Lichtenberg และคณะได้จัดทำหนังสือชื่อ “Star Trek” Lives! ขึ้นเพื่อถ่ายทอดประวัติศาสตร์ของกลุ่มแฟนของซีรีส์ชุด Star Trek ในยุคเริ่มแรก ซึ่งก็ครอบคลุมไปถึงเรื่องราวของวัฒนธรรมการชุมนุมและวัฒนธรรมแฟนซันที่น่าตื่นตาตื่นใจของพวกเขาด้วย ในบทสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้ซึ่งก็คือบทที่ 9 ที่มีชื่อว่า “Do-It-Yourself Star Trek – The Fan Fiction” นั้น เป็นบทที่รวบรวมแฟนฟิกชันของซีรีส์ชุดนี้เอาไว้เป็นจำนวนมาก และเป็นบทที่ได้รับความนิยมสูงสุดของหนังสือเล่มนี้ และด้วยลักษณะดังกล่าวนั้นก็ทำให้บทที่ 9 ของหนังสือเล่มนี้กลายเป็นสิ่งที่เราพบว่าได้จัดแฟนฟิกชันเอาไว้ในระดับวรรณกรรมอย่างจริงจังเป็นแหล่งแรก นอกจากนั้น หนังสือบทนี้ก็ยังทำให้เราเห็นได้อย่างชัดเจนด้วยว่า ตั้งแต่แรกมานั้นแฟนฟิกชันก็คือสื่อที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้หญิงและเพื่อผู้หญิงโดยแท้ ทั้งนี้ นักประวัติศาสตร์ชื่อ Mary Ellen Curtin ได้ทำการคำนวณและพบว่า ร้อยละ 83 ของผู้เขียนแฟนฟิกชัน Star Trek ของปี ค.ศ. 1970 เป็นผู้หญิง และตัวเลขนั้นก็เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90 ในปี ค.ศ. 1973 อีกทั้ง จากการสำรวจเรื่องราวของแฟนฟิกชัน Star Trek ในหนังสือบทนี้ยังทำให้พบอีกว่า เรื่องราวของแฟนฟิกชัน Star Trek นั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction Story) และเรื่องราวประเภทความสัมพันธ์ (Relationship Story) และในส่วนของเรื่องราวประเภทความสัมพันธ์นั้น ก็ยังสามารถแบ่งออกได้เป็นอีก 2 รูปแบบใหญ่ๆ อย่างมีนัยสำคัญได้อีก ได้แก่ เรื่องราวประเภท K&S ซึ่ง

หมายความว่าเรื่องราวที่ดำเนินเนื้อหาความสัมพันธ์แบบชายรักหญิง-หญิงรักชายซึ่งมีตัวละคร Kirk และ Spock เป็นตัวเอก และเรื่องราวประเภท K/S ซึ่งหมายความว่าเรื่องราวที่ดำเนินเนื้อหาความสัมพันธ์แบบชายรักชายที่ตัวละคร Kirk และ Spock เป็นคู่รักกัน หรือที่เรียกกันว่า สแลช (Slash) โดย Star Trek นั้นกล่าวได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของแฟนฟิคชันแนวสแลช (Jenkins, 2013) และแฟนฟิคชันแนวสแลชของ Kirk และ Spock หรือ แฟนฟิคชัน K/S เรื่องแรกก็คือ “A Fragment Out of Time” โดย Diane Marchant ซึ่งถูกตีพิมพ์ลงในแฟนซันแนวผู้ใหญ่ของ Star Trek ชื่อ Grup ในปี ค.ศ. 1974 ทั้งนี้ เนื้อหาของแฟนฟิคชันประเภทความสัมพันธ์ทั้ง 2 รูปแบบนั้นก็แทบไม่ให้ความสำคัญอะไรกับเนื้อหาแนวนิยายวิทยาศาสตร์เลย เพราะหัวใจสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่าง Kirk และ Spock ซึ่งการที่แฟนฟิคชันแนวความสัมพันธ์นี้ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ ในทางหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่บรรดาแฟน Star Trek ส่วนหนึ่งมีความสนใจร่วมกันและทำให้ชุมชนของแฟนของพวกเขาขยายตัวมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของทศวรรษที่ 1970 นั่นก็คือเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่าง Kirk และ Spock ซึ่งเป็นความสนใจที่ไม่มีข้องเกี่ยวกับเรื่องราวประเภทนิยายวิทยาศาสตร์แต่อย่างใด (Coppa, 2006)

ในช่วงทศวรรษที่ 1970 ถึง 1980 นั้น บรรดาแฟนมักติดต่อกันผ่านการชุมนุม แฟนซัน และการเขียนจดหมาย พร้อมทั้งส่งต่องานเขียนต่างๆ ให้แก่กัน การชุมนุมและแฟนซันถูกจัดหรือถูกผลิตขึ้นในช่วงเวลานั้นก็มักมีศูนย์กลางอยู่ที่รายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ในช่วงทศวรรษที่ 1980 แฟนฟิคชันในฐานะที่เป็นสื่อชนิดหนึ่งด้วยตัวของมันเองก็เริ่มได้รับความนิยมและมีกลุ่มก้อนของแฟนฟิคชันก่อตัวขึ้น แฟนซันจำนวนมากจึงเริ่มรวบรวมแฟนฟิคชันของรายการโทรทัศน์หลากหลายรายการหรือการชุมนุมของแฟนหลายๆ ครั้งมาตีพิมพ์รวมกันไว้ในเล่มเดียว จากเดิมที่แฟนซันแต่ละเล่มมีศูนย์กลางอยู่ที่รายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้นก็กลายมาเป็นซันที่รวบรวมสื่อหลายชนิดเอาไว้ด้วยกันที่เรียกว่า มัลติมีเดียซัน (Multimedia Zine) การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ส่งผลให้ขอบเขตการรับรู้ และความสนใจในสื่อต่างๆ ของแฟนขยายกว้างขึ้นจากเดิมเป็นอย่างมาก เนื่องจากทำให้แฟนเข้าถึงแฟนฟิคชันของรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์หลากหลายเรื่องได้จากการอ่านแฟนซันเพียงเล่มเดียว จุดเปลี่ยนนี้ได้ทำให้ภาวะความเป็นแฟนต่อแฟนฟิคชันเติบโตและขยายตัวขึ้น อีกทั้งภาวะความเป็นแฟนของผู้คนจำนวนมากก็เริ่มขยับมามีศูนย์กลางอยู่ที่แฟนฟิคชันโดยตรงแทนที่จะต้องอยู่ที่สื่ออย่างรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์บางเรื่องอย่างในอดีตเสมอไป กล่าวโดยง่ายก็คือ ผู้อ่านแฟนฟิคชันจำนวนหนึ่งอาจนิยมชมชอบการอ่านแฟนฟิคชันเนื่องจากแฟนฟิคชันเหล่านั้นมีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ และน่าติดตามสำหรับพวกเขา หรืออาจเพราะความชื่นชอบที่พวกเขามีต่อนักเขียนที่เป็นคนแต่งแฟนฟิคชันเรื่องนั้นๆ ก็ได้ เหตุผลของการอ่านแฟนฟิคชันของพวกเขาไม่จำเป็นต้องเป็นผลพวงมาจากการมีภาวะความเป็นแฟนต่อรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ถูกนำมาดัดแปลงเหมือนเช่นในอดีตเสมอไป และด้วยการเคลื่อนตัวเช่นนี้

วิถีปฏิบัติในการเขียนแฟนฟิคชันในเวลาต่อมาจึงถูกพัฒนาต่อไปในอีกหลายรูปแบบ ทำให้เกิดแฟนฟิคชันแนวใหม่ๆที่แตกต่างจากแฟนฟิคชันในยุคเริ่มแรกขึ้นอีกจำนวนมาก เช่น แนว สแลช (Slash) ยาโออิ (Yaoi) หรือ บอยส์เลิฟ (Boys' Love) แนวเพื่อฝันแบบเอาตัวเองเข้าไปมีความสัมพันธ์กับนักร้องที่ชื่นชอบ หรือแม้แต่การนำสื่อเดิมมาเขียนบทใหม่ให้กลายเป็นเรื่องแต่งอีกเรื่องหนึ่งไปเลยก็ได้ เป็นต้น (Hellekson & Busse, 2006, 2014)

2.1.4 การขยายตัวของแฟนฟิคชันและแฟนฟิคชันแนวสแลชในยุคดิจิทัล

ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 อินเทอร์เน็ตได้ถูกพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นมากจนกลายเป็นเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ทำให้ผู้คนสามารถติดต่อถึงกันได้ผ่านหลากหลายช่องทาง อีกทั้งยังสามารถเก็บและเข้าถึงเอกสารสำคัญต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย นอกจากนี้เทคโนโลยีทั้งหลายยังทำให้ผู้คนสามารถผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยเครื่องจักรขนาดใหญ่และเงินทุนก้อนโตอีกต่อไปแล้ว โฉมหน้าการสื่อสารของโลกที่เปลี่ยนไป รวมไปถึงการพัฒนาของเทคโนโลยีได้ทำให้รูปแบบการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของบรรดาแฟนทั่วโลกเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตอย่างสิ้นเชิง ในยุคดิจิทัลนี้ บรรดาแฟนสามารถทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนได้ด้วยตนเองตามลำพังโดยไม่จำเป็นต้องออกไปเรียนรู้หรือทำกิจกรรมร่วมกับแฟนคนอื่นๆบนพื้นที่ทางภูมิศาสตร์อีกต่อไปแล้วเนื่องจากอินเทอร์เน็ตได้นำสิ่งเหล่านั้นมาส่งให้พวกเขาถึงที่และเชื่อมโยงพวกเขาเข้าด้วยกันบนพื้นที่เสมือนจริงในโลกอินเทอร์เน็ต เฮลเลกสัน และบุชเซอ (Hellekson & Busse, 2014) ได้ชี้ให้เราเห็นถึงความง่ายดายของการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟน รวมถึงการสร้างสื่อต่างๆล้นเกินสื่อที่ชื่นชอบของผู้คนในยุคนี้ที่ถูกกระทำอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นวัฒนธรรมของแฟนในยุคสมัยนี้ซึ่งมักส่งผลกระทบการตลาดแก่ผู้ผลิตสื่อดั้งเดิมในฐานะที่เป็น เอิร์นดมีเดีย (Earned Media) ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจเอาไว้ว่า ใครก็ตามที่เคยกดแนะนำวีดีโอบน Youtube แชร์ภาพแสดงอารมณ์ตามสถานการณ์ต่างๆ หรือเอาไฟล์ GIF ที่คนอื่นโพสต์ที่ไว้ม้าโพสต์ซ้ำก็หมายความว่าได้มีส่วนร่วมในวัฒนธรรมออนไลน์ของสื่อที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้บริโภคหรือก็คือได้ทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนผ่านเอิร์นดมีเดียตามวิถีของคนในยุคนี้แล้ว

แน่นอนว่าการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่กลายเป็นเรื่องง่ายขึ้นมากด้วยความช่วยเหลือของเทคโนโลยีของยุคดิจิทัลนี้ส่งผลกระทบต่อวงการการทำกิจกรรมเกี่ยวกับแฟนฟิคชันในองค์รวมทั้งหมดด้วย ความเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารและการผลิตสื่อที่เกิดขึ้นนี้ได้ส่งผลให้การทำกิจกรรมเกี่ยวกับแฟนฟิคชันทั้งหมด ตั้งแต่การจำแนกแจกจ่ายและการบริโภคแฟนฟิคชัน รวมไปถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้อ่านแฟนฟิคชันเปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษเป็นต้นมาที่ซอฟต์แวร์ (Software) เพื่อการจัดการและเก็บรักษางานเขียนทั้งหลายไว้ในระบบฐานข้อมูล (Database) ที่เปิดให้ผู้คนสามารถสืบค้นได้ถูกพัฒนาขึ้น การผลิตและการเข้าถึงแฟนฟิคชันก็กลายเป็นสิ่งที่ผู้คนสามารถทำได้อย่างง่ายดายเนื่องจากไม่ต้องอาศัยเครื่องจักรขนาดใหญ่

รวมไปถึงเงินทุนในการผลิต การขนส่ง และการเดินทางมาร่วมงานชุมนุมของแฟนที่มีต้นทุนสูงอีกต่อไป ขอบเขตความสามารถในการผลิต แจกจ่าย และเข้าถึงแฟนฟิคชันของผู้คนจึงเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นเท่าทวีคูณ การรับรู้และบริโภคแฟนฟิคชันในยุคนี้จึงขยายขอบเขตออกไปอย่างมากมายมหาศาล แฟนฟิคชันจึงกลายเป็นสื่อโดยแฟนที่ได้รับความนิยมมากขึ้นกว่าเดิมอย่างมากทั้งโดยปริมาณของผู้ใช้งานและโดยขอบเขตทางภูมิศาสตร์ที่การรับรู้เกี่ยวกับสื่อประเภทนี้แพร่ขยายออกไป นอกจากนี้ผลพวงอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นตามมาก็คือรูปแบบการเขียนแฟนฟิคชันที่แตกแขนงไปในทิศทางที่หลากหลายเป็นอย่างมาก ผู้เขียนแฟนฟิคชันในยุคนี้ตอนเริ่มแรกส่วนมากก็ยังคงเป็นกลุ่มแฟนของแฟนฟิคชันแนวนิยายวิทยาศาสตร์ที่เป็นผู้หญิงที่มีการศึกษาสูงและมีความสนใจในด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลักอยู่เช่นที่เคยเป็นมา แต่ปรากฏการณ์ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งประการหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือแฟนฟิคชันแนวชายรักชาย หรือสแลชได้รับความนิยมในการเขียน และการอ่านมากขึ้นอย่างมากมายมหาศาลภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ความนิยมต่อแฟนฟิคชันแนวสแลชที่เพิ่มขึ้นนี้ส่งผลให้แฟนนิยายกลุ่มนี้กลายมาเป็นกลุ่มแฟนของแฟนฟิคชันในกระแสหลักกลุ่มหนึ่ง จากเดิมที่การแจกจ่ายหรือจำหน่ายแฟนฟิคชันประเภทนี้ตามงานชุมนุมเป็นสิ่งที่จะต้องแอบกระทำการกันใต้โต๊ะ ในยุคดิจิทัลนี้ อินเทอร์เน็ตได้เปิดพื้นที่ให้พวกเขาสามารถอ่าน และเขียนงานประเภทนี้ พร้อมทั้งพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันกับแฟนคนอื่นๆได้อย่างอิสระเสรี ในขณะที่แฟนที่ไม่นิยมงานเขียนประเภทนี้ก็สามารถเลือกที่จะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับแฟนฟิคชันประเภทนี้ได้โดยง่าย ด้วยเหตุนี้ ในยุคนี้ที่ภาวะความเป็นแฟนได้ก้าวเข้าสู่ ยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodern Era) ด้วยการผลักดันของอินเทอร์เน็ต งานเขียนหรือแฟนฟิคชันแนวสแลชจึงขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว และความนิยมในตัวตนที่เพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของผู้เขียนและผู้อ่านที่เกือบทั้งหมดเป็นผู้หญิงจึงถูกนักวิชาการนำมาวิเคราะห์และวิพากษ์ถกเถียงกันด้วยแนวคิดเกี่ยวกับสตรีกันอย่างมากมาย (Hellekson & Busse, 2006, 2014)

2.1.5 แฟนฟิคชันแนวสแลช: นิยายรักโรแมนติก หรือสื่อลามก? และเหตุผลที่ผู้หญิงนิยมเขียนและอ่านแฟนฟิคชันแนวนี้

ตามความหมายที่เป็นที่เข้าใจโดยทั่วกันนั้น สแลช คือแนวของแฟนฟิคชันที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศระหว่างตัวละครเอกที่มีเพศเดียวกัน (Jenkins, 1992) โดยแนวของแฟนฟิคชันแนวนี้เป็นแนวของแฟนฟิคชันที่ได้รับความสนใจจากบรรดานักวิชาการมากกว่าแนวของแฟนฟิคชันแนวอื่นๆ เนื่องจากลักษณะเฉพาะที่มีความพิเศษของมัน ลักษณะการเล่าเรื่องของแฟนฟิคชันแนวสแลชที่มักเน้นการนำเสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเรื่องราวด้านเพศของตัวละครเอกเพศเดียวกันนั้น ทำให้แฟนฟิคชันแนวนี้เป็นที่ถกเถียงกันอย่างกว้างขวางว่าจัดอยู่ในหมวดหมู่ของนิยายรักโรแมนติก (Romance) หรือเป็นเพียงสื่อลามก (Pornography) กันแน่ ซึ่งบรรดานักวิชาการที่มีความสนใจในแฟนฟิคชันประเภทนี้ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป เช่น นักวิชาการและนักสตรีนิยม Joanna

Russ ที่มีความเห็นแบบฟันธงว่าแฟนฟิคชันและเรื่องแต่งแนวสแลชนั้นคือสื่อลามกที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง เนื่องจากความต้องการทางเพศของผู้หญิงนั้นแตกต่างจากของผู้ชายและสื่อลามกที่มีอยู่ทั่วไปในตลาดซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายก็ไม่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของพวกเธอได้ พวกเขาจึงต้องสร้างเรื่องแต่งแนวสแลชขึ้นมาเพื่อเติมเต็มความต้องการทางเพศของตัวเอง และนั่นก็เป็นเหตุผลที่ทำให้เธอมองว่าแฟนฟิคชันแนวสแลชคือสื่อลามกที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง (Russ, 2014)

ในขณะที่ เจนกินส์ (Jenkins, 1992) มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปว่า แฟนฟิคชันหรือเรื่องแต่งแนวสแลชคือเรื่องแต่งประเภทหนึ่งที่เป็นมากกว่าแค่สื่อลามกสำหรับผู้หญิง เนื่องจากการเล่าเรื่องของเรื่องแต่งแนวนี้มักมีได้มุ่งเน้นแค่ที่การนำเสนอเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ยังคงเน้นไปที่การนำเสนอปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเพศเดียวกันซึ่งก็รวมไปถึงความรู้สึก ประสบการณ์ และผลกระทบที่พวกเขาส่งถึงกัน และยังกล่าวต่อไปถึงข้อจำกัดของลักษณะของความเป็นชายโดยทั่วไปและการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของเพศชายขึ้นมาใหม่ด้วย อีกทั้งฉากเพศสัมพันธ์ในเรื่องราวเหล่านี้ก็มักเป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงเรื่องที่ใหญ่กว่า เช่น โครงเรื่องแนวนิยายรักโรแมนติก สืบสวน-สอบสวน สยองขวัญ เป็นต้น ฉะนั้นแล้ว ฉากการมีเพศสัมพันธ์ในเรื่องแต่งแนวสแลชจึงเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของโครงสร้างเนื้อเรื่องที่ถูกใส่เข้ามาเพื่อสร้างอารมณ์ให้แก่นื่องหาของตัวละครและการดำเนินเรื่องราวเท่านั้น

ท่ามกลางความขัดแย้งในการตีความนั้น นักวิชาการอีกส่วนหนึ่งก็ได้ปฏิเสธการต้องเลือกแบบเจาะจงในประเด็นของความเป็นนิยายรักโรแมนติกหรือสื่อลามกของแฟนฟิคชัน แต่ยอมรับและให้นำหนักกับลักษณะทั้งสองประการในสื่อชนิดนี้ว่าเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้มากกว่า โดยดริสคอลล์ (Driscoll, 2006) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า เรื่องของกิจกรรมทางเพศกับเพศภาวะนั้นเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ในเรื่องราวความรักโรแมนติก กิจกรรมทางเพศมักเป็นองค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการก่อตัวขึ้นของความรัก และความรักก็มักยังยืนมั่นคงขึ้นได้ด้วยกิจกรรมทางเพศระหว่างคนทั้งสอง ทั้งสองสิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันในเรื่องแต่งประเภทนี้ไม่ได้ บนพื้นฐานของความเชื่อเช่นนี้จึงนำไปสู่ข้อสรุปของเธอที่ว่า อันที่จริงแล้วแฟนฟิคชันทั้งหลาย ซึ่งก็รวมไปถึงแฟนฟิคชันแนวสแลชด้วย ก็คือเรื่องแต่งประเภทที่เป็นส่วนผสมของนิยายรักโรแมนติกกับสื่อลามกนั่นเอง ในขณะที่ แลมป์ และวีธ (Lamb & Veith, 1986) ก็มีความเห็นว่าแฟนฟิคชันแนวนี้เป็นส่วนผสมของนิยายรักโรแมนติก และสื่อลามกเช่นกัน โดยเธอมองว่างานเขียนประเภทนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของผู้หญิงในการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ในเชิงความรักระหว่างสองฝ่ายที่มีความเท่าเทียมกันโดยแท้จริงขึ้น แฟนฟิคชันแนวสแลชนั้นแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการต่อสู้กับเมล็ดพันธ์แห่งค่านิยมทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ของบรรดานักเขียนผู้หญิงและความปรารถนาที่จะมีความรักที่อยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน (Equality) และการมีสิ่งต่างๆ ร่วมกัน

(Mutuality) ตามแบบอุดมคติซึ่งไม่เคยมีอยู่จริงในโลกแห่งความเป็นจริงและเป็นสิ่งที่ไม่ได้ในความสัมพันธ์แบบชายหญิง ในมุมมองของ แลมป์ และวีธ (Lamb & Veith, 1786) นั้น ตัวละครเอกในแฟนฟิคชันแนวสแลชไม่ใช่ผู้ชายสองคนหรือผู้หญิงสองคนที่มีความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศต่อกัน แต่เป็นตัวละครสองตัวที่มีทั้งความเป็นชายและความเป็นหญิงอยู่ในตัวเองหรือก็คือตัวละครที่มีสองเพศ (Androgynous) ทั้งคู่ และตัวละครเหล่านั้นก็สื่อถึงรูปแบบความรักความสัมพันธ์ในอุดมคติของผู้หญิงที่คู่รักทั้งสองฝ่ายมีทุกอย่างเท่าเทียมกันและเป็นความรักที่อยู่เหนือกรอบเกณฑ์ทั้งหลายทั้งปวง (Lamb & Veith, 1986) ในทำนองเดียวกัน เพนลีย์ (Penley, 1994) ก็ปฏิเสธการมองความรักระหว่างตัวละครเอกของแฟนฟิคชันแนวสแลชว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเช่นกัน เธอมองว่าตัวละครทั้งสองฝ่ายถูกเขียนขึ้นมาให้มีความหมายต่อกันในแง่ของการเป็นคู่รักโดยไม่เกี่ยวกับว่าพวกเขาจะมีเพศอะไร โดยเธอพบว่าแฟนฟิคชันแนวสแลชนั้นเป็นเรื่องแต่งที่เกิดจากการที่ผู้หญิงนำทั้งลักษณะของเรื่องแต่งแนวนิยายรักโรแมนติกและสื่อลามกมารวมกันเพื่อสร้างเรื่องเล่าแบบใหม่ที่จะนำไปสู่จุดจบในแบบที่พวกเขาต้องการขึ้น ฉะนั้นแฟนฟิคชันแนวสแลชจึงเป็นเรื่องแต่งจากจินตนาการเพื่อฝันที่มีลักษณะของการสะท้อนความเป็นตัวตนของผู้เขียนเป็นอย่างสูงจนถึงขั้นชี้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจทางสติปัญญาและทางการเมืองของบรรดาแฟนของแฟนฟิคชันแนวสแลชนั้นล้วนหาได้จากงานเขียนของพวกเขา ซึ่งนั่นก็เป็นสิ่งที่เธอมองว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เขียนและผู้อ่านแฟนฟิคชันแนวนี้เสียดการเขียนหรือการอ่านแฟนฟิคชันแนวนี้มากมายเสียเหลือเกิน นอกจากนั้นหมกมุ่นทางเพศโดยตรง แต่กิจกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในแฟนฟิคชันแนวสแลชนั้นมักถูกนำเสนอผ่านการเล่าเรื่องแนวรักโรแมนติก โดยเธอมองว่าแฟนฟิคชันแนวสแลชก็คือผลลัพธ์ของการสร้างสูตรความรักที่อยู่บนพื้นฐานของมิตรภาพแบบใหม่ขึ้นแทนที่สูตรความรักแบบดั้งเดิมที่หาได้จากนิยายรักชายหญิงทั่วไป ฉะนั้น เหตุผลที่ผู้หญิงผู้เขียนแฟนฟิคชันแนวสแลชสร้างงานเขียนประเภทนี้ขึ้นมา ก็เพื่อแบ่งปันความฝัน จินตนาการเพื่อฝัน (Fantasy) และความปรารถนาของพวกเธอ ซึ่งพวกเธอไม่ได้รับอนุญาตให้แสดงออกซึ่งสิ่งเหล่านี้ในที่อื่นๆ นั่นเอง

2.1.6 แนวทางการศึกษาเกี่ยวกับแฟน

ในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแฟนและภาวะความเป็นแฟนนั้น เจนกินส์ (Jenkins, 2013) เสนอว่า เราจำเป็นต้องเข้าใจกรอบความคิดในเรื่องของรสนิยม (Taste) เสียก่อน รสนิยมมิใช่เรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นสากล หรือเป็นสิ่งที่คงอยู่อย่างนั้นชั่ววันคืนไม่มีวันเปลี่ยนแปลง หากเป็นเรื่องที่ยังรากอยู่ในประสบการณ์ทางสังคมและสะท้อนถึงการแบ่งแยกชนชั้นวรรณะต่างๆ ในสังคม ตามคำอธิบายของ บูร์ดิเยอ (Bourdieu, 1984) นั้น รสนิยมเป็นสิ่งที่มักถูกมองว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติสำหรับผู้ที่รสนิยมเดียวกันเนื่องจากเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับในช่วงแรกสุดของการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง จากนั้นก็มีพลังมากขึ้นผ่านการแลกเปลี่ยนทางสังคมต่างๆ แล้วก็กลายเป็นสิ่งที่มีความสมเหตุสมผลขึ้นมาเมื่อพวกเขามี

การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และได้รับการให้รางวัลจากสถาบันพื้นฐานต่างๆ ในฐานะที่ประพฤติตัวได้อย่างเหมาะสม และมีรสนิยมที่ดีตามความคาดหวังของสังคม ฉะนั้นแล้ว รสนิยมจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การแบ่งแยกทางสังคมยังคงมีอยู่เสมอและเป็นสิ่งที่ทำให้อัตลักษณ์ของผู้คนในแต่ละชนชั้นถูกหล่อหลอมขึ้น สภาวะการณ์เช่นนี้ส่งผลให้ผู้ที่มิชอบหรือสอคล้องกับสิ่งที่สังคมให้ค่าว่าถูกต้องเหมาะสมมักได้รับตำแหน่งที่มีอิทธิพลทางสังคม ในขณะที่ผู้มีรสนิยมแตกต่างออกไปจะถูกมองว่าไร้อารยธรรม ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม และต้องพัฒนา ด้วยเหตุนี้ กรอบความคิดโดยทั่วไปเกี่ยวกับแฟนจึงเปรียบเสมือนภาพฉายที่แสดงให้เห็นถึงความวิตกกังวลของผู้คนต่อการที่การจัดลำดับชั้นวรรณะที่เป็นอยู่จะถูกทำลาย การที่รสนิยมของพวกเขาถูกมองว่าเป็นสิ่งผ่่าเหล่าและถูกขัดขวางไม่ให้ขึ้นมาถืออิทธิพลในการจัดลำดับชนชั้นทางวัฒนธรรมได้เป็นสิ่งยืนยันว่าความชอบของพวกเขาถูกมองว่าเป็นสิ่งไม่ปกติและเป็นภัยคุกคาม ซึ่งหากความแตกต่างทางรสนิยมของแฟนนั้นมีมากจนถูกมองว่าขัดกับบรรทัดฐานหรือศีลธรรมของคนทั่วไปแล้ว แฟนเหล่านั้นก็จะถูกมองว่าเป็นคนพวกอื่น (The Other) และจะถูกกีดกันออกไปเพื่อไม่ให้รสนิยมของพวกเขาเข้ามาแปดเปื้อนวัฒนธรรมอันถูกทำนองคลองธรรมของสังคมได้โดยทีเดียว ซึ่งบรรดาแฟนผู้ได้รับประสบการณ์ทางสังคมแบบนี้ก็มักรู้สึกได้ถึงสิ่งเหล่านี้

ในปี 1982 อัง (Ang, 1985) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ความพึงพอใจที่แฟนละครมีต่อละครที่พวกเขาชื่นชอบโดยใช้การศึกษาจดหมายจากผู้ชมละครเรื่อง Dallas ของสหรัฐอเมริกา โดย อัง (Ang, 1985) พบว่า ความพยายามในการปกป้องรสนิยมของตนเองของผู้ชมที่ชื่นชอบและมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นแฟนละครนั้นมีความยากและซับซ้อนมากกว่าที่คิดเอาไว้มาก ในบรรดาแฟนละครผู้เขียนจดหมายทั้งหมดนั้นไม่มีแม้สักคนเดียวที่แสดงความพึงพอใจในภาวะความเป็นแฟนต่อละครของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ประหนึ่งว่าความชอบของพวกเขาไม่ได้เป็นปัญหาอะไร อัง (Ang, 1985) ตั้งข้อสังเกตว่า วาทกรรมวิพากษ์ซึ่งขัดแย้งกับวัฒนธรรมมวลชนนั้นดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ทำให้บรรดาแฟนไม่สามารถแสดงออกซึ่งจุดยืนทางสังคมและวัฒนธรรมของตัวเองออกมา และทำให้พวกเขาไม่อาจตอบโต้การวิพากษ์วิจารณ์ที่มีต่อพวกเขาด้วยจุดยืนของคนที่มีความกล้าและอำนาจได้ ซึ่งพวกเขาก็ได้โต้แย้งการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อปกป้องภาวะความเป็นแฟนของตัวเองด้วยจุดยืนของคนที่ยืนกราน ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าบรรดาแฟนต้องพบเจอความยากลำบากในการพยายามทำความเข้าใจกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวของพวกเขาเองกับสื่อที่พวกเขาชื่นชอบภายใต้กรอบความคิดทางอุดมคติที่ถูกสร้างขึ้นโดยวัฒนธรรมมวลชน ซึ่งสำหรับ Jenkins นั้น การที่ผู้คนจะแสดงออกหรือปกป้องภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาบนจุดยืนที่ถูกห้อมล้อมด้วยวัฒนธรรมมวลชนควรเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำได้ และเขาก็ได้ทำการศึกษาและตีพิมพ์บทความทางวิชาการเกี่ยวกับแฟนออกมาอีกจำนวนมากโดยใช้การศึกษาแฟนด้วยมุมมองของการเป็นผู้ผลิตที่กระตือรือร้น และเป็นผู้ควบคุมทิศทางความหมายของสิ่งต่างๆ และปฏิเสธการใช้มุมมองต่อแฟนในแง่ลบตามที่สื่อมักนำเสนออย่างสิ้นเชิง

ทั้งการเป็นเหยื่อทางวัฒนธรรม การเป็นคนแปลกแยกทางสังคม และการเป็นผู้บริโภคที่ไร้สติ (Ang, 1985)

ในทำนองเดียวกัน เจนเซน (Jensen, 1992) ก็ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า วรรณกรรมเกี่ยวกับแฟนทั้งหลายนั้นถูกรวบงำเอาไว้ด้วยภาพลักษณ์ของความแปลกแยกเบี่ยงเบน การบรรยายลักษณะของแฟนตั้งแต่อดีตมาที่มีความคงเส้นคงวามาโดยตลอดในแง่ของการเป็นผู้คลั่งไคล้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างลุ่มหลงมัวเมา สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าภาวะความเป็นแฟนถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นส่วนเกินและอยู่ภายในขอบเขตของการควบคุมตนเองไม่ได้เนื่องจากอาการป่วยทางจิต ทั้งนี้ เจนเซน (Jensen, 1992) มองว่าทัศนคติเชิงลบทั้งหลายที่คนส่วนใหญ่มีต่อแฟนโดยเฉพาะในแง่ที่เป็นคนไม่ปกติทางจิตนั้นเป็นทัศนคติที่ให้ร้ายกล่าวโทษที่ตัวแฟนจนเกินไปโดยอ้างอิงจากรวมทั้งทางวิชาการจำนวนมากที่ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมที่ไม่ปกติของแฟนนั้นมีความเชื่อมโยงกับการได้รับผลกระทบจากสื่อ และสังคมด้วย เช่น บทความในหนังสือพิมพ์ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตอธิบายไว้เกี่ยวกับภาวะที่เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของจิตใจ อย่างอาการช่างมโนหรือคิดไปเองว่าฝ่ายตรงข้ามมีใจให้ ซึ่งเป็นความผิดปกติทางจิตที่เกิดขึ้นจากการหมกมุ่นทางเพศ (Erotomania) และโรคซีทิงอย่างผิดปกติ (Othello Syndrome) และชี้ว่าอัตราที่เพิ่มขึ้นของเหตุการณ์การโจมตีบุคคลที่มีชื่อเสียงของแฟนนั้นอาจมีสาเหตุมาจากสภาพสังคมที่มีค่านิยมแบบหลงรูปซึ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ หรือจากการนำเสนอภาพชีวิตในฝันแบบที่เราเห็นกันอยู่บ่อยๆ ในโทรทัศน์ก็ได้ หรือจากงานการศึกษาของ คอฮีย์ (Caughey, 1978) ที่ได้แสดงให้เห็นเช่นกันว่าการทำงานของอุตสาหกรรมสื่อที่ผลักดันให้บุคคลผู้มีชื่อเสียงกลายเป็นที่ชื่นชอบและเป็นแบบอย่างของแฟนนั้นแหละที่เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ผู้ชมโดยเฉพาะผู้ชมที่กำลังอยู่ในวัยติดสื่อพัฒนา “ความสัมพันธ์ทางสังคมแบบเทียม” (Artificial Social Relations) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของแฟนฝ่ายเดียวกับบุคคลผู้มีชื่อเสียงเหล่านั้นขึ้น เมื่อแฟนมีจินตนาการเกี่ยวกับคนดังที่พวกเขาชื่นชอบและดำเนินชีวิตตามแนวทางแห่งจินตนาการของพวกเขา ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในโลกจินตนาการจึงส่งผลกระทบต่อกระทำในชีวิตจริงด้วย ฉะนั้น เราจึงไม่อาจสรุปว่าสาเหตุของการก่อความรุนแรงของแฟนนั้นเกิดจากความผิดปกติทางจิตของพวกเขาแล้วตัดจบไปง่ายๆ ได้ เพราะจากสาเหตุที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าการก่อความรุนแรงของแฟนสามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้ที่มีความชื่นชอบต่อคนดังอย่างลึกซึ้ง (Jensen, 1992)

นอกจากนั้นก็ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของบุคคลผู้มีชื่อเสียงและผลกระทบต่อสังคมของ ชิคเคิล (Schickel, 1985) ที่นำบรรดาแฟนที่มีภาวะไม่ปกติทางจิตและฆาตกรต่อเนื่องมาเปรียบเทียบกับ ‘พวกเรา’ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ดูปกติ และได้ผลการศึกษาว่าพลังขับเคลื่อนความรุนแรงที่ไหลเวียนอยู่ในตัวของคนเหล่านั้นก็มีไหลเวียนอยู่ในตัวของพวกเราเช่นเดียวกัน เพียงแต่อยู่ในอัตราที่นุ่มนวลกว่าเท่านั้น ผลงานทางวิชาการทั้งหลายเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่าบรรดาแฟนที่มีภาวะทางจิต

ไม่ปกตินั้นแท้จริงแล้วก็คือ ‘พวกเรา’ ในแบบฉบับที่มีภาวะทางจิตที่เปี่ยมเบนไปนั่นเอง จะเห็นได้ว่างานวิจัยเกี่ยวกับแฟนจำนวนมากนั้นมักทำการศึกษาและวิเคราะห์แฟนบนพื้นฐานของมุมมองที่มีต่อแฟนในทางลบ ทั้งๆที่อันที่จริงแล้วภาวะความเป็นแฟนเป็นภาวะปกติธรรมดาที่สามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกคนโดยเฉพาะในยุคนี้ที่การเข้าถึงสื่อบันเทิงและข่าวคราวความเคลื่อนไหวของคนดังเป็นสิ่งที่ไม่ว่าใครก็สามารถทำได้อย่างง่ายดาย และสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งในหลายๆ ครั้งนั้นการกระทำที่ผิดเพี้ยนจากมาตรฐานสังคมและก่อให้เกิดอันตรายของบรรดาแฟนก็เป็นสิ่งมีสาเหตุมาจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ การถูกยั่วยุโดยสื่อหรือได้สัมผัสกับสิ่งเย้ายวนใจที่สื่อนำเสนอมาให้ จากค่านิยมทางสังคมแบบหลงรูปที่สื่อและภาคส่วนต่างๆ ในสังคมมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก หรือจากการกระทำตามคนหมู่มากของบรรดาแฟนอายุน้อยที่ยังมีวุฒิภาวะไม่มากพอที่จะแยกแยะได้ว่าเป็นสิ่งใดไม่ควรทำตาม ฉะนั้นหากเราเปิดใจมองด้วยสายตาที่เป็นธรรมแล้ว ในแง่หนึ่งนั้นบรรดาแฟนที่ถูกตีตราด้วยภาพลักษณ์เชิงลบต่างๆ ก็อาจเป็นเพียงเหยื่อของสื่อหรือสังคมที่รู้ไม่เท่าทันหรือไม่รู้จักรูขี้อิจจัดการกับภาวะความเป็นแฟนในของตัวเองจึงไม่สามารถควบคุมความประพฤติให้อยู่ในกรอบของครรลองครองธรรมตามความคาดหวังของสังคมได้ มิได้เป็นบุคคลที่มีความชั่วร้ายโดยกำเนิดหรือมีความภาวะทางจิตใจที่ผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานของสังคมโดยธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาก็เป็นเพียงคนธรรมดาอย่างเราๆ ที่มีภาวะความเป็นแฟนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรับหรือเชิงรุกอยู่เสมอเช่นเดียวกับที่เราทุกคนทำเป็นปกติธรรมดา โดยที่การทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาก็มักเป็นสิ่งที่ถูกกระทำเพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของชีวิตตามปกติเหมือนการทำกิจกรรมทั่วไป และการกระทำหลายอย่างในนั้นก็ยังคงเป็นการกระทำที่มีผลในทางสร้างสรรค์และก่อให้เกิดผลดีต่อตัวของพวกเขาเองมากกว่าก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวมอีกด้วย การตีตราผู้คนที่ได้ชื่อว่าแฟนด้วยภาพลักษณ์อันชั่วร้าย หมกมุ่น และเต็มไปด้วยความอันตรายแฝงอยู่จึงอาจเป็นการตีความแบบเหมารวมจากการมองเพียงด้านเดียวซึ่งไม่เป็นธรรมนัก

อย่างไรก็ตาม เมื่อโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่ปัจเจกชนทั่วไปเริ่มมีความสามารถในการเข้าถึง และใช้งานเทคโนโลยีในการสร้าง และเผยแพร่สื่อได้ด้วยตัวเองแล้ว ชีตจำกัดทางการสร้าง และเผยแพร่สื่อที่เพิ่มมากขึ้นเป็นเท่าทวีคูณทำให้แฟนในยุคนี้เริ่มกลายมาเป็นตัวแสดงในอุตสาหกรรมที่มีบทบาทในเชิงรุกมากกว่าในอดีตที่มีเพียงบทบาทในเชิงรับโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการตลาดทำให้ภาพลักษณ์ของบรรดาแฟนในยุคนี้เปลี่ยนไปจากเดิมมาก กรอบความคิดและแนวทางที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับแฟนในยุคนี้จึงต้องมีการขยับตัวออกจากกรอบแบบเดิมในบางด้าน ในการศึกษาเกี่ยวกับภาวะความเป็นแฟนในยุคนี้ บูธ (Booth, 2015) ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนและสื่อที่บรรดาแฟนสร้างขึ้นมาล้ากับสื่อดั้งเดิมที่ฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมได้สร้างเอาไว้เป็นอย่างมาก โดยเขาเสนอว่าภาวะความเป็นแฟนของสื่อ นั้นควรถูกเข้าใจในฐานะที่เป็น

การต่อรองและบทโต้ตอบระหว่างบรรดาแฟนซึ่งก็คือฝ่ายผู้รับสาร กับอุตสาหกรรมซึ่งก็คือฝ่ายผู้ผลิตสื่อที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาจะดีที่สุด เนื่องจากทั้งแฟนของสื่อ และผู้ผลิตสื่อต่างก็ต้องต่อรอง ชี้ทาง และปรับตัวให้เข้ากับความเป็นไปของอีกฝ่ายหนึ่งอยู่เสมอ เพื่อให้ตนเองเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่สอดคล้องกับกระบวนทัศน์ทางเทคโนโลยีที่เคลื่อนไหวไปอยู่ตลอดเวลาในยุคดิจิทัล ในยุคนี้ที่มีสื่อรูปแบบต่างๆถูกผลิตออกมาเต็มตลาดไปหมดนั้น ยังมีกลุ่มก้อนของแฟนของสื่อต่างๆ เกิดขึ้นมากเท่าไร ก็จะมีผู้ชมสื่อที่มองว่าตัวเองเป็นแฟนมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งผู้ชมสื่อทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนมากขึ้นเท่าไร ภาวะความเป็นแฟนก็จะยิ่งถูกนำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจมากขึ้นเท่านั้นด้วย ทั้งนี้ บูธ (Booth, 2015) ได้ให้ทรรศนะว่า ในปัจจุบันเราทุกคน เล่นกับสื่อ อยู่ทุกๆ วัน เราเป็นแฟนของสื่อ อยู่ทุกๆ วัน โดยเฉพาะในช่องทางออนไลน์ต่างๆนั้น เราทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนต่างๆ อย่างการดู การเข้าร่วมกลุ่ม และการพูดคุยกันถึงประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับสื่อที่เราชื่นชอบ เราทั้งสร้าง และดูไฟล์ GIF เราทั้งเขียนและอ่านบทสรุปของรายการโทรทัศน์ต่างๆ เราตั้งใจอ่านบล็อก (Blog) ทั้งที่เป็นบทความวิเคราะห์ที่เฉียบคมและที่เป็นบทความพินิจทั่วไปแม้กระทั่งบทความซุบซิบนินทา เราเล่นอยู่กับขอบเขตและกรอบเกณฑ์ของเรื่องเล่าผ่านการมีส่วนร่วมทางจินตนาการของตัวเอง ในฐานะที่เป็นผู้บริโภคสื่อ เราเล่นอยู่กับตัวหนังสือ ความหมาย และคุณค่าที่อุตสาหกรรมสื่อสร้างขึ้น แต่การเล่นกับภาวะความเป็นแฟนนั้นมิได้จำกัดอยู่เพียงว่าเราทำอะไรกับสื่อที่เสพอยู่ในทุกวันเท่านั้น หากยังอยู่ที่ว่าสื่อ นั้นได้ทำอะไรกับเราบ้างด้วย จึงจะเห็นได้ว่าในยุคดิจิทัลนี้ นอกจากเราจะมีสถานะเป็นผู้รับสื่อหรือแฟนของสื่อแล้ว เราก็ยังมีสถานะของการเป็นผู้ผลิตสื่อด้วยเช่นกัน และเราเองก็กำลังถูกเล่น อยู่โดยผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเดียวกันนี้ด้วย ผลงานสร้างสรรค์ของเราถูกฝ่ายอุตสาหกรรมนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการขายสินค้า และบริการ การคลิกแต่ละครั้งของเรามีค่าเป็นทุน การกระทำ และสิ่งที่เราสร้างขึ้นถูกนำไปใช้เป็นสินค้า และในขณะเดียวกันสิ่งเหล่านั้นก็ถูกนำกลับมาขายให้เรา ด้วย เหตุนี้การศึกษาการกระทำหรือผลงานสร้างสรรค์ต่างๆ ที่บรรดาแฟนสร้างขึ้นภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาซึ่งก็รวมไปถึงแฟนฟิคชันที่พวกเขาเขียนขึ้น จึงเป็นการศึกษาเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ที่แฟน และอุตสาหกรรมสื่อกระทำต่อกันในฐานะของบทโต้ตอบที่เปี่ยมไปด้วยความหมาย ผลงานที่บรรดาแฟนสร้างขึ้นล่อเลียนสื่อต่างๆ นั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เราเห็นอย่างชัดเจนถึงแง่มุมที่พวกเขาชื่นชอบในเนื้อหาดั้งเดิมของสื่อต่างๆ จนต้องนำมาผลิตซ้ำ มันจึงสามารถช่วยให้เราเข้าใจถึงความรู้สึกสนุกสนาน และพึงพอใจต่างๆ ที่ผู้ชมเข้าถึงและได้รับได้จากการเสพสื่อต่างๆ ได้ ในขณะเดียวกัน ฝ่ายผู้ผลิตสื่อก็จะใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น โดยการสร้างบางสิ่งขึ้นล่อเลียนสิ่งที่แฟนได้สร้างขึ้นอีกเช่นกัน การสร้างผลงานล่อเลียนสื่อของแฟนจึงถูกนำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจโดยการช่วยให้ฝ่ายผู้ผลิตสื่อสามารถสร้างประสบการณ์ที่ยืดเหนียวอารมณ์ของผู้ชมทั้งหลายเอาไว้กับสื่อของเขาเพื่อหล่อเลี้ยงภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาเอาไว้ได้เรื่อยๆ อยู่เสมอ สำหรับ บูธ (Booth, 2015) แล้ว การกระทำหรือการสร้างสิ่งล่อเลียนสื่อของบรรดาแฟนนั้นคือศิลปะ และศิลปะของการเป็นแฟน

นี่ก็มีบทบาทในการทำให้เราเห็นว่าบรรดาผู้ชมสื่ออันมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรต่อผลงานล้อเลียนทั้งหลายที่ถูกสร้างขึ้นโดยทั้งฝ่ายแฟนและฝ่ายผู้ผลิตสื่อ และพวกเขามีการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดเหล่านั้นผ่านผลงานเหล่านั้นอย่างไร และเหนือสิ่งอื่นใด ด้วยลักษณะดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับแฟนจึงจำเป็นต้องทบทวนมาตรฐานในการทำความเข้าใจ รวมถึงการใช้คำจำกัดความเพื่ออธิบายความหมายของแฟนใหม่อยู่เสมอๆ เหตุผลไม่ใช่เพราะการศึกษาที่มีมาก่อนหน้านั้นผิด แต่เป็นเพราะอัตลักษณ์หรือวิถีปฏิบัติภายใต้ภาวะความเป็นแฟนนั้นมีการเคลื่อนตัวอยู่ตลอดเวลา (Booth, 2015)

จากแนวคิดเกี่ยวกับแฟน ภาวะความเป็นแฟน และแฟนฟิคชันทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจะนำมาเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจและเข้าถึงภาวะความเป็นแฟน ความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรม รวมถึงการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนทั้งหลายทั้งหมดของผู้ให้สัมภาษณ์ รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการทำการวิจัยและการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งคือนักเขียนแฟนฟิคชัน เพื่อค้นคว้าหาความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหลายที่มีอิทธิพลต่อการนิยามเขียนแฟนฟิคชัน ศิลปินไอดอลเคป็อปที่พวกเขาชื่นชอบแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง รวมถึงความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังในตัวศิลปินของพวกเขาที่ซ่อนอยู่และสะท้อนออกมาผ่านการเขียนเหล่านั้น และนำข้อค้นพบมาประมวลผลเพื่อวิเคราะห์หาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างเนื้อหาและการการตลาดโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพให้กับอุตสาหกรรมบันเทิงไทยให้การบุกตลาดสากลซึ่งกลุ่มเป้าหมายโดยมากแล้วเป็นคนรุ่นใหม่ที่คุ้นเคยกับการใช้สื่อดิจิทัลเป็นอย่างดีต่อไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับดนตรีเคป็อป (K-pop) ศิลปินไอดอลเคป็อป (K-pop Idol) และแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป

2.2.1 จุดเริ่มต้นของของวงการเคป็อป และศิลปินไอดอลเคป็อป

ระบบศิลปินไอดอลเคป็อป (K-pop Idol System) ในอุตสาหกรรมดนตรีร่วมสมัยของเกาหลีเกิดขึ้นอย่างเป็นจริงเป็นจังในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 โดยมีลักษณะเด่นอยู่ที่เหล่าศิลปินและบรรดาแฟนต่างก็เป็นกลุ่มวัยรุ่นเป็นหลัก ในเกาหลีใต้นั้น วัยรุ่นเริ่มกลายมาเป็นผู้บริโภคหลักของอุตสาหกรรมดนตรีร่วมสมัยมาตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1980 และในช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมาพวกเขาก็ครองตลาดดนตรีป๊อปปี้กระแสหลักอย่างเต็มตัว วงศิลปินไอดอลจึงถูกสร้างขึ้นเพื่อสนองเป้าหมายในการสร้างผลกำไรให้ได้มากที่สุดจากกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นวัยรุ่น ในช่วงปลายทศวรรษที่ 1980 นั้น รูปแบบของนักร้องที่ได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่วัยรุ่นเป็นไม่ใช่ นักร้องเสียงทรงพลังเหมือนที่เคยเป็นมาในอดีต แต่เป็นนักร้องแนวแดนซ์ที่มีทั้งทักษะการเต้นและรูปลักษณ์ภายนอกที่ดึงดูดใจ และพวกเขาเหล่านั้นก็ถูกใช้เป็นตัวแบบของการสร้างระบบไอดอล (idol system) ขึ้นในเวลา

ต่อมา ฉะนั้น เหล่านักร้องหรือวงศิลปินแนวแดนซ์ที่ทำกิจกรรมในระหว่างช่วงปลายทศวรรษที่ 1980 จนถึงต้นทศวรรษที่ 1990 ก็บวงไวดอลจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกันในหลายประการทั้งในแง่ของ ลักษณะทางกายภาพและแนวดนตรี การแยกแยะวงศิลปินแนวแดนซ์กับวงไวดอลในยุคหลังปลาย ทศวรรษที่ 1990 ออกจากกันในบางครั้งจึงไม่ใช่เรื่องง่ายนัก สิ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน แยกแยะพวกเขาออกจากกันมากที่สุดจึงเป็นการดูว่าศิลปินวงไหนถูกจัดตั้งขึ้นมาโดยระบบของ สถาบันฝึกและขัดเกลาพรสวรรค์ของค่ายความบันเทิงต่าง ๆ มาแล้วหรือไม่ ซึ่งหากวงไหนผ่านระบบ ดังกล่าวมาแล้วก็หมายความว่า เป็นวงไวดอลนั่นเอง (Kim, 2012)

นอกจากนั้น อีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญกับการหล่อหลอมลักษณะของไวดอลในช่วงนั้นก็คือ รูปแบบการบริโภคสื่อของชาวเกาหลีที่โทรทัศน์มีบทบาทเพิ่มขึ้นกว่าในอดีตมาก ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ถึง 1990 นั้นช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมของเหล่าไวดอลที่มีบทบาทมากที่สุดในการเผยแพร่ได้ก็คือโทรทัศน์ ฉะนั้นเมื่อในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 ช่องโทรทัศน์ผ่านสายเคเบิลหรือเคเบิลทีวี ทั้งหลายได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายโทรทัศน์แห่งชาติ บทบาทและอิทธิพลของโทรทัศน์ต่อ ผู้บริโภคชาวเกาหลีจึงเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว การที่โทรทัศน์ซึ่งเป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่ กิจกรรมของเหล่าไวดอลมีบทบาทและอิทธิพลมากขึ้นในขณะที่ดนตรีแนวแดนซ์ได้กลายมาเป็นดนตรี กระแสหลักในตลาดดนตรีร่วมสมัยของเกาหลีเช่นนี้ ส่งผลให้รูปแบบของรายการเพลงทางโทรทัศน์ ต้องปรับตัวจากเดิมในหลายด้านเพื่อให้การนำเสนอองค์ประกอบของสิ่งที่ตามองเห็นทั้งหลาย เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพมากที่สุด สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้รูปลักษณ์ภายนอกและทักษะการเต้น ของศิลปินซึ่งเป็นปัจจัยด้านภาพที่ตามองเห็นกลายมาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเหนือกว่า ความสามารถในการร้องเพลง รายการเพลงทางโทรทัศน์ที่แต่เดิมมักอยู่ในรูปแบบของการแสดงดนตรี ของศิลปินที่อาจมีองค์ประกอบด้านวาไรตี้ (Variety) เข้ามาเป็นส่วนประกอบบ้างเล็กน้อยๆจึงต้อง เปลี่ยนรูปแบบมาเป็นรายการดนตรีที่มุ่งเน้นการนำเสนอการแสดงที่น่าตื่นตาตื่นใจ โดยมีการใช้ องค์ประกอบด้านภาพต่างๆเพื่อสร้างแสง สี เสียงที่สะดุดตา และเร้าใจเร้าอารมณ์มากขึ้นกว่าเดิมเป็น อย่างมาก การลิปซิงค์ (Lip-sync) จึงเป็นสิ่งที่กลายมาเป็นเรื่องปกติในการแสดงของวงไวดอล มากขึ้นไปด้วยโดยปริยาย บทเพลงของวงไวดอลนั้นล้วนถูกผลิตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย การ ปรับแต่ง แก๊ซ เพิ่มลดเสียงหลังการอัดก็ทำได้ง่ายตาย แม้แต่ในตอนแสดงสดบรรดางไวดอลก็ ยังสามารถใช้วิธีลิปซิงค์เพื่อแก้ปัญหาคุณภาพของเสียงร้องได้ ฉะนั้น การขาดทักษะด้านการร้องเพลง ของไวดอลบางคนจึงไม่ใช่เรื่องน่ากังวลเหมือนที่เคยเป็นกับนักร้องในอดีตอีกต่อไป ทั้งนี้ ค่ายความ บันเทิงที่จัดสร้างสูตรในการผลิตและพัฒนาวงไวดอลขึ้นมาเป็นแห่งแรกก็คือ S.M. Entertainment และวงศิลปินวงแรกที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้บุกเบิกวงการไวดอลเคปอ็อปก็คือ H.O.T. (ในปี ค.ศ. 1996-2001) (Kim, 2012)

2.2.2 จุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมเคป็อปในช่องทางดิจิทัล และความสำเร็จในการบุกตลาดต่างประเทศ

ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้งปี ค.ศ. 1997 นั้น เกาหลีก็ไม่ต่างจากประเทศในเอเชียอื่นๆที่ต้องประสบกับสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำถึงขีดสุด อุตสาหกรรมดนตรีของเกาหลีที่กำลังเฟื่องฟูก็ได้รับผลกระทบและตกต่ำลงอย่างรวดเร็ว ค่ายเพลงต่างๆ จำเป็นต้องแข่งขันกันอย่างดุเดือดมากขึ้นในสภาพตลาดที่มีขนาดจำกัดลง ในขณะที่เดียวกันภาวะทางการเงินที่ถดถอยก็ทำให้การละเมิดลิขสิทธิ์ทางดนตรีผ่านช่องทางออนไลน์ถูกกระทำอย่างแพร่หลายมากขึ้นมาก ผลประกอบการของธุรกิจดนตรีภายในประเทศจึงขาดทุนย่อยยับ ในกาลนั้น ค่ายเพลงต่างๆจึงเลือกที่จะหันไปให้ความสำคัญกับแนวเพลงที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าส่งผลประโยชน์ทางการค้าอย่างแน่นอนอย่างแนวแดนซ์ (Dance) และแนวป๊อปบัลลาด (Pop Ballad) ที่ดึงดูดกลุ่มวัยรุ่นได้มาก แต่การที่ค่ายเพลงหันไปจับตลาดวัยรุ่นและมุ่งให้ความสำคัญกับแนวเพลงของพวกเขาเป็นหลักเช่นนี้ก็ทำให้กลุ่มผู้ใหญ่ที่เป็นกลุ่มผู้บริโภคหลักที่ใช้จ่ายในการซื้อแผ่นเสียงเลิกซื้อแผ่นเสียงไปด้วย ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นส่งผลให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมดนตรีของเกาหลียิ่งย่ำแย่ลงไปอีก ผู้จัดทำนายแผ่นเสียงต่างๆทั้งที่เป็นบริษัทห้างร้านเล็กใหญ่ชายส่งและชายปลีกจึงต่างพากันปิดกิจการลงทำให้การจัดจำหน่ายดนตรีต้องเคลื่อนตัวจากช่องทางดั้งเดิมไปกระทำผ่านช่องทางออนไลน์ในที่สุด การเคลื่อนฐานการจัดจำหน่ายและการให้บริการทางดนตรีมาอยู่บนโลกออนไลน์ทำให้ผู้ใช้บริการทางดนตรีบนโลกออนไลน์ของเกาหลีเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น Bugs Music (벅스) ซึ่งเป็นเว็บไซต์สตรีมมิงเพลง (Music Streaming Site) แห่งแรกของเกาหลีที่ถูกสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1999 และ Soribada (소리바다) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่เปิดให้ผู้ให้บริการแบ่งปันไฟล์ MP3 ต่อกันได้แห่งแรกของเกาหลีที่ถูกสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 2000 เป็นต้น แม้เว็บไซต์เหล่านี้จะถูกผู้จัดทำนายแผ่นเสียงในโลกทางภูมิศาสตร์มองว่าเป็นภัยคุกคามทางธุรกิจของพวกเขา แต่เว็บไซต์เหล่านี้ก็เป็นตัวกระตุ้นให้สถานะทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมดนตรีที่กำลังย่ำแย่กลับฟื้นขึ้นมาได้อีกครั้ง และการเคลื่อนตัวเข้าสู่ของโลกดิจิทัลของตลาดออนไลน์ของอุตสาหกรรมดนตรีก็ยิ่งได้รับการตอกย้ำความสำเร็จมากขึ้นไปอีกด้วยความสำเร็จของการให้บริการดนตรีผ่านโทรศัพท์มือถือ อย่างบริการเสียงเรียกเข้า (Ring Tone) และบริการเพลงรอสาย (Ringback Music) กระแสตอบรับที่ท่วมท้นและความสำเร็จดังกล่าวส่งผลให้อุตสาหกรรมดนตรีร่วมสมัยของเกาหลีย้ายฐานการจัดจำหน่ายจากที่เคยกระทำผ่านบริษัทห้างร้านในรูปแบบของแผ่นเสียงเป็นหลัก ไปมุ่งเน้นจัดจำหน่าย และให้บริการผ่านช่องทางออนไลน์ และโทรศัพท์มือถือเป็นหลักแทน และด้วยความที่ฐานการตลาดใหม่นี้มีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นกลุ่มวัยรุ่น ค่ายเพลงต่างๆ จึงมุ่งเน้นการผลิตดนตรีแนวแดนซ์ และแนวป๊อปบัลลาดออกมาเป็นหลัก เพื่อจับตลาดกลุ่มนี้ อีกทั้งการที่เสียงเรียกเข้า และเสียงรอสายกลายเป็นอีกหนึ่งตลาดหลักของอุตสาหกรรม ก็ยังส่งผลให้แนวดนตรีที่ฟังแล้วติดหูได้ง่าย และมีพลังอย่าง เพลงฮุก (Hook Song) กลายมาเป็นแนวดนตรีที่ได้รับ

ความนิยมขึ้นมาอย่างรวดเร็วด้วย นอกจากนั้น การย้ายฐานการจัดจำหน่าย และการให้บริการเข้ามาไว้ที่ช่องทางออนไลน์ก็ยังทำให้วัฒนธรรมการบริโภคดนตรีของชาวเกาหลีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก จากที่การบริโภคดนตรีเคยเกิดขึ้นจากการฟังเสียงจากวิทยุหรือเครื่องเล่นเสียงต่างๆ กลายเป็นมาเกิดขึ้นผ่านสื่อออนไลน์หรือโทรศัพท์มือถือที่ไม่ได้มีแค่องค์ประกอบด้านเสียงเท่านั้น แต่ยังมีองค์ประกอบด้านภาพ หรือการมองเห็นที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากันเพิ่มขึ้นมาด้วย ความรื่นรมย์ในการบริโภคดนตรีในยุคนี้จึงมิได้อยู่ที่การฟังเพียงอย่างเดียวอีกต่อไปแล้ว แต่ยังคงครอบคลุมมาถึงการมองเห็นผ่านสื่อออนไลน์ และโทรศัพท์มือถืออีกด้วย ฉะนั้น ปัจจัยทางการมองเห็นที่ผสมผสานกับปัจจัยด้านเสียงต่างๆ อย่างภาพลักษณ์ของวงศิลปินไอดอลที่เป็นวัยรุ่นรูปร่างหน้าตาดี ท่อนฮุคของเพลงที่สนุกสนานและติดหู การแสดงที่น่าตื่นตาตื่นใจ และมีลีลาวิดีโอ จึงกลายมาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของคนตรีร่วมสมัยของเกาหลีในทศวรรษที่ 2000 และในช่วงต้นทศวรรษที่ 2000 นี้เองที่ศิลปินไอดอลเคป็อปจำนวนหนึ่งรุกเข้าสู่ตลาดเอเชียได้สำเร็จภายใต้การพัดพาของกระแสฮันรยู และการขยายตัวของสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะศิลปินจากค่ายความบันเทิงยักษ์ใหญ่อย่าง โบอา (BoA) จาก S.M. Entertainment เรน (Rain) จาก JYP Entertainment และ เซเวน (SE7EN) จาก YG Entertainment ที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในตลาดญี่ปุ่นและจีน และยังมีความพยายามในการรุกตลาดอเมริกาอย่างมาอีกด้วย (Kim, 2012)

2.2.3 กระแสฮันรยู (Hallyu) การขยายฐานความนิยมของอุตสาหกรรมเคป็อปในต่างประเทศ และผลประโยชน์ที่เกาหลีใต้ได้รับจากกระแสฮันรยู

ในการอธิบายความเกี่ยวกับความนิยมต่ออุตสาหกรรมเคป็อปที่กระจายไปในทั่วโลกนั้น สิ่งที่จะขาดไปไม่ได้เลยก็คือการกล่าวถึงกระแสเกาหลีนิยม หรือ ฮันรยู (한류/Hallyu/Korean Wave/K-wave) เนื่องจากกระแสดังกล่าวมีส่วนเป็นอย่างมากในการทำให้อุตสาหกรรมเคป็อปของเกาหลีใต้ได้รับความนิยม และประสบความสำเร็จไปทั่วโลกได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว กระแสเกาหลีนิยม หรือ ฮันรยู นี้ก็คือปรากฏการณ์ที่สินค้าทางวัฒนธรรมของเกาหลี ซึ่งมีดนตรีเคป็อปและซีรีส์ทางโทรทัศน์เป็นหลักได้รับการตอบรับอย่างท่วมท้น และประสบความสำเร็จอย่างล้นหลามในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก จุดเริ่มต้นของกระแสนิยมเกาหลีนั้นต้องย้อนกลับไปในช่วงปี ค.ศ. 1997 ที่ประเทศต่างๆ ในแถบเอเชียประสบกับวิกฤตการณ์ทางการเงินต้มยำกุ้ง ทำให้บริษัทห้างร้านทั้งน้อยใหญ่ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในภูมิภาคได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง จนถึงขั้นล้มละลายกันไปจำนวนมาก เกาหลีใต้ในตอนนั้นก็ไม่ได้ต่างอะไรกับประเทศอื่นในภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบจนเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำถึงขีดสุด โดยเฉพาะยังเป็นเกาหลีที่ผ่านความบอบช้ำจากลัทธิล่าอาณานิคมมาแล้วเป็นเวลากว่าหลายปีตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 แล้วยังต้องมาเผชิญกับสงครามกลางเมืองที่ปะทุขึ้นในทศวรรษที่ 1950 อีกด้วยแล้ว ยิ่งทำให้โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในตอนนั้นได้รับความเสียหายอย่างหนัก ในแทบจะทุกทาง สภาวะการณ์อันย่ำแย่ของประเทศดังกล่าวนำมาซึ่งความจำเป็นของรัฐบาลที่จะต้อง

ฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติให้ได้โดยเร็วที่สุด รัฐบาลเกาหลีจึงนำแผนการพัฒนาชาติให้ทันสมัยที่ได้วางแผนเอาไว้แล้วกลับมาทบทวนและเปลี่ยนกลยุทธ์เสียใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการค้าของเกาหลีสังเกตเห็นแล้วว่าเกาหลีเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอยู่อย่างจำกัดจึงแนะนำให้รัฐบาลหลีกเลี่ยงการทำการทำธุรกิจที่ต้องอาศัยฐานการผลิตจากภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีเงินเป็นมหาอำนาจอยู่แล้ว และเลือกใช้การเผยแพร่วัฒนธรรม เทคโนโลยี และการให้บริการ รวมไปถึงการสร้างรายการโทรทัศน์ เพลงร่วมสมัย เกมออนไลน์ และภาพยนตร์ป๊อปปูล่าต่างประเศแทน รัฐบาลเกาหลีจึงตัดสินใจทุ่มเงินมหาศาลไปกับการลงทุนด้านวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลีและผลักดันให้กลายเป็นสินค้าส่งออกในทำนองเดียวกับที่เคยทำมาแล้วกับธุรกิจประเภทสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ ในขณะที่เดียวกันนั้น การที่วิกฤติทางเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 1997 ทำให้ผลประกอบการของธุรกิจดนตรีภายในประเทศขาดทุนย่อยยับก็ได้ผลักดันให้บริษัทค่ายเพลงใหญ่ๆของเกาหลีเลือกที่จะหันไปให้ความสำคัญกับการบุกเบิกตลาดเพลงต่างประเทศมากขึ้น การจัดทำนายผลงานทางดนตรีและการเข้าถึงผู้บริโภคจึงเคลื่อนตัวมาอยู่ที่ช่องทางออนไลน์มากขึ้นด้วย การที่อินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลรูปแบบต่างๆ ในช่วงเวลานั้นกำลังพัฒนาตัวอย่างก้าวกระโดดจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยผลักดันให้วาระแห่งชาติของเกาหลีขับเคลื่อนไปพร้อมกับกระแสโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี การพัฒนาตัวของสื่อดิจิทัลและช่องทางออนไลน์จึงนับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการทำให้การพัฒนาและส่งออกสินค้าทางวัฒนธรรมของเกาหลีประสบความสำเร็จได้อย่างรวดเร็วด้วย (Korean culture and Information service, 2011a; Kim, 2012 และ Kim, 2013)

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมความบันเทิงของเกาหลีได้เริ่มขยายตัวออกสู่ตลาดต่างประเทศในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 โดยเริ่มจากการส่งออกซีรีส์โทรทัศน์ไปฉายยังประเทศจีน ซีรีส์โทรทัศน์ของเกาหลีเรื่องแรกที่ได้รับการออกอากาศในจีนไปทั่วประเทศคือเรื่อง What is Love ซึ่งออกอากาศในเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 1997 ความนิยมในซีรีส์โทรทัศน์เกาหลีของชาวจีนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้ต่อมาในช่วงกลางปี ค.ศ. 1998 มีการบัญญัติคำว่า ฮันรยู (한류) ขึ้นเป็นครั้งแรกโดยสื่อของประเทศจีนเพื่อใช้ในการกล่าวถึงปรากฏการณ์ที่เด็กวัยรุ่นชาวจีนจำนวนมากพากันคลั่งไคล้สินค้าทางวัฒนธรรมของเกาหลีขึ้นมาอย่างกระหึ่มกัน กระแสความนิยมจากต่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงนั้นทำให้เกาหลีได้ขยับสถานะของตัวเองขึ้นมาเป็นศูนย์กลางในการผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมแห่งใหม่ของเอเชียที่ทยอยส่งออกสินค้าของตนไปยังประเทศเพื่อนบ้านทั่วทั้งภูมิภาค (Korean culture and Information service, 2011a)

ในส่วนของดนตรีเคป๊อปก็เช่นกัน จุดเริ่มต้นของการขยายฐานความนิยมไปยังต่างประเทศนั้นก็อยู่ในช่วงทศวรรษที่ 1990 โดยการที่สถานีโทรทัศน์ แชนแนลวี (Channel V) ของฮ่องกงเริ่มนำมิวสิควีดีโอของวงการเคป๊อปไปแพร่ภาพ ทำให้ศิลปินไอดอลเคป๊อปจำนวนมากเริ่มเป็นที่รู้จัก และได้รับความนิยมในฮ่องกง ไต้หวัน และจีน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาศิลปินไอดอลเคป๊อปก็เริ่มทยอยกันไปทำ

อัลบั้มที่ประเทศจีนและญี่ปุ่น รวมไปถึงจัดคอนเสิร์ตที่กรุงปักกิ่ง ฮองกง และโตเกียวกันเป็นประจำ ปรากฏการณ์นี้ส่งผลให้ดนตรีเคป็อปของเกาหลีผิงาดขึ้นมาเป็นจุดศูนย์กลางของวัฒนธรรมร่วมสมัย แห่งใหม่ของเอเชียแทนที่ดนตรีของญี่ปุ่นที่ครองตำแหน่งนี้มาอย่างยาวนาน หลังจากบุกยึดตลาดใน ทวีปเอเชียได้อย่างมั่นคงแล้ว กระแสความนิยมในวงการเคป็อปก็ขยายตัวต่อไปยังตลาดที่เป็นสากล มากยิ่งขึ้นอย่างตะวันออกกลาง แอฟริกา ยุโรป และอเมริกา ภาพความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในทั่วโลกของ อุตสาหกรรมเคป็อปนั้นสะท้อนให้เห็นผ่านปรากฏการณ์ที่ตลาดเพลงของญี่ปุ่นซึ่งใหญ่เป็นอันดับสอง ของโลกรองจากสหรัฐอเมริกาถูกอัลบั้มเพลงของศิลปินไอดอลเคป็อปจำนวนมากบุกเข้าไปยึดพื้นที่ ของรายชื่ออัลบั้มขายดีทันทีที่ถูกลูกข่าย มิวสิควิดีโอของวงไอดอลเคป็อปที่เผยแพร่ผ่านทาง อินเทอร์เน็ตจำนวนมากสร้างสถิติจำนวนผู้เข้าชมใหม่ไม่เว้นแต่ละวัน แฟนเพลงจากทั่วโลกเดินทาง มายังเกาหลีใต้เพื่อชมการแสดงสดของบรรดาศิลปินไอดอล แฟลชม็อบ (Flashmob) ถูกจัดตั้งขึ้นเป็น จำนวนมากในหลายประเทศทั่วโลก เช่น เปรู อาร์เจนตินา โปแลนด์ สหราชอาณาจักร และ สหรัฐอเมริกา เพื่อเรียกร้องให้บรรดาศิลปินชาวเกาหลีใต้ไปทำการแสดงในประเทศของพวกเขา พร้อมทั้งการที่ซีรีส์โทรทัศน์และภาพยนตร์ของเกาหลีใต้ได้รับความนิยมและประสบความสำเร็จไป ทั่วโลกอย่างสูงในเวลาเดียวกัน (Korean culture and Information service, 2011b และ Kim, 2013)

ความสุขที่ผู้คนจากนานาประเทศได้รับจากซีรีส์โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และดนตรีเคป็อปของ เกาหลีได้นำไปสู่ความสนใจและยังได้แปรเปลี่ยนไปเป็นความชื่นชอบอย่างใหญ่หลวงที่พวกเขามีต่อ สินค้าอื่นๆ ของเกาหลีใต้ต่อไปอีกด้วย เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ แฟชั่น เครื่องสำอาง อาหาร ไปจนถึงวิถีชีวิตของชาวเกาหลี ความสนใจต่อวัฒนธรรมเกาหลีที่มีมากขึ้นอย่าง มากมายมหาศาลนั้นได้ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมายังเกาหลีใต้มากขึ้นเป็นเท่าทวีคูณ อีกทั้งผู้คนจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆก็ยังต้องการที่จะเรียนภาษาเกาหลี ทำให้มหาวิทยาลัยจำนวนมากที่ อยู่ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกตัดสินใจเปิดหลักสูตรภาษาเกาหลีขึ้นเพื่อรองรับความต้องการที่ทะยาน สูงขึ้นดังกล่าว ยิ่งไปกว่านั้น ภาพลักษณ์ของเกาหลีที่ในอดีตเป็นไปในทิศทางที่ค่อนข้างลบในสายตา ประชาโลกเนื่องจากปัญหาเรื่องการเมือง และความมั่นคงภายในก็กลับกลายเป็นภาพลักษณ์แห่ง ความมีชีวิตชีวาของเหล่าดารานักร้อง นักสร้างแรงบันดาลใจที่ดูดีมีสไตล์ และความล้ำสมัยของ เทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของเกาหลีในครั้งนี้ดึงดูดความสนใจของสื่อที่ไม่เฉพาะ จากในเอเชียเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงสื่อจากอเมริกาและยุโรปด้วย ในเดือนธันวาคมของปี ค.ศ. 2010 สำนักข่าว CNN ของสหรัฐอเมริกาได้ทำการรายงานเกี่ยวกับปรากฏการณ์ฮันรยูนี้ว่า คลื่นความนิยม เกาหลีได้พัดไปทั่วภูมิภาคเอเชียพร้อมกับที่เกาหลีใต้ได้กลายมาเป็นฮอลลีวูดของโลกตะวันออก เรียบร้อยแล้ว ในทำนองเดียวกัน สำนักข่าว France's 2TV ของฝรั่งเศสก็ได้ทำการรายงานเกี่ยวกับ กระแสฮันรยูในช่วงรายงานพิเศษรับปีใหม่ของปี 2011 โดยชี้ให้เห็นว่าเกาหลีใต้ได้กลายมาเป็น

ต้นแบบในแง่ของวิถีการดำเนินชีวิตของทวีปเอเชียไปเรียบร้อยแล้ว จึงจะเห็นได้ว่าในประวัติศาสตร์ที่ยาวนานนับ 5,000 ปีของเกาหลีนั้น ไม่เคยมีครั้งไหนเลยที่วัฒนธรรมของเกาหลีจะได้รับความสนใจจากทั่วโลกมากมายถึงเพียงนี้ แม้ในยุคที่สภาวะทางเศรษฐกิจของเกาหลีเจริญเติบโตเฟื่องฟูอย่างเป็นประวัติการณ์ในปรากฏการณ์ปาฏิหาริย์แห่งแม่น้ำฮัน (Miracle on the Han River) สมัยช่วงทศวรรษที่ 1960 เกาหลีก็ยังได้ชื่อว่าเป็น “ประเทศผู้นำเข้าวัฒนธรรม” จากจีน สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น หากประเทศเดียวกันที่เวลานี้กลับกลายเป็น “ฮอลลีวูดแห่งเอเชีย” ที่ความคลั่งไคล้ทางวัฒนธรรมได้ปะทุขึ้นไม่เพียงแคในเอเชียเท่านั้น หากยังระเบิดไปไกลถึงยุโรป และอเมริกาทั้งเหนือและใต้อีกด้วย (Korean culture and Information service, 2011b และ Kim, 2013)

2.2.4 ที่มาของคำว่าเคป๊อป

คำว่า เคป๊อป (K-pop) เป็นคำย่อของคำว่า Korean Popular Music ถูกใช้เป็นครั้งแรกที่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงต้นทศวรรษที่ 2000 ที่ดนตรีป๊อปของเกาหลีได้เริ่มได้รับความสนใจจากญี่ปุ่นรวมไปถึงประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ในช่วงแรกคำว่าเคป๊อปยังไม่ถูกใช้ในเกาหลีอย่างกว้างขวางเท่าไรนัก แต่ด้วยความที่ดนตรีประเภทนี้ได้รับความนิยม และแพร่กระจายไปทั่วทั้งทวีปเอเชีย และยุโรป คำๆ นี้จึงถูกใช้มากขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นคำธรรมดาสามัญไปในที่สุด ลักษณะทั่วไปของคนตรีเคป๊อป คือการเป็นดนตรีแนวป๊อป และแดนซ์ที่ถูกนำเสนอโดย วงศิลปินไอดอล (Idol Group) ซึ่งก่อตัวขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1990 และได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่วัยรุ่นเกาหลีได้ จากนั้นต่อมา วงศิลปินไอดอลก็เริ่มเป็นที่รู้จัก และได้รับความนิยมในหมู่ผู้ฟัง และผู้ชมชาวต่างชาติ ทำให้ดนตรีเคป๊อปได้กลายมาเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของกระแสฮันรยูซึ่งก็นำมาสู่การพัฒนาของคนตรีชนิดนี้อีกในหลายด้านในเวลาต่อมา (Kim, 2012)

2.2.5 ภาพรวมของลักษณะของคนตรีและศิลปินไอดอลเคป๊อปในยุคดิจิทัล

คิม (Kim, 2012) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของคนตรีเคป๊อปเอาไว้ว่า คนตรีเคป๊อปนั้นเป็นการนำเสนอดนตรีที่มีองค์ประกอบต่างๆตามแบบฉบับของ “ป๊อป” อยู่อย่างเต็มสูบ ทั้งตัวแสดงหรือศิลปินที่มีเสน่ห์ดึงดูด ทำหน้าที่ทรงพลังและน่าตื่นตาตื่นใจ จังหวะและเมโลดี้ที่มีทั้งแบบเบาสบายและแบบกระฉับกระเฉงเร้าใจ ซึ่งง่ายต่อการฟังและร้องตาม อันที่จริงลักษณะเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่มีมาอยู่แล้วในดนตรีร่วมสมัยของเกาหลี แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญนั่นก็คือรูปลักษณ์ภายนอก และรูปแบบการนำเสนอเหล่าศิลปินไอดอลที่มีการพัฒนาจากเดิมมาก และที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะรูปแบบการบริโภคดนตรีที่เคลื่อนตัวจากแค่การฟังเสียงจากวิทยุหรือเครื่องเล่นเสียงเป็นหลัก มาเป็นการฟังเสียงพร้อมดูภาพผ่านสื่อโทรทัศน์ที่ต่อมาขยายตัวไปยังสื่ออินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือด้วย ทำให้องค์ประกอบทางการมองเห็นอย่างการแสดงบนเวทีซึ่งรวมไปถึงการเต้นเป็นวง กลายเป็นสิ่งที่ผู้คนให้ความสำคัญยิ่งกว่าที่เคยเป็น สิ่งเหล่านี้จึงได้รับการใส่ใจในรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น กระบวนการสร้างไอดอลที่ถูกจัดสร้างขึ้นเป็นระบบที่มีแนวทางการดำเนินการที่อย่างเคร่งครัด ตั้งแต่

การคัดเลือกสมาชิกในวง การฝึกทักษะต่างๆ การผลิตเพลง ไปจนถึงการเผยแพร่เพลง ก็ยังเป็นอีกสิ่งที่ทำให้ดนตรีเคป็อบกลายเป็นแนวดนตรีที่มีแบบฉบับเฉพาะตัว และแตกต่างจากดนตรีป๊อปประเภทอื่นๆของเกาหลีในศตวรรษที่ 20

ชเว และมาลีอังเคย์ (Choi & Maliangkay, 2015) ได้อธิบายลักษณะของดนตรีเคป็อบเอาไว้ว่า ดนตรีเคป็อบนั้นได้สร้างมาตรฐานใหม่ให้กับดนตรีป๊อป โดยการรวมเอาองค์ประกอบทางวัฒนธรรมร่วมสมัยหลากหลายประเภทไว้ด้วยกันจนเกิดแบบฉบับของตนเองขึ้น โดยเฉพาะลักษณะทางกายภาพที่มีเสน่ห์ของบรรดาศิลปินไอดอล การทำการแสดงที่ติดตามตึงใจผู้ชม รวมถึงแนวทางทางดนตรีที่มีความชัดเจนในแบบฉบับของตัวเอง รูปแบบการนำเสนอของดนตรีเคป็อบนั้นก็เป็นส่วนผสมของการเล่าเรื่อง ดนตรี การเต้นเป็นวง การทำการแสดงด้วยร่างกาย และการแสดงเชิงแฟชั่น ในแง่ขององค์ประกอบทางดนตรีและการทำคอนเสิร์ตนั้นก็มีการผสมผสานกันของทั้งดนตรีฮิปฮอป (Hip-hop) ยูโรเทคโน (Euro Techno) กรันจ์ (Grunge) ป๊อป (Pop) และแร็ป (Rap) ที่ถูกนำเสนอร่วมกับการแสดงที่เป็นการผสมผสานกันระหว่างท่าเต้นร่วมสมัย กายกรรม และการเดินแบบ ส่วนในแง่ของภาษานั้นก็มักเป็นการใช้ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษผสมกัน อีกทั้งยังมักมีการสร้างศัพท์ใหม่รวมไปถึงคำศัพท์เฉพาะสำหรับใช้สื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ และยังมีการสอดแทรกคำเลียนเสียงธรรมชาติหรือสำนวนต่างๆ ในภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีนเข้าไปในบางโอกาสอีกด้วย

2.2.6 กระบวนการผลิต และการประกอบสร้างศิลปินไอดอล และการทำการตลาดผ่านสื่อของพวกเขา ตั้งแต่ยุคแรกมาจนถึงยุคดิจิทัล

ปัจจัยที่มีนัยสำคัญมากที่สุดที่ทำให้ดนตรีเคป็อบแตกต่างจากดนตรีของเกาหลีที่เคยมีมาทั้งหมดก็คือระบบการผลิตที่มีตัวของศิลปินไอดอลเป็นจุดศูนย์กลาง ดนตรีเคป็อบนั้นเป็นดนตรีที่องค์ประกอบทั้งหมดถูกผลิตขึ้นตามกระบวนการที่ถูกจัดวางแผนการเอาไว้ก่อนหน้าทั้งหมดแล้ว เริ่มตั้งแต่การที่ค่ายความบันเทิงต่างๆ (Entertainment Agencies) จัดการทดสอบการแสดงความสามารถ (Audition) แบบสาธารณะขึ้นเพื่อเฟ้นหาผู้เข้าร่วมการทดสอบที่มีภาพลักษณ์เหมาะสมกับวงไอดอลที่พวกเขาวางแผนไว้แล้ว ในส่วนนี้ ค่ายใหญ่ๆ บางแห่งจะจัดช่วงเวลาสำหรับการเตรียมความพร้อมเพิ่มเติมขึ้นมาให้แก่ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาเป็น เด็กฝึก (Trainee) ในสถาบันอิสระภายใต้สังกัดของพวกเขาเพื่อฝึกฝนทักษะ และเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ก่อนที่จะคัดเลือกเด็กฝึกที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดเข้ามาเป็นสมาชิกของวงที่วางแผนเอาไว้อีกที เมื่อได้รับการคัดเลือกเข้ามาในเป็นสมาชิกของวงไอดอลแล้ว สมาชิกแต่ละคนก็จะถูกกำหนดให้มี ตัวตน (Persona) ที่เป็นบทบาทเฉพาะของตนเองภายในวงเอาไว้ให้ ซึ่งพวกเขาทั้งหมดจะต้องสวมบทบาทของตัวเองนั้นเอาไว้ตลอดเวลาที่อยู่กับวงไอดอลสมมติของพวกเขาเป็นระยะเวลาอันยาวนานก่อนทำการเปิดตัวเป็นศิลปินจริง (Debut) ยกตัวอย่างเช่น วงไอดอลชายล้วนหนึ่งวง อาจประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความสามารถด้านการร้องเพลง สมาชิกที่มีภาพลักษณ์ความเป็นผู้ชายแบบดิบเถื่อน สมาชิกที่มีหน้าตาและบุคลิกน่ารัก

สดใส สมาชิกที่มีความสามารถด้านการเต้นสูงมาก และสมาชิกที่มีความโดดเด่นด้านการร้องแร็ป (Rapping) ซึ่งพวกเขาแต่ละคนจะต้องแสดงและรับผิดชอบบทบาทดังกล่าวของตนเองนั้นไปตลอดเวลาที่ทำกิจกรรมของวง เป็นต้น (Kim, 2012)

ในกระบวนการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดตัวเป็นศิลปินนั้น บรรดาเด็กฝึกทั้งหลายจะถูกฝึกและขัดเกลาทักษะต่างๆ อย่างรอบด้านตามตารางเวลาที่ถูกจัดเอาไว้แล้วอย่างเป็นระบบเป็นเวลาประมาณ 2-3 ปี (อาจมากหรือน้อยกว่านั้นก็ได้แล้วแต่กรณี) เช่น การเต้น การร้องเพลง การร้องแร็ป มารยาทบนเวที การแสดง และภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ในขณะที่ทางบริษัทค่ายเพลงจะใช้เวลาในช่วงนั้นสร้างฐานแฟนเพลงให้พวกเขาโดยการทำการตลาด และการโปรโมท (Promotion) ผ่านสื่อไปพร้อมกันด้วย อีกทั้งในช่วงเวลาเดียวกันนั้น ทีมงานมีอาชีพซึ่งประกอบไปด้วยนักแต่งเพลง นักประพันธ์เนื้อเพลง นักออกแบบท่าเต้น และนักออกแบบรูปลักษณ์ (Stylist) ก็จะทำหน้าที่ออกแบบเซตของพวกเขาเพื่อร่วมกันปั้นวงไอดอลขึ้นตามระบบที่ได้วางเอาไว้เป็นอย่างดี และเมื่อวงไอดอลได้ทำการเปิดตัวเป็นศิลปิน (Debut) แล้ว พวกเขาก็ต้องพยายามสร้างคะแนนนิยมจากสาธารณชน โดยการทำการแสดงในรายการเพลงของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ และกลยุทธ์หนึ่งที่มีมักถูกใช้ในเวลานี้เพื่อให้ศิลปินไอดอลเป็นที่รู้จักมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของไอดอลรุ่นบุกเบิกที่โทรทัศน์เป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่กิจกรรมของเหล่าไอดอล ก็คือการพยายามไปออกรายการเพลงและรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ให้ได้มากที่สุดเพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถพิเศษหลากหลายชนิดออกมาให้เป็นที่รู้จัก และเมื่อวงไอดอลได้รับความนิยมถึงระดับหนึ่งแล้ว พวกเขาก็จะปล่อยมินิอัลบั้ม (Mini-Album) ออกมาเพื่อขยายระยะเวลาในการทำกิจกรรมออกไปแล้วเดินสายทำการแสดงตามงานเทศกาลและงานอีเว้นท์ (Event) ต่างๆ จนเมื่อถึงเวลาโปรโมทอัลบั้มที่สอง พวกเขาก็จะเดินสายทำกิจกรรมด้านความบันเทิงต่างๆ ซึ่งไม่เฉพาะการแสดงแบบเป็นวงเท่านั้น แต่สมาชิกแต่ละคนก็ยังคงแยกย้ายกันไปทำกิจกรรมเดี่ยวตามความถนัด และภาพลักษณ์ตามบทบาทภายในวงของตนเองอีกด้วย จะเห็นได้ว่ากระบวนการผลิตไอดอลในอุตสาหกรรมดนตรีเคป็อปนั้นแตกต่างจากวิธีการเข้าสู่วงการ และทำกิจกรรมของนักร้องนักดนตรีโดยทั่วไปเป็นอย่างมาก กระบวนการผลิตไอดอลเป็นกระบวนการที่มีความพิถีพิถันสูงมาก และที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการทำกำไรสูงสุดให้แก่บริษัทต้นสังกัดนั่นเอง (Kim, 2012)

อย่างไรก็ตาม วงการไอดอลก็ไม่ต่างอะไรกับวงการอื่นๆ ที่ต้องมีการปรับตัวไปตามสภาพการณ์ในแต่ละช่วงเวลาอยู่เสมอ กระบวนการผลิตและการทำการตลาดให้กับศิลปินไอดอลก็มีการเคลื่อนไหวไปตามสภาวะแวดล้อมและเทคโนโลยีที่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละยุคสมัย ในยุคบุกเบิกของไอดอล หรือช่วงทศวรรษที่ 1990 นั้น สื่อหลักที่มีบทบาทในการเผยแพร่กิจกรรมของเหล่าไอดอลก็คือรายการเพลงทางโทรทัศน์ ฉะนั้นในช่วงนั้น บรรดาค่ายความบันเทิงต่างๆ ต่างจึงได้พัฒนาความสัมพันธ์กับเครือข่ายโทรทัศน์แห่งชาติและบรรดาช่องเคเบิลให้เหนียวแน่นยิ่งกว่าเดิมเพื่อสร้าง

โอกาสให้ไอดอลของพวกเขาได้สร้างความรู้จัก และกระแสนิยมให้ตัวเองผ่านการออกรายการเพลงของเครือข่ายโทรทัศน์แห่งชาติ และบรรดาช่องเคเบิลเหล่านั้นได้มากที่สุด ต่อมาเมื่อเข้าสู่ช่วงทศวรรษที่ 2000 การทำการตลาดผ่านสื่อโทรทัศน์ของเหล่าไอดอลก็เริ่มขยายตัวมายังรายการบันเทิงช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ด้วย ส่งผลให้รายการบันเทิงประเภทวาไรตี้ (Variety) กลับกลายมาเป็นช่องทางในการทำตลาดของเหล่าศิลปินไอดอลที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกว่ารายการเพลง ปรากฏการณ์นี้ส่งผลให้การแข่งขันแย่งชิงพื้นที่ในการปรากฏตัวในรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ของบรรดาวงไอดอลทั้งหลายเป็นไปอย่างดุเดือดยิ่งกว่าในอดีตมาก รายการบันเทิงที่ได้รับความนิยมทั้งในเครือข่ายโทรทัศน์แห่งชาติและช่องเคเบิลทีวีจำนวนมากจึงพากันปรับรูปแบบรายการมาเป็น เรียลลิตี้วาไรตี้โชว์ (Reality Variety Show) เพื่อสนองตอบความเปลี่ยนแปลงนี้ ทำให้ในยุคนั้นมีรายการวาไรตี้ทางโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงเกิดขึ้นจำนวนมาก และรายการประเภทนี้ก็ได้กลายเป็นรายการความบันเทิงในกระแสหลักของโทรทัศน์เกาหลีใต้ ด้วยเหตุนี้ รายการเหล่านั้นจึงกลายมาเป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการประชาสัมพันธ์ และเรียกกระแสนิยมให้ตัวเองของเหล่าวงศิลปินไอดอล เป็นช่องทางที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการทำให้เหล่าศิลปินไอดอลเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยม การทำการตลาดของบรรดาไอดอลในรุ่นที่สองนี้จึงต้องพึ่งสื่อโทรทัศน์ในการทำการตลาดเป็นอย่างสูง (Kim, 2012)

ตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษที่ 2000 เป็นต้นมา ได้มีการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญเกิดขึ้นกับวงการเคป็อป รวมไปถึงกระบวนการผลิต และการทำการตลาดของศิลปินเคป็อปในหลายจุด ซึ่งความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นมีที่มาจากความพยายามในการยกระดับวงการให้มีความเป็นสากลและขยายตัวตลาดเข้าสู่ตลาดโลกให้ได้มากที่สุด โดยความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้อย่างชัดเจนเป็นอย่างแรกก็คือการที่วงไอดอลมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนสมาชิกมากขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือ ในขณะที่วงไอดอลในยุคบุกเบิกนั้นมักมีจำนวนสมาชิกอยู่ที่ 3-5 คน วงไอดอลที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษที่ 2000 เป็นต้นมาจำนวนมากมักมีสมาชิกตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้ใช้ความสามารถ และบทบาทที่แตกต่างกันไปของตนมาช่วยกันเติมเต็มความต้องการของผู้บริโภคซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพวกเขาจะมีสมาชิกอยู่ร่วมกันในวงเป็นจำนวนมาก พวกเขาก็ยังสามารถแบ่งส่วนออกมาเป็นกลุ่มย่อยเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมเฉพาะอย่างที่เหมาะสมกับสมาชิกในวงส่วนหนึ่งเท่านั้นได้ โดยกลุ่มย่อยดังกล่าวนั้นจะถูกเรียกว่า ยูนิต (Unit) ในขณะที่สมาชิกบางคนก็ยังสามารถออกไปทำกิจกรรมเดี่ยว (Solo) ของตัวเองได้โดยไม่ทำให้ภาพความเป็นวงของพวกเขาทั้งหมดเสียหายอีกด้วย ตัวอย่างเช่น วง Girls' Generation ที่เดิมทีมีสมาชิกอยู่ 9 คน แต่ก็มีการจัดกลุ่มย่อยของสมาชิกที่มีความโดดเด่นด้านการร้องเพลง 3 คนออกมาเป็นยูนิตเพื่อสร้างผลงานเพลงร่วมกันภายใต้ชื่อยูนิตว่า TaeTiSeo ในขณะที่สมาชิกทั้ง 9 คนต่างก็สามารถแยกย้ายกันออกไปทำกิจกรรมเดี่ยวอย่างการร้องเพลงประกอบซีรีส์ ถ่ายแบบ ถ่ายโฆษณาได้โดยไม่ส่งผล

กระทบกระเทือนต่อภาพความเป็นวงของสมาชิกทั้งหมด มีหน้าซ้ำการทำงานของสมาชิกในทุก รูปแบบนี้ก็ยังมีส่วนสนับสนุนความนิยมของวงไปในตัวด้วย ความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเป็น อย่างที่สองก็คือ เริ่มมีการนำชาวต่างชาติที่มีเชื้อสายเกาหลีหรือเชื้อสายเอเชียเข้ามาเป็นสมาชิกของ วงไอดอลมากขึ้นเรื่อยๆ โดยสมาชิกประเภทนี้จะมีส่วนช่วยในด้านการสื่อสารในภาษาต่างประเทศ เป็นอย่างมากในขณะการมีรูปลักษณ์ภายนอกที่คล้ายคลึงกับชาวเกาหลีของพวกเขาจะช่วยให้ไม่เกิด ปัญหาด้านการปิดกั้นจากแฟนชาวเกาหลี ตัวอย่างเช่น Tiffany และ Jessica จากวง Girls' Generation และ Nicole จากวง Kara ที่เป็นชาวเกาหลี-อเมริกัน Amber และ Victoria จากวง f(x) ที่เป็นชาวไต้หวัน-อเมริกัน และจิน นิซคุณ จากวง 2PM ที่เป็นชาวไทย-อเมริกัน และ Jia และ Fei จากวง Miss A ที่เป็นชาวจีน เป็นต้น กรณีเช่นนี้ยังรวมไปถึงวงไอดอลที่ไม่มีสมาชิกเชื้อสายต่างชาติ แต่มีชาวเกาหลีที่เคยไปศึกษาอยู่ที่ต่างประเทศ และมีทักษะด้านภาษาต่างประเทศในระดับสูงอีกด้วย กลยุทธ์นี้ตอบโจทย์ด้านการสื่อสาร และการเข้าถึงแฟนชาวต่างชาติของวงการเคป็อปเป็นอย่างมาก และยังมีผลทำให้วงการเคป็อปดูมีความเป็นสากลมากขึ้นไปในเวลาเดียวกันอีกด้วย ความ เปลี่ยนแปลงประการที่สามก็คือ มีการใช้ทีมงานผลิตดนตรีมืออาชีพจากต่างประเทศที่มีผลงานอันเป็น ที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในตลาดดนตรีสากลร่วมสมัยกระแสหลักจำนวนมากในกระบวนการผลิต ดนตรีของอุตสาหกรรมเคป็อป ทั้งนักแต่งเพลง โปรดิวเซอร์เพลง (Producer) วิศวกรเสียง (Sound Engineer) ผู้กำกับมิวสิควิดีโอ และอื่นๆ ซึ่งการกระทำเช่นนี้มีผลในการยกระดับมาตรฐานทางดนตรี ของดนตรีเคป็อปให้เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น และประการสุดท้ายก็คือ ฐานแฟนที่ขยายขอบเขตออกไปยังแฟนกลุ่มอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากกลุ่มวัยรุ่นอย่างที่ตั้งใจไว้ในตอน แรกที่พัฒนาระบบไอดอลขึ้นเป็นอย่างมาก เดิมทีดนตรีเคป็อปทั้งในส่วนขององค์ประกอบด้านดนตรี และภาพลักษณ์ของศิลปินล้วนถูกผลิตขึ้นเพื่อจับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นเป็นหลัก แต่ตั้งแต่ราว ปี ค.ศ. 2007 ที่วง Wonder Girls และ Girls' Generation ทำการเปิดตัวเป็นศิลปินเป็นต้นมานั้น แฟนของดนตรีเคป็อปก็ขยายขอบเขตออกไปยังกลุ่มคนในช่วงวัยยี่สิบปี สามสิบปี และมากกว่านั้น ด้วย การที่บรรดาผู้คนที่มียุ่อกว่ามาให้ความสนใจ และเป็นแฟนดนตรีแนววัยรุ่นอย่างเคป็อป ปกกันอย่างมากมายขนาดนี้ถือเป็นปรากฏการณ์ใหม่สำหรับวงการดนตรีร่วมสมัยที่เราแทบไม่เคยเห็น มาก่อน และปรากฏการณ์นี้ก็ขยายตัวจนกลายเป็นเรื่องธรรมดามากขึ้นจนมีคำศัพท์ใหม่ในการเรียก บรรดาแฟนคลับแต่ละกลุ่มขึ้นมาโดยเฉพาะ เช่น ซัมซนแฟน (삼선팬) หรือ อาจอซีแฟน (아저씨팬) ที่เป็นคำเรียกแฟนผู้ชายรุ่นลุง ฮีโมแฟน (이모팬) ที่เป็นคำเรียกแฟนผู้หญิงรุ่นป้า นูนา แฟน (누나팬) หรือ ออนนี่แฟน (언니팬) ที่เป็นคำเรียกแฟนผู้หญิงรุ่นพี่ ในขณะที่ โอปปาแฟน (오빠팬) หรือ ฮยองอาแฟน (형아팬) เป็นคำเรียกแฟนผู้ชายรุ่นพี่ เป็นต้น ซึ่งความเปลี่ยนแปลง อย่างสุดท้ายที่กล่าวถึงนี้เป็นปรากฏการณ์ที่ใหม่และน่าประหลาดใจมากสำหรับสังคมเกาหลีจนถูก

นักวิชาการจากหลายฝ่ายนำไปถกเถียงกันเป็นประเด็นทางสังคมกันอยู่บ่อยครั้งเลยทีเดียว (Kim, 2012 และ Namuwiki, 2017)

2.2.7 แนวทางการศึกษาเกี่ยวกับแฟนของอุตสาหกรรมเคป็อปในยุคดิจิทัล วัฒนธรรมของกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อป การใช้เนื้อหาทางเพศแบบรักร่วมเพศเดียวกันในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินของวงการเคป็อป และผลงานการสร้างสรรค์เกี่ยวกับศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของบรรดาแฟนรวมไปถึงแฟนฟิคชัน

ชเว และมาลีอังเคย์ (Choi & Maliangkay, 2015) ได้ชี้ให้เห็นว่า การที่วงการเคป็อปมีฐานแฟนกระจายอยู่ในทั่วโลก และกลุ่มก้อนของแฟนแต่ละกลุ่มต่างก็สามารถก่อตัวขึ้นเองได้อย่างอิสระโดยไม่จำเป็นต้องพัฒนามาจากกลุ่มก้อนของแฟนจากเกาหลี หรือจากอุตสาหกรรมดนตรีเคป็อป หรือจากที่ไหน ทำให้บรรดาแฟนของวงการและศิลปินไอดอลเคป็อปมีความหลากหลายทั้งในด้านอายุ เพศ และเชื้อชาติ อีกทั้งยังส่งผลให้พวกเขามีความสนใจ และความคาดหวังต่อวงการหรือศิลปินไอดอลเคป็อปแตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่น โดยภาพรวมแล้วกลุ่มแฟนเคป็อปชาวไทยมักมีความสนใจ และการติดตามศิลปินเคป็อปที่เป็นวงผู้ชายล้วนมากเป็นพิเศษ ในขณะที่กลุ่มแฟนเคป็อปชาวญี่ปุ่นมักมีความชื่นชอบในวงศิลปินไอดอลหญิงล้วนมากกว่า เป็นต้น แน่นอนว่าความแตกต่างเหล่านี้เกิดขึ้นจากปัจจัยจำนวนมากมายับไม่ถ้วนที่เป็นเรื่องเฉพาะของท้องถิ่นนั้นๆ แม้ว่าเราจะปฏิเสธไม่ได้เลยว่า เคป็อปเป็นสิ่งที่ถูกผูกติดเอาไว้กับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองของเกาหลีได้ แต่เมื่อกล่าวถึงประเด็นของแฟนชาวต่างชาติของเคป็อปแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกเลยก็คือเรื่องของความเป็นท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของแฟนเหล่านั้น ฉะนั้นแล้ว ในการศึกษาแฟนของดนตรีเคป็อปนั้น ลักษณะความจำเพาะด้านสถานที่พวกเขาจึงทำให้เราจำเป็นต้องเบี่ยงศูนย์กลางความสนใจออกจากตัวดนตรีและศิลปินเคป็อป ไปยังการสำรวจว่าดนตรีและศิลปินเคป็อปนั้นมีความหมายต่อแฟนในแต่ละท้องถิ่นอย่างไร และแฟนเหล่านั้นมีปฏิกริยาอย่างไรต่อวงการและศิลปินเคป็อป อย่างไรก็ตาม สำหรับแฟนเคป็อปทั่วโลกแล้ว ช่องทางหลักที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการจัดตั้งชุมชนและกิจกรรมของแฟนก็คือเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking Services) และสื่อออนไลน์ต่างๆ เพลงและมิวสิกวิดีโอทั้งหลายที่ถูกแบ่งปันผ่านช่องทางออนไลน์เป็นสิ่งที่นำมาซึ่งประสบการณ์ทางการมองเห็นและทางดนตรีให้แก่พวกเขา และในขณะเดียวกันก็ยังเป็นตัวกระตุ้นปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ของบรรดาแฟนที่อาจอยู่ห่างไกลกันขนาดไหนก็ได้ในโลกทางกายภาพ เราจะเห็นได้ว่าสื่อออนไลน์อย่างยูทูบ (YouTube) เฟสบุ๊ค (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) และอื่นๆ ล้วนเป็นสื่อที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อวงการเคป็อปทั้งในแง่ที่เป็นตัวนำผลงานต่างๆ ไปส่งยังบรรดาแฟน และในแง่ของการเป็นตัวก่อให้เกิดการกระทำเชิงวัฒนธรรมของพวกเขา เว็บไซต์ข่าวที่น่าเสนอข่าวของวงการเคป็อปชั้นนำอย่าง Allkpop และ Soompi ก็เป็นตัวการสำคัญในการกำหนดการรับรู้และทิศทางของอารมณ์ความรู้สึกของแฟนทั่วโลกเกี่ยวกับความเป็นไปในแง่มุมต่างๆ ของวงการเคป็อป

และด้วยอิทธิพลของบรรดาสื่อออนไลน์ และชุมชนของแฟนออนไลน์เหล่านี้ การศึกษาแฟนของ วงการหรือศิลปินเคป็อปจึงกลายเป็นการศึกษาที่ว่าด้วยวัฒนธรรมออนไลน์ของคนอายุน้อย ที่แฟน หรือผู้บริโภคคนนั้นเป็นทั้งผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับเรื่องราวที่เป็นอยู่ และเป็นทั้งผู้ซึ่งนำความเป็นไปต่างๆ อีกด้วยด้วย

เมื่อก้าวถึงแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปแล้ว ภาพลักษณ์ที่ถูกกล่าวถึงอยู่บ่อยครั้งของแฟนกลุ่ม นี้ทั้งที่เป็นชาวเกาหลีใต้ และที่เป็นชาวต่างชาติก็คือการเป็นแฟนที่มีอารมณ์รักใคร่รุนแรง และมีการ แสดงออกซึ่งความรัก ความทุ่มเท และการอุทิศตนเพื่อสนับสนุนศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบออกมาอย่าง เป็นรูปธรรมเป็นอย่างมาก แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปนั้นก็เช่นเดียวกับแฟนวงการบันเทิงทั่วโลกที่โดย ส่วนมากแล้วเป็นผู้หญิง แม้ภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อบันเทิงหรือสื่อบันเทิงโดยทั่วไปแล้วมักถูก มองว่าเป็นเพียงงานอดิเรกที่ไร้สาระและฉาบฉวย แต่สำหรับแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปแล้ว ภาวะ ความเป็นแฟนของพวกเขาเป็นเรื่องจริงจังและอ่อนไหวมาก สแตมเปอร์ (Stamper, 2018) บรรณาธิการวารสาร The Michigan Journal ผู้มีความสนใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีและ ผู้เขียนบทความเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีรวมไปถึงวงการเคป็อปจำนวนมาก ได้แสดง ทรรศนะเอาไว้ว่ากลุ่มแฟนของวงการเคป็อปน่าจะเป็นแฟนกลุ่มที่มีการอุทิศตนเพื่อศิลปิน มีการ จัดการที่เป็นระบบ และมีความภักดีต่อศิลปินมากที่สุดในโลก โดยกลุ่มแฟนกลุ่มนี้มีวัฒนธรรมเฉพาะ บางอย่างที่แตกต่างกันจากกลุ่มแฟนกลุ่มอื่นๆถึงขนาดที่เรียกได้ว่าเป็น “วัฒนธรรมของแฟนวงการ เคป็อป” (K-pop Fandom Culture) เป็นของตัวเองเลยทีเดียว และสิ่งเหล่านั้นก็รวมไปถึงการที่กลุ่ม แฟนศิลปินแต่ละวงมีสีประจำกลุ่มและชื่อประจำกลุ่ม เช่น แฟนวง TVXQ/DBSK ที่มีสีประจำกลุ่มคือ สีแดงไข่มุก (Pearl Red) และมีชื่อประจำกลุ่มแฟนคลับว่า แคสซิโอเปีย (Cassiopeia) แฟนวง 2PM ที่มีสีประจำกลุ่มคือสีเทาเมทัลลิก (Metallic Grey) และมีชื่อประจำกลุ่มของแฟนคลับว่า ฮอทเทส (Hottest) แฟนวง Girls' Generation (SNSD) ที่มีสีประจำกลุ่มคือสีชมพูพาสเทล (Pastel Pink) และมีชื่อประจำกลุ่มของแฟนคลับว่า โซวอน (소원/SONE) แฟนวง T-ara ที่มีสีประจำกลุ่มคือสี งาช้างประกายมุก (Pearl ivory) และมีชื่อประจำกลุ่มของแฟนคลับว่า ควีนส์ (Queen's) และแฟน วง TWICE ที่มีสีประจำกลุ่มคือสีแอปริคอต และนีออนมาเจนตา (Apricot & Neon Magenta) และ มีชื่อประจำกลุ่มของแฟนคลับว่า วันซ์ (ONCE) เป็นต้น (Jomarie, 2014 และ Beansss, 2016) อีกทั้งกลุ่มแฟนศิลปินแต่ละวงก็ยังมีแท่งไฟ โค้ดเชียร์ศิลปิน (Fanchant) การนัดไหวตให้คะแนน ศิลปิน การรวมเงินกันบริจาคเพื่อการกุศลในนามศิลปิน และการซื้อบิลบอร์ดที่ไทมส์แควร์เพื่อฉลอง เนื่องในวันสำคัญต่างๆของศิลปินภายในกลุ่มก้อนของพวกเขาเองอีกด้วย นอกจากนี้ สแตมเปอร์ (Stamper, 2018) ยังกล่าวต่อไปอีกว่าแฟนของวงการเคป็อปมักเป็นแฟนที่มีความภักดีต่อศิลปิน อย่างสุดโต่งมาก เมื่อพวกเขาตัดสินใจที่จะเป็นแฟนของศิลปินวงไหนแล้วก็มักจะหมายความว่ามีความถึงการมี พันธะสัญญาว่าจะเป็นแฟนของศิลปินวงนั้นและให้การสนับสนุนแก่ศิลปินวงนั้นตลอดชั่วชีวิตของพวกเขา

เขา ในทำนองเดียวกัน Courtney McLachlan ผู้จัดการฝ่ายการตลาดของเว็บไซต์ Soompi ซึ่งเป็นหนึ่งในเว็บไซต์ที่นำเสนอข่าว และบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลีโดยเฉพาะวงการเคป๊อปในภาคภาษาอังกฤษที่ใหญ่ที่สุด ก็ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเป็นแฟนของวงศิลปินไอดอลเคป๊อปไว้ว่า “ความภักดีต่อวงศิลปินเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการเป็นแฟนวงการเคป๊อป เมื่อคุณเป็นแฟนของวงศิลปินไอดอลวงใดแล้ว คุณต้องให้การสนับสนุนศิลปินวงนั้นเพียงวงเดียวอย่างสมบูรณ์ และเป้าหมายหลักของคุณก็คือการช่วยให้วงศิลปินที่คุณชื่นชอบได้รางวัลมากที่สุดเท่าที่จะมากได้” นอกจากนี้ หากแฟนของศิลปินคนใดถูกจับได้ว่าไปร่วมงานหรือให้การสนับสนุนแก่ศิลปินวงอื่น ก็จะมีความเป็นไปได้สูงมากที่แฟนคนนั้นจะถูกสั่งห้ามไม่ให้เข้าร่วมงานต่างๆ ของศิลปินที่เขาเป็นแฟนอยู่ต่อไปอีกเลย (Stamper, 2018)

ในวัฒนธรรมอันมีวิถีปฏิบัติอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่นอยู่หลายประการของกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปนั้น ไม่เพียงเฉพาะชื่อกลุ่มอย่างเป็นทางการของแฟนคลับศิลปินแต่ละกลุ่มเท่านั้น แต่การตั้งชื่อเฉพาะเหล่านี้ยังรวมไปถึงการมีชื่อเรียกเฉพาะสำหรับคู่ศิลปินไอดอลที่ถูกบรรดาแฟนจับคู่และเชียร์ให้เป็นคู่รักกัน (Ship) อีกด้วย (Jomarie, 2014) สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่คนทั่วไปมองว่าไร้สาระ แต่สำหรับกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปแล้ว การกำหนดสี ชื่อเรียก และสิ่งต่างๆ ของกลุ่มแฟนศิลปินกลุ่มเดียวเหล่านี้มิได้มีความหมายเป็นเพียงสิ่งสมมติที่ฉาบฉวยเท่านั้น แต่เป็นถึงอัตลักษณ์ (Identity) และสัญลักษณ์ในการแสดงพลังอันยิ่งใหญ่ของกลุ่มก้อนของพวกเขาเลยทีเดียว ในงานแสดงต่างๆ สีประจำวงของศิลปินแต่ละวงจะถูกกลุ่มแฟนของพวกเขานำมาใช้ผลิตแท่งไฟ ลูกโป่ง และสิ่งของอื่นๆ เพื่อแจกจ่ายให้แฟนของศิลปินวงเดียวกันถือไว้เพื่อแสดงตัวตนว่าพวกเขาเป็นแฟนของศิลปินกลุ่มใดหรือคนใด เพราะฉะนั้น ยังมีคนถือสิ่งของสีนั้นๆ มากเท่าไร ก็จะยิ่งแสดงว่าในงานแสดงนั้นมีแฟนของศิลปินวงนั้นมากเท่านั้น สีดังกล่าวจึงเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงพลังของกลุ่มเมื่อต้องอยู่ในสถานที่เดียวกันกับบรรดาแฟนของศิลปินกลุ่มอื่นอีกมากมายด้วย นอกจากนี้ การแสดงสีเหล่านี้ก็ยังเป็นสัญลักษณ์ในการส่งพลังแห่งความรักและกำลังใจที่พวกเขามีให้ศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบในระหว่างทำการแสดงอีกด้วย การใช้สีในลักษณะนี้ไม่ใช่เรื่องล้อเล่นสำหรับกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปเลยแม้แต่น้อย ความจริงจังของมันเคยมีมากถึงขั้นที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มแฟนของวงศิลปินที่มีการใช้สีใกล้เคียงกันมาหลายครั้งแล้ว (Herman, 2014)

อย่างไรก็ตาม มีบ่อยครั้งที่ความรักอันรุนแรงและความทุ่มเทอันท่วมท้นของแฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปจำนวนหนึ่งจะมีมากจนเกินขอบเขตและสร้างปัญหาให้แก่วงการเคป๊อปอย่างรุนแรงจนก่อให้เกิดภาพลักษณ์เชิงลบอันเป็นเอกลักษณ์อีกอย่างของกลุ่มของพวกเขา กลุ่มแฟนที่มีพฤติกรรมสุดโต่งเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในนาม ซาแซงแฟน (사상팬 หมายถึงแฟนที่ก้าวล่วงชีวิตส่วนตัวของศิลปิน) พวกเขามักมีพฤติกรรมที่ล้ำเส้น และล่วงละเมิดชีวิตส่วนตัวของศิลปินจนก่อให้เกิดความเดือดร้อน ซึ่งในหลายครั้งถึงขั้นเป็นการก่ออาชญากรรมเลยทีเดียว ตัวอย่างเช่น การปีนปายโต๊ะ

เก้าอี้ และชั้นวางหนังสือ รวมถึงฉีกทำลายหนังสือจำนวนมากในร้านขายหนังสือที่ถูกใช้เป็นสถานที่จัดงานแจกจ่ายเซ็นของศิลปินเพื่อให้ตนเองได้มองเห็น และสามารถบันทึกภาพของศิลปินได้ การบุกกรุกเข้าไปในงานแต่งงานของคนในครอบครัวของศิลปินโดยไม่ได้รับเชิญแล้วส่งเสียงเอะอะโวยวายร้องขอลายเซ็น พร้อมทั้งป้อนโต๊ะ เก้าอี้ และขวางทางสัญจรภายในงานเพื่อบันทึกภาพศิลปินจนเกิดความโกลาหลขึ้นระหว่างทำพิธีการ การแอบเข้าไปในบ้านหรือห้องพักในโรงแรมของศิลปินเพื่อติดกล้องบันทึกภาพและเสียงหรือเพื่อขโมยของใช้ส่วนตัว การแอบติดตาม (GPS) ที่รถยนต์ส่วนตัวของศิลปิน การปลอมตัวปลอมรถเพื่อพยายามลักพาตัวศิลปิน การบันทึกภาพขณะศิลปินทำธุระส่วนตัวในห้องน้ำ การโกนหัวปลอมตัวเป็นผู้ชายเพื่อเข้าไปขอลายเซ็นศิลปินชายถึงในห้องน้ำ การขับรถตามจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การใช้เลือดจากประจำเดือนเขียนจดหมายรักส่งไปหาศิลปิน หรือการทำร้ายร่างกายศิลปินที่ชื่นชอบเพื่อให้ตนเองกลายเป็นที่จดจำของศิลปิน เป็นต้น (Parky1, 2015; Koreaboo, 2018 และ SBS PopAsia HQ, 2018) ความรักและความทุ่มเทอันท่วมท้น รวมไปถึงการกระทำของแฟนเหล่านี้ทั้งที่อยู่ในและนอกขอบเขตของกฎหมายได้ถูกนำมาวิพากษ์วิจารณ์และถกเถียงกันเป็นประเด็นปัญหาสังคมในประเทศเกาหลีใต้อยู่บ่อยครั้ง แต่แม้ว่าปรากฏการณ์เหล่านี้จะมีความน่าเป็นห่วงในทางสังคม แต่ในด้านการตลาดแล้วถือได้ว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งใหญ่ของอุตสาหกรรมเคป็อปในการทำให้กลุ่มเป้าหมายมีจินตนาการ และอารมณ์ความรู้สึกใคร่หลงใหลต่อตัวศิลปินอย่างหัวปักหัวปำ และทำให้พวกเขามีพลัง และความกระตือรือร้นที่จะอุทิศตนรวมถึงทุ่มเทสรรพกำลัง และทรัพยากรทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อให้การสนับสนุนแก่ศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบอย่างสุดความสามารถจนแทบจะปราศจากเงื่อนไขใดๆ

นอกจากนั้น อีกสิ่งหนึ่งในวัฒนธรรมเคป็อปที่มีความโดดเด่น แตกต่าง และเป็นเอกลักษณ์ที่น่าสะอิดสะอูดก็คือการใช้เนื้อหาทางเพศของศิลปินแบบชายรักชาย และหญิงรักหญิงในการทำการตลาดให้กับบรรดาศิลปินอย่างโจ่งแจ้ง เป็นที่รู้กันว่าสังคมเกาหลีใต้ในปัจจุบันยังคงเป็นสังคมแบบอนุรักษ์นิยมสูงที่แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศยังไม่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางนัก ประเด็นเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นอ่อนไหวที่ผู้คนในสังคมยังต้องใช้ความระมัดระวังในการแสดงออก การนำเสนอเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้จึงยังแทบไม่มีปรากฏให้เห็นเลยในสื่อสารมวลชนแขนงต่างๆ ของเกาหลี ฉะนั้น การที่เนื้อหาทางเพศแบบชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงถูกนำมาใช้ในการทำการตลาดของวงการไอดอลเคป็อปอย่างโจ่งแจ้งอยู่เป็นประจำจึงเป็นปรากฏการณ์ทางการตลาด และทางสังคมของเกาหลีที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง และที่น่าสนใจไปกว่านั้นก็คือการที่บรรดาแฟนของวงการเคป็อปต่างก็ให้การตอบรับเนื้อหาเหล่านั้นเป็นอย่างดีมาโดยตลอด อันที่จริงแล้วเนื้อหาทางเพศมักเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับการทำการตลาดให้กับศิลปินในวงการบันเทิงต่างๆ อยู่แล้วเป็นเรื่องปกติเนื่องจากเนื้อหาประเภทนี้มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นจินตนาการ และความรู้สึกใคร่หลงใหลอันเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการได้รับความนิยมของผลผลิตของวงการนี้อยู่แล้ว เราจะ

เห็นการที่ศิลปินดารามากมายมีภาพลักษณ์ด้านเพศที่เป็นภาพจำของพวกเขาในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น ภาพลักษณ์เซ็กซี่ (Sexy) ภาพลักษณ์หนุ่มเข้มดิบเถื่อน ภาพลักษณ์สุภาพบุรุษ ภาพลักษณ์หนุ่มน้อยรุ่มน่อง ภาพลักษณ์สาวเซอร์ (Surrealist) ภาพลักษณ์สาวใส่วัยรุ่น ภาพลักษณ์สาวน้อยไร้เดียงสา เป็นต้น ซึ่งในวงการเคป็อปเองก็มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านเพศต่างๆ เหล่านี้ในเนื้อหาของศิลปินอย่างเข้มข้นและชัดเจนอยู่แล้ว แต่กระนั้นการใส่เนื้อหาด้านเพศที่กระตุ้นจินตนาการแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงก็ยังถูกใช้ในการนำเสนอภาพลักษณ์ของพวกเขาอย่างเข้มข้นอยู่ตลอดเวลาไม่แพ้กันด้วย เช่น การสร้างภาพลักษณ์เลอค่าน่าทะนุถนอมให้แก่ศิลปินชายที่มีใบหน้าสวยหวานราวกับผู้หญิงโดยขนานนามว่า หนุ่มดอกไม้ (꽃미남 / Flower Boy) และจัดให้ศิลปินคนดังกล่าวอยู่ในตำแหน่ง วิวชล (Visual) ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มักมีความโดดเด่นและได้รับความนิยมสูงสุดในวงไอดอลอยู่บ่อยครั้ง การให้ความสำคัญกับตำแหน่ง น้องคนเล็ก (막내) ซึ่งเป็นตำแหน่งของศิลปินที่มีอายุน้อยที่สุดในวงที่มักถูกสร้างให้มีภาพลักษณ์ของการเป็นเด็กน้อยน่ารักสดใส น่าเอ็นดู ซื่ออ่อน หรือเป็นตัวป่วนที่เป็นที่รักของบรรดาพี่ๆ ในวงและบรรดาแฟน เป็นต้น โดยเนื้อหาของศิลปินเหล่านี้มักถูกนำเสนอควบคู่ไปกับการวิพากษ์ปฏิบัติของบรรดาศิลปินและคนในอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีส่วนสนับสนุนจินตนาการแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของบรรดาแฟน เช่น การที่ศิลปินแสดงความรักหรือความสนิทสนมต่อกันโดยการ กอด จูบ หอมแก้ม ลูบหัว เล่นผม สัมผัสเนื้อตัวกันต่อหน้าบรรดาแฟน การให้สัมภาษณ์ที่เต็มไปด้วยการแสดงความรักใคร่เอ็นดูที่มีต่อศิลปินร่วมวงการที่ศิลปินทั้งชายและหญิงทำหน้าที่หรือท่าทางน่ารักตามแบบที่มีความเป็นหญิง และเป็นเด็กสูงมากๆ (ㅇㅍㅇ) เพื่อออกอ้อนบรรดาแฟนหรือออกอ้อนกันเองกับสมาชิกภายในวงซึ่งเป็นวิพากษ์ปฏิบัติที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในสังคมเกาหลีใต้ การที่รายการวาไรตี้ทางโทรทัศน์จัดฉากให้ศิลปินชายแต่งหน้าแต่งกายเป็นผู้หญิงและทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมกับมีผู้ดำเนินรายการคอยชื่นชมในความสวยเหนือผู้หญิงของพวกเขา การที่วงไอดอลชายหรือหญิงแต่งหน้าแต่งกายและทำการแสดงในเพลงของวงไอดอลเพศตรงข้ามในการแสดงสด การแสดงบนเวทีคอนเสิร์ตที่ศิลปินชายถอดเสื้อให้กันไปจนถึงกอดจูบลูบไล้ และทำท่าทางที่สื่อไปถึงการมีเพศสัมพันธ์กันอย่างโจ่งแจ้ง มีวลีควิดีโอที่มีเนื้อหาความรักแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่มีความรุนแรง และโจ่งแจ้งเป็นอย่างมาก เป็นต้น โดยการกระทำเหล่านี้ของศิลปินไอดอลเคป็อปมักเป็นสิ่งที่เรียกเสียงโห่ร้องด้วยความตื่นเต้นดีใจจากบรรดาแฟนที่ได้เห็นหรือเรียกปฏิกิริยาตอบสนองในทางบวกจากบรรดาแฟนในชุมชนของแฟนออนไลน์ได้อยู่เสมอ จึงจะเห็นได้ว่าจินตนาการแนวชายรักชายหรือ หญิงรักหญิงของบรรดาแฟนนั้นมีสิ่งที่เกิดขึ้นจากการจินตนาการของแฟนเพียงฝ่ายเดียวเสมอไป แต่เป็นสิ่งที่ในทางหนึ่งก็ได้รับอิทธิพลมาจากเนื้อหาของตัวศิลปินรวมถึงลักษณะของการทำการตลาดให้กับศิลปินของตนสังกัดมาตั้งแต่ต้นด้วย สิ่งที่น่าสนใจในปรากฏการณ์นี้จึงอยู่ที่ว่า แล้วด้วยเหตุใดแฟนจึงมีความพึงพอใจและให้ความนิยมแก่นี้อาณาแนวนี้ของศิลปินเป็นอย่างมากและเป็นเช่นนั้นมาอย่างต่อเนื่องยาวนานจนเนื้อหาแนวนี้ฝังราก

ลึกลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของอุตสาหกรรมเคป็อปไปแล้วในเมื่อบรรดาแฟนเองก็มีความชื่นชมและหลงใหลในตัวศิลปินโดยเฉพาะศิลปินชายในฐานะที่เป็นผู้ชายในอุดมคติอยู่ด้วย

ความชื่นชอบ และความพึงพอใจที่บรรดาแฟนมีต่อเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของบรรดาศิลปินไอดอลเคป็อปนั้นสะท้อนออกมาให้เห็นผ่านสื่อโดยแฟนจำนวนมากที่ถูกเผยแพร่อยู่ในชุมชนของแฟนออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของแฟนอาร์ตที่น่าเสนองภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินเพศเดียวกัน ภาพศิลปินชายที่ถูกตกแต่งให้มีความเป็นหญิงหรือภาพศิลปินหญิงที่ถูกตกแต่งให้มีความเป็นชาย แฟนฟิคชันหรือมิวสิกวิดีโอที่ตัดต่อขึ้นเองเป็นเรื่องราวสมมติเกี่ยวกับความรักแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงของศิลปินที่ชื่นชอบ หรือไฟล์ GIF ของวิดีโอที่ตัดมาเฉพาะส่วนที่เป็นภาพการแสดงความรักต่อกันหรือการมีปฏิสัมพันธ์กันของศิลปินร่วมวงที่เป็นเพศเดียวกัน เป็นต้น ปรากฏการณ์การสร้างสื่อในลักษณะนี้เกิดขึ้นอย่างล้นหลามในชุมชนของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปออนไลน์ทั่วโลก จึงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรเลยที่ในชุมชนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปของทั้งกลุ่มแฟนที่เป็นชาวเกาหลีใต้ และกลุ่มแฟนต่างชาติบนโลกออนไลน์จะเต็มไปด้วยแฟนฟิคชันแนวสแลช อีกทั้งเมื่อมีการกล่าวถึงแฟนฟิคชันของศิลปินวงนี้ สำนักแรกๆ ที่มักเกิดขึ้นในความเข้าใจของทั้งตัวแฟน และตัวศิลปินเองก็มักเป็นแฟนฟิคชันแนวสแลชเป็นอันดับแรกเสมอ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่โดยส่วนมากแล้วเป็นผู้หญิงที่มีภาพลักษณ์ด้านความรักและความหลงใหลในตัวศิลปินอย่างล้นเหลือ โดยเฉพาะกับศิลปินชายดังที่ได้กล่าวมาแล้ว การที่พวกเขาที่มีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากในการสร้างสื่ออุทิศให้แก่ศิลปินที่รักนั้นเป็นเรื่องเข้าใจได้เป็นอย่างมาก แต่ลักษณะการจินตนาการ และสร้างสื่อให้ศิลปินโดยเฉพาะศิลปินชายที่พวกเขา รักและหลงใหลในฐานะผู้ชายในอุดมคติที่พวกเขาสามารถทุ่มเทแรงกายแรงใจทำสิ่งต่างๆ ให้ได้อย่างสุดกำลังเป็นผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน และในหลายกรณีก็ยังสามารถเปลี่ยนคู่ความสัมพันธ์ให้มีส่วนร่วมกับผู้ชายคนอื่นไปได้เรื่อยๆ ด้วยนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่มีความน่าสนใจและน่าศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการที่พวกเขามีต่อศิลปินเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง

ทั้งนี้ การจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินเพศเดียวกันหรือการจับคู่ให้ศิลปินศิลปินเพศเดียวกันเป็นคู่รักกันของแฟนศิลปินไอดอลเกาหลีอาจฟังดูเป็นเรื่องเล่นๆ ที่บรรดาแฟนจำนวนหนึ่งนิยมกระทำเพื่อความบันเทิงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น แต่ความเป็นจริงแล้วแฟนจำนวนมากมีความจริงจัง และยึดติดกับการจินตนาการเช่นนี้จนแทบจะกลายเป็นความเชื่อ และถึงขั้นแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจหรือแม้แต่ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มแฟนศิลปินขึ้นอย่างใหญ่โตเมื่อมีเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อในเชิงหักล้างจินตนาการของพวกเขาเกิดขึ้น เช่น เหตุการณ์ที่บรรดาแฟนของคู่ แทนิ หรือ แททึฟ (TaeNy หรือ TaeTif เกิดจากการรวมชื่อของแทยอนและทีฟ ฟานีจากวง Girls' Generation) จำนวนมากไม่พอใจข่าวการคบหาของศิลปินทั้งสองกับศิลปินไอดอล

ชาย แบคฮยอน จากวง EXO (ข่าวปี.ศ. 2014) และนิชคุณ จากวง 2PM (ข่าวปี.ศ. 2014) ที่ได้รับการยืนยันจากต้นสังกัดแล้วว่าเป็นเรื่องจริง และใช้ถ้อยคำที่แสดงความอาฆาตมาดร้ายโจมตีศิลปินทั้งสี่ผ่านสื่อโซเชียลทั้งของตนเอง และของศิลปินอย่างหนักหน่วง โดยเฉพาะนิชคุณที่มีข่าวการคบหากับทีฟฟานีออกมาก่อนจึงกลายเป็นเสมือนคนแรกที่ทำให้จินตนาการของแฟนคลับที่พึ่งทลายลงอย่างรุนแรง ในเวลาเดียวกันนั้นบรรดาแฟนของคู่ ชานแบค (ChanBaek เกิดจากการรวมชื่อของชานยอล และแบคฮยอนจากวง EXO) ก็มีการโจมตีเหยอนผ่านสื่อโซเชียลอย่างรุนแรงเช่นเดียวกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้แฟนของศิลปินแต่ละกลุ่มต่างพากันออกมาปกป้องศิลปินที่ตนรักจึงทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มแฟนศิลปินอย่างหนักขึ้นในโลกออนไลน์ ส่งผลให้คนภายนอกยิ่งมองภาวะความเป็นแฟนของกลุ่มแฟนศิลปินเคป็อปในเชิงลบมากยิ่งขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีแฟนของศิลปินทั้งสี่อยู่อีกจำนวนมากที่เข้าใจและยอมรับข่าวดังกล่าวได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังแสดงออกถึงการมีวุฒิภาวะในการแยกแยะความสุขทางจินตนาการกับความเป็นจริงออกจากกันได้อย่างสมบูรณ์ พร้อมทั้งส่งข้อความสนับสนุนและให้กำลังใจไปยังศิลปินทั้งสี่ รวมถึงประณามการกระทำของบรรดาแฟนที่ใช้ถ้อยคำรุนแรงโจมตีเหล่าศิลปินและบรรดาแฟนของศิลปินคนอื่นในเหตุการณ์นี้ด้วย เหตุการณ์ในครั้งนั้นกลายเป็นประเด็นร้อนของวงการเคป็อปในโลกออนไลน์อยู่พักใหญ่ด้วยเหตุเพราะศิลปินทั้งสี่ก็ต่างเป็นศิลปินระดับแนวหน้าสูงสุด (Topstar) ของวงการเคป็อปในขณะนั้น ก่อนที่กระแสจะค่อยๆ ซาลงและเงียบหายไปตามกาลเวลาโดยที่ไม่มีความขัดแย้งทางกายภาพใดๆเกิดขึ้น แต่ถึงกระนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของโลกแห่งจินตนาการที่มีต่อการรับรู้ และพฤติกรรมในโลกแห่งความเป็นจริงของแฟนจำนวนมากอย่างชัดเจน เราจึงจะเห็นได้ว่าการจินตนาการในทำนองนี้แม้จะดูเป็นเรื่องไร้แก่นสารที่ถูกทำขึ้นเพื่อความสนุกสนานเล่นๆ เท่านั้น แต่แฟนจำนวนมากก็มีความจริงจัง อีกทั้งยังมีความผูกพันและยึดติดกับจินตนาการเหล่านี้เป็นอย่างสูงจนกลายเป็นความคาดหวังที่พวกเขามีต่อศิลปินในชีวิตจริงซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของพวกเขา

ปรากฏการณ์นี้จึงยิ่งทำให้เราเห็นถึงความสำคัญของการทำความเข้าใจกับที่มาที่ไปต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับการจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในแนวนี้ โดยเฉพาะที่ก่อให้เกิดการสร้างสื่อโดยแฟนที่เกิดขึ้นระหว่างรอยต่อของโลกแห่งจินตนาการกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อที่ข้อค้นพบที่ได้จะทำให้เราสามารถเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของบรรดาแฟนกลุ่มนี้ซึ่งเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟน (Active Fans) มากขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบเนื้อหา

2.2.8 ภาพรวมของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในชุมชนแฟนฟิคชันของแฟนชาวไทยบนโลกออนไลน์

แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยเองก็เป็นกลุ่มแฟนกลุ่มหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลด้านภาวะความเป็นแฟนมาจากวัฒนธรรมของแฟนเคป็อป ฉะนั้นจึงไม่น่าแปลกใจนักที่จากการสำรวจพบว่าแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่ถูกแต่งและเผยแพร่โดยแฟนชาวไทยในชุมชนแฟนศิลปินของไต้หวันนั้นเต็มไปด้วยแฟนศิลปินแนวสแลชเช่นเดียวกันกับที่เกาหลีใต้และที่อื่นๆ ซึ่งในชุมชนแฟนศิลปินของไต้หวันมักเรียกแฟนศิลปินแนวชายรักชายหรือสแลชว่า ยาโออิ (Yaoi) และเรียกแฟนศิลปินแนวหญิงรักหญิงหรือ เฟมสแลชว่า ยูริ (Yuri) ตามแบบการเรียกของญี่ปุ่น

ลักษณะของแฟนศิลปินแนวนี้โดยทั่วไปก็คือ ผู้เขียนมักจับคู่ศิลปินชายสองคนหรือศิลปินหญิงสองคนที่เป็นสมาชิกวงไอดอลวงเดียวกันหรือต่างวงกันมามีความสัมพันธ์เป็นคู่รักกันในเรื่องที่ตั้งฉากขึ้น แต่ด้วยเพราะแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปส่วนมากเป็นผู้หญิง อีกทั้งผู้เขียนและผู้อ่านแฟนศิลปินส่วนมากก็เป็นผู้หญิงจึงทำให้แฟนศิลปินแนวชายรักชายได้รับความนิยมมากกว่า โดยมากแล้วคู่ศิลปินที่ถูกผู้เขียนนำมาเขียนเป็นคู่ตัวละครเอกของเรื่องนั้นมักจะเป็นศิลปินที่ผู้เขียนมีความชื่นชอบเป็นพิเศษ (ภาษาเฉพาะในหมู่แฟนไอดอลเคป็อปโดยทั่วไปมักเรียกศิลปินที่แฟนให้ความชื่นชอบมากเป็นพิเศษอย่างเฉพาะเจาะจงนี้ว่า Bias แต่ในหมู่แฟนไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมใช้คำว่า เมน ซึ่งมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Main) กับศิลปินอีกคนที่ผู้เขียนอาจจะชอบมากเป็นพิเศษเช่นเดียวกันหรือเห็นจากสื่อต่างๆว่ามี เคมี ด้านความสัมพันธ์หรือด้านเพศที่เข้ากันได้เป็นอย่างดีกับศิลปินที่ตนเองชอบหรือไม่ก็เป็นศิลปินสองคนที่ผู้เขียนอาจไม่ได้มีความชื่นชอบที่ตัวบุคคลมากเป็นพิเศษอย่างเฉพาะเจาะจงแต่มีความชื่นชอบหรือมีความรู้สึกร่วมในเคมีที่คู่ศิลปินดังกล่าวมีระหว่างกัน คู่ศิลปินคู่นี้มักกลายเป็นคู่ศิลปินคู่โปรดที่ผู้เขียนนิยมชมชอบในความสัมพันธ์และนำเรื่องราวมาเขียนในแฟนฟิคชันของตนบ่อยที่สุด (ภาษาเฉพาะในหมู่แฟนไอดอลเคป็อปโดยทั่วไปนั้น มักเรียกคู่ศิลปินที่ผู้เขียนคนหนึ่งๆชื่นชอบในความสัมพันธ์และนำมาเขียนถึงในแฟนฟิคชันบ่อยที่สุดว่า OTP ซึ่งย่อมาจาก One True Pairing แต่ในหมู่แฟนไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมใช้คำว่า คู่หลัก) แต่ด้วยความที่ภาวะความเป็นแฟนเป็นภาวะที่มักกินระยะเวลานาน และต่อเนื่อง การรับสื่อที่หลากหลายเกี่ยวกับศิลปินจำนวนมาก ได้ทำความรู้จักกับศิลปินหน้าใหม่ และได้เห็นปฏิสัมพันธ์ที่ศิลปินที่มีต่อกันอยู่เรื่อยๆจึงทำให้ผู้เขียนมักอดใจไม่ได้ที่จะมีความชื่นชอบในความสัมพันธ์ของศิลปินคู่นี้ หรือจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินที่ชื่นชอบกับศิลปินคนอื่นๆด้วย ผู้เขียนแฟนฟิคชันคนหนึ่งๆ จึงอาจมีการเปลี่ยนคู่ให้ศิลปิน หรือเขียนเรื่องราวของศิลปินคนอื่นๆ ที่ไม่เคยเขียนถึงบ้างตามอารมณ์ โดยคู่ศิลปินที่เพิ่มเติมขึ้นมาจากคู่หลักของผู้เขียนก็อาจถูกเรียกด้วยชื่อเรียกที่แตกต่างกันไปตามภาษาของแฟนในช่วงนั้นๆ เช่น คู่รอง คู่กบฏ คู่ผี เป็นต้น ฉะนั้นแล้วแฟนฟิคชันของวงศิลปินไอดอลวงหนึ่งที่ถูกเขียนโดยนักเขียนคนหนึ่งๆจึงอาจมีเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกที่ถูกจับคู่แบบใดก็ได้กับใครก็ได้ จะสลับสับเปลี่ยนกันอย่างไรก็ได้ ศิลปินคนอื่นๆอาจถูกเขียนให้มีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวงคนใดก็ได้หรือกับหลายคนก็ได้ ซึ่งก็หมายความว่าในการจินตนาการเพื่อเขียนแฟนฟิคชันของแฟนนั้น

ศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบอาจมีความสัมพันธ์และเพศสัมพันธ์กับใครอย่างไรก็ได้โดยไม่จำกัดจำนวนหรือรูปแบบเลยทีเดียว อีกทั้งบทบาททางเพศของศิลปินที่ถูกนำมาเขียนถึงในแฟนฟิคชันก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้เขียนอีกด้วย

รูปแบบของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวสแลชในชุมชนแฟนฟิคชันออนไลน์ของประเทศไทยนั้นส่วนมากแล้วมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวละครศิลปินชายกับชายหรือหญิงกับหญิงในรูปแบบของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันตามปกติ (Homosexual) แต่โดยเฉพาะในระยะหลังมานี้เริ่มมีแฟนฟิคชันแนว สแลชทางเลือกแบบอื่นๆเกิดขึ้นและได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น แนว MPreg แนว Omegaverse และแนว Gender Bender เป็นต้น โดยแฟนฟิคชันที่อยู่ในแนวเหล่านี้มักมีรายละเอียดในแง่เนื้อหาของเนื้อหาตัวละครที่ขัดแย้งกับความเป็นจริง หรือมีรายละเอียดในแง่เนื้อหาของตัวละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของจินตนาการเพื่อฝัน (Fantasy) อย่างสูง โดยเฉพาะเนื้อหาทางเพศ เช่น การสร้างให้ตัวละครผู้ชายตั้งครรรภ์ได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน การสร้างระบบวรรณะขึ้นในจักรวาลของแฟนฟิคชันโดยใช้สรีระและรายละเอียดทางเพศแบบต่างๆที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเองเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มชนชั้นและดำเนินเรื่อง การเขียนให้ศิลปินชายเป็นตัวละครเพศหญิงหรือการเขียนให้ศิลปินหญิงเป็นตัวละครเพศชาย เป็นต้น เรื่องแต่งลักษณะดังกล่าวเหล่านี้ที่จริงแล้วไม่ใช่สิ่งที่เพิ่งขึ้นใหม่ แต่เป็นสิ่งที่มิให้เห็นมาอยู่แล้วในสื่อประเภทเรื่องเล่ารูปแบบต่างๆ เช่น นิยาย ภาพยนตร์ ซีรีส์โทรทัศน์ มาจนถึงแฟนฟิคชัน เพียงแต่ในประเทศไทยนั้นยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายนักจึงยังเป็นเรื่องแปลกใหม่อยู่สำหรับทุกคนทั่วไป ทั้งนี้ ในกรณีของสื่อประเภทเรื่องเล่าอื่นๆ นั้น เรื่องเล่าลักษณะเหล่านี้อาจถูกสร้างขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป แต่สำหรับแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในชุมชนของแฟนฟิคชันที่ใช้ในการศึกษาของงานวิจัยฉบับนี้นั้นพบว่าเกือบทั้งหมดเกิดขึ้นเพื่อรองรับความต้องการในการเขียนแฟนฟิคชันโดยใช้ตัวละครที่เป็นศิลปินชายหรือศิลปินหญิงเท่านั้นตามความพึงพอใจและภาวะความเป็นแฟนของผู้เขียนแทบทั้งสิ้น ฉะนั้นแล้ว ในทางหนึ่งนั้นแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวสแลชทางเลือกเหล่านี้ซึ่งในปัจจุบันได้รับความนิยมมากขึ้นกว่าในอดีต จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความถึงความมุ่งมั่นและดีใจของผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่ยินทรานจะใช้แค่ตัวละครศิลปินเพศเดียวเท่านั้นในการดำเนินเรื่องราวในแฟนฟิคชันของพวกเขา การเขียนในลักษณะนี้แสดงให้เห็นถึงการที่ผู้เขียนแฟนฟิคชันแนวนี้เลือกที่จะไม่ยอมจำนนต่อขีดจำกัดด้านเพศสรีระของมนุษย์ในโลกแห่งความเป็นจริงแล้วสร้างเงื่อนไขที่ขัดแย้งกับธรรมชาติขึ้นมาในจักรวาลแห่งเรื่องเล่าเพื่อทำให้พวกเขาสามารถเขียนแฟนฟิคชันโดยใช้แค่ศิลปินเพศที่พวกเขาต้องการเท่านั้นในการดำเนินเรื่องราวความรัก ความสัมพันธ์และเรื่องราวด้านเพศอย่างที่ต้องการได้ อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวสแลชทางเลือกจำนวนหนึ่งในชุมชนของแฟนฟิคชันที่ใช้ในการศึกษาก็ทำให้พบว่าผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินแนวสแลชทางเลือกในลักษณะนี้ส่วนมากมักเลือกที่จะลงประกาศคำเตือน

เกี่ยวกับแนวของแฟนฟิคชั่นเรื่องดังกล่าวก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่เนื้อเรื่องเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้อ่านที่เพิ่งเข้ามาซึ่งอาจมีรสนิยมไม่ตรงกับผู้เขียนสามารถถอนตัวออกจากพื้นที่ของแฟนฟิคชั่นเรื่องนั้นไปก่อนที่จะเริ่มอ่าน และรู้สึกขุ่นหมองใจได้ ซึ่งในขณะเดียวกันการประกาศเตือนลักษณะดังกล่าวก็เป็นสิ่งที่ช่วยรักษาบรรยากาศในพื้นที่ของแฟนฟิคชั่นของตนเองไปในตัวด้วย ความอ่อนไหวในการอ่านหรือเขียนแฟนฟิคชั่นแนวสแลชทางเลือกที่ถูกสะท้อนออกมาผ่านปรากฏการณ์นี้ได้แสดงให้เห็นว่า แม้ในกลุ่มของแฟนที่มีความชื่นชอบในการอ่านหรือเขียนแฟนฟิคชั่นของศิลปินแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงด้วยกันก็ยังมีขอบเขตของความชื่นชอบรวมถึงการยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ในเนื้อหาทางเพศของศิลปินที่ถูกนำมาเขียนในแฟนฟิคชั่นในระดับที่แตกต่างกันออกไปไม่ได้เหมือนกันหรือเท่ากันทั้งหมด ปรากฏการณ์นี้จึงทำให้เห็นว่าเรื่องของจินตนาการทางเพศและรสนิยมในการเสพเรื่องแต่งแนวสแลชของแฟนศิลปินเป็นประเด็นที่มีมิติ มีความน่าสนใจ และยังคงมีพื้นที่อยู่อีกมากสำหรับการศึกษา

จากแนวคิดเกี่ยวกับดนตรีเคป็อป ศิลปินไอดอลเคป็อป และแฟนฟิคชั่นศิลปินไอดอลเคป็อปทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจะนำมาเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐาน และความ เป็นมาของความชื่นชอบ ภาวะความเป็นแฟน และจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินไอดอลเคป็อปที่มีผล หรือมีความเกี่ยวข้องกับการอ่าน และเขียนแฟนฟิคชั่นแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปของพวกเขา รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการออกแบบคำถามเพื่อค้นคว้าหาความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับจินตนาการ ความ ต้องการ และความคาดหวังที่ซ่อนอยู่ในความชื่นชอบในการอ่านหรือเขียนแฟนฟิคชั่นศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางในการสร้างเนื้อหาศิลปินไทยและการทำการตลาดให้กับพวกเขาในตลาดโลกที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังเพื่อสกัดหาปัจจัยจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลทำให้พวกเขากลายเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อ และทำกิจกรรมในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปิน เพื่อหาแนวทางในการกระตุ้นให้แฟนของศิลปินไทยทั้งที่เป็นชาวไทย และชาวต่างชาติผันตัวกลายเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมในเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินของไทยโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการสร้างเวิรด์มีเดียโดยบรรดาแฟนซึ่งจะมีผลในการเสริมแรงการทำการตลาดของศิลปินไทยในตลาดโลกอันจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จของอุตสาหกรรมบันเทิงไทยในระดับโลกต่อไป

2.3 แนวคิดเรื่องทฤษฎีการเคลื่อนย้าย (Transportation Theory)

2.3.1 ความหมายและกลไกการทำงานของทฤษฎีการเคลื่อนย้าย (Transportation Theory)

กรีน และบร็อก (Green & Brock, 2000) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการเคลื่อนย้ายเอาไว้ว่า การเคลื่อนย้าย (Transportation) เข้าสู่โลกของเรื่องเล่า หมายถึงประสบการณ์ของการดำดิ่งหรือถูกกลืนหายเข้าไปในเรื่องเล่า (Narratives) การเคลื่อนย้ายนี้เป็นกระบวนการทางจิตใจที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการของความสนใจ จินตภาพ และความรู้สึกที่ตอบสนองต่อเรื่องเล่า ซึ่งบุคคลจะสามารถสัมผัสประสบการณ์ของการเคลื่อนย้ายได้ไม่เฉพาะจากการอ่านเรื่องเล่าเท่านั้น แต่ยังสามารถสัมผัสประสบการณ์นี้ได้จากการเสพเรื่องเล่าด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การอ่าน การดู หรือการฟังเรื่องเล่านั้นด้วย โดยเรื่องเล่านั้นอาจเป็นเรื่องเล่าที่เป็นเรื่องแต่ง (Fictional) หรือเรื่องเล่าที่ไม่ใช่เรื่องแต่ง (Nonfictional) ก็ได้ ตามคำกล่าวของ เจอร์ริก (Gerrig, 1993) แล้ว คำว่าการเคลื่อนย้ายเป็นคำในเชิงอุปมาที่เปรียบเทียบสภาวะทางจิตใจของผู้อ่าน ผู้ดู หรือผู้ฟังเรื่องเล่าที่เสมือนได้ทำการเดินทางออกจากโลกแห่งความเป็นจริงเข้าไปในโลกของเรื่องเล่าซึ่งอยู่ห่างไกลจากกันในขณะที่กำลังอ่าน ดู หรือฟังเรื่องเล่าอยู่นั้นอยู่ ทำให้การรับรู้เกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริงในช่วงเวลานั้นของเขาถูกตัดขาด และเมื่อเขาเดินทางกลับจากโลกของเรื่องเล่ามายังโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว ทักษะคิดหรือความคิดความเชื่อบางประการของเขาที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างการเดินทางนั้นจึงส่งผลกระทบต่อเรื่องมายังทักษะคิดหรือความคิดความเชื่อในโลกแห่งความเป็นจริงด้วย

จากคำอธิบายของ เจอร์ริก (Gerrig, 1993) นี้ กรีน และบร็อก (Green & Brock, 2000) ได้สกัดให้เราเห็นว่าสภาวะเคลื่อนย้ายก็คือกระบวนการที่เกิดจากกลไกทางจิตใจหลายประการเกิดขึ้นพร้อมกันแล้วมาบรรจบกันในขณะที่ความสนใจทั้งหมดของผู้เสพเรื่องเล่ารวมศูนย์อยู่ที่เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอยู่ในเรื่องเล่านั้น และสามารถส่งผลชักจูงใจให้ผู้เสพเรื่องเล่าเกิดความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติเป็นการตอบสนองต่อเรื่องเล่านั้นได้

กลไกทางจิตใจที่ภาวะเคลื่อนย้ายหรือการดำดิ่งเข้าสู่โลกของเรื่องเล่าก่อให้เกิดผลชักจูงใจให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติตามแนวคิดเรื่องทฤษฎีการเคลื่อนย้ายแก่บุคคลนั้น จะอยู่ที่ภาวะอันเป็นผลพวงจากการเข้าสู่สภาวะเคลื่อนย้ายไปยังโลกของเรื่องเล่าของบุคคลอันได้แก่หนึ่ง เมื่อถูกเคลื่อนย้ายไปยังโลกของเรื่องเล่าแล้ว ความสนใจของผู้เสพเรื่องเล่าจะเข้าไปรวมศูนย์กันอยู่ที่โลกของเรื่องเล่าเท่านั้นจนเกิดสภาวะตัดขาดการเชื่อมต่อกับข้อมูลในโลกแห่งความเป็นจริง ผู้เสพเรื่องเล่าจะสูญเสียความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลต่างๆในโลกแห่งความเป็นจริงทำให้สามารถยอมรับสิ่งต่างๆในโลกของเรื่องเล่าที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมาได้อย่างสมบูรณ์ การขาดการเชื่อมต่อกับโลกแห่งความเป็นจริงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับกายภาพและในระดับจิตใจ ในระดับกายภาพ เช่น ผู้เสพเรื่องเล่าอาจไม่ทันสังเกตหรือรู้สึกได้ว่ามีคนเข้ามาในห้องในขณะที่กำลังเสพเรื่องเล่าอยู่นั้นอยู่ และใน

ระดับจิตใจ เช่น ผู้เสพเรื่องเล่าอาจตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่าหรือความไม่สมจริงบางประการของเรื่องเล่าได้น้อยลงในขณะที่กำลังอยู่กับเรื่องเล่านั้น เป็นต้น สภาวะตัดขาดการเชื่อมโยงกับข้อมูลในโลกแห่งความเป็นจริงเช่นนี้มักทำให้ผู้เสพเรื่องเล่าอยู่ในอาการไร้การต่อต้านสารในโลกของเรื่องเล่า ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะมีความคิดโต้แย้งกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่าต่ำ ผู้เสพเรื่องเล่าจึงมักเสพเรื่องเล่าโดยไม่มี ความตั้งใจที่จะสรรหาตรรกะหรือหลักการเหตุผลใดๆ ขึ้นมาเพื่อโต้แย้งต่อสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่องเล่า แม้ว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในเรื่องเล่า นั้นอาจขัดแย้งต่อความเชื่อหรือทัศนคติที่เขามีอยู่ก็ตาม ระบบความคิดของเขามักไหลไปตามกระแสของเหตุการณ์ต่างๆ ในโลกของเรื่องเล่า และมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่าไปได้เรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องและราบรื่น ความคิดความเชื่อที่ก่อตัวขึ้นในขณะที่กำลังอยู่ในโลกของเรื่องเล่าจึงอาจส่งผลกระทบต่อระบบความคิดความเชื่อของเขาได้ในระดับที่ลึกซึ้งเมื่อกลับสู่โลกแห่งความเป็นจริงในเวลาต่อมา สองเนื่องจากผู้เสพเรื่องเล่าถูกทำให้อยู่ในสภาวะตัดขาดการเชื่อมต่อกับข้อมูลในโลกแห่งความเป็นจริง การได้รับประสบการณ์จากเรื่องเล่าจึงมักให้ความรู้สึกเสมือนได้รับประสบการณ์ในชีวิตจริง ผู้เสพเรื่องเล่ามักรู้สึกถึงประสบการณ์ทางอารมณ์และการจูงใจที่รุนแรงถึงแม้จะตระหนักรู้ว่าเหตุการณ์ในเรื่องเล่า นั้นไม่ใช่เรื่องจริง บ่อยครั้งที่ผู้เสพเรื่องเล่าที่กำลังดำดิ่งหรือถูกเคลื่อนย้ายเข้าไปอยู่ในเรื่องเล่าจะมีจินตภาพที่แจ่มชัดต่อเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องเล่า และมีความรู้สึกราวกับว่าตนเองได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครด้วยตัวของพวกเขาเองโดยตรงจริงๆ การได้รับประสบการณ์จากการเสพเรื่องเล่าจึงมีความใกล้เคียงกับการได้รับประสบการณ์ตรงในชีวิตจริงเป็นอย่างมาก ทำให้ความเชื่อและทัศนคติที่เกิดขึ้นผ่านการเสพเรื่องเล่ามักก่อให้เกิดผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ต่อความเชื่อและทัศนคติของผู้เสพเรื่องเล่าในชีวิตจริงราวกับได้เผชิญกับประสบการณ์เหล่านั้นด้วยตนเองในโลกแห่งความเป็นจริงด้วย และสาม เมื่อเดินทางออกจากโลกของเรื่องเล่ากลับคืนมาสู่โลกแห่งความเป็นจริงแล้ว บุคคลจะมีความเปลี่ยนแปลงบางประการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ ในขณะที่กำลังเข้าสู่โลกของเรื่องเล่าติดตัวกลับมาด้วย ซึ่งก็มักเป็นความเปลี่ยนแปลงในแง่ของทัศนคติและความเชื่อนั่นเอง (Green & Brock, 2000 และ Kinnebrock & Bilandzic, 2006) ซึ่งงานวิจัยของ แวน สตีนิฮุยเซ (Van Steenhuyse, 2011) ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับแฟนฟิคชันซีรีส์โทรทัศน์ก็ยังคงยืนยันหลักการของคำอธิบายนี้โดยค้นพบว่าแฟนฟิคชันเป็น จักรวาลจำลอง (Transformed universes) ที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้เขียน แต่ก็ส่งอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติของผู้อ่านเป็นอย่างมาก เมื่อผู้อ่านย้ายศูนย์รวมความสำนึกทั้งหมดของตนเข้าไปไว้ที่โลกของแฟนฟิคชันและรู้สึกว่าเรื่องราวในนั้นเป็นเสมือนโลกใบหนึ่งจริงๆ จนดำดิ่งเข้าไปในโลกของแฟนฟิคชันและรู้สึกว่าตนเองได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแฟนฟิคชันเรื่องนั้นจริงๆ และความเชื่อและทัศนคติของผู้อ่านที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังเข้าสู่โลกของแฟนฟิคชันนั้นก็มักส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติของผู้อ่านเมื่อ

เดินทางออกจากโลกของแฟนฟิคชันมาสู่โลกแห่งความเป็นจริงในระยะยาวและในระดับที่ลึกซึ้งอีกด้วย

2.3.2 บทบาทของตัวละครในเรื่องเล่าที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติกรีน และบร็อก (Green & Brock, 2000) ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับบทบาทของตัวละครในเรื่องเล่าเอาไว้ว่ามีนัยสำคัญว่า ด้วยความที่ตัวละครเป็นตัวขับเคลื่อนของเรื่องแต่ง เนื้อหาต่างๆที่แนบมากับตัวละครจึงอาจเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อที่เกิดขึ้นจากการเสพเรื่องเล่า ในการสื่อสารโดยทั่วไปนั้น ความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มามักเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจูงใจให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อของผู้รับสาร แต่ในการสื่อสารผ่านเรื่องเล่านั้น ตัวชี้วัดสำคัญของอำนาจในการจูงใจของเรื่องเล่าอาจอยู่ที่เนื้อหาที่แนบมากับตัวละครเอกของเรื่อง เนื่องจากตัวละครเอกทำหน้าที่เป็นแหล่งที่มาของข้อมูลหรือความเชื่อต่างๆในเรื่องเล่า การที่ผู้เสพเรื่องเล่าถูกเคลื่อนย้ายเข้าสู่โลกของเรื่องเล่าจึงอาจไม่ใช่แค่การเคลื่อนที่เข้าสู่โลกของเรื่องเล่าไปเฉยๆ แต่ยังหมายความถึงการได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบรรดาผู้คนที่เขาได้ประสบพบเจอในโลกใบนั้นอย่างใกล้ชิดด้วย

ด้วยความที่ศิลปินไอดอลเคป็อปเป็นผลผลิตทางความบันเทิงชนิดหนึ่งของอุตสาหกรรมเคป็อปที่ถูกสร้างขึ้นมาจากกระบวนการทางการผลิตที่มีระเบียบแบบแผนเคร่งครัดและเต็มไปด้วยรายละเอียดที่มีความประณีตในทุกขั้นทุกตอน การนำเสนอเนื้อหาของพวกเขาผ่านสื่อต่างๆจึงทำให้พวกเขามีลักษณะของการเป็น *ตัวละคร* ที่เต็มไปด้วยรายละเอียดที่ถูกออกแบบไว้สำหรับ เรื่องเล่าที่มีการวางแผนเอาไว้ให้พวกเขาอย่างเฉพาะเจาะจงมากกว่าการเป็นบุคคลจริงที่ถูกนำเสนอออกด้วยเนื้อหาตัวตนตามความเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมา การติดตามความเคลื่อนไหวของศิลปินไอดอลเคป็อปของบรรดาแฟน เช่น การอ่านข่าว การอ่านบทความ การอ่านบทสัมภาษณ์ การอ่านแฟนฟิคชัน การดูรายการโทรทัศน์ การดูการแสดงสด การฟังเพลง ไปจนถึงการติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของพวกเขาสื่อโซเชียลต่างๆ เกือบทั้งหมดจึงเป็นกิจกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเสพเรื่องเล่าที่มีศิลปินไอดอลเคป็อปที่พวกเขาชื่นชอบเป็นตัวละครนำ อีกทั้งกิจกรรมในการเขียนและอ่านแฟนฟิคชันซึ่งเป็นศูนย์กลางของการศึกษาของงานวิจัยฉบับนี้ก็เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสพเรื่องเล่าโดยตรง แนวคิดเรื่องทฤษฎีการเคลื่อนย้ายนี้จึงจะถูกนำมาใช้ในการสำรวจว่าการรับหรือเสพสื่อเกี่ยวกับศิลปินทั้งเพื่อการติดตามความเคลื่อนไหวและเพื่อความบันเทิง รวมไปถึงการอ่านแฟนฟิคชันของศิลปินของแฟนนั้น มีส่วนใดที่ส่งผลจูงใจให้แฟนเกิดจินตนาการหรือมีความเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติและความเชื่อเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงบ้างหรือไม่ และในกรณีที่มีนั้น จินตนาการหรือทัศนคติและความเชื่อที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นจากสื่อชนิดใด โดยกลไกใด และความเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลต่อมุมมองที่พวกเขามีต่อศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด อีกทั้งแฟนมีวิธีการจัดการหรือรับมือกับจินตนาการหรือทัศนคติและความเชื่อที่

เกิดขึ้นนั้นอย่างไรบ้าง เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับจินตนาการ และความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการเสพสื่อ รวมถึงการเขียนและอ่านแฟนฟิคชันของแฟนต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ญาณาร จีเยรัตน์กุล (2550) ทำการวิจัยเรื่อง “YAOI: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง” จากการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับเพศสถานะและเพศวิถีของผู้เขียนและผู้อ่าน รวมถึงเหตุผลในความชื่นชอบและการเริ่มต้นอ่านการ์ตูนแนวนี้นี้ พบว่า การแบ่งแยกตามเพศสรีระและเพศวิถีของทั้งผู้อ่านและผู้เขียนไม่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในประเทศไทย การจำหน่ายในบางร้านมีการแบ่งพื้นที่สำหรับลูกค้าการ์ตูนแนวนี้นี้โดยแยกออกจากการ์ตูนแนวอื่น ๆ ด้วยเหตุผลด้านความรู้สึกปลอดภัยของลูกค้าการ์ตูนแนวนี้นี้จากสายตาคนนอก ผู้ชายที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการ์ตูนแนวนี้นี้มักถูกจับจ้องมากเป็นพิเศษว่ามีแนวโน้มที่จะมีเพศวิถีแบบชายรักชาย ฉะนั้นผู้ชายบางรายจึงเลือกที่จะไม่เข้าใกล้บริเวณพื้นที่วางจำหน่ายและไม่แตะต้องหนังสือ ในขณะที่ผู้ชายที่ต้องการทดลองอ่านการ์ตูนแนวนี้นี้มักเลือกที่จะอธิบายเหตุผลว่าตนเองไม่ใช่ชายรักชายประกอบกับการซื้อด้วยเสมอ สาเหตุที่ทำให้ผู้อ่านเปิดรับและเกิดความชื่นชอบการ์ตูนแนวยาโออินั้นมักเกิดจากความสนใจหรือความชื่นชอบในเนื้อหา ลายเส้นที่สวยงาม ความอยากรู้อยากเห็นของผู้หญิงเกี่ยวกับชีวิตของผู้ชายและกลุ่มชายรักชาย และความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ รูปแบบการเริ่มต้นอ่านการ์ตูนแนวนี้นี้ของกลุ่มตัวอย่างก็ยังคงมีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมกระแสนิยมอื่นๆ โดยเฉพาะวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามการ์ตูนแนวยาโออิมามากกว่า 10 ปีมักเริ่มต้นจากการอ่านการ์ตูนผู้หญิง (Shojo Manga) ที่นำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามการ์ตูนแนวยาโออิมาประมาณ 7-9 ปีมักเริ่มต้นจากการอ่านการ์ตูนหรือแฟนฟิคชันที่นำศิลปินมานำเสนอในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเริ่มต้นจากความนิยมในกลุ่มเพื่อน และกลุ่มตัวอย่างบางคนก็ให้เหตุผลในเชิงกฎหมายกรรมด้วยมุมมองที่ว่าชาติที่แล้วอาจเคยเกิดเป็นบุคคลที่เป็นชายรักชายและยังติดอยู่ในรสสัมผัสนั้นมาจนถึงปัจจุบันชาติ

แทน (Tan, 2008) ทำการวิจัยในหัวข้อ “นิยายรักที่ไม่ได้รับอนุญาต: บรรดาแฟนผู้หญิงกับแฟนฟิคชัน Weiss Kreuz แนวยาโออิทางอินเทอร์เน็ต” ผลการศึกษาพบว่า แฟนฟิคชันแนวยาโออิไม่ได้รับสิทธิในการเผยแพร่เนื่องจากไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถือลิขสิทธิ์อย่างเป็นทางการของการ์ตูนเรื่องนี้ และไม่เป็นที่ยอมรับในฐานะของสื่อการอ่านที่ถูกต้องเหมาะสมเนื่องจากเป็นบทความล้อเลียนหรือดัดแปลงที่ถูกสร้างขึ้นโดยแฟน ยิ่งไปกว่านั้น การที่บทความเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักแบบรักเพศเดียวกันในบางครั้งก็ยิ่งทำให้มีเนื้อหาทางเพศที่โจ่งแจ้ง และล่อแหลม ทำให้ไม่ได้รับสิทธิในการเผยแพร่ทั้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หน่วยงานผู้คัดกรอง/ฝ่ายระวางการกระทำผิดทางกฎหมายและ

ศีลธรรม และภาคสังคม แพนของแพนพิคชันแนวนี้นักบริโภาคแพนพิคชันแนวนี้นี้ในลักษณะของการต่อต้านเชิงรุกต่อวาทกรรมทางสังคมที่พยายามควบคุมเพศหญิงให้ต้องยอมรับกับแนวความคิดแบบชายรักหญิงและสถาบันต่างๆในระบอบชายเป็นใหญ่อย่างการแต่งงาน ทั้งนี้ บรรดาแพนได้สร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับชาวรักร่วมเพศบนโลกอินเทอร์เน็ตขึ้น ซึ่งเป็นที่ที่พวกเขาสามารถให้การสนับสนุนและสร้างเครือข่ายระหว่างกันขึ้นได้โดยไม่ถูกระงับโดยการตรวจสอบ (Censorship) หรือผู้มีอำนาจอย่างพ่อแม่ ผู้นำทางศาสนา และกฎหมาย แพนผู้หญิงที่มีอายุน้อยมักเปิดใจยอมรับเรื่องของการเปลี่ยนแปลงได้ของเพศวิถีและเห็นด้วยกับเรื่องของสิทธิเกย์ ในขณะที่บางคนก็แสดงความกลัวต่อการรักร่วมเพศออกมาโดยไม่รู้ตัว แพนพิคชันแนวยาโออินั้นประกอบไปด้วยเรื่องราวความรักตามแบบฉบับของนิยายรักทั่วไปผนวกกับเรื่องราวของความรุนแรงด้านเพศที่ขัดต่อหลักศีลธรรมในลักษณะของสื่อลามก แพนมีความสุขที่ได้เป็นผู้ควบคุมในจักรวาลของเรื่องแต่งที่ผู้ชายถูกใช้เป็นวัตถุทางเพศเพื่อสนองความพอใจทางเพศแก่พวกเขาด้วยวิธีนี้มากกว่าวิธีอื่น และในขณะที่พวกเขาใช้แพนพิคชันแนวนี้นี้เป็นที่สัมผัสประสบการณ์เกี่ยวกับความก้าวร้าวรุนแรงทางเพศและความเป็นชายนั้น แพนพิคชันแนวนี้นี้ยังสามารถถูกใช้เป็นที่ระบายความอัดอั้นตันใจจากการถูกกดขี่ทางสังคมและความรู้สึกกลืนไม่เข้าคายไม่ออกด้านเพศวิถีได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้แพนพิคชันแนวนี้นี้จึงเป็นเรื่องแต่งที่น่าเสนอมุมมองความรักในอุดมคติของผู้หญิงที่เต็มไปด้วยการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน การไม่เห็นแก่ตัว การมีรากฐานอยู่บนความเท่าเทียม และไม่ถูกยึดติดเอาไว้กับความคาดหวังของสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นช่องว่างระหว่างความเป็นจริงกับความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่ไม่ได้รับการเติมเต็มของแพนนั่นเอง

แอน (An, 2010) ทำการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างเพศภาวะและเพศวิถีในแพนพิคชันไอดอลเกาหลีส: งานเขียนล้อเลียนแนวเพศภาวะกระแสรอง” โดยศึกษาเฉพาะกรณีแพนพิคชันไอดอลเกาหลีสแนวชายรักชายเพื่อค้นหาลักษณะของการใช้สรีระของเพศชายในการประกอบสร้างเพศภาวะและเพศวิถีของการเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับในความสัมพันธ์แบบชายรักชายในแพนพิคชัน ผลการศึกษาพบว่า หนึ่งใน เพศภาวะและเพศวิถีของตัวละครชายฝ่ายรุกและฝ่ายรับถูกประกอบสร้างขึ้นล้อเลียนกับลักษณะทางเพศของเพศชาย และเพศหญิง สอง โครงสร้างของตัวละครชายฝ่ายรุก/ฝ่ายรับที่ถูกสร้างล้นขึ้นนั้นถูกค้ำจุนไว้ด้วยการประกอบสร้างแบบสองขั้วตรงข้ามของความเป็นชายและความเป็นหญิงซึ่งแบ่งแยกออกจากกันอย่างเคร่งครัดชัดเจน เช่น การไม่ใช่สัญญาของการประกอบสร้างทางสรีระร่วมกัน อย่างการที่หากตัวละครชายฝ่ายรุกมีมือขนาดใหญ่ ตัวละครชายฝ่ายรับก็จะมีมือขนาดใหญ่ไม่ได้ และเนื่องจากตัวละครชายฝ่ายรับไม่มีมือขนาดใหญ่ มือขนาดใหญ่ของตัวละครชายฝ่ายรุกจึงเป็นสิ่งที่ทำให้นัยหรือความหมายของความเป็นชายในตัวละครของเขาสมบูรณ์ เป็นต้น ซึ่งการประกอบสร้างแบบสองขั้วตรงข้ามของความเป็นชายและความเป็นหญิงในการแบ่งแยกตัวละครฝ่ายรุก/ฝ่ายรับทั้งหลายทั้งหมดนั้นล้วนแล้วแต่นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบเพศชายเป็นใหญ่ทั้งสิ้น สาม ตัวละครชายฝ่ายรุก/ฝ่ายรับในแพนพิคชันเกิดจากสรีระทางเพศซึ่งถูกค้ำจุน

ไว้ด้วยการประกอบสร้างด้านเพศภาวะแห่งความเป็นชาย/ความเป็นหญิงในแนวทางเดียวกับที่เพศ โดยทั่วไปถูกประกอบสร้างขึ้น วิธีการพื้นฐานของการประกอบสร้างเพศภาวะและเพศวิถีดังกล่าวก็คือ การใส่เนื้อหาด้านเพศให้กับสรีระของตัวละคร ซึ่งก็หมายความว่าอวัยวะเพศของเพศชายจะถูกใช้เป็น เครื่องหมายในการบ่งบอกความเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับของพวกเขา เช่น สำหรับฝ่ายรุกรุนั้น องคชาติ (Penis) คืออวัยวะแกนกลางที่ถูกใช้เพื่อบ่งบอกเพศวิถีของเขา ในขณะที่จะไม่มีกรกล่าวถึง จุดร้อน (Hot Spot) บนร่างกายของเขาเลย ในทางกลับกันสำหรับฝ่ายรับนั้น องคชาติจะไม่ถูกกล่าวถึง ไม่ใช่ สิ่งที่มีมองเห็นได้ และจะไม่มีบทบาทการทำงานใดๆบนร่างกาย ในขณะที่จุดร้อนคืออวัยวะแกนกลางที่ ถูกใช้เพื่อบ่งบอกเพศวิถีของเขา สี สัญญาณทางสรีระที่ถูกใช้เพื่อบ่งบอกความเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับนั้น เป็นหัวใจสำคัญของการแบ่งแยกและรักษาหมวดหมู่ของเพศภาวะและเพศวิถีในแฟนฟิคชันซิลปิน ไอดอลเกาหลีจึงเป็นสิ่งที่ลดทอนหรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เช่น ในทางกายภาพนั้น ทั้งตัวละครฝ่ายรุก และฝ่ายรับต่างก็มีจุดร้อนอยู่ด้วยกันทั้งคู่ แต่จุดร้อนนี้จะถูกใช้ได้เฉพาะกับฝ่ายรับเท่านั้นเพราะมันจะ เป็นสิ่งที่กำกับพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครฝ่ายรับไปตลอดทั้งเรื่อง และทำ สิ่งที่แบ่งแยกตัวละคร ฝ่ายรุกและฝ่ายรับออกจากกันอย่างเด็ดขาดที่สุดคือการกระทำการสอดใส่และถูกสอดใส่ขณะมี เพศสัมพันธ์

แวน สตีนิฮิวิช (Van Steenhuyse, 2011) ทำการวิจัยในหัวข้อ “การเขียนและการอ่านแฟน ฟิคชันกับทฤษฎีการเคลื่อนย้าย” โดยศึกษากรณีแฟนฟิคชันของซีรีส์โทรทัศน์เรื่อง House, M.D. (ใน ปี ค.ศ. 2004-2012) ผลการศึกษาพบว่า แฟนฟิคชันเป็นจักรวาลจำลอง(Transformed universes)ที่ ถูกสร้างขึ้นโดยผู้เขียนแฟนฟิคชันและมีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้อ่าน จากการสำรวจการเขียนและการ อ่านแฟนฟิคชันจำนวนมากพบว่า เงื่อนไขที่ทำให้แฟนฟิคชันกลายเป็นบทความที่ดึงดูดให้ผู้อ่านหรือ ผู้อ่านตีความต่ำต้งลงไปในโลกของเรื่องราวได้เป็นอย่างมากก็คือการที่เรื่องราวนั้นมีลักษณะของการ เป็นโลกที่ไม่ขึ้นตรงต่อบทความ กล่าวคือ เรื่องราวในแฟนฟิคชันนั้นจะต้องกระตุ้นให้ผู้อ่านผูกโยง เรื่องราวต่างๆขึ้นภายในจิตใจ และเรื่องราวที่ผูกโยงขึ้นมานั้นก็ต้องให้ความรู้สึกเสมือนเป็นโลกใบหนึ่ง จริงๆ ซึ่งกรณีเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรื่องราวนั้นประกอบไปด้วยชุดของตัวละคร และสิ่งต่างๆ ที่ ถูกแวดล้อมไปด้วยสถานการณ์ต่างๆ ที่มีความเข้มข้นและเต็มไปด้วยอารมณ์ที่หลากหลายจนทำให้ เหตุการณ์ทั้งหลายเกิดขึ้นได้ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ สภาวะทางจิตใจเช่นนี้จะเป็นสิ่งที่ถูกชี้แนะโดย บทความ แต่จะได้รับการร้อยเรียงให้เป็นเรื่องราวภายในจิตใจได้โดยตัวผู้อ่านเอง แฟนฟิคชันนั้นเป็น จักรวาลที่มีเนื้อหาทับซ้อนอยู่กับเนื้อหาดั้งเดิมของตัวตั้งต้นของแฟนฟิคชันเรื่องนั้นอยู่ก็จริง แต่เนื้อหา เหล่านั้นก็ถูกดัดแปลงไปตามจินตนาการของผู้เขียนและตามความเข้าใจทั่วไปของแฟนรวมถึงการ ตีความหมายร่วมกันของชุมชนของแฟนด้วย ฉะนั้น การที่จะทำให้อ่านมีความรู้สึกจักรวาลจำลอง ที่ว่านั้นมีตัวตนอยู่จริงๆ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องสร้างเรื่องราวที่เป็นส่วนผสมที่ลงตัวของโครงสร้างทาง ความรู้เกี่ยวกับตัวตั้งต้น โครงสร้างทางความรู้จากการตีความในชุมชนของแฟน และโครงสร้างทาง

ความรู้ของลักษณะประเภทของเรื่องเล่านั้น เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องราวของแฟนฟิคชันได้อย่างสิ้นไหล่มากพอที่จะรู้สึกได้ถึงความสมจริงและการมีอยู่จริงของโลกของเรื่องเล่านั้นจนสามารถดำดิ่งเข้าไปในโลกของแฟนฟิคชัน และรู้สึกว่าตนเองได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแฟนฟิคชันเรื่องนั้นจริงๆ ได้ ทั้งนี้ การจะดำดิ่งเข้าไปในโลกของแฟนฟิคชันได้นั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องย้ายศูนย์รวมความสำนึกรู้ทั้งหมดของตนเข้าไปไว้ที่โลกของแฟนฟิคชัน ซึ่งจะสามารถดำดิ่งเข้าไปได้สักแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับปริมาณความทุ่มเทและความตั้งใจในการสร้างโลกภายในจิตใจของตัวเอง และในระหว่างที่กำลังทำการอ่านแฟนฟิคชันอยู่นั้น ผู้อ่านก็จำเป็นต้องจัดการกับข้อมูลใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในมโนภาพอยู่ตลอดเวลา กลไกที่จะทำให้แฟนที่เป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันสามารถดึงผู้อ่านให้เข้ามามีส่วนร่วมกับจักรวาลจำแลงที่เขาสร้างขึ้นได้จึงอยู่ที่การผนวกความทรงจำเกี่ยวกับจักรวาลของตัวเองตั้งต้นของแฟนฟิคชันที่ผู้อ่านมีอยู่กับการประกอบสร้างของจักรวาลใหม่ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องราวเกี่ยวกับตัวตั้งต้นที่พวกเขาเป็นแฟนอยู่เข้าไปด้วยกันนั่นเอง

วอลเทอร์ส (Wolters, 2017) ทำการวิจัยในหัวข้อ “เหตุใดเราจึงต้องการนิยายแนวหญิงรักหญิง” ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้คนเขียนหรืออ่านแฟนฟิคชันนั้นมีอยู่ 2 ข้อที่ทับซ้อนกันอยู่ ได้แก่ หนึ่ง การที่พวกเขาต้องการให้ตัวตั้งต้นมีเรื่องราวของเพิ่มขึ้น (More of) และสอง การที่พวกเขาต้องการให้ตัวตั้งต้นมีเรื่องราวหรือเนื้อหาที่มากกว่าที่มีหรือเป็นอยู่ (More Than) โดยสำหรับสาเหตุที่หนึ่งซึ่งก็คือการต้องการให้ตัวตั้งต้นมีเรื่องราวของเพิ่มขึ้น (More of) นั้นก็คือการที่แฟนต้องการเห็นเรื่องราวของตัวตั้งต้นในแนวทางเดิมเพียงแต่อยากเห็นเพิ่มมากขึ้นกว่าที่มีอยู่จริงแต่งเรื่องราวอื่นๆ เพิ่มขึ้นมาโดยที่เนื้อหาของตัวละครและองค์ประกอบอื่นๆ ในเรื่องที่แต่งขึ้นทั้งหมดนั้นอ้างอิงมาจากต้นฉบับเดิมทุกประการ เช่น การแต่งคดีใหม่ๆ ที่ไม่มีอยู่ในซีรีส์เรื่อง Sherlock Holmes เพื่อให้ Holmes ไขเพิ่มขึ้น การแต่งเรื่องราวการผจญภัยของ Harry Potter และผองเพื่อนที่เกิดขึ้นหลังจากโค่นล้ม Lord Voldemort ได้สำเร็จแล้ว เป็นต้น ซึ่งการต้องการเรื่องราวเพิ่มขึ้นดังกล่าวนี้ยังรวมไปถึงความต้องการเห็นรูปแบบความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเพิ่มขึ้นกว่าเดิมด้วย การเขียนแฟนฟิคชันในรูปแบบของนิยายรักจึงมีเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะโดยบรรดาแฟนผู้หญิงที่มักมีความถวิลหาในเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ ในเชิงลึก รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างพวกเขามากกว่าที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นจินตนาการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการชิฟูตัวละครหรือคู่ศิลปินจึงเกิดมาจากความต้องการส่วนนี้ นอกจากนี้ความต้องการเพิ่มก็ยังคงครอบคลุมถึงการมีความชอบหรือความสนใจในตัวละครตัวใดตัวหนึ่งมากเป็นพิเศษจึงทำให้ต้องการเขียนเนื้อเรื่องให้ตัวละครตัวนั้นมีบทบาทในเหตุการณ์แบบต่างๆ มากขึ้นหรือสร้างมิติเชิงลึกให้ตัวละครตัวนั้นด้วย ในส่วนของสาเหตุหลักข้อที่สองซึ่งก็คือการต้องการให้ตัวตั้งต้นมีเรื่องราวหรือเนื้อหาที่มากกว่าที่มีหรือเป็นอยู่ (More Than) นั้น เป็นการเขียนแฟนฟิคชันที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการต่อยอดเนื้อหาเดิมของตัวตั้งต้น การเขียนลักษณะนี้เกิดขึ้นจากความต้องการในการสร้าง

ทางเลือกอื่นๆ ให้แก่ตัวตั้งต้นใน 2 ลักษณะ ได้แก่ หนึ่ง การแก้ไขเนื้อหาหรือเรื่องราวดั้งเดิมของตัวตั้งต้นเนื่องจากมีสิ่งที่ไม่พอใจหรือไม่เห็นด้วย (Fixing it) กับสอง การตั้งสมมติฐานให้กับตัวละครหรือเนื้อเรื่องในรูปแบบอื่นนอกเหนือไปจากเดิม (What If) ซึ่งรวมไปถึงการตั้งสมมติฐานแบบจับคู่ความสัมพันธ์ การกำหนดบทบาทใหม่ๆ ให้กับตัวตั้งต้น หรือการสร้างสถานการณ์แบบต่างๆ ให้ตัวตั้งต้นเหล่านั้นเข้าไปมีบทบาทตามจินตนาการด้วย นอกจากนั้นเรายังได้เน้นย้ำถึงการที่ผู้เขียนและผู้อ่านแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิงส่วนมากเป็นผู้หญิงที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักต่างเพศทั่วไปอยู่บ่อยครั้ง และได้แจกแจงสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงชื่นชอบการเขียนหรืออ่านแฟนฟิคชันแนวสแลชไว้ว่า หนึ่ง เป็นเพราะแฟนฟิคชันแนวสแลชตอบใจทฤษฎีเรื่องความต้องการความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันที่แท้จริงระหว่างคนรักสองฝ่าย สอง เป็นเพราะพวกเขาต้องการสำรวจความนัยที่อาจเป็นไปได้ในเรื่องราวดั้งเดิมของตัวตั้งต้น เช่น ความสัมพันธ์ที่ตัวละครน่าจะมีต่อกันในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอาจไม่เหมือนกับที่ถูกนำเสนอออกมาซะทีเดียวอย่างความสัมพันธ์แบบทั้งรักทั้งเกลียดที่ตัวละครน่าจะมีต่อกันมากกว่าความสัมพันธ์แบบศัตรู ความสัมพันธ์แบบรักใคร่กันในเชิงคู่สาวของตัวละครเพศเดียวกันมากกว่าความสัมพันธ์แบบเพื่อนสนิท เป็นต้น สาม เป็นเพราะพวกเขามีความปรารถนาทางเพศต่อตัวตั้งต้นที่นำมาเขียนถึง สี่ เป็นเพราะพวกเขาต้องการท้าทายค่านิยมทางสังคมแบบรักต่างเพศและประท้วงการที่สื่อสารมวลชนไม่ค่อยนำเสนอเรื่องราวของคนที่มีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกัน และห้า เป็นเพราะพวกเขาต้องการสร้างตัวละครหญิงพร้อมเรื่องราวชีวิตที่สมบูรณ์แบบตามอุดมคติของตนเองออกมาและจินตนาการเพื่อฝันถึงการได้ใช้ชีวิตแบบนั้นผ่านการสร้างตัวละครดังกล่าว ซึ่งตัวละครและเรื่องราวชีวิตแบบนี้ว่านั้นหาไม่ได้ในสื่อสารมวลชน

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปนิยมเขียนแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เพื่อศึกษาหาปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่ส่งอิทธิพลให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปนิยมเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับพวกเขาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างการจินตนาการเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินในแนวนั้นกับการตีความ ความต้องการ และความคาดหวังที่พวกเขามีต่อศิลปินในชีวิตจริง รวมถึงปัจจัยต่างๆ จากวงการเคป็อปที่ส่งผลให้พวกเขาเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนศิลปิน เพื่อหาแนวทางการพัฒนาเนื้อหาของศิลปินและการทำการตลาดที่มีประสิทธิภาพให้พวกเขาในการบุกตลาดโลกฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เนื่องจากเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการแสวงหาความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และพฤติกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของบรรดาแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปในปรากฏการณ์ที่พวกเขานิยมเขียนและอ่านแฟนฟิคชันของศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นการศึกษาที่ต้องการข้อมูลที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) และการอธิบายความที่ละเอียดลึกซึ้งเพื่อให้เห็นภาพรวมในเชิงลึกของแง่มุมต่างๆ ที่ครอบคลุมทุกมิติ การวิจัยชิ้นนี้จึงจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษา เนื่องจากเป็นวิธีที่จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลในปริมาณมากที่มีความละเอียดลึกซึ้งซึ่งแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของประเด็นต่างๆ และยังเปิดให้เข้าถึงน้ำเสียง สีหน้า และอารมณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นปริภาษาหรือวัจนภาษาที่มีความหมายแฝงอยู่ในวัจนภาษาในขณะที่กำลังกล่าวถึงประเด็นต่างๆ ในระหว่างการสัมภาษณ์ได้อีกด้วย นอกจากนี้ การใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกในการศึกษาหัวข้อของงานวิจัยฉบับนี้ซึ่งมีความอ่อนไหวสูงก็ยังเป็นวิธีการที่ตอบเจตย์ด้านการรักษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์และความเป็นส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดีเนื่องจากการสัมภาษณ์เชิงลึกถูกดำเนินการโดยผู้วิจัยกับผู้ให้สัมภาษณ์เท่านั้น ผู้ให้สัมภาษณ์จึงไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการถูกเปิดเผยข้อมูลด้านอัตลักษณ์เลยแม้แต่น้อย และในขณะเดียวกัน พวกเขาก็ยังจะมีความสบายใจในการให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาได้มากที่สุดอีกด้วย โดยงานวิจัยชิ้นนี้มีระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ให้สัมภาษณ์

เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยที่มีความยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการศึกษาจำนวน

11 คน เพื่อให้เป็นไปตามหลักการทดสอบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะการคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

3.1.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการเข้าโครงการวิจัย (Inclusion Criteria)

3.1.1.1 มีสัญชาติไทย

3.1.1.2 มีเพศสรีระเป็นผู้หญิงโดยกำเนิด

3.1.1.3 สามารถอ่าน ฟัง เขียน ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

3.1.1.4 มีภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินไอดอลเคป็อปอย่างน้อย 1 คน โดยไม่จำกัดระยะเวลาหรือความต่อเนื่องของภาวะความเป็นแฟน

3.1.1.5 มีประสบการณ์การเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และทำการเผยแพร่ลงในชุมชนของแฟนฟิคชันในเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer ในหมวดแฟนฟิคเกาหลีสมาแล้วจำนวน 1 เรื่องขึ้นไป

3.1.1.6 เข้าร่วมการวิจัยด้วยความสมัครใจ

3.1.2 เกณฑ์การแยกผู้เข้าร่วมโครงการออกจากโครงการวิจัย (Exclusion Criteria)

3.1.2.1 เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงและทำการเผยแพร่ในชุมชนของแฟนฟิคชันในเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer ในหมวดแฟนฟิคเกาหลีสมาเป็นครั้งแรก และตัดสินใจยุติการเขียนลงกลางคันก่อนที่เรื่องจะจบพร้อมคาดว่าจะไม่กลับมาเขียนต่อให้จบอีกแล้ว

การกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการเข้าโครงการวิจัยให้เป็นเพศหญิงเท่านั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่แฟนฟิคชันโดยเฉพาะแฟนฟิคชันแนวสแลชได้รับการตั้งข้อสังเกตจากนักวิชาการจำนวนมากจากทั่วโลกว่าเป็นสื่อทางเพศของผู้หญิงเพื่อผู้หญิงมาโดยตลอดตั้งแต่ยุคแรกเริ่ม เนื่องจากสื่อประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้เขียนและผู้อ่านที่เป็นผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญถึงขนาดที่งานวิชาการจำนวนมากอ้างว่าผู้เขียนและผู้อ่านแฟนฟิคชันแนวสแลชทั้งหมดคือผู้หญิงเลยทีเดียวนั้น ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ก็มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชนแฟนฟิคชันในขอบเขตของการวิจัยในปัจจุบันที่ประชากรส่วนมากเป็นผู้หญิง ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้ทำการศึกษาเฉพาะผู้เขียนแฟนฟิคชันที่เป็นผู้หญิงเท่านั้น

ทั้งนี้ การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างจะกระทำโดยการทำวิจัยทำการติดต่อไปยังแฟนที่เป็นผู้เขียนและเผยแพร่แฟนฟิคชันในชุมชนของแฟนฟิคชันตามขอบเขตของการวิจัยโดยตรงเพื่อขออนุญาตทำการสัมภาษณ์ตามวิธีและเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์สะดวกมากที่สุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มีวัตถุประสงค์หลักในการทำความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิด ความเชื่อ จินตนาการ ความต้องการ และความคาดหวังที่บรรดาแฟนชาวไทยมีต่อศิลปินไอดอลเคป็อปที่พวกเขาชื่นชอบผ่านการใช้นโยบายทางเพศแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในการเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินของพวกเขา และขณะเดียวกันก็ยังมีวัตถุประสงค์ในการค้นหาปัจจัยจากการทำการตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลทำให้กลุ่มแฟนของพวกเขา มีความโดดเด่นอย่างมากในการเป็นกลุ่มแฟนที่มีความกระตือรือร้น (Active) ในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินบนช่องทางออนไลน์ ซึ่งเป็นการวิจัยที่ต้องการข้อมูลเชิงลึกปริมาณมาก ครอบคลุมประเด็นที่หลากหลาย และเข้าถึงความรู้สึกนึกคิดของแฟนได้มากที่สุด เครื่องมือในการศึกษาของงานวิจัยฉบับนี้จึงเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงชาวไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับงานวิจัยฉบับนี้เป็นการใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) ในการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่ผู้เขียนชื่นชอบในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง โดยการเปิดพื้นที่ให้ผู้แต่งแฟนฟิคชันสามารถอธิบายถึงสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเขียนของพวกเขาได้อย่างอิสระจะทำให้พวกเขาสามารถถ่ายทอดข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการนำเนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันมาใช้ในการเขียนแฟนฟิคชัน และทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินได้อย่างตรงไปตรงมาตามใจของพวกเขาได้มากที่สุด จึงจะเป็นวิธีการที่จะทำให้เราได้รับข้อมูลที่เข้าถึงถึงความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิด ความเชื่อ รวมไปถึงความต้องการและความคาดหวังต่างๆที่พวกเขามีต่อศิลปินซึ่งแสดงออกผ่านการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินแนวรักเพศเดียวกันได้มาก นอกจากนั้น การสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยคำถามปลายเปิดเพื่อสำรวจปัจจัยจากการทำการตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลกระตุ้นให้พวกเขามีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปิน โดยเฉพาะในช่องทางออนไลน์ ก็ยังเป็นวิธีการที่ทำให้การวิจัยได้รับข้อมูลเชิงลึกจากคนในที่มีประสบการณ์ในการติดตามวงการเคป็อปและได้รับอิทธิพลจาก กลยุทธ์ทางการตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปที่ก่อให้เกิดการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินบนช่องทางออนไลน์อย่างกระตือรือร้นโดยตรง วิธีการนี้จึงจะทำให้เราได้รับข้อมูลที่สอดคล้องกับประสบการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนซึ่งไม่ผูกติดอยู่กับกรอบเกณฑ์ในการตอบหรือการชี้แจงใดๆ

ทั้งนี้ คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์จะถูกออกแบบให้เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถให้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการและเจตนาารมณ์และสอดคล้องกับความเป็นจริงเฉพาะตัวได้มากที่สุด ในขณะที่ยังสามารถเพิ่มเติมรายละเอียดในประเด็นต่างๆที่พวกเขาเห็นว่ามี

ความสำคัญได้อย่างมีอิสระโดยไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขใดๆได้อีกด้วย โดยมีเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสัมภาษณ์คือเครื่องบันทึกเสียงและสมุดบันทึก

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างเช่น

1. โดยพื้นฐานแล้ว ตัวผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองและรสนิยมทางเพศอย่างไร/ มุมมองและรสนิยมด้านเพศดังกล่าวนี้ ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยใดบ้าง (เช่น ตัวเอง ครอบครัว เพื่อน คนใกล้ชิด ผู้มีชื่อเสียง สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ ศาสนา สื่อ วัฒนธรรมย่อยของแฟน)
2. มีความรู้สึกอย่างไรต่อผู้คนที่มีความรสนิยมทางเพศแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิง หรือบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ ทั้งที่เป็นคนรู้จัก (เช่น คนในครอบครัว เพื่อนญาติ) และคนไม่รู้จัก (เช่น ศิลปินดารานักร้อง นักแสดง นักกีฬา คนที่เดินสวนกันในสถานที่ต่างๆ)
3. มีประสบการณ์ด้านการคบหาคนเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามมาก่อนหรือไม่
4. มีทัศนคติและการจัดการต่อข้อมูลส่วนตัวในข้อ 1-3 อย่างไรบ้าง (เช่น มองว่ามุมมองและรสนิยมดังกล่าวนี้เป็นเรื่องปกติหรือขัดต่อศีลธรรม เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติหรือได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่ปกปิดไว้หรือเปิดเผยได้ เป็นที่รู้จักกันในหมู่ครอบครัว เพื่อนฝูง และคนใกล้ชิดหรือไม่ หรือรู้อยู่คนเดียวเงียบๆไม่ได้บอกใครและมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรบอกให้คนอื่นรับรู้)
5. ก่อนหน้าที่จะมาเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเคยเสปซหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมาก่อนหรือไม่/ ถ้าเคย เพราะเหตุใดจึงได้รับความพึงพอใจจากการเสปซหรือการทำกิจกรรมแนวนี้
6. เริ่มมีภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินไอดอลเคป็อปขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อไร/ มีจุดเริ่มต้นจากช่องทางใดและอย่างไร
7. การทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินเคป็อปที่ชื่นชอบมีรูปแบบใดบ้าง
8. เนื้อหาหรือภาพลักษณ์ของศิลปินที่เสปซผ่านสื่อแต่ช่องทางมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร/ เนื้อหาจากสื่อแต่ละช่องทางส่งผลต่อความรู้สึกอย่างไรบ้าง
9. มองว่าการทำการตลาดให้ศิลปินไอดอลเคป็อปด้วยเนื้อหาทางเพศในแนวชายรักชาย-หญิงรักหญิงเป็นความตั้งใจของต้นสังกัดในการทำการตลาดให้ศิลปินไอดอลเคป็อปหรือไม่/ หากมองว่าใช้คิดว่าเพราะเหตุใดเนื้อหาแนวนี้จึงถูกพิจารณาว่ามีประสิทธิภาพในการทำการตลาดกับกลุ่มเป้าหมาย
10. นอกจากการรับสารเกี่ยวกับศิลปินจากสื่อกระแสหลักแล้ว มีการเสปซสื่อที่ถูกสร้างขึ้นโดยแฟนด้วยหรือไม่/ เนื้อหาของศิลปินที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อเหล่านั้นมีความแตกต่างจากในสื่อกระแสหลักหรือไม่ และสร้างความพอใจอย่างไร
11. การเขียนแฟนฟิคชันของผู้ให้สัมภาษณ์มีจุดเริ่มต้นและพัฒนาการอย่างไรบ้าง
12. เพราะเหตุใดจึงเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่ชื่นชอบในแนวรักเพศเดียวกัน

13. ในการเขียนแฟนฟิคชันแนวรักเพศเดียวกันของศิลปินนั้น จินตนาการด้านเพศของศิลปินที่ใช้ในการเขียนมีความเชื่อมโยงกับการตีความหรือความเชื่อเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินในชีวิตจริงหรือไม่
14. การจินตนาการหรือการสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินที่ชื่นชอบให้เนื้อหาทางเพศในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงให้ประโยชน์อย่างไรแก่ผู้ให้สัมภาษณ์
15. การเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับเกย์ศิลปินไอดอลเคป็อปที่ชื่นชอบนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ใด
16. บนพื้นฐานของความชื่นชอบในการอ่านหรือเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงนั้น คิดว่าศิลปินที่นำมาเขียนถึงมีรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันในชีวิตจริงจริงหรือไม่/ หากไม่ เพราะเหตุใดจึงสามารถจินตนาการและเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปินออกมาในแนวรักเพศเดียวกันได้/ การอ่านหรือเขียนดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับความต้องการหรือความคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศของศิลปินในชีวิตจริงด้วยหรือไม่
17. อ่านหรือเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายหญิงด้วยหรือไม่/ หากอ่านหรือเขียนด้วย แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปทั้งสองแนวให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันอย่างไร และทั้งสองแนวตอบโต้ความต้องการที่แตกต่างกันอย่างไร
18. หากศิลปินไอดอลเคป็อปที่ชื่นชอบและนำมาเขียนแฟนฟิคชันมีความสัมพันธ์เชิงคู่สาวกับบุคคลต่างเพศ หรือมีข่าวการคบหากับบุคคลต่างเพศจะรู้สึกอย่างไร และความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นจะส่งผลกระทบต่อภาวะความเป็นแฟนและการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินคนดังกล่าวหรือไม่
19. หากคู่ศิลปินไอดอลเคป็อปที่นำมาเขียนแฟนฟิคชันมีความสัมพันธ์เชิงคู่สาวกันจริงๆ ในชีวิตจริงจะรู้สึกอย่างไร
20. การจับคู่ศิลปินชายกับชายหรือหญิงกับหญิงคนใดให้เป็นคู่รักกันในแฟนฟิคชันมีที่มาจากอะไร
21. ลักษณะของศิลปินไอดอลเคป็อปหรือวงการเคป็อปที่แตกต่างจากคนมีชื่อเสียงในวงการอื่นซึ่งมีผลให้บรรดาแฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อรวมถึงแฟนฟิคชัน และทำกิจกรรมเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนพวกเขาโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์คืออะไร
22. จากการที่กลุ่มแฟนของศิลปินไอดอลเคป็อปในทั่วโลกมีชื่อเสียงอย่างมากในแง่ของการอุทิศตนและทรัพยากรส่วนตัวเพื่อผลักดันความสำเร็จของศิลปิน คิดว่าค่านิยมเกี่ยวกับการเสียสละและอุทิศตนเพื่อศิลปินที่ชื่นชอบของแฟนดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจากอะไร
23. ในฐานะแฟนชาวต่างชาติที่อยู่ห่างไกลจากศิลปินไอดอลเคป็อป มีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้มีความรู้สึกว่ามีความรู้สึกผูกพันทางใจกับศิลปิน อยากติดตามและให้การสนับสนุนศิลปินต่อไปเรื่อยๆ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้กระทำโดยการบันทึกเสียงและจดบันทึกสาระสำคัญระหว่างการสนทนาสัมภาษณ์บนพื้นฐานของความสมัครใจ (Voluntary-basis) โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

3.3.1 ผู้วิจัยทำการสำรวจแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่ถูกเผยแพร่ไว้ในชุมชนแฟนฟิคชันของเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer เพื่อค้นหาผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ในการทำวิจัย

3.3.2 ผู้วิจัยส่งข้อความไปยังผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ในการทำวิจัยจำนวน 14 ราย ผ่านกล่องข้อความของเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer เพื่อแนะนำตัวและแจ้งความประสงค์ขออนุญาตทำการสัมภาษณ์เพื่อประกอบการวิจัย

3.3.3 ผู้วิจัยได้รับการตอบรับการขอสัมภาษณ์จากผู้เขียนแฟนฟิคชันจำนวน 11 รายที่ตอบรับการขอสัมภาษณ์ด้วยความสมัครใจ จึงทำการนัดหมายผู้เขียนแฟนฟิคชันแต่ละรายเพื่อขอทำการสัมภาษณ์ตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่ผู้ตอบรับการขอสัมภาษณ์สะดวกมากที่สุด

3.3.4 สัมภาษณ์เชิงลึกผู้เขียนแฟนฟิคชันที่ตอบรับการขอสัมภาษณ์พร้อมบันทึกเสียงและจดบันทึกการสนทนาโดยได้รับการยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์ โดยดำเนินการตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2560 ถึง 31 ธันวาคม 2560

เนื่องด้วยประเด็นของการวิจัยชิ้นนี้เป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหวในหลายประการ ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์หลายรายแม้จะมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ข้อมูลอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา แต่ก็ไม่สะดวกใจที่จะเปิดเผยตัวตนผ่านการนัดเจอเพื่อสัมภาษณ์ ทำให้การสัมภาษณ์หลายครั้งดำเนินการผ่านการโทรศัพท์หรือแอปพลิเคชันเครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้เลือก และมีความสะดวกใจมากที่สุด โดยมีรายละเอียดวันที่ วิธีการ และระยะเวลาการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1: รายละเอียดวันที่ วิธีการ และระยะเวลาการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 11 ราย

ลำดับ	นามแฝงผู้ให้สัมภาษณ์	วันที่ให้สัมภาษณ์	วิธีการให้สัมภาษณ์	ระยะเวลาการสัมภาษณ์
1	นิก	23 พฤษภาคม 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	84 นาที
2	ธี	12 พฤศจิกายน 2560	สนทนาโดยข้อความผ่านแอปพลิเคชัน Line	-
3	คิต	13 พฤศจิกายน 2560	สัมภาษณ์แบบเจอหน้ากันที่ ศูนย์อาหาร จัตุรัสจามจุรี (Chamchuri Square)	89 นาที
4	ปอ	15 พฤศจิกายน 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	80 นาที
5	โซ	17 พฤศจิกายน 2560	สัมภาษณ์แบบเจอหน้ากันที่ โถงอาคาร มหาวิทยาลัยมหิดล (ศาลายา)	124 นาที
6	ฟิลด์	19 พฤศจิกายน 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	83 นาที
7	เอฟ	24 พฤศจิกายน 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	81 นาที
8	แก้ว	26 พฤศจิกายน 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	89 นาที
9	เอ็ม	9 ธันวาคม 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	56 นาที
10	ฝัน	10 ธันวาคม 2560	สนทนาทางโทรศัพท์	86 นาที
11	คอร์กี	14 ธันวาคม 2560	สัมภาษณ์แบบเจอหน้ากันที่ ร้านกาแฟ ศูนย์การค้าสยามพารากอน	91 นาที

ทั้งนี้ การบันทึกเสียงบทสนทนาระหว่างการสัมภาษณ์ทุกครั้งได้รับการยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์ให้ใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกบทสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้สัมภาษณ์ตลอดการสนทนา การสัมภาษณ์ดำเนินการโดยการสนทนาถาม-ตอบด้วยคำถามปลายเปิดซึ่งไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของเวลาที่จำกัด การเรียงลำดับคำถาม และปริมาณคำถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับเจตนาของของผู้ให้สัมภาษณ์มากที่สุด มีความลึกซึ้งและกระจ่างชัดมากที่สุด เจาะประเด็นต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด และเพื่อป้องกันการชี้นำคำตอบและการตีความคำตอบไปในทางที่คาดเคลื่อน

กับเจตนาธรรมของผู้ให้สัมภาษณ์ได้มากที่สุด ฉะนั้น การเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์จึงอาจมีการสลับลำดับคำถาม รวมถึงเพิ่มเติมคำถามที่อยู่นอกเหนือจากที่วางแผนเอาไว้เข้าไปได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ ความเหมาะสม และบริบทของการให้สัมภาษณ์ แต่จะไม่เกินขอบเขตของการวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยฉบับนี้จะกระทำโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนาบทสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบกับเนื้อหาของแฟนฟิคชันที่พวกเขาได้เขียนไว้ บนพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับแฟน ภาวะความเป็นแฟน และแฟนฟิคชัน แนวคิดเกี่ยวกับดนตรีเคป็อป ศิลปินไอดอลเคป็อป และแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป แนวคิดเรื่องทฤษฎีการเคลื่อนย้าย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งได้แก่

3.4.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และความเชื่อมโยงของจินตนาการที่แฟนใช้ในการเขียนแฟนฟิคชันเหล่านั้นกับความรู้สึนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ รวมถึงความต้องการและความคาดหวังที่มีต่อศิลปินในชีวิตจริง เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้เนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินไทยในการบุกตลาดสากล

3.4.2 เพื่อหาแนวทางและกลยุทธ์ทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ เพื่อเสริมแรงอุตสาหกรรมความบันเทิงไทยในการบุกตลาดโลก

ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปโดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) แบบไม่ใช้ทฤษฎี ซึ่งก็คือการจำแนกข้อมูลที่จะวิเคราะห์ตามความเหมาะสมกับข้อมูลซึ่งอาจเป็นไปตามสามัญสำนึกหรือประสบการณ์ของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยจะพิจารณาความสม่ำเสมอของการเกิดของข้อมูลต่างๆเพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการอธิบายสาเหตุของปรากฏการณ์ ไปจนถึงการสรุปข้อมูลภาพรวมในขั้นตอนสุดท้ายด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความสรุปแบบอุปนัย (Inductive Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนย่อยที่นำไปสู่ข้อสรุปเพื่ออธิบายภาพรวมของสาเหตุที่มาของการที่แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ลักษณะของความเชื่อมโยงกันระหว่างจินตนาการเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินที่พวกเขาใช้ในการเขียนแฟนฟิคชันกับความรู้สึนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ รวมถึงความต้องการและความคาดหวังที่แฟนมีต่อศิลปินในชีวิตจริง และแนวทางการนำข้อค้นพบเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ทางการตลาดกับกลุ่มเป้าหมายในตลาดสากล ไปจนถึงแนวทางในการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็น

แฟนเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์จากกรณีศึกษากลุ่มแฟนอุตสาหกรรมเคป๊อป เพื่อหาแนวทางการสร้างเนื้อหาและการทำการตลาดของอุตสาหกรรมบันเทิงไทยที่มีประสิทธิภาพในตลาดโลก

3.5 การนำเสนอข้อมูล

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางที่ได้วางเอาไว้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการบรรยายเชิงพรรณนา ตามประเด็นต่างๆที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

3.5.1 ปัจจัยที่ทำให้แฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคศิลปินไอดอลเคป๊อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ความเชื่อมโยงของทัศนคติและความเชื่อที่บรรดาแฟนผู้เขียนแฟนฟิคชั้นเหล่านั้นมีต่อเนื้อหาด้านเพศของศิลปินในชีวิตจริงกับจินตนาการที่นำไปสู่การเขียนแฟนฟิคชั้นเกี่ยวกับศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องราวด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศในชีวิตจริงของศิลปินของแฟนผู้เขียนเหล่านั้น รวมไปถึงข้อค้นพบ-ข้อสังเกต ข้อพิจารณา และข้อควรระวังในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันไปใช้ในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินไทยในการบุกตลาดสากลตามข้อค้นพบที่ได้จากผลการวิจัย

3.5.2 แนวทางการทำการตลาดเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์จากผลการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดจากอุตสาหกรรมเคป๊อปที่มีผลต่อความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินบนช่องทางออนไลน์

3.6 หลักจริยธรรมในการนำเสนอข้อมูลการวิจัย

ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้มอบข้อมูลอันมีค่าที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยและผู้ที่มีความสนใจได้เปิดโลกทัศน์และเรียนรู้แง่มุมต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย ถือเป็นกลุ่มคนที่มีคุณค่าและมีความสำคัญมากที่สุดในกระบวนการวิจัย หากเพราะประเด็นในการวิจัยฉบับนี้เป็นประเด็นที่มีความละเอียดอ่อน และเป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหวสูง การรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์จึงเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างเคร่งครัด ฉะนั้น โดยคำนึงถึงหลักการด้านจริยธรรม งานวิจัยฉบับนี้จึงกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมและนำเสนอข้อมูลเอาไว้ดังนี้

3.6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์กระทำโดยผู้วิจัยเพียงคนเดียว

3.6.2 การให้คำยินยอมก่อนการสัมภาษณ์ ก่อนทำการสัมภาษณ์ทุกครั้ง ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์และขั้นตอนของการสัมภาษณ์และการทำวิจัย รวมถึงวิธีการรักษาความลับของผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทำการซักถามข้อสงสัยทั้งหมดที่มีจนกว่าจะเกิดความเข้าใจตรงกัน และขออนุญาตทำการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์จากผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยลายลักษณ์อักษร และวาจาทุกครั้ง

3.6.3 การให้ความเคารพต่อการตัดสินใจของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นใหญ่ ผู้ให้สัมภาษณ์มีสิทธิขาดในการตอบหรือไม่ตอบคำถามใดๆ โดยที่ผู้วิจัยจะไม่ก้าวล่วง กดดัน หรือกระทำการใดๆที่จะก่อให้เกิดความเครียดและความวิตกกังวลแก่ผู้ให้สัมภาษณ์โดยเด็ดขาด

3.6.4 การจดบันทึกและการถอดเทปสัมภาษณ์ต้องเป็นไปตามข้อมูลที่ได้รับมาโดยเคร่งครัด นั่นคือไม่มีการเสริม เติม แต่ง ตัดทอน หรือดัดแปลงข้อความให้เปลี่ยนแปลงไปจากที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวไว้แม้แต่น้อย

3.6.5 การรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยกำหนดนามสมมติแทนผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน โดยนามสมมติที่กำหนดขึ้นนั้นต้องไม่มีความเชื่อมโยงใดๆกับนามจริงหรือนามแฝงของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งที่ใช้ในชีวิตจริงและในชุมชนของแฟนฟิคชันที่จะนำไปสู่การระบุตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ได้

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการศึกษา

บทนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษาและบทวิเคราะห์ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้แฟนเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงทั้งที่เป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในและภายนอก รวมไปถึงปัจจัยจากการทำการตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปที่ส่งผลให้แฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไอดอลเคป็อปโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่เป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงจำนวน 11 ราย ซึ่งผลการศึกษาแจกแจงเป็นประเด็นได้ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์โดยภาพรวม

ตารางที่ 4.1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์โดยภาพรวม

ลำดับ	นามสมมติ	อายุ	เพศ	อาชีพ	แนวแฟนฟิคชันที่เขียน			เพศของคนที่เคยคบหาจริง	
					ช/ญ	ช/ช	ญ/ญ	ชาย	หญิง
1	นิก	23	หญิง	1. นักศึกษาปริญญาโท 2. นักเขียนอาชีพ		√		√	
2	ธี	24	หญิง	1. ธุรกิจส่วนตัว 2. รับจ้างอิสระ		√		√	
3	คิด	22	หญิง	นักศึกษา ป.ตรี ปี 4 คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาวรรณกรรมเด็ก	√	√	√	√	เกือบ คบ
4	ปอ	18	หญิง	นักเรียนชั้น ม.6		√			

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์โดยภาพรวม

ลำดับ	นาม สมมติ	อายุ	เพศ	อาชีพ	แนวแผนพิคชัน ที่เขียน			เพศของคน ที่เคศคบหาจริง	
					ช/ญ	ช/ช	ญ/ญ	ชาย	หญิง
5	โซ	21	หญิง	นักศึกษา ป.ตรี ปี 4 สาขาวิชาการเงิน			√		√
6	ฟิลด์	24	หญิง	พนักงานบริษัทเอกชน		√		√	√
7	เอฟ	23	หญิง	นักศึกษา ป.โท คณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาเกาหลี			√		√
8	แก้ว	22	หญิง	ธุรกิจส่วนตัว			√	√	√
9	เอ็ม	18	หญิง	นักเรียนชั้น ม.6		√			
10	ฝัน	26	หญิง	1.ธุรกิจส่วนตัว 2.รับจ้างอิสระ		√		√	
11	คอร์ก็	26	หญิง	พนักงานชั่วคราวของ สถาบันสอนภาษา		√			√

4.2 ปัจจัยที่ส่งผลให้แผนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแผนพิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 11 รายเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้แผนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแผนพิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงพบว่าปัจจัยที่ทำให้แผนเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแผนพิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงนั้นมีทั้งปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายใน (Intrinsic Motivating Factors) และปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอก (Extrinsic Motivating Factors) ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1: ปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง

4.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลจากภายใน (Intrinsic Motivating Factors)

4.2.1.1 ความรู้สึกหึงหวงศิลปินในเชิงผู้ชาย

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 6 ใน 11 ราย มีการกล่าวถึงความรู้สึกหึงหวงในตัวศิลปินในเชิงผู้ชายในขณะที่ให้สัมภาษณ์ โดยความรู้สึกเช่นนี้พบว่าจะเกิดขึ้นกับทั้งผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินแนวชายรักชายและแฟนฟิคชันศิลปินแนวหญิงรักหญิง

สำหรับความหึงหวงที่มีต่อศิลปินชายนั้น พบว่าเป็นความหึงหวงบนพื้นฐานของความสัมพันธ์แบบรักแบบต่างเพศ (Heterosexual Mindset) นั่นคือ ความไม่ต้องการหรือการยอมรับไม่ได้ที่จะให้ศิลปินชายที่ตนชื่นชอบไปมีความสัมพันธ์เชิงผู้ชายกับผู้หญิงคนอื่น จึงเขียนแฟนฟิคชันโดยจับคู่ให้ศิลปินชายคนดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับศิลปินชายร่วมวงที่ดูมีความสนิทสนมกัน เป็นอย่างตืออยู่แล้วเพื่อความรู้สึกของตนเองไม่ให้เกิดความหึงหวง จุดน่าสังเกตที่สำคัญยิ่งในประเด็นนี้จึงอยู่ที่การให้สัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีความรู้สึกเช่นนี้ทั้งหมดที่กล่าวตรงกันว่า ความรู้สึกหึงหวงเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับเฉพาะกรณีที่รู้ว่าศิลปินชายที่ชื่นชอบไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงเท่านั้น แต่จะไม่เกิดขึ้นในกรณีที่รู้ว่าศิลปินชายคนนั้นมีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

“สาเหตุที่เราจิ้นกันในเรื่องเพราะเราไม่ยากให้เขาไปมีแฟนผู้หญิง เราารู้สึกว่าไม่อยากจะอิจฉาผู้หญิงพวกนั้นเราก็เลยจับให้เขาคู่กันเองซะเลย” (นิค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“เราเขียนพิคชายชายได้อย่างเดียว เขียนชายหญิงไม่ได้ เพราะเราจับไม่ได้ที่จะให้เขาไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่น มันรู้สึกไม่ค่อยโอเค แต่ถ้าเขาคู่กับผู้ชายด้วยกันเราโอเคเลยนะ เราไม่หวงเลย... เวลาศิลปินที่เราชอบมีข่าวเดทกับผู้หญิงเราก็จะรู้สึกไม่ชอบอยู่แล้ว ก็เราหวงของเรา เพราะฉะนั้นเราก็เลยรู้สึกว่ามันก็เอาเขามาแต่งจับคู่กับคนในวงเดียวกันไปเลยก็แล้วกันเพื่อความสบายใจของเราเอง เอาจริงๆถ้าเขาจะไปคบกับผู้หญิงตอนนี้เราก็คงยังจับไม่ได้ คงอห้ก แต่ถ้าเขาเป็นเกย์แล้วคบกับผู้ชายขึ้นมา อันนั้นคือจับได้สุดๆ จับได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ถ้าให้ดีก็คบกันเองไปเลยจะดีที่สุด จะเหมือนกับฝันเป็นจริงเลยนะ” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“มันคือความหึงหวงนั่นแหละ การที่เราเป็นผู้หญิงแล้วไปชอบผู้ชายคนหนึ่งเราก็ไม่ชอบให้เขาไปอยู่กับผู้หญิงคนอื่นอยู่แล้ว เราเลยรู้สึกว่าเอาเขามาชอบกับคนในวงมันจะดีกว่า ให้เขาได้กันเองจะดีกว่า ประมาณนั้น” (คอร์รี่, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

“ให้เป็นเกย์ไปเลยยังจะดีกว่าไปมีแฟนเป็นผู้หญิง เสียเขาให้ผู้ชายยังรู้สึกดีกว่าเสียให้ผู้หญิงคนอื่น” (อี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 พฤศจิกายน 2560)

สำหรับความหึงหวงในกรณีของศิลปินหญิงนั้น พบว่าเป็นความหึงหวงบนพื้นฐานของความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน (Homosexual Mindset) ซึ่งก็เป็นความรักในทำนองเดียวกันกับในกรณีของความหึงหวงที่แฟนมีต่อศิลปินชาย ทั้งนี้ พบว่าความหึงหวงที่มีต่อศิลปินหญิงนั้นเกิดขึ้นกับผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้เขียนแฟนพิคชั้นศิลปินไอดอลเคป็อปแนวหญิงรักหญิงได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะผู้ให้สัมภาษณ์รายนั้นจะเคยมีประสบการณ์การคบหากับผู้หญิงในชีวิตจริงมาก่อนหรือไม่ก็ตาม โดยความหึงหวงดังกล่าวนี้อาจเกิดจากรู้สึกหึงหวงเชิงคู่สาวจริงๆ หรือเกิดขึ้นในลักษณะของความหวงแหนเนื่องจากประเมินด้วยความรู้สึกว่าศิลปินหญิงคนดังกล่าวไม่คู่ควรที่จะต้องตกไปอยู่ในการดูแลของผู้ชายซึ่งเป็นความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐานของจิตสำนึกที่ต่อต้านเพศชาย

“เราไม่สามารถแต่งให้เขาไปคู่กับผู้ชายได้ จับไม่ได้เลย อาจไม่ต้องคู่กับคนนี้ก็ได้ แต่ยังไงก็ขอให้เป็นผู้หญิง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความหึงหวงนั่นแหละ เขาจะเป็นโสดก็ได้ หรือจะคู่กับผู้หญิงก็ได้ อะไรก็ได้ที่ไม่ใช่คู่กับผู้ชาย คือเรารู้สึกว่าเขาบอบบางเกินไปที่จะไปอยู่ในเงื้อมมือสักๆของผู้ชาย คือไม่ได้รังเกียจเพศชายนะ แต่ไม่ชอบความมั่นใจแบบผู้ชาย รู้สึกว่าเขาไม่สมควรจะต้องไปอยู่ในจุดๆนั้น” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

และในขณะเดียวกัน ก็ยังมีผู้ให้สัมภาษณ์ที่กล่าวถึงการเขียนแฟนพิคชั้นแนวหญิงรักหญิงด้วยสาเหตุของการปกป้องศิลปินหญิงที่ตนชื่นชอบจากความหึงหวงของบรรดาแฟนศิลปินกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกหึงหวงนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์เอง แต่เป็นการตระหนักดีถึง

ความเป็นไปได้ที่จะเกิดปฏิกิริยาตอบสนองในเชิงลบจากความรู้สึกหึงหวงของบรรดาแฟนของศิลปินชายหากเขียนแฟนพิคชันแนวหญิงชายโดยให้ศิลปินหญิงที่ตนชื่นชอบไปจับคู่กับศิลปินชายที่เป็นชื่นชอบของแฟนกลุ่มนั้น

“ส่วนตัวเราตอนนี้ชอบวงผู้หญิง แต่แต่งได้ทุกแนวนะ เคยแต่งทั้งแบบชายชาย หญิงหญิง แล้วก็หญิงชาย เราจิ้นได้หมด ไม่ได้หวง แต่ออกตัวไม่ค่อยได้นะถ้าจะจิ้นคู่ชายหญิง เพราะแฟนคลับจะตีกัน ออกตัวไม่ได้เลย... ไม่ได้คิดไปเองนะ แต่เราเคยเห็นแล้วจริงๆ อารมณ์ประมาณว่าถ้าเอารวงผู้หญิงไปอยู่ใกล้ผู้ชายจะเกิดกระแสต่อต้านเลย แฟนคลับฝ่ายชายจะมาด่าผู้หญิง ตอนนี้ก็เลยเขียนแต่แบบหญิงหญิงละกัน จะได้ไม่มีเรื่อง” (คิต, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“จริงๆ เรื่องใหม่ที่กำลังเขียนอยู่นี้ตอนแรกก็แอบมีเอา ศิลปินชาย M เข้ามาเป็นแฟนเก่าของ ศิลปินหญิง S ด้วยนะ แต่คิดไปคิดมาเปลี่ยนดีกว่าเพราะเขาเคยมีข่าวกันมาก่อน เดี่ยวแฟนคลับผู้ชายจะไม่ชอบ เวลาจะเอาใครเข้ามาในพิคชันต้องคำนึงถึง เอ็ฟเฟ็คท์ (Effect) ของแฟนคลับศิลปินคนนั้นด้วย ถ้าเอามาแล้วแฟนคลับอีกฝ่ายจะไม่ชอบก็จะไม่เอามา ใช้คนอื่นแทนดีกว่า เดี่ยวคนของเราจะโดนโจมตี” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

ยิ่งไปกว่านั้น สืบเนื่องจากแรงจูงใจจากความหึงหวงศิลปินในเชิงชู้สาวซึ่งนำมาสู่การเขียนแฟนพิคชันในแนวนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่งยังกล่าวถึงจินตนาการในการเขียนแฟนพิคชันแบบใช้ศิลปินเพศเดียวกันที่เป็นคู่ชู้กับศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ มามีบทบาทแทนตนเองในโลกของแฟนพิคชันที่เขียนขึ้นเพื่อดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์กับศิลปินที่ชื่นชอบในรูปแบบที่ต้องการอีกด้วย

“ในบรรดานักเขียนแฟนพิคชันกันเองเนี่ย มันมีคำกล่าวว่าจะคะว่านักเขียนคือนางเอกในทุกเรื่อง ซึ่งเรายืนยันว่าเก๋าสิบเก้าเปอร์เซ็นต์เป็นเรื่องจริง... ส่วนใหญ่คนที่ชอบ คู่ศิลปินชาย H/I อะก็เมน H ทั้งนั้น ก็เพราะอยากได้ H เป็นของตัวเอง แต่ให้ I ในพิคมาसानฝันให้ อารมณ์ประมาณนี้... ส่วนตัวเราเมน ศิลปินชาย O เราก็เคยเขียนเรื่องของ คู่ O/L เรื่องนั้น O เป็นหมอ แล้ว L เป็นบาร์เทนเดอร์ ก็เอาจริงๆก็เหมือน L ไปสานฝันเราอะ เพราะว่าเราเรียนการโรงแรมไง แล้วตอนนั้นเราฝึกงานบาร์อยู่ ก็เป็นโมนของเรา” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“ความรักของแฟนคลับเหมือนคนที่คอยแอบชอบอยู่ไกลๆ ทำอะไรไม่ได้ แบบทำอะไรไม่ได้เลยจริงๆ เพราะฉะนั้นฟินที่สุดมันก็เลยเป็นการจินตนาการ เราอาจจะบอกว่าเราไม่ได้ใช้คู่ชู้ของเขาเป็นตัวแทนของเราเลยนะ แต่เอาจริงๆมันก็คล้ายๆกับเป็นนั่นแหละ ถึงเราจะพูดว่าไม่เป็นก็ตามเถอะ อย่างเวลาเราเห็นเขาอยู่ด้วยกันแล้วเขาทำตัวเหมือนแฟนกัน เราก็ชอบมากนะ เราก็เลยจะจินตนาการตัวเองเป็นเหมือนคนนั้น ว่าเราเป็นคนนั้น แล้วเขามาทำอย่างนั้นกับเรา เราก็รู้สึกว่ามันน่ารักดี แล้วเราก็เอาจินตนาการตรงนั้นมาเขียน เพราะฉะนั้นเรื่องราวในพิคก็จะเหมือนเรื่องราวความรักในจินตนาการของเรา” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

ด้วยจินตนาการในแนวนี้ แฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปิน ไอดอลเคป็อปส่วนมากจึงมักถูกเขียนโดยให้ตัวละครที่เป็นเพศเดียวกันทั้งสองนั้นมีเนื้อหาด้านเพศ ภาวะแบบหล่มล้ำกันอยู่ คือตัวละครตัวหนึ่งจะมีลักษณะของความเป็นชายชัดเจนกว่า ในขณะที่ตัวละครอีกตัวหนึ่งจะมีลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจนกว่า จึงเป็นที่น่าพิจารณาว่าแฟนฟิคชันที่ถูกเขียนขึ้นในลักษณะนี้ แท้จริงแล้วก็คือนิยายรักแนวหญิงชายทั่วไปที่ถูกนำเสนอผ่านตัวละครเพศเดียวกันเท่านั้น โดยตัวละครที่มีลักษณะของความเป็นชายชัดเจนกว่ามักถูกเรียกว่า เมะ และตัวละครที่มีลักษณะของความเป็นหญิงชัดเจนกว่ามักถูกเรียกว่า เคะ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในชุมชนของแฟน ซึ่งการใช้คำจำกัดความดังกล่าวในการเรียกตัวละครแต่ละฝ่ายนั้นเป็นการเรียกที่ได้รับอิทธิพลมาจากการ์ตูนแนวชายรักชาย หรือ การ์ตูนยาโออิ ของญี่ปุ่น (รายละเอียดของการใช้คำเรียกแบบดังกล่าวนี้จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 4.2.2.4)

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกยังทำให้พบว่า ผู้เขียนที่มีปัจจัยด้านความรู้สึกลึกลับหวงศิลปินในเชิงผู้สาวหรือความหวงแหนศิลปินเป็นปัจจัยที่ทำให้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงอยู่ มักมีความคาดหวังและมีปฏิกิริยาตอบสนองทางอารมณ์เกี่ยวกับเรื่องราวความสัมพันธ์ของศิลปินในชีวิตจริงในระดับที่รุนแรงมากที่สุด นั่นคือ มักรู้สึกเจ็บปวด ยอมรับไม่ได้ ทำใจไม่ได้ และอกหัก เมื่อศิลปินที่ชื่นชอบมีข่าวการคบหากับคนต่างเพศในชีวิตจริง อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์พบว่าความคาดหวังและปฏิกิริยาตอบสนองทางอารมณ์ดังกล่าวนี้มักแปรผันแบบผกผันกับอายุและระยะเวลาในการเป็นแฟนของศิลปินของตัวแฟนเอง นั่นคือ ยิ่งผู้ให้สัมภาษณ์มีอายุมากขึ้นและมีระยะเวลาในการเป็นแฟนศิลปินนานขึ้น ก็มักยังมีแนวโน้มในการคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตรักและเรื่องราวความสัมพันธ์ในชีวิตจริงของตัวศิลปินน้อยลง และมีแนวโน้มที่จะสามารถรับมือและจัดการกับความรูสึกตัวเองเมื่อต้องเผชิญกับข่าวคราวด้านความสัมพันธ์ในชีวิตจริงของศิลปินได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุมากขึ้นมักได้เผชิญกับประสบการณ์ด้านความรักและได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ด้วยตนเองโดยตรงมาแล้วในระดับหนึ่งแล้ว จึงมักเข้าใจในธรรมชาติของความต้องการความรักของศิลปินในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ทำให้มีความคาดหวังด้านความสัมพันธ์ของตัวศิลปินน้อยลงและสามารถจัดการกับความรูสึกหงวศิลปินได้ดีขึ้น อีกทั้งการมีระยะเวลาในการเป็นแฟนศิลปินมานานก็ยิ่งมักทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ผ่านประสบการณ์การเผชิญกับข่าวของศิลปินในด้านต่างมาเป็นจำนวนมากและในทางที่หลากหลาย ทั้งในทางบวกและทางลบ โดยเฉพาะในกรณีของข่าวที่ทำให้รู้สึกสะเทือนใจและผิดหวังซึ่งมีผลทำให้มีความคาดหวังในตัวศิลปินน้อยลง จึงมักทำให้ทำใจยอมรับกับข่าวคราวต่างๆของศิลปินได้ดีกว่าช่วงที่เพิ่งเป็นแฟนของศิลปินในระยะแรกๆ

“เราโตแล้วไง แล้วเราก็มีแฟนของเราอยู่แล้วด้วย เราก็เลยไม่ค่อยรู้สึกอะไรมากเหมือนเมื่อก่อนแล้ว แต่เอาจริงถ้าเราไม่ได้มีแฟนของเราอยู่ เราก็รู้สึกว่าเขานี้แหละเหมาะจะเป็นสามีเรา ... ตอนตั้งใจใหม่ๆก็คิดอยู่นะ มันก็บ่าบอไปตามประสา แต่ตอนนี้โตแล้วไง ก็ไม่แล้ว เราก็ต้องรู้

ว่าศิลปินเขาก็เป็นมนุษย์คนหนึ่ง มีความรู้สึก มีความต้องการ เขาก็ต้องอยากจะมีความรักเหมือนเรา แล้วเขาก็ต้องมีชีวิตของเขา แต่มันแค่จะดีที่สุดถ้าเขาไม่พูดอะไรเลย แต่ถึงจะมีข่าวออกมาเราก็รับได้แหละ เพราะเราตั้งมานานแล้ว ผ่านอะไรมาเยอะ แต่อย่างรุ่นน้องเรานี้คือบ้าไปแล้ว หน้านั้นตอนตั้งศิลปินชาย KJ แรกๆก็ทำเพจ เป็นแอดมินนู่นนี่ให้สารพัด เขียนฝ่งเขียนพิศยาโออิเป็นลิปๆเรื่อง พอมีข่าวว่า ศิลปินชาย KJ ไปคบกับ ศิลปินหญิง JJ เท่านั้นแหละ ปิดเพจ! ปิดบ้าน! ร้องให้พุ่มพวย รับไม่ได้ จากรักมากนี่กลายเป็นเกลียดไปเลย ปัจจุบันนี้แทบจะเรียกได้ว่าเป็นแอนตี้แฟนไปแล้วละ” (นิก , การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“ส่วนตัวเราตอนนี้ไม่ได้หึงหวงอะไร จริงๆเราก็อ่านพิศชายหญิงก็ได้ด้วยนะ ถ้าสนุกก็ชอบเหมือนกัน ก็ดี ไม่ได้รู้สึกหึงหวงอะไรแล้ว เราแยกออกชัดเจนว่านี่คือแฟนพิศ และถึงจะเป็นเรื่องจริงก็เป็นเรื่องส่วนตัวของเขา เราไม่ได้รู้สึกอะไร เขาก็มีชีวิตของเขา ถ้าเป็นสมัยเด็กๆ ก็อาจจะมีรู้สึกบ้าง แต่ตอนนี้โตแล้ว ก็เข้าใจว่าเขาก็เป็นมนุษย์เหมือนเรา มันก็ต้องมีเรื่องแบบนี้” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

4.2.1.2 ความบันเทิงใจที่ได้จากการจินตนาการเกี่ยวกับเพศที่พอใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1 รายที่เป็นผู้เขียนแฟนพิศชั้นศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชาย มีการกล่าวถึงสาเหตุที่มาของการชื่นชอบการเขียนหรืออ่านแฟนพิศชั้นศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายว่ามาจากการได้รับความสุข ความบันเทิง และความพอใจจากการจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวที่เติมไปด้วยผู้ชาย ซึ่งเป็นเพศตรงข้ามที่ตนเองให้ความสนใจเชิงชู้สาว ณ ขณะนั้น

“มันเป็นช่วงช่วงนะ จะมีบางช่วงที่รู้สึกว่านิยมนิยายชายชาย หรือแฟนพิศแบบชายชายมากกว่า ทั้งอ่านและเขียน อาจจะเป็นเพราะมีผู้ชายเยอะมั้งคะ” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

4.2.1.3 ข้อจำกัดในความเข้าใจและเข้าถึงเพศภาวะแบบใดแบบหนึ่ง

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายให้ความสำคัญกับความสมจริงในการออกแบบรายละเอียดของเนื้อเรื่องและเนื้อหาตัวละครในแฟนพิศชั้นเป็นอย่างมาก ทำให้การขาดความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะทางเพศของตัวละครเพศใดเพศหนึ่งซึ่งเป็นเนื้อหาที่สำคัญของตัวละครมีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจเลือกเขียนแฟนพิศชั้นในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เนื่องจากขาดความมั่นใจที่จะถ่ายทอดเรื่องราวของตัวละครเพศที่ไม่เข้าใจออกมาในแฟนพิศชั้น โดยพบว่าลักษณะนิสัยส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยข้อนี้เป็นอย่างมาก

“เราเป็นผู้หญิงนะ แต่ไม่ชอบความซับซ้อนของผู้หญิง และก็ไม่ค่อยเข้าใจ เราเป็นคนหัวๆสบายๆ ไม่คิดมาก นิสัยไม่ค่อยเป็นผู้หญิง พอจะเขียนตัวละครที่เป็นผู้หญิงแล้วมันก็เลยนึกไม่ออก ตัวละครผู้หญิงมันก็ต้องมีจริตที่เป็นผู้หญิงเยอะ แล้วเราไม่ใช่ ก็กลัวจะถ่ายทอดจริตของผู้หญิง

ออกมาได้ไม่ดี แต่พอเป็นผู้ชายมันใช้ความแข็งทื่อ ความเข้มแข็ง ซึ่งเราเป็นคนแบบนั้น ก็เลยรู้สึกว่าจะเข้าใจมันมากกว่า แล้วก็แต่งได้คล่องกว่า” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกต่อไปก็ทำให้พบว่ารสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีของผู้ให้สัมภาษณ์รายนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการมีความเข้าใจต่อเพศภาวะแบบใดแบบหนึ่งแต่อย่างใด เนื่องจากแม้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์รายนี้จะยังไม่เคยมีประสบการณ์การคบหากับผู้ชายหรือผู้หญิงในเชิงคู่สาวในชีวิตจริง แต่ก็มึรสนิยมทางเพศแบบเปิดกว้างต่อการคบหากับทั้งเพศชายและเพศหญิง และมีความรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงตามปกติ ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นชายหรือมีความต้องการเป็นผู้ชาย และมองว่าการขาดความเข้าใจในลักษณะของความเป็นหญิงของตนเองเป็นผลมาจากลักษณะนิสัยและความรู้สึกตามธรรมชาติของตนเองมากกว่า

4.2.1.4 ทศนคติเกี่ยวกับความรักที่ก้าวข้ามเรื่องเพศสรีระ และการให้คุณค่ากับ

รูปแบบของความรักที่ทั้งสองฝ่ายเข้าใจความรู้สึกของกันและกันอย่างสมบูรณ์โดยปราศจากอุปสรรคด้านความแตกต่างระหว่างเพศ มากกว่าการต้องพึ่งพาอาศัยกันระหว่างเพศ

ในประเด็นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ 10 ใน 11 รายได้กล่าวถึงทศนคติเกี่ยวกับความรักที่ก้าวข้ามเรื่องเพศสรีระโดยสิ้นเชิง โดยมองว่าความรักเป็นเรื่องของคนสองคนซึ่งไม่เกี่ยวกับเพศ ไม่ใช่เรื่องที่ถูกผูกขาดไว้กับการต้องเกิดขึ้นระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย แต่เป็นความรู้สึกบริสุทธิ์ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองจากการที่คนคนหนึ่งพึงมีให้คนอีกคนหนึ่งซึ่งอาจเป็นใครก็ได้อย่างอิสระโดยไม่เกี่ยวข้องกับเพศสรีระของคนทั้งสองแต่อย่างใด โดยพบว่าทศนคติเช่นนี้ได้เกิดขึ้นอยู่ที่เพศที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความสนใจ หรือเพศของคนที่คุณให้สัมภาษณ์เคยมีประสบการณ์การคบหาในชีวิตจริงแม้แต่น้อย ฉะนั้นแล้วแฟนพิคชันที่ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีทศนคติต่อความรักเช่นนี้ทั้งหมดเขียนขึ้นจึงไม่ใช่เรื่องแต่งแนวรักร่วมเพศในความรู้สึกของพวกเขาเลย

“เรามองเขาในมุมที่แทบจะไม่ระบุเพศเลย เหมือนเรามองว่ามันเป็นแค่คนคนหนึ่ง เหมือนคนทั่วไปรักกับคนคนหนึ่ง ไม่ได้มองว่าสองคนนี่คือเกย์นะ อะไรประมาณนั้น” (อี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 พฤศจิกายน 2560)

“จริงๆแล้วเราไม่ได้รู้สึกที่กำลังเขียนแฟนพิคชารักชายนะ เราแค่มองว่าความรักมันไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเขาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่ขึ้นอยู่กับว่าเรารักคนๆนั้นเท่านั้นเอง... รักคนที่คน เพศมันเป็นแค่อุปาทาน... เรามองความรักเป็นสิ่งสวยงามค่ะ เราไม่ มายด์ (Mind) เลยถ้าเขาจะไปรักใครเป็นเพศไหน เราทำได้หมด ไม่รู้สึกแยอะไรทั้งนั้น ถ้าจะรู้สึกแยก็เรื่อง เมมเบอร์ (Member) ไม่ต่อสัญญา นั่นแหละ” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

“เราไม่ได้มองเลยว่ามันเป็นความรักแบบเลสเบียน หรือแบบเกย์ เรามองว่ามันคือความรัก และความรักก็คือความรัก และความรักก็เป็นสิ่งสวยงาม มันคือตัวละครเอกกับตัวละครปรีกกกัน เท่านั้นเลย” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“เราไม่ได้แต่งให้เขาเป็นเกย์ ไม่ได้รู้สึกหรือมองว่าเขาเป็นเกย์ ก็แค่เป็นผู้ชายสองคนมารักกัน” แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560

“เราไม่มองว่าเขาเป็นเกย์หรืออะไรนะ แค่มองว่าเขาเป็นผู้ชายคนหนึ่งซึ่งรักผู้ชายอีกคนหนึ่ง” (คอร์กี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

บนพื้นฐานของทัศนคติต่อความรักเช่นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งยังได้แสดงออกถึงการให้คุณค่ากับความรักในอุดมคติแบบที่ทั้งสองฝ่ายต่างเข้าใจความรู้สึกของกันและกันอย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศมาเป็นอุปสรรค ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบพึงพาอาศัยกันในแนวนอนคือต่างฝ่ายต่างเท่าเทียมกัน และอยู่เคียงข้างกัน มากกว่าการต้องพึ่งพาอาศัยกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในแบบที่มีเพศหนึ่งอยู่เหนืออีกเพศหนึ่ง หรือมีฝ่ายหนึ่งที่ต้องการความช่วยเหลือจากอีกฝ่ายหนึ่ง อย่างการที่ผู้หญิงต้องพึ่งพาปล้ำกำลังและการปกป้องจากผู้ชาย หรือการที่ผู้ชายต้องพึ่งพาการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จากผู้หญิง โดยมองว่าความเข้าใจกันและกันอย่างสมบูรณ์ และการที่คนรักกันทั้งสองฝ่ายสามารถทำกิจกรรมร่วมกันอย่างเข้าใจกันได้โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเป็นอุปสรรคเป็นเรื่องน่ารักที่สามารถเกิดขึ้นได้กับคนเพศเดียวกันมากกว่ากับคนต่างเพศ

“เรารู้สึกว่าสมัยนี้แล้วมันไม่ต้องพึ่งอะไรกันขนาดนั้นแล้ว ผู้หญิงสมัยนี้ไม่จำเป็นต้องรักกับผู้ชายเพราะต้องการพึ่งพาหรือต้องการการปกป้อง ผู้ชายก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาผู้หญิงเสมอไปด้วยเหมือนกัน เราว่าคนสมัยนี้อยากอยู่กับคนที่เข้าใจเราจริงๆ อยู่ด้วยแล้วสบายใจ คุยกันได้ทุกเรื่อง ... เราว่าผู้หญิงกับผู้หญิงหรือผู้ชายกับผู้ชายมันสามารถเติมเต็มกันและกันได้ดีกว่า มันเข้าใจกันมากกว่าในหลายๆเรื่อง เพราะบางเรื่องผู้ชายก็ไม่เข้าใจผู้หญิง แล้วเรื่องบางเรื่องผู้หญิงก็ไม่ได้เข้าใจผู้ชาย แล้วเวลาอยู่ด้วยกัน ไปทำอะไรๆ กันที่เขาเข้าใจกันมันก็ดูมั่งมีดีนะ ไม่รู้สิ” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“เราว่ามันน่ารัก และมันก็มีมิติที่น่าสนใจ อย่างเช่นถ้าเป็นผู้หญิงกับผู้หญิง เขาจะมี โหมด (Moment) แบบทาเล็บให้กัน ไปซอปปิ้งร้านเครื่องสำอางกัน หรือแบบคนนั่งปวดท้องเมนส์ แล้วอีกคนจะเข้าใจ เดินๆอยู่ข้างนอกอยู่ๆเมนส์มาแล้วแบบ “เธอมีผ้าอนามัยไหม” อะไรอย่างนี้ เป็นมิติที่น่ารักแบบนั้น ถ้าเป็นผู้ชายกับผู้ชายก็จะแบบ ไปเล่นเกมที่ร้านเกมแล้วตะโกนต่อกัน หรือไปเตะบอลด้วยกัน มันเป็นความรักในแบบที่ถ้าเป็นผู้หญิงกับผู้ชายมันจะไม่เข้าใจกัน” (คิต, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“กิจกรรมของผู้หญิงหลายๆอย่างมันทำกับผู้ชายไม่ได้ หรือแม้แต่ความรู้สึกหลายๆอย่างผู้ชายก็เข้าถึงเราไม่ได้ บางทีเรารู้สึกว่าผู้หญิงกับผู้ชายมันต่างกันเกินไป มันไม่เข้าใจกัน ธรรมชาติมันต่างกันมากจนบางทีมันอาจไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่ออยู่ด้วยกันก็ได้นะ... เราว่าความรักมันต้องเข้าใจกันจริงๆ เราเลยรู้สึกว่าผู้หญิงกับผู้หญิงหรือผู้ชายกับผู้ชายอาจจะอยู่ด้วยกันแล้วมีความสุขมากกว่า” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

4.2.1.5 ทศนคติที่ว่าความรักของคนเพศเดียวกันมักมีเรื่องราวและมิติมากกว่าความรักแบบชายหญิงจึงมีความน่าสนใจ และความสวยงามมากกว่า ประกอบกับความต้องการเสพรื่องราวเร้าอารมณ์ (Dramatic) จากเรื่องเล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับความรักแบบชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงเอาไว้ในทำนองที่ว่า เป็นรูปแบบของความรักที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นความรักในรูปแบบที่เบี่ยงเบนออกไปจากบรรทัดฐานของสังคมจึงมีมิติ และเรื่องราวต่างๆให้ต้องคำนึงถึงมากกว่าความรักแบบชายหญิง

ความรักในรูปแบบนี้มักเป็นความรักที่ต้องเผชิญกับแรงกดดันและอุปสรรคต่างๆ ที่ต้องต่อสู้และฝ่าฟัน มีเรื่องราวและมิติต่างๆให้ต้องคำนึงถึง และเป็นความรักที่ประสบความสำเร็จได้ยากกว่าความรักแบบหญิงชาย การดำเนินความสัมพันธ์และการรักษาความรักให้คงอยู่ของพวกเขาจึงเต็มไปด้วยการต้องต่อสู้ ความเจ็บปวด การสูญเสีย และการต้องเสียสละหลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตไป และด้วยความยากลำบากและการต้องเสียสละที่มากกว่าความรักของชายหญิงทั่วไปเช่นนี้จึงทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมากมองว่าความรักในรูปแบบนี้เป็นความรักที่สวยงามและน่าเอาใจช่วยมากกว่าความรักระหว่างชายหญิง

“เรารู้สึกว่าความรักแบบเพศเดียวกันสวยงามมาก มันยาก มันต้องพยายาม ต้องใช้ความอดทนและความพยายามในการฟันฝ่าสูง แล้วมันก็มีความน่าสนใจเพราะต้องต่อสู้กับสังคม... ใครสู้ไม่ได้ก็ต้องแพ้ น่าสงสารมาก และมันก็น่าเสียใจมาก น่าเห็นใจมาก” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“เรารู้สึกว่าความรักแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมันมีอะไรๆมากกว่าแค่คนสองคนรักกัน มันต้องคำนึงถึงบริบททุกอย่าง ทั้งครอบครัว ทั้งพื้นฐานการใช้ชีวิต ทั้งเรื่องเพื่อน เรื่องอื่นๆ ทั้งหมดเลย มันครอบคลุมไปหมด มันไม่เหมือนกับความรักของชายกับหญิงที่ตัดปัญหาด้านครอบครัวไปเลยเพราะยังไงก็ได้มีใครต่อต้านความรักแบบนี้อยู่แล้ว หรืออะไรทำนองนี้ แนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมันมีมิติอะไรที่มากกว่าเยอะ เราคิดว่ามันน่าสนใจ พอมิติมันเยอะ อุปสรรคมันเยอะ เรื่องราวมันก็น่าสนใจมากกว่า ดูสวยงามมากกว่า” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“ถ้าเลือกได้เราจะอ่านหรือเขียนแต่แนวหญิงรักหญิง เพราะมันตื่นเต้นดี มันไม่ปกติ มันดูยากกว่า มีปัญหา มัน ดราม่า (Dramatic) กว่าแบบชายหญิง” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

“ความรักแนวนั้นมันมีสตอรี มีอะไรให้พูดถึง มีอะไรให้ขง มีอะไรให้เล่น” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

จะเห็นได้ว่าทัศนคติต่อความรักดังที่ได้กล่าวมานี้เกิดขึ้นจากค่านิยมทางสังคมที่ให้คุณค่าแก่รูปแบบความรักแบบรักต่างเพศว่าเป็นรูปแบบความรักที่ปกติ ซึ่งได้สร้าง “ความผิดปกติ” ให้เกิดขึ้นแก่รูปแบบความรักแบบรักเพศเดียวกัน ทำให้ความรักในรูปแบบรักเพศเดียวกันกลายเป็นความรักที่มีมิติ และรายละเอียดปลีกย่อยมากมายบนพื้นฐานของความผิดปกตินั้น ซึ่งในแง่ของการสร้างและการเสพเรื่องเล่าแล้ว มิติ และรายละเอียดที่แตกต่างออกไปจากกรอบเกณฑ์ของความปกติตามการให้คุณค่าของสังคมนี้ได้กลายเป็นวัตถุดิบชั้นดีที่เสริมให้เรื่องเล่ามีเนื้อหาที่สนุก เข้มข้น เต็มไปด้วยอารมณ์ที่หลากหลาย และมีลักษณะของความเป็นดราม่า(Dramatic)ซึ่งสร้างความบันเทิงและสร้างอรรถรสให้กับการเขียน และอ่านเรื่องเล่าประเภทนี้ในแบบที่แตกต่างจากเรื่องราวที่มี “ความปกติ” ทั่วไป ฉะนั้นแล้ว ความต้องการหรือความบันเทิงใจที่ได้จากการเสพเรื่องราวเร้าอารมณ์ (Dramatic) จึงเป็นแรงจูงใจสำคัญที่มีส่วนอยู่ในปัจจัยข้อนี้เป็นอย่างมากด้วย

4.2.1.6 ประสบการณ์ตรงด้านความรัก และทัศนคติต่อความรักที่เปลี่ยนไปตามวัย

ในบรรดาผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ 10 รายให้ข้อมูลว่าตนเองมีรสนิยมทางเพศแบบเปิดกว้าง นั่นคือ สามารถคบหาได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง อีกทั้งยังมีผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 6 รายที่เปิดเผยว่าเคยมีประสบการณ์ในการคบหากับผู้หญิงด้วยกันมาก่อน ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่เคยมีประสบการณ์ในการคบหากับเพศเดียวกันมาก่อนได้รับแรงบันดาลใจในการเขียนแฟนฟิคชันส่วนหนึ่งมาจากประสบการณ์ความรักของตนเอง โดยพบว่าแรงบันดาลใจดังกล่าวสามารถส่งผลได้ต่อการเขียนแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิงและชายรักชาย

“เราเปิดกว้างกับเรื่องแบบนี้มาตั้งแต่เด็กๆมาอยู่แล้ว แต่ประสบการณ์มันเพิ่มความมั่นใจให้เรา มันก็ให้แรงบันดาลใจในการเขียนนะ ทำให้เราเข้าใจสถานการณ์ เข้าใจตัวละคร ทำให้เราคิดอะไรก็ได้” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“เราแอบชอบเพื่อนสนิทที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เป็นผู้หญิงนี่แหละ ชอบมาตั้งแต่ปี 2 แต่สุดท้ายเขาก็ไปคบกับเพื่อนเราอีกคนที่เราสนิทที่สุด กลุ่มเดียวกันนี่แหละ แต่ก็ไม่ได้เลิกคบกันนะ ก็ยังเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกันอยู่... มันอยู่ใกล้กันมาก มันก็เลยมีอะไรเกิดขึ้นหลายอย่าง หลายเหตุการณ์ จนต่อมาเราก็เลยเอาเรื่องนี้มาแต่งเป็นฟิคเลย” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“เป็นรสนิยมส่วนตัวของเราด้วยที่หลังมานี้เราก่อนข้างจะอินกับนิยายแบบชายรักชายมากกว่า คือถ้าเป็นเมื่อก่อนเนี่ย เราอ่านนิยายนิยายรักวัยรุ่นชายหญิงแล้วรู้สึกว้าว โอ๊ย! น่ารักสดใสมาก แต่พอเอามาอ่านตอนนี้มันเริ่มไม่ค่อยอินแล้ว พอมันไม่อินแล้วเรามาแต่งแบบนี้มันก็ทำได้ไม่ดีไม่รอด ก็เลยคิดว่าแต่งแบบที่เราอินและเรารู้สึกถนัดมากกว่าดีกว่า” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

4.2.1.7 การมีภาวะความเป็นแฟนต่อวงศิลปินวงเดียว หรือความชื่นชอบ/ความสนใจ ที่มีต่อเฉพาะวงศิลปินชาย (Boy Band) หรือวงศิลปินหญิง (Girl Group) อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น
 สิ่งหนึ่งที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดจากผู้ให้สัมภาษณ์ในประเด็นของปัจจัยที่ทำให้ พวกเขานิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินโดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ก็คือการทำผู้ให้ สัมภาษณ์มีภาวะความเป็นแฟนต่อวงศิลปินเพียงวงเดียว ซึ่งมักเป็นวงศิลปินชายล้วนหรือหญิงล้วน หรือการทำผู้ให้สัมภาษณ์มีความชื่นชอบหรือความสนใจต่อเฉพาะวงศิลปินชายหรือวงศิลปินหญิงอย่าง ใดอย่างหนึ่งเท่านั้นทำให้ศิลปินที่ถูกนำมาเขียนในแฟนฟิคชันมีเพียงศิลปินเพศเดียวอย่างช่วยไม่ได้

ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อคิดว่าว่าการเขียนแฟนฟิคชันมีความแตกต่างจากการเขียน งานเขียนประเภทอื่นๆ ตรงที่ผู้เขียนจำเป็นต้องมีภาวะความเป็นแฟนหรือมีความสนใจในตัวศิลปินใน ระดับที่มากพอที่ศิลปินคนนั้นจะกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการเขียนแฟนฟิคชันได้ก่อนเป็นอันดับ แรก ซึ่งภาวะความเป็นแฟนหรือความสนใจในตัวศิลปินดังกล่าวนี้จะนำไปสู่การติดตามความ เคลื่อนไหวและการพยายามทำความรู้จักกับตัวศิลปิน อันจะนำไปสู่การสะสมข้อมูลและมีจินตนาการ เกี่ยวกับศิลปินในแง่มุมต่างๆ และนำข้อมูลและจินตนาการเหล่านั้นไปใช้ในการออกแบบเนื้อหาของตัว ละครและเรื่องราวเกี่ยวกับพวกเขาในแฟนฟิคชันในอันดับต่อไป ด้วยเหตุนี้ ศิลปินที่อยู่นอกเหนือ ขอบเขตความสนใจของผู้เขียนจึงมักไม่ถูกพิจารณาให้เข้ามามีบทบาทอยู่ในแฟนฟิคชันของพวกเขา เพราะเมื่อไม่มีความสนใจ ก็จะไม่มีความตั้งใจให้เขียนถึง ไม่มีแรงบันดาลใจให้ติดตามและพยายาม ทำความรู้จัก ซึ่งจะนำไปสู่การไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตน ลักษณะนิสัย หรือทรัพยากรใดๆ ที่จะ นำไปสู่การจินตนาการหรือเขียนถึงได้

“ส่วนใหญ่ก็ง่ายๆ เลยคือชอบแควงนี้ ก็เลยเขียนแฟนฟิคของแควงนี้ ซึ่งมันก็มีแต่ ผู้ชายไง... เราชอบวงนี้เราก็จะรู้จักทุกคน เอาทุกคนมาเขียนได้หมด มันก็จะวนๆ กันอยู่ในนี้... วงอื่น ไม่รู้จักก็เขียนไม่ได้ ไม่อยากเขียนด้วย มันต้องรู้จัก” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“ตอนนี้เราชอบอยู่วงเดียว สนใจจะเขียนแต่ของวงนี้ เราก็เลยไม่ไปกับวงอื่น” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“เรามักจะชอบวงผู้หญิงมากกว่า เราก็จะรู้จักแต่ศิลปินผู้หญิงทั้งนั้น ไม่ค่อยรู้จักศิลปิน ผู้ชาย ไม่ได้ติดตาม ไม่ได้รู้จัก เลยไม่ได้เอามาอยู่ในเรื่อง ถ้าเอามาก็จะมาแบบแว็บๆ เป็นตัวประกอบ ให้เนื้อเรื่องมันสมบูรณ์อย่างที่วางเอาไว้... ฟิควงผู้ชายนี้คือไม่ใช่แค่ไม่เขียน แต่ไม่คิดจะอ่านด้วย เพราะไม่ได้ตามศิลปินผู้ชายไง การอ่านหรือเขียนแฟนฟิคมันต้องตามศิลปินด้วยมันถึงจะอิน ถ้าไม่ ตามก็ไม่มีทางอิน” (ไซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

ยิ่งไปกว่านั้น การสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นนี้ก็ยังทำให้เห็นอีกว่า เนื้อหาตัวตนของศิลปิน เช่น รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย ลักษณะท่าทาง บุคลิกภาพ น้ำเสียง รูปแบบความสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่นๆ ในวงแต่ละคน ปฏิกริยาตอบสนองที่เขามีต่อสถานการณ์ต่างๆ ทักษะคิดที่แสดงออกผ่านการพูด ฯลฯ ที่แฟนได้รับจากการตีความผ่านสื่อที่ใช้ในการติดตามศิลปินล้วนมีผลอย่างยิ่งต่อการออกแบบตัวละครศิลปินและเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปินในโลกของแฟนฟิคชัน เนื่องจากเนื้อหาเหล่านั้นล้วนมีผลต่อวิธีการจินตนาการของแฟน อีกทั้งการนำเนื้อหาเหล่านั้นมาใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบตัวละครและเรื่องราวในแฟนฟิคชันก็ยังเป็นสิ่งที่สร้างความรู้สึกสมจริงให้แก่แฟนฟิคชัน ทำให้ผู้เขียนสามารถจินตนาการและเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปินต่อไปได้เรื่อยๆอย่างลื่นไหล และทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการตามเรื่องราวและมีความรู้สึกร่วมคือ เชื่อ หรืออิน ไปกับเรื่องราวในแฟนฟิคชันได้โดยง่ายและลื่นไหลด้วย

4.2.1.8 ความรู้สึกถึง เคมี (Chemistry) ที่คู่ศิลปินมีระหว่างกัน

คำว่า “เคมี” ในที่นี้ หมายความถึงเคมีในบริบทด้านความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในความรู้สึกของบุคคลเมื่อสัมผัสได้ถึงสายสัมพันธ์พิเศษที่คนสองคนมีระหว่างกัน ความรู้สึกถึงเคมีนี้เป็นความรู้สึกที่เป็นอติวิสัยเป็นอย่างมาก คือขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล และไม่มีมาตรฐานชัดเจนแน่นอนและเป็นสากล ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าคำว่าเคมีเป็นคำที่ถูกพูดถึงมากที่สุดโดยผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนเมื่อกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้พวกเขานิยมการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแง่ที่เป็นตัวจุดประกายความรู้สึกถึงความสัมพันธ์รูปแบบพิเศษที่คู่ศิลปินมีระหว่างกัน อันนำไปสู่การจินตนาการด้านความสัมพันธ์ และการ ชิพ (Ship) คู่ศิลปิน ซึ่งเป็นปัจจัยเบื้องต้นของการที่แฟนจะนำเรื่องราวของศิลปินมาเขียนเป็นแฟนฟิคชัน

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์พบว่าทำให้คำจำกัดความหรือคำอธิบายเกี่ยวกับความรู้สึกถึงเคมีเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ทุกราย ด้วยเหตุผลที่ว่าความรู้สึกนี้มักเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้ตั้งใจ โดยไม่รู้ตัว และโดยธรรมชาติ โดยความรู้สึกดังกล่าวนี้มักเกิดจากการที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สัมผัสถึงความพิเศษบางประการจากการเห็นลักษณะภายนอกผนวกกับการปฏิบัติตัวต่อกันของคู่ศิลปินซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาารู้สึกว่าแตกต่างจากเวลาที่ศิลปินคนดังกล่าวอยู่กับศิลปินคนอื่นๆ โดยบางอย่างที่พิเศษและแตกต่างจากคนอื่นดังกล่าวนี้อาจเป็นความพิเศษแตกต่างในรูปแบบใดหรือแนวทางใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นความพิเศษที่เกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากกว่าคนอื่นๆ ที่ทำให้ดูรักกันมากเป็นพิเศษเท่านั้น เช่น อาจเป็นความห่างเหิน ความไม่เข้ากัน หรือความรู้สึกขัดแย้งน่ากระอักกระอ่วนใจเวลาอยู่ด้วยกันซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเวลาที่พวกเขาอยู่กับคนอื่นๆ ก็ได้

“สำหรับเรา เราจับคู่ให้ศิลปินสองคนนี้มาคู่กันไม่ใช่เพราะชอบศิลปินทั้งสองคนมากกว่าคนอื่น แต่เราชอบบรรยากาศเวลาเขาอยู่ด้วยกัน เขาดูมีเคมีกัน เขาดูสนิทกันจริงๆ แล้วก็ดูน่ารัก เราก็เลยอินกับความสัมพันธ์ของพวกเขา” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“เราชอบเคมีเวลาที่ ศิลปินหญิง N อยู่กับ ศิลปินหญิง E เราเห็นจากรายการวาไรตี้ทั้งหลาย มันแตกต่างจากเวลาเขาอยู่กับคนอื่น เวลาเขาอยู่กับคนนี้แล้วเขาดูน่ารักกว่าเวลาอยู่กับคนอื่น” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

“มันเป็นอะไรที่เรารู้สึกเอง แบบไม่รู้ว่ามีเงินมากเกินไปหรือเปล่านั้น คือจะรู้สึกว่าเป็น ศิลปินชาย M ดูเอ็นดู ศิลปินชาย R แตกต่างจากคนอื่น แบบมันมีตอนหนึ่งที่ M กำลังถ่ายสัมภาษณ์อยู่ แล้วมีเมมเบอร์มาเดินตัดกล้องเหมือนตั้งใจเดินแกล้ง M ก็บ่นว่าทำไมไม่ไปเดินหลังกล้อง แล้วต่อมาก็เป็น R แกล้งทำบ้าง แต่ M ไม่ได้ทำเหมือนกับคนแรก คือเจ็บไปเลย มีความรู้สึกสองมาตรฐาน คือมันจะมีอะไรที่ย่อยให้เราได้แอบสงสัยตลอด ว่าทำไม M ถึงปฏิบัติกับ R แตกต่างจากคนอื่น... เราเห็น M ชอบดูแล R เป็นพิเศษ และแบบสายตามันดูอ่อนโยน ดูแล้วฟินมาก มันมีเคมี มันเลยทำให้เราคิดว่าคู่นี้เป็นคู่ที่จิ้นแล้วมีความสุข เคมีมันเข้ากันอย่างสุด ๆ มันนุ่มอ่อนโยนหลายๆมุม ดูแล้วก็อดใจไม่ได้และการจิ้นคู่นี้ก็ทำให้เราเริ่มมาลองเขียนแฟนฟิคแนววายดู” (อี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 พฤศจิกายน 2560)

“กับ ศิลปินหญิง S นี้เราเชื่อจริงๆเลยนะว่าเขาชอบผู้หญิงด้วยกัน เราไม่ได้รู้สึกอย่างนั้นกับทุกคนนะ มันเฉพาะเวลาที่เขาอยู่กับ ศิลปินหญิง D เท่านั้นที่ทำให้เรารู้สึกอย่างนั้น เคมีมันได้เวลาเขาอยู่ด้วยกันแล้วเรารู้สึกจริงๆ ว่าสองคนนี้รักกัน การแสดงออกหลายๆ อย่างมันเหมือนประชดกัน ซึ่งเป็นอะไรที่เขาไม่ทำกับเมมเบอร์คนอื่น เวลา วิดีโอคอลล์ (VDO Call) หากันแล้วเรียกที่รักนี่มันดูหวานมาก เรียล (Real) มาก ทั้งๆ ที่เวลาเขา คอลล์ (Call) หากคนอื่นเขาก็เรียกที่รักเหมือนกัน แต่เราไม่รู้สึกอะไร คือมันต้องสองคนนี้เท่านั้น เขาจะเป็นกับคนนี้คนเดียว... ส่วนอีกคู่ที่เราชอบคือ คู่ศิลปินหญิง V/Y ของคู่นี้เขาจะดูเขินๆเวลาอยู่ด้วยกัน อยู่ด้วยกันแล้วพูดน้อยมาก ไม่เหมือนเวลาอยู่กับคนอื่น มันเหมือนคนที่แอบชอบกันอยู่ เขาดูเขินๆ ไม่เหมือนเวลาอยู่กับคนอื่นเลย มันทำให้คิดไปได้ไกล นี่จิ้นเลยนะ อย่างถ้า Y อยู่กับ S นี่น่าจะดูเหมือนเด็กที่ดูหวานประสาท ชอบแกล้งพี่สาว ซึ่ง S ก็จะเป็นคนมี รีแอคชั่น (Reaction) เยอะอยู่แล้ว น่าแกล้ง คือมันจะต่างกัน เคมีแบบนี้มันมาเวลาเขาอยู่ด้วยกันเท่านั้น” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“จริงๆ เราชอบ ศิลปินหญิง C มากที่สุดในวง แต่เราเขียนฟิคของ ศิลปินหญิง A/B เยอะที่สุด ที่เราชอบ คู่ศิลปินหญิง A/B มากที่สุดก็เพราะ A กับ B เขามีโมเมนต์กันมากที่สุด เขามีเคมีกัน เขาอยู่ด้วยกันเยอะ ไปไหนก็ไปด้วยกัน แล้วก็น่ารัก ดูมีอะไรๆ กัน บางทีเขาก็ถึงขนาดแยกตัวออกมานั่งกระหุงกระหิงกันสองคนในมุมลับ ไม่รวมกลุ่มอยู่กับเมมเบอร์คนอื่น ๆ เราก็เลยรู้สึกว่าเฮ้ย! มันดูเรียล เราเห็นอย่างนี้มาหลายปีแล้ว แล้วเราก็รู้สึกว่ามันดูเรียล เคมีมันได้เลย ในขณะที่ C

เขาสันโดษ เขาดูเหมือนเป็นคนที่จะช่วยเหลือเพื่อนๆ ได้มากที่สุดนะ พึ่งพาได้มากที่สุด แต่มันไม่มีเคมีกับใคร ไม่มีโมเมนต์อะไร ไม่ชวนให้จิ้นกับใคร เพราะฉะนั้นเวลาเราเอาเขามาอยู่ในพิคเรา เขาก็จะเป็นคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ แต่ไม่ใช่คู่หลัก” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“ส่วนใหญ่เราก็จะแต่งแต่คู่เดิมซ้ำๆ แต่บางทีก็จะมี คู่บงกช ด้วย เรื่องคู่บงกชนี้ทำให้โดนด่าเยอะเหมือนกันนะแต่เราไม่สน ก็คืออย่างที่บอกว่าเราชิพคู่ ศิลปินชาย F/L กับ คู่ ศิลปินชาย H/I เป็นหลัก แต่ว่าเราก็ดันมาชอบคู่ ศิลปินชาย F/I ด้วย เพราะว่ามันน่ารักแล้วมันชอบอ่ะ! มันชอบอ่ะ! ก็เลยแบบจิ้นอ่ะ เคมีมันได้! เราก้เลยจะแต่งแต่ 3 คู่นี้... อย่างบางคู่เนี่ยเขาอยู่ด้วยกันเยอะนะ แต่เราไม่ชอบอ่ะ เขามีโมเมนต์ด้วยกันเยอะมาก แต่มันไม่เคมีอ่ะ เราไม่ชอบ มันก็มี มีเยอะด้วย คู่แบบนี้เราแต่งไม่ได้” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“จริงๆ เราก็มองว่าเขาเป็นผู้ชายคนหนึ่งนั่นแหละ แต่มันคือเคมี เวลาเราเห็นคลิปวิดีโอของเขาอยู่ด้วยกัน มันก็จะมีเคมีอะไรบางอย่างเกิดขึ้น แล้วเราก็จะเอ๊ะ! น่ารัก ทำไมอยู่ด้วยกัน แล้วน่ารักจัง เราชอบ ซึ่งเอาจริงๆ เราไม่ใช่คนชอบนิยายชายชายนะ แต่เราจะชอบคนที่เราเห็นเคมีเท่านั้น เราเห็นแล้วอิน แล้วเราจะคิดจริงๆ นะว่าเขารักกันจริงๆ เราเชื่อ ถ้าเราไม่เชื่อเราจะเขียนไม่ได้ แต่นี่คือเราเห็นแล้วเราเชื่อ เราก้เลยเขียนได้ สำหรับตัวเราเราต้องเชื่อเราถึงจะอิน แล้วนี่คือเราอินเราก็เลยเขียนได้” (ฝน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 10 ธันวาคม 2560)

“ศิลปินหญิง Y เวลาเขาอยู่กับ ศิลปินหญิง V เขาจะดูไม่ค่อยพูด อันนี้ไม่รู้คิดไปเองหรือเปล่านะ แต่เรารู้สึกว่าเขาดูไม่ค่อยพูดเหมือนเวลาเขาอยู่กับคนอื่นๆ ดูจืดๆ ไม่รู้สิ... สองคนนี้อยู่ด้วยกันแล้วมันน่ารัก มันเป็นความอึดอัดแปลกๆ ไม่รู้จะ มันก็น่ารักแปลกๆ คือมันเหมือนกับจะสนิทแต่ก็ไม่สนิท... เวลาสองคนนี้อยู่กับเมมเบอร์คนอื่นๆ ก็ดูสนิทกันหมด แต่พอมาอยู่ด้วยกันแล้วมันแปลกๆ พอมาอยู่ใกล้ๆ กันมันดูอึดอัด อึดอัดแปลกๆ มันก็น่ารักแปลกๆ ดี” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“คนใน วงศิลปิน E นี้เขา สกินชิพ (Skinship) กันตลอด แต่มี ศิลปินชาย H กับ ศิลปินชาย I นี่แหละที่เขาไม่แตะเนื้อต้องตัวกันเท่าไรเลย มันดูเหมือนเขามีช่องว่างระหว่างกันในขณะที่เขาไม่มีกับคนอื่น มันเลยทำให้รู้สึกว่ถ้ามันไม่มีอะไรคงไม่เป็นแบบนั้น มันเป็นเคมีบางอย่างมันทำให้เราจิ้น รู้สึกว่ามันมีอะไร” (คอร์รี่, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

“คู่ที่เราชอบเขียนนี่คือมีโมเมนต์หน้ากล้องน้อยมากเลยนะ เป็นคู่ที่ต้องซุ่มหาเอา ต้องไปซุ่มหาเอาตามคลิปอื่นๆ เพราะเขาชอบไปเล่นกันหลังกล้อง พออยู่ต่อหน้ากล้องแล้วสองคนนี่เขาจะวางตัวว่าเป็นคนที่โตแล้ว โปรแล้ว เลยไม่ค่อยเล่นกันหน้ากล้อง แต่พออยู่หลังกล้องก็จะมีแฟนคลับไปถ่ายมาได้ว่าเขาไปกินข้าวด้วยกัน เล่นกันอะไรอย่างนี้ แต่พออยู่หน้ากล้องก็จะไม่ค่อยแสดงความสัมพันธ์อะไรเท่าไร บรรดาแฟนคลับก็เลยจะเรียกว่าเป็นคู่ 144พี (144p) เทียบกับยูทูบนี่คือความซัดอยู่ในระดับต่ำสุด เขาจะชอบไปอยู่ตามมุมตามขอบ เพราะฉะนั้นเวลาเขามีโมเมนต์กันที่มันก็

จะมีค่ามาก เพราะว่าจะได้ว่ามันลำบากมาก จนเวลาบางที่เราพูดกับเพื่อนเรื่องชิฟคุนี่เพื่อนก็จะชอบบอกว่าเราชิฟไปเอง แต่เราว่าเวลาเขาอยู่ด้วยกันมันน่ารัก เคมีมันได้มากๆ” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

ทั้งนี้ แม้เคมีจะมักเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดรู้สึกถึงสายสัมพันธ์ของศิลปินสองคนโดยให้นำหนักไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลจริงๆโดยไม่ยึดติดกับเพศสรีระหรือรูปลักษณ์ภายนอกของพวกเขา แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกล่าวถึงการที่รูปลักษณ์หรือบุคลิกภาพภายนอกของคู่ศิลปินมีลักษณะของความเป็นชายและความเป็นหญิงที่หล่อมล้ากันจะทำให้พวกเขาารู้สึกถึงเคมีได้มาก

“ไอดอลชายเกาหลีเขาหน้าตาไม่เหมือนคนอื่นด้วยแหละ เขาเป็น โก๊ดมีนัม (꽃미남/Flower Boy) หน้าตาน่ารักจิ้มลิ้ม มันก็เลยทำให้เคมีกับผู้ชายด้วยกันเกิดขึ้นได้ง่าย เราจึงได้ จิ้นแล้วมีความสุข” (คอร์กี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

“เราจะชอบคู่ที่เขาสูงห่างกัน ที่เราจิ้นอยู่ 3 คู่คือ ศิลปินชาย F กับ ศิลปินชาย L สูงห่างกัน ศิลปินชาย H กับ ศิลปินชาย I สูงห่างกัน ศิลปินชาย F กับ ศิลปินชาย I สูงห่างกันเยอะ แต่อย่าง คู่ KJ/F ก็คือ ศิลปินชาย KJ กับ ศิลปินชาย F สูงเท่ากันอย่างเงี้ย เค้าจิ้นกันเยอะแต่เราไม่ชอบถึงคนจะชอบเยอะแต่เราไม่ชอบอะ เราารู้สึกดูแล้วมันไม่น่ารัก” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“จริงๆ ก่อนหน้านี้เราเคยเขียนแนวหญิงหญิงด้วยนะ ตอนนั้นเขียนของ วงศิลปินหญิง R มีคนที่เรารู้สึกว่ามีเคมีกันมากๆเราก็เลยเขียนได้ แต่อย่างตอนที่ วงศิลปินหญิง T มีคนเขียนกันเยอะๆอยู่หลายคู่ เราเขียนไม่ได้ คือเรารู้สึกว่าเขาเหมือนเป็นเพื่อนสาวกัน เขาน่ารักมากๆกันทุกคนเลย เหมือนเป็นกลุ่มเพื่อนผู้หญิงน่ารักกันหมดเลย หน้าตาน่ารักมาก เป็นผู้หญิงมากๆกันหมดทุกคน เราเลยจิ้นไม่ออก มันไม่มีเคมีแบบนั้น” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

จะเห็นได้ว่าความรู้สึกถึงเคมีนั้นเป็นสิ่งที่มีความเป็นอัตวิสัยสูงมาก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลในแนวทางที่เฉพาะเจาะจง จึงไม่อาจกำหนดหรือคาดเดาถึงการเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอนตายตัว นอกจากนั้นก็ยังมีความเป็นนามธรรมสูง เป็นสิ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำอธิบายเป็นคำพูดที่ชัดเจนได้ยาก และไม่มีมาตรฐานชีวิตใดๆเลย การเห็นรูปลักษณ์และปฏิสัมพันธ์ของศิลปินคู่เดียวกันจากสถานการณ์เดียวกันอาจทำให้แฟนบางคนรู้สึกถึงเคมีของพวกเขาเป็นอย่างมาก ในขณะที่บางคนอาจรู้สึกเพียงเล็กน้อย และบางคนอาจไม่รู้สึกถึงอะไรระหว่างพวกเขาเลย แต่ถึงกระนั้นความรู้สึกถึงเคมีนี้ก็สิ่งที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดให้นำหนักสูงมากในแง่ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการมีจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคู่ศิลปินซึ่งนำไปสู่การเขียนแฟนฟิคชันของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม ข้อสังเกตหนึ่งของการที่ความรู้สึกถึงเคมีของคู่ศิลปินเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้แฟนเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับพวกเขาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงนี้ ก็คือการ

ที่ศิลปินในวงเดียวกันซึ่งมักมีเพศเดียวกันมักมีโอกาสที่จะได้อยู่ด้วยกัน ใกล้ชิดกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากกว่าศิลปินต่างวงหรือต่างเพศเป็นอย่างมาก จึงทำให้แฟนมีโอกาสที่จะรู้สึกถึงเคมีของพวกเขาได้มากและง่ายกว่ากับศิลปินต่างวงหรือต่างเพศและนำพวกเขามาเขียนเป็นแฟนฟิคชันในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงอยู่เสมอ

4.2.1.9 ความต้องการเห็น โมเมนต์ (Moment) ของคู่ศิลปินที่ตนเองชิพ

คำว่า “โมเมนต์” ในที่นี้เป็นคำยืมมาจากภาษาอังกฤษ ในความหมายของกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปหมายถึง ช่วงเวลาที่ศิลปินมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันหรือมีความเชื่อมโยงกันในทางใดก็ตาม ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ โดยที่ศิลปินรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และโดยมีวัตถุประสงค์หรือโดยบังเอิญก็ได้ แต่ช่วงขณะของปฏิสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยดังกล่าวนี้ได้กระทบกับความสนใจของแฟนและก่อให้เกิดความรู้สึกบางประการ เช่น ชอบ ตื่นเต้น พอใจ อิมอกอิมใจ ขวยเขิน หรืออื่นๆ จนมักก่อให้เกิดการตีความในความสัมพันธ์ของคู่ศิลปินและก่อให้เกิดจินตนาการต่อยอดจากช่วงขณะนั้น และเนื่องจากโมเมนต์คือช่วงขณะที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์บางประการของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงที่มาตกระทบกับความรู้สึกหรือความเชื่อเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคู่ศิลปินที่แฟนมีอยู่เดิมอยู่แล้ว แฟนจึงมักมีความรู้สึกร่วมกับโมเมนต์เหล่านั้นสูงและความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเห็นโมเมนต์เหล่านั้นก็มักมีความรุนแรงสูงด้วย จินตนาการต่อยอดที่เกิดจากการเห็นโมเมนต์เหล่านั้นจึงมักมีความสมจริงอย่างมากในความรู้สึกของแฟน

สำหรับประเด็นของโมเมนต์นั้น พบว่ามีทั้งในส่วนที่เป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในและปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอกของการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ซึ่งในหัวข้อนี้ที่กำลังกล่าวถึงส่วนที่เป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในนั้น หมายถึงความต้องการที่เกิดจากการที่แฟนมีความรู้สึกร่วม(อิน)กับการจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือการชิพคู่ศิลปินเป็นอย่างมากจนอยากเห็นศิลปินคู่นั้นกระทำบางสิ่งบางอย่างหรือมีโมเมนต์บางอย่างในชีวิตจริงร่วมกัน แต่คิดว่าโมเมนต์เช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่น่าเกิดขึ้นจริงได้ หรือหากแม้จะเกิดขึ้นจริงได้ก็เป็นสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเห็นหรือรับรู้ได้ จึงหาทางออกด้วยการเขียนโมเมนต์ดังกล่าวลงในแฟนฟิคชันแทน การกระทำเช่นนี้จึงเป็นเสมือนการใช้โลกแห่งจินตนาการเติมเต็มความต้องการในชีวิตจริง ซึ่งสำหรับปัจจัยเกี่ยวกับโมเมนต์นี้พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของการรู้สึกถึงเคมีของคู่ศิลปินที่ได้กล่าวถึงไปในข้อ 4.2.1.8 เป็นอย่างมากด้วย

“เราก็แค่อยากเห็นโมเมนต์น่ารักๆ ของเขา แต่พอมันไม่มีเราก็เลยแค่สร้างมันขึ้นมาเองก็ได้ เป็นการตอบสนองความต้องการของตัวเอง... เราอยากได้โมเมนต์ของเขา เราอยากเห็นเขาเป็นแบบนี้แบบนี้ แต่เราหาไม่ได้ เขาไม่ทำ เราก็เลยสร้างขึ้นมามาตอบสนองความรู้สึกของตัวเองซะเลย”

(แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“เราอยากเห็นเรื่องแบบนี้ แต่มันไม่มี เราก็เลยเขียนของเราขึ้นมา หาทีชอบไม่ได้ก็เลยเขียนเองเลย ดูหึงเนาะ เอาแต่ใจ” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“เราชอบเขา แต่โมเมนต์ของเขามันน้อย เราอยากเห็นแต่เขาไม่ทำให้เห็นก็เลยเขียนเองเลยก็ได้” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

“เพราะในชีวิตจริงเขาไม่สามารถทำอย่างนั้นให้เราได้... สมมติว่าเขาโมเมนต์ที่เขากอดกัน เราก็จะเฮ้ย! ไม่ได้! มันต้องมีมากกว่านั้น มันต้องจับมือกันด้วย หลังล่องแพนไปมันจะต้องกอดกันอีก ต้องจับมือกัน ต้องคุยกันแบบนี้ คือเราก็เหมือนสร้างโลกของเราเอง เอาเขาสองคนเข้ามา แล้วเราก็จินตนาการต่อ มันก็จะฟิน เหมือนกับที่เราเชื่อว่าเขาทำแบบนั้น มันก็เลยฟิน โดยเฉพาะพิคอิงวง” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“จริงๆการเขียนแฟนฟิคมันเริ่มจากโมเมนต์ พอเราเห็นโมเมนต์ เราดูแล้วมันอินก็เลยอยากเขียนเป็นเรื่องราวออกมา หรือไม่กี่คือเราอยากให้มีโมเมนต์แบบนี้เราก็เลยเขียน” (ฝัน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 10 ธันวาคม 2560)

ทั้งนี้ ในประเด็นนี้ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายยังได้กล่าวถึงทัศนคติที่มีต่อสังคมแบบอนุรักษ์นิยมสูงของเกาหลีที่ความรักแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงยังเป็นสิ่งที่สังคมไม่ให้การยอมรับนัก ว่าความรักระหว่างศิลปินเพศเดียวกันน่าจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยากมากในโลกแห่งความเป็นจริง หรือแม้ว่าจะเกิดขึ้นได้จริงก็ไม่น่าจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นให้พวกเขาเห็นได้อย่างเปิดเผย ทำให้พวกเขาจึงยังต้องสร้างเรื่องราวและโมเมนต์ที่อยากเห็นเหล่านั้นให้เกิดขึ้นในโลกของแฟนฟิคชั้นที่พวกเขาสามารถมองเห็นและจินตนาการตามได้อย่างแน่นอนแทน ซึ่งก็เป็นการใช้โลกของแฟนฟิคชั้นเติมเต็มจินตนาการและความพอใจที่โลกแห่งความเป็นจริงสนองให้ไม่ได้เช่นกัน

“ด้วยสังคมเกาหลีมันยังไม่เปิดกว้างเรื่องของเกย์หรือเลสเบี้ยน เราเลยคิดว่ามันคงยากแหละถ้าเขาจะคบกันในชีวิตจริง หรือถึงเขาจะคบกันแต่มันก็คงยังเปิดตัวไม่ได้ หรือถึงเขาจะเปิดได้แต่กว่าจะถึงวันนั้นมันก็คงอีกนาน เราก็คงไม่จำเป็นต้องรอ ไหนๆจันแล้วก็เขียนเองเลยละกัน” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“เขาคงไม่คบกันจริงๆหรอกเพราะที่เกาหลีเขายังไม่เปิดรับเรื่องแบบนี้ ถ้าคบกันคงเป็นเรื่องใหญ่เพราะเป็นศิลปินด้วย เราคงไม่ได้เห็นโมเมนต์พวกนั้นได้ง่ายๆในชีวิตจริง ก็เขียนเอาเองก็ได้ อยากเห็นแบบไหนก็เขียนเอา” (คอร์รี่, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า หลายครั้งความรู้สึกดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจากการที่แฟนได้เห็นโมเมนต์ของคู่ศิลปินชายกับชายหรือหญิงกับหญิงที่ชื่นชอบผ่านสื่อต่างๆมาก่อน จึงเกิดจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับโมเมนต์อื่นๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นต่อจากโมเมนต์ที่ได้เห็นนั้น ซึ่งก็คือการเป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในที่ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอก (ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปในหัวข้อ 4.2.2.3 โมเมนต์ของคู่ศิลปินที่เห็นจากสื่อ) ในกรณีของความต้องการเห็นโมเมนต์ลักษณะนี้มักถูก

ถ่ายทอดออกมาในแฟนฟิคชันประเภท ฟิคอิงวง ซึ่งเป็นแฟนฟิคชันประเภทที่สถานการณ์ในเรื่องถูกเขียนขึ้นโดยล้อกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในโลกแห่งความเป็นจริง และรายละเอียดต่างๆในแฟนฟิคชันก็มีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงหรืออ้างอิงมาจากความเป็นจริงมากกว่าแฟนฟิคชันที่เป็นเรื่องแต่งตามจินตนาการทั่วไป

4.2.1.10 ความตั้งใจที่จะให้การสนับสนุนศิลปินที่ตนเองชื่นชอบโดยทำให้คนอื่นๆ เริ่มหันมาชอบศิลปินคนดังกล่าวด้วยวิธีเดียวกับที่เคยทำให้ตนเองเริ่มชอบมาก่อน

ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนเปิดเผยว่า ภาวะความเป็นแฟนที่ตนมีต่อวงศิลปินไอดอลเคป็อปชายวงหนึ่งในปัจจุบันมีจุดเริ่มต้นมาจากการอ่านแฟนฟิคชันศิลปินแนวชายรักชายของศิลปินวงดังกล่าว ทำให้เมื่อมีความชื่นชอบต่อศิลปินวงดังกล่าวมากขึ้น จึงอยากเขียนแฟนฟิคชันในมุมมองของตนเองเพื่อทำให้คนอื่นๆ ที่อาจไม่ได้ชื่นชอบศิลปินคนดังกล่าวอยู่ได้เริ่มหันมาชอบศิลปินคนนั้นด้วยวิธีการเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นกับตนเองในมุมมองที่ตนต้องการให้คนอื่นเห็นศิลปินดูบ้าง ซึ่งก็เป็นความตั้งใจที่จะให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบทางหนึ่งนั่นเอง

“เราเริ่มชอบ วงศิลปินชาย E จากการอ่านฟิคชายชายของเขา พออ่านแล้วชอบก็เริ่มติดตาม หาข้อมูลนู่นนี่ เริ่มกลายเป็นแฟนคลับ... พอได้อ่านฟิคของคนอื่นแล้วชอบก็เลยรู้สึกว่ายากเขียนฟิคของตัวเองออกมาดูบ้าง อยากเป็นตัวแทนทำให้คนอื่นเขาารู้สึกชอบศิลปินขึ้นมาในแบบเดียวกับที่เราารู้สึก อยากลองให้เขาเห็นศิลปินคนนั้นในมุมมองที่เราอยากให้เขาเห็นดูบ้าง” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

4.2.1.11 ความรู้สึกผิดในการเขียนฉกเพศสัมพันธ์ระหว่างตัวละครชายและหญิง และความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากการเขียนฉกเพศสัมพันธ์ที่มีตัวละครหญิงเป็นตัวแสดง

ในเรื่องของเนื้อหาด้านเพศสัมพันธ์ที่ปรากฏอยู่ในแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในยุคปัจจุบันนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดแสดงทรรศนะเอาไว้ว่าแฟนฟิคชันจำนวนมากในหมวดหมู่นี้ในปัจจุบันเป็นงานเขียนที่มีเนื้อหาด้านเพศสัมพันธ์ที่โจ่งแจ้งและรุนแรงยิ่งกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก โดยในชุมชนแฟนฟิคชันของเว็บไซต์ Dek-d.com ที่ใช้เป็นพื้นที่ในการศึกษามักเรียกฉกการมีเพศสัมพันธ์ว่า ฉก NC ซึ่งเป็นการเรียกตามวิธีสากลในการจำกัดอายุของผู้ชม/ผู้อ่านสื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาความรุนแรงของสื่อแต่ละระดับ โดยปกติแล้ว NC ย่อมาจากคำว่า No Children under จึงมักตามด้วยอายุขั้นต่ำของผู้ที่สามารถชม/อ่านสื่อชนิดนั้นได้ เช่น NC-17 ย่อมาจาก No Children Under 17 Years of age หมายถึง ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปีชม/อ่าน เนื่องจากมีเนื้อหาที่มีความรุนแรงและขัดต่อหลักศีลธรรม แต่ในชุมชนแฟนฟิคชันที่เว็บไซต์ Dek-d.com นั้นมักใช้เพียงคำว่า NC เฉยๆ โดยเป็นที่เข้าใจร่วมกันของสมาชิกในชุมชนว่าหมายถึงฉกการร่วมเพศ โป้ เปลือย หรือการใช้ความรุนแรงทางเพศ เช่น การข่มขืน เป็นต้น

ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า บ่อยครั้งฉากการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการดำเนินเนื้อเรื่องของแฟนฟิคชันและเป็นสิ่งที่มีผลต่อการจูงใจให้ผู้อ่านเข้ามาอ่านแฟนฟิคชันของพวกเขา แต่ฉากดังกล่าวก็มักมีความโจ่งแจ้งและความรุนแรงสูงทำให้พวกเขามีความตะขิดตะขวงใจและมีความรู้สึกผิดในการเขียนฉากประเภทนี้อยู่ไม่มากนักน้อยโดยเฉพาะในกรณีที่ต้องเขียนฉากดังกล่าวกับตัวละครศิลปินเพศชายและเพศหญิงร่วมกัน แต่ถึงกระนั้น การเขียนฉากดังกล่าวโดยใช้ตัวละครเพศเดียวกันเป็นตัวแสดงกลับทำให้พวกเขารู้สึกสะดวกใจในการเขียนมากขึ้นและรู้สึกผิดน้อยลง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเลือกที่จะเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมากกว่าแนวชายหญิง ปรากฏการณ์นี้ทำให้เห็นว่าการปัจจัยทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมที่จำกัดพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของผู้หญิงก็เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการนิยามเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของผู้ให้สัมภาษณ์อีกอย่างหนึ่งด้วย (ดังจะกล่าวต่อไปในหัวข้อ 4.2.2.2 ค่านิยมทางสังคมที่จำกัดพฤติกรรมแสดงออกทางเพศของผู้หญิงต่อผู้ชาย)

“มันก็สำคัญนะฉากพวกนี้ แต่เพราะเราจินตนาการกับชายไงมันก็เลยออกรสออกชาติได้เยอะ เราเขียนอะไรก็ได้ไม่รู้สีกผิด คือมันแรงแหละ แต่พอเป็นผู้ชายทั้งคู่แล้วมันรู้สึกเบาลงหน่อย ถ้าเป็นชายหญิงก็คงเขียนไม่ออก” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“ก็อย่างที่เห็น ในฟิคของเรามีฉาก NC เยอะมาก เยอะมากและแรงมาก อย่าให้พูดมันก็เป็นจินตนาการ เราจินตนาการว่าเขาทำแบบนั้น ด้วยความที่เขาเป็นผู้ชายกับผู้ชายไงเราก็เลยเขียนได้ ถ้าเขาเป็นผู้ชายกับผู้หญิงเราก็คงไม่ค่อยกล้าเขียน” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

ในขณะเดียวกัน เกี่ยวกับประเด็นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่งก็ยังได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจเอาไว้ว่า การเขียนฉากเพศสัมพันธ์ระหว่างตัวละครศิลปินชายในแฟนฟิคชันแนวชายรักชายเป็นสิ่งตนซึ่งเป็นผู้หญิงสามารถทำได้อย่างสะดวกใจ ในขณะที่ไม่กล้าเขียนฉากเพศสัมพันธ์ระหว่างศิลปินหญิงในแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิงเนื่องจากตัวละครหญิงมีเพศสรีระแบบเดียวกับตนเอง การจินตนาการถึงหรือเขียนถึงการใช้อวัยวะทางเพศต่างๆ ที่ตัวละครมีเหมือนตนเองในฉากการมีเพศสัมพันธ์ทำให้รู้สึกใกล้ชิดตัวเกินไปจึงไม่กล้าเขียนหรือแม้แต่จินตนาการถึง ซึ่งความรู้สึกในลักษณะนี้ก็คือความหมายถึงการรู้สึกไม่ปลอดภัย กลัว หรือไม่สะดวกใจที่จะต้องนึกถึงหรือเขียนฉากที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการร่วมเพศของตัวละครที่มีสรีระทางเพศแบบเดียวกับตนเอง ซึ่งจะไม่เกิดขึ้นกับการเขียนฉากดังกล่าวกับตัวละครที่มีสรีระทางเพศแตกต่างจากตนเองออกไป โดยสาเหตุหนึ่งที่พบว่านำมาซึ่งความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากการเขียนฉากการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครที่มีเพศสรีระแบบเดียวกับตัวเองก็คือการที่ฉากการมีเพศสัมพันธ์ในแฟนฟิคชันส่วนมากเป็นฉากที่มีความรุนแรงและโจ่งแจ้งสูง

“เราเขียนแนวชายรักชายเยอะมาก แต่แนวหญิงรักหญิงนี่ไม่เขียนเลย ไม่อ่านด้วย เพราะกลัว มันเหมือนเราก็มีของพวกนั้นที่คนในฟิคมี เราเลยไม่กล้าอ่าน ไม่กล้าเขียน ไม่กล้า نگاهตาม มันเหมือนเราเกินไป แต่ในความเป็นจริง จริงๆแล้วเราชอบผู้หญิงได้นะ เราสามารถมองผู้หญิงที่เราชอบได้ทั้งวันเลยด้วย มีความรู้สึกชอบ แต่ถ้าจะให้คิดหรือเขียนเรื่องอย่างนั้นนี่ไม่ไหว” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

4.2.2 ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอก (Extrinsic Motivating Factors)

4.2.2.1 เพื่อน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10 ใน 11 รายกล่าวถึงเพื่อนในแง่ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พวกเขา นิยามการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง โดยจากการสัมภาษณ์ พบว่าการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของผู้ให้สัมภาษณ์นั้นมีในหลากหลายแนวทางทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การได้รับการชักนำจากเพื่อนให้เข้าสู่ภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินไอดอลเคป็อปและ ทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินรวมไปถึงการชีพคู่ศิลปินและเขียนแฟนฟิคชัน ศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรื่องราวที่ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรักแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิงกับเพื่อน รวมถึงได้เรียนรู้ความรักในรูปแบบดังกล่าวโดยตรงจากเพื่อนที่มีรสนิยมแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิง การได้อ่านนิยาย การ์ตูน หรือ เสฟสื่อแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงร่วมกับกลุ่มเพื่อน การได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนนิยาย และการอ่าน หรือเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงร่วมกับเพื่อน หรือโดยการชักชวนของเพื่อน เป็นต้น

ฉะนั้นแล้ว ในการพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยของเพื่อนที่ส่งอิทธิพลต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง จึงต้องพิจารณาปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอกอื่นๆ เช่น สื่อเกี่ยวกับศิลปินไอดอลเคป็อป สภาพการณ์ของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป ที่มีอยู่เดิมในชุมชนของแฟนฟิคชัน นิยายรักหรือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เป็นต้น ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

ช่วงเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับวงการเคป็อปและแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงพบว่าอยู่ในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด รองลงมาคือช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตเป็นอย่างมาก

“เราเริ่มเป็นแฟนเคป็อปตั้งแต่ปี 2010 เลย ตอนนั้นอยู่ ม.ต้น ช่วงที่ วงศิลปินหญิง G ดังมากๆ ตอนแรกก็ไม่ได้ชอบจริงจัง เอาจริงๆ ราคาเพื่อนที่ ดึงเกาหลี ด้วย แต่ไปๆ มาๆ ก็ติดเอง ชะงันเพราะเพื่อนบอกให้ไปดู โไลฟ์ (Live) ของ วงศิลปิน G ที่ลงมาจากเฮลิคอปเตอร์ ก็นั่งดูแล้วก็ติดเลย ก็เริ่มไปหาว่ามีใครบ้าง 9 คนนี้เป็นใครบ้าง ก็ติดเลย แล้วก็เริ่มมาเป็นแฟนของเคป็อปจากตรงนี้ แล้วก็ตั้งแต่นั้นยาวมาถึงปัจจุบันเลย ตั้งอยู่วงเดียว ดู ยูทูบ (YouTube) หา ดูไลฟ์ ดูรายการต่างๆ

แล้วก็เออ! สนุกๆ แล้วก็เห็นว่าเขามีรายการว่าไรต์นี่น่าก็เลยตามดู แล้วก็ชอบ ศิลปินหญิง B ก็เลยเป็นเมน (Main) ตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา จนถึงทุกวันนี้ก็ไม่เคยเปลี่ยนเมนเลย ตอนนั้นเด็กมากๆเราก็ไม่ค่อยคิดอะไรมาก เห็นเขาสนิทกับ ศิลปินหญิง A มากๆเราก็เชื่อว่าเขาต้องเป็นแฟนกันจริงๆนะๆเลยก็เลยจิ้น แล้วก็ลามมาจนอ่านฟิคแล้วก็เขียนเอง... ตอนที่ตั้งตอนแรกนั้นไม่มีความคิดที่จะอ่านฟิคเลย ไม่มีเลยจริงๆนะ ช่วงนั้นเป็นช่วงเรียนหนักแต่ก็ลองอ่านดูเพราะเพื่อนแนะนำให้อ่าน คือเพื่อนบอกว่าแกตั้งวงนี้ก็ต้องอ่านฟิคของวงนี้ด้วยสิ อะไรอย่างนี้ พอเพื่อนบอกมาว่าต้องอ่านฟิค เราก็งงว่าฟิคคืออะไร เราก็เลยลองไปหาในเน็ตดู พิมพ์เข้าไปว่า “ชื่อวงศิลปินหญิง G + ฟิคชัน” อะไรอย่างนี้ แล้วมันก็ขึ้นมา เราก็อ่านไปเรื่อยๆแล้วก็เฮ้ย! ไรท์เตอร์ (Writer ในที่นี้หมายถึงแฟนที่เป็นผู้เขียนแฟนฟิคชัน) คนนี้ภาษาสวย เราก็ชอบ ก็ตามอ่านของเขาทุกเรื่อง แล้วก็อยากมีบ้างเลยเริ่มแต่งเอง” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“เริ่มชอบเคป๊อมาตั้งแต่เด็กๆ สมัย ม.ต้น ตอนนั้นชอบ วงศิลปินชาย Q ในช่วงที่ชอบวง Q ก็เริ่มอ่านแฟนฟิคแล้ว ตอนนั้นอ่านเป็นเล่มๆเลยที่เขาขายกันในร้านหนังสือ เพื่อนเราจะเป็นคนไปซื้อมาแล้วเอามาแบ่งกันอ่าน ช่วงนั้นทั้งแฟนฟิคชันแล้วก็การ์ตูนที่เป็นแนวๆนี้(ชายรักชาย/หญิงรักหญิง)โดนแบนหนักมากก็เลยอาจจะหาซื้อยากนิดนึง แต่มันก็พอหาซื้อได้ ต้องรู้จักกับคนขายว่าเราเป็นคนที่ยังซื้ออยู่แล้วเขาถึงจะขายให้ ตอนแรกเราไม่เคยอ่าน ก็ต้องอาศัยเพื่อนเลือกๆมาให้ก็เลยได้ลองอ่านดู พอได้อ่านดูตอนแรกก็ตกใจ ไม่ได้ตกใจที่เนื้อเรื่อง แต่ตกใจที่ฉากอย่างนั้น แต่ก็สนุกดี” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

“ตอนนั้นอยู่ ม.ต้น มันก็เป็นช่วงอยากรู้อยากลองนั่นแหละ มีหนังโป๊หญิงหญิงอยู่เพื่อนๆมันก็ไปโหลดกัน เราก็ไม่เคยดู เพื่อนก็เลยเอามาให้ดู เซพมาเป็น โฟลเดอร์ (Folder) เลย แล้วในโฟลเดอร์นั้นมันก็มี เอ็มวี (MV) ของ วงศิลปินหญิง G มาด้วย มีหลายเพลงเต็มไปหมด ปนๆ กันมาอยู่ในโฟลเดอร์เดียวกัน เราก็เลยไล่ดูหมดเลย ตอนแรกก็ดูไปอย่างนั้นไม่ได้คิดว่าจะสนใจอะไร แต่พอดูก็ชอบ ศิลปินหญิง C จากนั้นก็เลยไล่ดูหมดทุกเอ็มวีเลย ดูเสร็จก็ชอบแต่คนนี่แหละ ไม่ได้สนใจคนอื่นเลย ก็เลยเริ่มตามละ เริ่มเข้าเน็ตไปหาว่าคนนี่ชื่ออะไร เป็นใคร แล้วก็เริ่มดูรายการ เริ่มอ่านฟิค... ก่อนมาเขียนแฟนฟิคนี้เคยเขียนนิยายเล่นๆมาก่อนแล้วกับเพื่อนสนิทตอน ป.6 เป็นนิยายที่ไม่มีบทบรรยายเลย มีแค่บทพูด คือวันนึงอยู่ดีๆเพื่อนก็มาชวนแต่งนิยายกัน เราก็เออ! ตกลงกันว่าผลัดกันแต่งคนละ 2 หน้า เหมือนกับว่าเป็นเด็กชอบมโนกันอยู่แล้วทั้ง 2 คนเลย เป็นอะไรที่ปัญญาอ่อนมากเลย พอมาคิดตอนนี้ ก็เป็นการเขียนมโนๆอะไรแบบนี้ครั้งแรก เขียนกับเพื่อนเล่นๆ... ตอนเขียนแฟนฟิคเรื่องแรกตอนนั้นอยู่ ม.2 ก็คือตอนที่เริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G ใหม่ๆ เขียนเรื่องของคู่ A/B ซึ่งพลอทที่เอามาเขียนตอนนั้นไม่ใช่พลอทที่เราคิดเองด้วย แต่เป็นพลอทที่เพื่อนคิดแต่ไม่เขียนแล้วเอามาเล่าให้เราฟัง เราก็เลยเอามาเขียน” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“ก่อนหน้าที่จะมาเขียนแฟนฟิคชันก็เคยเขียนนิยายมาก่อน เขียนกับเพื่อน เขียนแล้วก็ไม่ได้ โปสต์ (Post) ที่ไหน เขียนเก็บไว้อ่านกันเองเล่นๆ เป็นคนชอบเขียนก็จะเขียนนั่นนี่กับเพื่อน แต่พอเริ่มได้อ่านฟิคก็เลยเริ่มเขียนแล้วก็เอามาโปสต์บ้าง แฟนฟิคก็เลยเป็นงานเขียนอันแรกที่เรามาโปสต์ แต่จริงๆเคยเขียนมาเยอะแล้วตอนเขียนกับเพื่อน” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“ก่อนมาเขียนแฟนฟิคนี้เคยเขียนนิยายเล่นๆมาก่อนแล้ว คือเขียนกับเพื่อนสนิทเล่นๆ ตอน ป.6 เป็นนิยายที่ไม่มีบทบรรยายเลย มีแค่บทพูด คือวันนึงอยู่ดีๆเพื่อนก็มาชวนแต่งนิยายกัน เราก็โอ! ตกลงกันว่าผลิตกันแต่งคนละ 2 หน้า เหมือนกับว่าเป็นเด็กชอบมโนกันอยู่แล้วทั้ง 2 คนเลย เป็นอะไรที่ปัญญาอ่อนมากเลยพอมาคิดตอนนี้ ก็เป็นการเขียนมโนๆอะไรแบบนี้ครั้งแรก เขียนกับเพื่อนเล่นๆ... ตอนเขียนแฟนฟิคเรื่องแรกตอนนั้นอยู่ ม.2 ก็คือตอนที่เริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G ใหม่ๆ เขียนเรื่องของคู่ AVB ซึ่งพลอทที่เอามาเขียนตอนนั้นก็ไม่ใช่พลอทที่เราคิดเองด้วย แต่เป็นพลอทที่เพื่อนคิดแต่ไม่เขียนแล้วเอามาเล่าให้เราฟัง เราก็เลยเอามาเขียน” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“ตอนแรกไม่รู้จักแฟนฟิคเลย จนเพื่อนนี่แหละมาบอก ก็เลยลองเข้าไปอ่านดู” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“พวกฉากเพศสัมพันธ์หรือความรุนแรงทั้งหลายในแฟนฟิคของเราเริ่มแรกมันก็ได้มาจาก มังงะ (漫画 หมายถึง การ์ตูนญี่ปุ่น) หรือนิยายของคนอื่นที่เราเคยอ่านมาก่อน แต่บางส่วนของเราต้องการ ดีเทล (Detail) มากๆหรือเราอ่านแล้วไม่เข้าใจก็จะถามเพื่อนที่เป็นเองเลย ให้เพื่อนเล่าให้ฟังเลยเวลาทำอะไรอย่างนั้นมันเป็นอย่างนี้ มันรู้สึกยังไง อะไรอย่างนี้ แล้วก็เอามาเขียน” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“ตอนแรกที่ตามศิลปินนั้นยังไม่ได้อ่านฟิคเลย จนเพื่อนแนะนำมาให้อ่าน เราไม่ได้เลือกเองด้วยว่าจะอ่านเรื่องไหน ก็อ่านตามเพื่อนที่เพื่อนบอกว่าสนุก ไม่ได้ตามคู่ไหนเป็นพิเศษเลย จนมาหลังๆนี้แหละถึงจะเริ่มหาอ่านเอง เลือกคู่เอง ตอนแรกก็อ่านอย่างเดียว พออ่านไปอ่านมาก็เลยเริ่มรู้สึกว่าจะอยากเขียนบ้าง” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

จะเห็นได้ว่า ในการส่งอิทธิพลของเพื่อนมายังผู้ให้สัมภาษณ์ในการเขียนแฟนฟิคชัน ศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากเพื่อนโดยตรง ทั้งในการติดตามศิลปินไอดอลเคป็อป การสร้างงานเขียน การเรียนรู้เกี่ยวกับความรักแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิง การเสพสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และการเข้าสู่ชุมชนของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่เต็มไปด้วยแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงร่วมกับกลุ่มเพื่อน ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนอาจเพียงได้รับการแนะนำหรือชักชวนจากเพื่อนให้รู้จักกับวงการเคป็อปและแฟนฟิคชันเท่านั้น ส่วนการเข้าไปทำการเรียนรู้เกี่ยวกับ

สภาวะการณ์ของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในชุมชนของแฟนฟิคชันที่ส่วนมากแล้วอยู่ในรูปแบบของแนวชายหรือชายหรือหญิงรักหญิงอยู่แล้วเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาด้วยตนเอง การชีพคู่ศิลปินเพศเดียวกันและการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนนั้นเรียนรู้และซึมซับมาจากการทำกิจกรรมในชุมชนของแฟนฟิคชัน

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าในประเด็นของการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนนี้ ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอกอื่นๆได้เข้ามามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนของผู้ให้สัมภาษณ์ ทำให้การส่งอิทธิพลของเพื่อนกับการส่งอิทธิพลของปัจจัยภายนอกอื่นๆ เหล่านี้ต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของผู้ให้สัมภาษณ์ทับซ้อนกันจนแยกการพิจารณาออกจากกันไม่ได้เลย คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ถูกหยิบยกมาชี้แจงในหัวข้อนี้จึงจะมีความทับซ้อนอยู่กับปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอกอื่นๆที่จะกล่าวถึงต่อไปด้วย จึงเรียนไว้ ณ ที่นี้เพื่อพิจารณาประกอบกันในหัวข้อต่อไปด้วย

4.2.2.2 ค่านิยมทางสังคมที่จำกัดพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของผู้หญิงต่อผู้ชายด้วยความที่แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปส่วนมากถูกเขียนออกมาในรูปแบบของแนวนิยายรักผสมกับสื่อลามก ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมากให้ข้อมูลว่าฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่พวกเขาเขียนเข้าไปในเนื้อเรื่องนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสร้างอรรถรสให้แก่แฟนฟิคชัน รวมถึงการจูงใจให้ผู้อ่านเข้ามาอ่านแฟนฟิคชันของพวกเขา แต่ถึงกระนั้นผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนมากก็เปิดเผยว่า พวกเขามีความรู้สึกไม่สบายใจ ตะขิดตะขวงใจ และมีความรู้สึกผิดเมื่อต้องจินตนาการหรือเขียนบทบรรยายถึงฉากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างศิลปินชายกับศิลปินหญิง

ในประเด็นของความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้นจากการเขียนฉากเพศสัมพันธ์ที่ต้องใช้ตัวละครศิลปินหญิงเป็นตัวแสดงนั้น แม้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์บางรายจะไม่ได้กล่าวอ้างถึงค่านิยมทางสังคมแบบที่จำกัดสิทธิหรือกำหนดกรอบเกณฑ์การแสดงออกทางเพศที่ผู้หญิงพึงกระทำต่อผู้ชายออกมาเป็นคำพูดโดยตรง แต่การให้ข้อมูลถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของผู้ให้สัมภาษณ์ 8 ใน 11 รายก็สื่อถึงการได้รับอิทธิพลจากค่านิยมทางสังคมที่มีลักษณะดังกล่าวอยู่เป็นอย่างมาก โดยปฏิกิริยาทางความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับอิทธิพลจากปัจจัยเหล่านี้มักอยู่ในรูปแบบของความรู้สึกไม่สบายใจ ตะขิดตะขวงใจ และรู้สึกผิดเมื่อจินตนาการหรือเขียนบทบรรยายถึงฉากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างศิลปินชายกับศิลปินหญิง แต่จะไม่รู้สึกละอายใจจินตนาการหรือเขียนบทบรรยายถึงฉากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างศิลปินชายด้วยกันหรือระหว่างศิลปินหญิงด้วยกัน เพราะฉะนั้น ทางออกของพวกเขาจึงเป็นการเขียนแฟนฟิคชันของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเพื่อให้ฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่ต้องเขียนนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่าง

ตัวละครชายสองคนหรือระหว่างตัวละครหญิงสองคนซึ่งจะช่วยให้พวกเขาสามารถเขียนบทบรรยายฉากการมีเพศสัมพันธ์เหล่านั้นได้อย่างสบายใจมากขึ้นและรู้สึกตะขิดตะขวงใจหรือรู้สึกผิดน้อยลง

“มันก็สำคัญนะฉากพวกนี้ แต่เพราะเราจิ้นชายกับชายไงมันก็เลยออกนอกชาติได้ เยอะ เราเขียนอะไรก็ได้ไม่รู้สีกผิด คือมันแรงแหละ แต่พอเป็นผู้ชายทั้งคู่แล้วมันรู้สึกเบาลงหน่อย ถ้าเป็นชายหญิงก็คงเขียนไม่ออก” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“ก็อย่างที่เห็น ในฟิคของเรามีฉาก NC เยอะมาก เยอะมากและแรงมาก อย่าให้พูดมันก็เป็นจินตนาการ เราจินตนาการว่าเขาทำแบบนั้น ด้วยความที่เขาเป็นผู้ชายกับผู้ชายไงเราก็เลยเขียนได้ ถ้าเขาเป็นผู้ชายกับผู้หญิงเราก็คงไม่ค่อยกล้าเขียน” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

4.2.2.3 โมเมนต์ของคู่ศิลปินที่เห็นจากสื่อ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดพบว่า สื่อที่ผู้ให้สัมภาษณ์ใช้ในการติดตามศิลปินไอดอลเคป็อปเป็นแรงจูงใจด้านสิ่งแวดล้อมที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งในการทำให้พวกเขาเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เนื่องจากเป็นสิ่งที่นำเสนอภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ถ้อยคำ หรือสารในรูปแบบใดก็ตามที่ทำให้แฟนสามารถตีความในเชิงที่เป็น “โมเมนต์” (Moment) ของคู่ศิลปินได้

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าโมเมนต์ของคู่ศิลปินเป็นสิ่งที่มียุทธพลมากที่สุดอย่างหนึ่งต่อการจินตนาการของแฟนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างศิลปิน และคำว่าโมเมนต์นี้ก็ถูกผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายกล่าวถึงอยู่เสมอ โดยผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายให้ข้อมูลตรงกันทั้งหมดว่าภาพหรือเรื่องราวต่างๆ ที่นำเสนอโมเมนต์ต่างๆ ของศิลปินแต่ละวงออกมาให้พวกเขาเห็นผ่านสื่อมีส่วนในการกระตุ้นจินตนาการเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและสิ่งที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของพวกเขา การได้เห็นช่วงขณะแห่งปฏิสัมพันธ์หรือแม้แต่ช่วงขณะแห่งความบังเอิญที่ทำให้คู่ศิลปินเสมือนมีปฏิสัมพันธ์กันซึ่งอาจไม่ได้สื่อความหมายในเชิงซู้สาวใดๆเลยแม้แต่น้อยและอาจเป็นเพียงสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นอย่างเป็นปกติธรรมดาตามวิถีที่เพื่อน คนรู้จัก หรือเพื่อนร่วมงานพึงกระทำต่อกัน เช่น การเดินผ่านหลังกันไป การที่ศิลปินคนหนึ่งเหลือบตามองอีกฝ่าย การที่ศิลปินคนหนึ่งเงยหน้าขึ้นมามองสิ่งที่อยู่ตรงหน้าและบังเอิญเจอกับศิลปินอีกคนพอดี การที่ศิลปินคนหนึ่งหยิบของที่อีกคนทำตกไว้ไปคืนให้ การที่ศิลปินคนหนึ่งให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับศิลปินอีกคน การเปลี่ยนตำแหน่งการเต้นระหว่างทำการแสดงที่ทำให้พวกเขาเข้าไปใกล้กันมากขึ้น เป็นต้น หรือแม้แต่สิ่งที่ไม่ใช่ปฏิสัมพันธ์แต่สื่อความถึงความเชื่อมโยงกันบางประการของคู่ศิลปิน เช่น การยืนข้างกัน การเต้นท่าเดียวกัน การสวมใส่เสื้อผ้าหรือเครื่องประดับเหมือนกัน การแต่งหน้า หรือทำผมแนวเดียวกัน การมีความชอบหรือความกลัวในสิ่งเดียวกัน การมี

ความสนใจในสิ่งเดียวกัน เป็นต้น ล้วนส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก สามารถนำไปสู่การเชื่อมโยงในแง่ความสัมพันธ์ และสามารถก่อให้เกิดการตีความในลักษณะที่เป็นโมเมนต์ของคู่ศิลปินได้เสมอ

จากการสัมภาษณ์พบว่า แฟนมีแนวโน้มที่จะมีความสุข พอใจ และตื่นเต้นยินดีกับการได้เห็นหรือรับรู้เกี่ยวกับโมเมนต์ทั้งหลายของศิลปิน โดยไม่ขึ้นอยู่กับว่าโมเมนต์ทั้งหลายนั้นจะเกิดขึ้นโดยความบังเอิญหรือตั้งใจ จะเป็นเพียงการเล่นตามบท (Script) เป็น แฟนเซอร์วิส (Fan service) หรือจะเป็นสิ่งที่มีหรือไม่มีที่มาที่ไปอย่างไรก็ตาม และแฟนจำนวนมากก็มักพร้อมที่จะจับโมเมนต์เหล่านั้นมาจินตนาการต่อยอดเป็นเรื่องราวของศิลปินต่อไปอีกมากมายเพื่อสนองความต้องการและความพอใจทางจินตนาการของตนเอง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดอย่างหนึ่งก็คือการที่ผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนเปิดเผยว่าแฟนพิคชันเรื่องยาวที่มีความยาวหลายสิบตอนของพวกเขาบางเรื่องมีจุดกำเนิดจากการเห็นโมเมนต์เล็กๆของคู่ศิลปินเพียงโมเมนต์เดียวเท่านั้น

“อย่างตอนนั้นที่มันก็มีข่าวแตกกันของ ศิลปินชาย I กับ ศิลปินหญิง A อยู่ แล้ว ศิลปินชาย H ไปออกรายการ รุมเมท (รายการวาไรตี้ทางโทรทัศน์ของเกาหลีช่วง SBS's Good Sunday) แล้ว I ก็ไปเยี่ยมที่บ้านพี่ H แล้วเค้าก็นั่งกันอยู่บนเตียง แล้วมันเกิดแบบผ้าปูหรือใครมาชนอะไรยังไงไม่รู้ แล้วพี่ H ก็ตกลงมาจากเตียง แล้วคนก็เลยแบบ “โ้ยตายแล้ว! รักนี้ตกเตียง!” อะอะไรอย่างเงี้ย! คือจริงๆมันไม่มีอะไร แต่คืออะไรเล็กน้อมันก็เอาอะ! คือเอาอะ เอาอะ! มันเป็นโมเมนต์ไปหมดเลย! คือเห็นแค่นี้พวกแฟนคลับก็กรี๊ดกัน จิ้นกันหมด แล้ว ไรท์เตอร์ก็เอาเรื่องนี้ไปเขียนกันเยอะเยอะไปหมด บางเรื่องยาวเป็นสิบๆ ตอนก็มี... ช่วงสัก 4-5 เดือนที่แล้ว H ชอบใส่กางเกงวอร์มมาติดาสกับเสื้อคลุม อาติตาสซึ่งดูแล้วมันเหมือนครุฑพะในโรงเรียนบ้านเรา แล้ว I ช่วงนั้นก็แต่งหญิงบ่อยแล้วเรียกตัวเองว่า “ชื่อภาษาเกาหลีแบบผู้หญิงของ I” คนก็เลยแนวแบบว่า “เด็กน้อมัธยม ชื่อภาษาเกาหลีแบบผู้หญิงของ I กับอาจารย์ H” อะไรแบบนี้ เอะ! แต่งกันเป็นสิบๆคนเลย... เมื่อสองวันที่แล้วรายการโทรทัศน์เพิ่งสัมภาษณ์ ศิลปินชาย L ไปถึงพฤติกรรมการนอน แล้ว L ก็บอกแค่ว่า “ปกติผมชอบนอน ถอดเสื้อครับ” แค่นั้นนะ คนก็ออกมาแบบโ้ย! เมื่อก่อน L เป็นรุมเมทกับ F อะไรอย่างเงี้ย! คืออะไรอย่างเงี้ย! คือโง่งอ! แล้วก็จิ้นกัน แต่งกันยกใหญ่” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

ในประเด็นนี้ คำที่ผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนใช้อยู่บ่อยครั้งเพื่ออธิบายความเกี่ยวกับการจินตนาการต่อยอดไปเองเพื่อสนองความต้องการทางจินตนาการส่วนตัวของพวกเขาก็คือคำสแลงร่วมสมัยว่า “มโน” และ “จิ้น” (คำสแลงมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Imagine ที่หมายถึงจินตนาการ) ซึ่งกรณีของการจินตนาการต่อยอดจากโมเมนต์ที่ได้เห็นผ่านสื่อ นั้นจะเห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนมาก ในกรณีของการเขียนแฟนพิคชันประเภทพิคอิงวง ทั้งนี้ ในการพิจารณาเกี่ยวกับแรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นโมเมนต์นั้นจำเป็นต้องพิจารณาร่วมกับเรื่องของเคมีที่ได้กล่าวไว้แล้วในส่วนของปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในในข้อที่ 4.2.1.8 ไปพร้อมกันด้วย เนื่องจากจากการสัมภาษณ์พบว่า บ่อยครั้งที่

ความรู้สึกหรือจินตนาการของแฟนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินที่เกิดขึ้นจากการเห็นโมเมนต์ของพวกเขาที่มีมาจากการรู้สึกถึงเคมีบางประการของศิลปินจากการเห็นโมเมนต์ของศิลปินเหล่านั้น

ทั้งนี้ สื่อที่ผู้ให้สัมภาษณ์ใช้ในการติดตามศิลปินไอดอลเคป็อปซึ่งทำให้พวกเขาได้เห็นโมเมนต์ต่างๆของศิลปินและมีผลต่อจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์แนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปินนั้น ครอบคลุมทั้งสื่อประเภทที่นำเสนอผลงานที่เป็นทางการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลงานของศิลปิน เช่น มิวสิควิดีโอ (Music Video) คอนเสิร์ต (Concert) รายการวาไรตี้ (Variety Show) รายการวิทยุ โฆษณา งานแถลงข่าว งานแฟนมีตติ้ง (Fan Meeting) ที่ผู้ให้สัมภาษณ์และบรรดาแฟนต่างชาติมักมีโอกาสได้เสพผ่านสื่อสังคมต่างๆในช่องทางออนไลน์อย่าง ยูทูบ วีไลฟ์ (V Live) หรือช่องถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ออนไลน์ และสื่อเครือข่ายสังคมประเภทที่รายงานข่าวคราวและความเคลื่อนไหวของศิลปินอย่าง ทวิตเตอร์ (Twitter) อินสตาแกรม (Instagram) เฟสบุ๊ก (Facebook) แฟนไซต์ (Fansite) และสื่อประเภทเอิร์นดมีเดียที่แฟนสร้างขึ้นเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบและเผยแพร่อยู่ในชุมชนของแฟนออนไลน์ต่างๆ เช่น ภาพตัดต่อ วิดีโอตัดต่อ วิดีโอที่แฟนถ่าย (Fancam) ไฟล์กีฟท์ (GIF) เป็นต้น

“มันต้องมีความสนิทชิดเชื้อกันมาให้เห็นก่อนเราถึงจะแต่งได้ ถึงจะมีคนเยอะๆ มาชอบเป็นกลุ่มเดียวกันได้ เขาต้องอยู่ใกล้กัน มีการจับมือถือแขน จับแก้มกันอะไรอย่างนี้ที่เราดูแล้วก็น่ารัก! แล้วก็ชอบ เราถึงเอามาแต่ง แต่ถ้าสมมติว่าเขาไม่รู้จักอะไรกันเลย ต่อให้เขาเป็นผู้ชายทั้งคู่ เราก็ไม่เอามาแต่ง เราก็ไม่ได้ชื่นชอบ... อย่างเช่น ก่อนที่ ศิลปินชาย L จะออกจากวงเนี่ย มี ศิลปินชาย F/L เนี่ยคู่แรกเลย คือเรารู้จักกันว่ามันสคริปท์ เขาจงใจวางให้สองคนนี้คู่กัน แต่คือแบบ เราก็ชอบอะ! เหมือนกับรู้ว่าเขาหลอกแต่เต็มใจให้หลอก คือเราชอบอะ มันชัดเจนมาก มันมีอย่างไหนที่ผู้ชายจะมาพูดแบบว่า “ตอนนั้นที่พี่น้องนี้นั้นนั้นกับผม” คือเรารู้อะค่ะ แต่แบบเราชอบ คือหลังๆเขาก็เล่นกันเนียนขึ้นนะแต่แรกๆ มันเบอร์ใหญ่ไป... ที่เรามาชอบคู่กับ ศิลปินชาย F/I ก็เพราะเมื่อก่อนนี้ วงศิลปินชาย E มี 12 คน แต่พอสมาชิกออกจากวงไป 3 คน ตำแหน่งยืนของไอดอลเวลาทำการแสดงบนเวทีเขาก็ต้องจัดใหม่เพราะเขาต้องบาลานซ์ (Balance) ความสูงให้มันดูเหมาะสม เขาก็เลยย้าย F มายืนแทน ZO ที่ออกจากวงไปแล้ว ซึ่งก็คือตำแหน่งข้างๆ I แล้วหลังจากที่เขายืนข้างกัน เค้กก็เล่นกันกอด จับ โมเมนต์มันเยอะมาก กัดแขน กอด เกาะแขน อะไรแบบ มันใช่มากๆอะ! เออก็ดูแล้วมันก็น่ารักอะ มันชอบ! คือเมื่อก่อนเขาไม่ได้ยืนข้างกันไงก็เลยไม่เคยเห็น พอมาเห็นก็เฮ้ย! น่ารักอะ” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“สื่อทุกอย่างมันมีผลหมด คอนเสิร์ต เอ็มวี ไลฟ์ (Live ในที่นี้หมายถึงการถ่ายทอดสดผ่านสื่อโซเชียล เช่น Facebook Live, V Live) ทุกอย่าง เราเห็นอะไรก็จับมาเป็นโมเมนต์ที่ได้หมด แต่สำหรับรายการวาไรตี้เรารู้สึกว่าเป็นเขาจริงๆ ไม่ใช่การแสดง ถ้ามามีคิดบ้างไหมว่าเขาอาจจะสนิทกันจริงๆแบบมี ซัมดิง (Something) กันจริงๆ ก็มีแอบคิดบ้าง ไม่ฟันธง บางครั้งก็รู้สึกวากก็อาจจะหรืออาจจะไม่ แต่ถึงจะมั่นใจว่ามันไม่มีอะไรเราก็จิ้นเองแล้วเอามาเขียนได้อยู่ดี... เราเห็นเราก็จิ้น ไม่เกี่ยวกับความเชื่อในโลกจริงว่าเขาเป็นอะไรกันริเปล่า ถึงเราจะเชื่อว่าเขาไม่ได้เป็นอะไรกัน แต่การที่เราเห็นโมเมนต์แล้วเราฟิน เราก็จิ้นได้ เอามาเขียนเองได้ บางทีก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อ” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“จริงๆเราชอบ ศิลปินหญิง C มากที่สุดในวง แต่เราเขียนพิคของ ศิลปินหญิง A/B เยอะที่สุด ที่เราชิพ คู่ศิลปินหญิง A/B มากที่สุดก็เพราะ A กับ B เขามีโมเมนต์กันมากที่สุด... ในขณะที่ C เขาสันโดษ เขาดูเหมือนเป็นคนช่วยเหลือเพื่อนๆได้มากที่สุดนะ ฟังพาได้มากที่สุด แต่มันไม่มีเคมีกับใคร ไม่มีโมเมนต์อะไร ไม่ชวนให้จิ้นกับใคร เพราะฉะนั้นเวลาเราเอาเขามาอยู่ในพิคเรา เขาก็จะเป็นคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ แต่ไม่ใช่คู่หลัก” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“ดูทุกอย่างแล้วก็จิ้นจากทุกอย่าง แต่เราชอบ วีไลฟ์ (V live) มากที่สุด เราชอบดูศิลปินมาไลฟ์เพราะเราจะได้เห็นตัวตนของเขาจริงๆ อาจจะมีปรุงแต่งบ้างนิดหน่อยแต่มันก็ไม่ได้เหมือนในรายการวาไรตี้ที่มีกล้องเยอะๆ อันนี้มันสด มันทำให้เห็นตัวตน แล้วเราก็มองความสัมพันธ์ของพวกเขาจากวิธีการพูด วิธีการทำตัวว่าเวลาเขาอยู่กับเมมเบอร์คนไหนเขาพูดแบบนี้ เป็นแบบนี้ เวลาอยู่กับเมมเบอร์อีกคนนึงเขาก็พูดอีกแบบนึง เป็นอีกแบบนึง มันทำให้เห็นโมเมนต์ของเขากับแต่ละคนว่าเป็นยังไง อย่างคู่หนึ่งที่เราชิพเนี่ย คือ ศิลปินหญิง Y เวลาเขาอยู่กับ ศิลปินหญิง V เขาจะดูไม่ค่อยพูด อันนี้ไม่รู้คิดไปเองหรือเปล่านะ แต่เรารู้สึกว่าเขาดูไม่ค่อยพูดเหมือนเวลาเขาอยู่กับคนอื่นๆ ดูเงินๆไม่รู้สึก แต่โมเมนต์มันเยอะ มันก็ทำให้เห็นว่าเวลาเขาอยู่ด้วยกันมันมีโมเมนต์แปลกๆ แปลกๆหน่วงๆ มันก็ทำให้จิ้น ก็จิ้นไปแบบหน่วงๆ” (ไซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“จริงๆการเขียนแฟนพิคมันเริ่มจากโมเมนต์ พอเราเห็นโมเมนต์ เราดูแล้วมันอินก็เลยอยากเขียนเป็นเรื่องราวออกมา หรือไม่ก็คือเราอยากให้มีโมเมนต์แบบนี้เราก็เลยเขียน... โมเมนต์มันทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียน มันทำให้จินตนาการเราพุ่ง พอเราเห็นโมเมนต์ของพวกเขา เรารู้สึกว่าจินตนาการเรามันพุ่งได้เร็วมาก มันไม่เหมือนกับการนั่งเฉยๆแล้วคิดขึ้นมา ยิ่งเราได้เห็นมันก็ยังทำให้เราเขียนพิคต่อไปได้เรื่อยๆ ถ้าเมื่อไหร่ตันเราก็จะไปหาวิดีโอเก๋ๆดูเพื่อหาโมเมนต์อื่นๆมาเป็นแรงบันดาลใจอีก มันทำให้เราไม่ตัน แล้วโมเมนต์ใหม่ๆมันก็มีมาทุกวัน มันเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีมันก็จะตันๆ มันจะเขียนไม่ไป... โมเมนต์ที่เห็นมันทำให้เรารู้สึกว่าเขาดูแตกต่างกันจริงๆ ห่วงใยกันจริงๆ มันดูเรียล เราเลยจินตนาการไปได้ไกลเลย” (ฝัน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 10 ธันวาคม 2560)

“เราถูกกระตุ้น เราตามทวิตเตอร์แล้วได้เห็นว่าเขาไปออกงานกันเขาทำอะไรกัน ใครอยู่ใกล้กับใคร ทำอะไรกับใคร มีโมเมนต์อะไรเกิดขึ้นบ้าง แฟนๆ ก็จะไปกันจิ้น พากันมโน... พอไปดูพวกโซเชียลมีเดียต่างๆ ที่เขามีรูปคู่กัน ทำอะไรด้วยกัน แล้วก็เห็นเขาให้สัมภาษณ์ถึงกันตามรายการวิทยุหรือนิตยสารต่างๆ โดยเฉพาะพวกคำถามสองแง่สามง่ามต่างๆเราก็ยิ่งแอบเอาไปคิดไปไกลเลย” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“วงการเคป๊อปมัน เซิร์ฟ (Serve) โมเมนต์มาให้เราเยอะมาก เราก็เลยจิ้น แล้วก็อยากเห็นโมเมนต์อื่นๆ มากขึ้นไปอีก” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“เราเห็นคู่เดิมๆอยู่ใน ไทม์ไลน์ (Timeline) มันก็รู้สึกว่าเขาน่ารักดี แล้วพอเห็นเรื่อยๆ มันก็เหมือนโดนกระตุ้นให้เราจิ้นเขา... จินตนาการของเรามันเกิดจากสิ่งที่เขาทำด้วยกัน เราเห็นโมเมนต์เขาเยอะ ซึ่งเอาจริงๆเราคิดว่ามันก็คือแฟนเซอร์วิสนั่นแหละ เรา รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องของการตลาดที่บริษัทเขาจับคู่มาแล้ว แต่เราก็มีความสุขที่ได้เห็นเขาแบบนี้ แล้วก็ได้เขียนออกมาให้เขาเป็นแบบนี้” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

“อย่าง วงศิลปินชาย O มันมีอยู่ช่วงหนึ่งที่มีรายการหนึ่งที่ค่ายของเขาปล่อยมาให้แล้ว แฟนๆสามารถโหวตได้ว่าอยากให้ใครทำภารกิจคู่กับใคร เราก็รู้สึกได้เลยว่ามันเป็นเหมือนกับการที่เขาบอกว่าเราจะจัดแฟนเซอร์วิสให้คุณ เราก็จะได้เห็นโมเมนต์ของหลายๆคู่มากขึ้นกว่าที่เราได้เห็นตามเอ็มวี ตามคอนเสิร์ต อะไรอย่างนี้ แล้วยังได้เห็นเยอะ เห็นโมเมนต์เยอะ เราก็จะยังมีแรงในการมาเขียนเพราะว่าเราอินกับความสัมพันธ์มากขึ้น” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“โมเมนต์มันเป็นสิ่งที่ทำให้คนที่ไม่ได้คิดอะไร คิดขึ้นมา” (คอร์รี่, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

นอกจากนั้น จากการสัมภาษณ์ยังทำให้เห็นถึงอิทธิพลของโมเมนต์ที่มีต่อความรู้สึกและทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินของผู้ให้สัมภาษณ์บางคนอีกว่า ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการเห็นโมเมนต์ของศิลปินนั้นสามารถทำให้ความรู้สึกและทัศนคติที่แฟนมีต่อความสัมพันธ์ของศิลปินเปลี่ยนแปลงตามไปได้ด้วย กล่าวคือ หากแฟนได้เห็นโมเมนต์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกในเชิงลบต่อความสัมพันธ์ของศิลปินที่ตนเองซัพพอร์ต ผนวกกับได้เห็นโมเมนต์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกในเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ของศิลปินคู่อื่น ก็อาจทำให้เขาละทิ้งภาวะความเป็นแฟนที่เหนียวแน่นของการซัพพอร์ตศิลปินคู่หนึ่ง มาซัพพอร์ตศิลปินคู่ใหม่ที่ทำให้เขามีความรู้สึกในเชิงบวกต่อความสัมพันธ์มากกว่าได้

“ตอนแรกเราจิ้น คู่ศิลปินหญิง S/Z ที่สุดเลยนะ... แต่ว่ามีโมเมนต์หนึ่งที่ S เล่นของเล่นแล้วพลาดมาโดนนิ้วแล้วเจ็บเลยร้องออกมาเสียงดัง ตอนนั้น Z ยืนอยู่ใกล้ๆแถวนั้น ถ้าเป็นเรา เราเป็นเพื่อนเราต้องเดินเข้าไปดูเลยนะว่าทำไมเพื่อนร้องแบบนั้น เขารู้ด้วยความเจ็บปวดเลยนะ เราต้องเข้าไปดูบ้างแหละ แต่ Z คือไม่สนใจ S เลยแล้วเก็บของเล่นที่ S ทำหล่นลงไปขึ้นมาเล่น ไม่ได้สนใจอะไร S เลย แต่ว่า D ที่ตอนนั้นอยู่ไกลมากกลับเดินมาดู S ตอนนั้นก็เลยแบบ เฮ้ย! ทำไม Z เป็นคน

แบบนี้ ไม่ได้ด่านะ ก็ไม่ได้เกลียด แต่แค่รู้สึกทำไมเขาไม่เข้าไปดูเพื่อน กลับเลือกที่จะเอาของเล่นมาเล่นต่อ ไม่สนใจอะไร S เลยทั้งๆที่อยู่ใกล้กันแค่นี้ ตอนนั้นเลยไม่จิ้นเลย เลิกเลย เปลี่ยนไปซีพ S/D เลยทันที แล้วก็เขียนแต่ฟิคของ S/D มาตลอดจนถึงตอนนี้” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

ยิ่งไปกว่านั้น จากการสัมภาษณ์ยังทำให้พบสิ่งที่น่าสนใจต่อไปว่า การเห็นโมเมนต์ของคู่ศิลปินในปริมาณมากมีได้จะส่งผลให้แฟนมีจินตนาการต่อยอดหรือมีความรู้สึกร่วมในความสัมพันธ์ของศิลปินคู่ นั้นได้มากเสมอไป เนื่องจากจากการสัมภาษณ์พบว่า แม้โมเมนต์ของคู่ศิลปินจะเป็นตัวกระตุ้นจินตนาการที่มีพลังมาก แต่สิ่งที่มีความสำคัญยิ่งกว่าโมเมนต์ก็คือเคมี กล่าวคือ ถึงแม้ว่าศิลปินบางคู่จะมีโมเมนต์ด้วยกันมาก แต่หากแฟนไม่ได้สัมผัสถึงเคมีในแง่ของการมีความสัมพันธ์ต่อกันของพวกเขา โมเมนต์เหล่านั้นก็จะไม่นำไปสู่จินตนาการต่อยอดใดๆที่จะกระตุ้นให้แฟนอยากเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขา ในทางกลับกัน ศิลปินคู่ใดที่แฟนรู้สึกถึงเคมีในแง่ของการมีความสัมพันธ์ต่อกันของพวกเขา ถึงแม้จะมีโมเมนต์ด้วยกันน้อยมาก แต่โมเมนต์เหล่านั้นก็กลับจะกลายเป็นสิ่งมีค่ามากสำหรับแฟน เพราะรู้สึกว่าเป็นสิ่งหายากและเป็นสิ่งที่แฟนรอคอยให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ

“อย่างบางคู่เนี่ยเขาอยู่ด้วยกันเยอะนะ แต่เราไม่ชอบอะ เขามีโมเมนต์ด้วยกันเยอะมาก แต่มันไม่เคมีอะ เราไม่ชอบ มันก็มี มีเยอะด้วย คู่แบบนั้นเราแต่งไม่ได้” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“คู่ที่เราชอบเขียนนี่คือมีโมเมนต์หน้ากล้องน้อยมากเลยนะ... เพราะฉะนั้นเวลาเขามีโมเมนต์กันที่มันก็จะมีความ เพราะว่ามันจะได้มา มันลำบากมาก... จริงๆก่อนหน้านี้เราเคยเขียนแนวหญิงหญิงด้วยนะ ตอนนั้นเขียนของ วงศิลปินหญิง R มีคนที่เรารู้สึกว่ามีเคมีกันมากๆเราก็อ่านเขียนได้ แต่อย่างตอนนี้ที่ วงศิลปินหญิง T มีคนเขียนกันเยอะๆอยู่หลายคู่ เราเขียนไม่ได้ คือเรารู้สึกว่าเขาเหมือนเป็นเพื่อนสาวกัน เขาน่ารักมากๆกันทุกคนเลย เหมือนเป็นกลุ่มเพื่อนผู้หญิงน่ารักกันหมดเลย หน้าตาน่ารักมาก เป็นผู้หญิงมากๆ กันหมดทุกคน เราเลยจิ้นไม่ออก มันไม่มีเคมีแบบนั้น” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“คนใน วงศิลปิน E นี้เขาสนิทกันตลอด แต่มี ศิลปินชาย H กับ ศิลปินชาย I นี้แหละที่เขาไม่แตะเนื้อต้องตัวกันเท่าไรเลย มันดูเหมือนเขามีช่องว่างระหว่างกันในขณะที่เขาไม่มีกับคนอื่น มันเลยทำให้รู้สึกว่าถ้ามันไม่มีอะไรคงไม่เป็นแบบนั้น มันเป็นเคมีบางอย่าง มันทำให้เรารู้สึกว่ามันมีอะไร... เขาอยู่ด้วยกันน้อย โมเมนต์น้อย มันเลยเป็นความท้าทายด้วยพอเราเห็นโมเมนต์ของเขาแต่ละครั้ง” (คอร์รี่, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยแรงจูงใจในการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของแฟนที่เกิดจากการเห็นโมเมนต์นั้นเกิดขึ้นจากการเสพสารต่างๆ ที่สื่อนำเสนอเกี่ยวกับศิลปิน การที่ศิลปินที่อยู่วงเดียวกันซึ่งมักเป็นผู้ชายด้วยกันหรือผู้หญิงด้วยกันและมีสิ่งต่างๆถูกนำเสนอผ่านสื่อร่วมกันออกมาอยู่เสมอจะถูกแฟนนำไปจินตนาการต่อยอดในความสัมพันธ์ที่พวกเขาเข้าร่วมกันจึงเป็นเรื่องที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ง่าย กล่าวคือ เป็นเรื่องปกติอยู่แล้วที่ศิลปินวงเดียวกันจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและมีภาพที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อต่างๆออกมาร่วมกันมากกว่าศิลปินต่างวง โมเมนต์ต่างๆที่แฟนเห็นผ่านสื่อจึงมักเป็นโมเมนต์ของคู่ศิลปินในวงเดียวกันมากกว่ากับศิลปินต่างวงอยู่แล้ว ฉะนั้น การที่แฟนจะมีจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินที่เป็นสมาชิกวงเดียวกันซึ่งเป็นศิลปินเพศเดียวกันมากกว่ากับศิลปินต่างวงหรือศิลปินต่างเพศ ซึ่งนำไปสู่การเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับพวกเขาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายและเข้าใจได้ แต่สิ่งที่น่าสนใจในประเด็นนี้ก็คือ การที่เราได้พบว่าแฟนมีความต้องการและความคาดหวังในการเห็นโมเมนต์ต่างๆของคู่ศิลปิน อีกทั้งยังมีความกระตือรือร้นที่จะจับเอาทุกโมเมนต์ รวมถึงทุกเหตุการณ์ระหว่างคู่ศิลปินที่พอจะอุปมาให้เป็นโมเมนต์ของพวกเขาได้มาจินตนาการต่อยอดในแง่ของความสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนจินตนาการที่มีอยู่เดิมได้อยู่เสมอโดยไม่ใส่ใจว่าโมเมนต์ดังกล่าวนั้นจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจ โดยบังเอิญ เป็นการแสดง หรือมีที่มาที่ไปอย่างไร ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ส่งผลประโยชน์ทางการตลาดให้แก่ตัวศิลปินและต้นสังกัดเป็นอย่างมาก เนื่องจากการตีความและความกระตือรือร้นในลักษณะนี้ของบรรดาแฟนนอกจากจะส่งประโยชน์ให้แก่ตัวพวกเขาเองในการสร้างความสุขและความพอใจทางจินตนาการส่วนตัวแล้ว ก็ยังส่งผลในการสร้างเอิร์นด์มีเดียให้แก่ตัวศิลปินและต้นสังกัดในเวลาเดียวกันโดยที่ตัวศิลปินและต้นสังกัดไม่จำเป็นต้องทำอะไรมากไปกว่าการทำกิจกรรมตามปกติของพวกเขาเท่านั้น

4.2.2.4 นิยายรักแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และ/หรือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวยาโออิ (ชายรักชาย) และยูริ (หญิงรักหญิง)

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 6 รายมีประสบการณ์ในการอ่าน หรือเขียนนิยายรักแนวชายรักชาย และ/หรือหญิงรักหญิง หรือที่เรียกกันอย่างไม่เป็นทางการว่า นิยายวายหรือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวยาโออิ/Boys' Love (ชายรักชาย) และ/หรือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวยูริ/Girls' Love (หญิงรักหญิง) หรือที่เรียกกันอย่างไม่เป็นทางการว่า การ์ตูนวาย มาก่อนที่จะเริ่มเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป โดยผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 6 รายกล่าวว่า การ์ตูนและนิยายเหล่านั้นล้วนมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับความรักแบบก้าวข้ามเพศสรีระ และมีส่วนทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะชื่นชอบและเปิดรับเรื่องราวความสัมพันธ์ของคนเพศเดียวกันเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ฉะนั้น เมื่อพวกเขาเริ่มติดตามศิลปินไอดอลเคป็อป จึงสามารถจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินเพศเดียวกันได้โดยทันที

อีกทั้งเนื้อเรื่องในแฟนฟิคชันที่พวกเขาเขียนขึ้นก็ยังคงได้รับแรงบันดาลใจมาจากนิยายวายหรือการ์ตูนวายที่เคยอ่านมาก่อนด้วย

“เราเป็นคนชอบอ่านมาตั้งแต่เด็ก ตอนประถมชอบอ่านนิยาย พอขึ้นมัธยมมาก็ได้อ่านพวกการ์ตูนญี่ปุ่น ก็ชอบ ก็เลยตามอ่านด้วย แล้วพวกการ์ตูนญี่ปุ่นที่จินตนาการนี้เยอะกว่าของที่เกาหลีด้วยซ้ำไป ทำให้เราก็ตีตอะไรแบบนี้มาจากญี่ปุ่นด้วย พอมาตามเกาหลีมันก็เลยติดนิสัยเดิมที่ชอบหาฟิคชายชายอ่าน... ช่วง ม.ต้น ที่อ่านตอนนั้นเนื้อหามันก็ยังไม่ดีเท่าไรหรอก มันก็ทำให้เรารู้ว่าเออ! เพศมันไม่เห็นเกี่ยว ไม่ว่าจะใครก็คบกันได้ ก็เลยรู้สึกว่าการอ่านไปก็ไม่ได้มีเรื่องเพศอะไรเข้ามาให้ขัดข้องใจ เราก็ไปดูที่เนื้อเรื่อง ตัวละคร ลักษณะนิสัย อะไรพวกนี้ ก็เลยทำให้เรารู้สึกโอเค อ่านได้ พอมาตามศิลปินเกาหลีก็เลยติดมาด้วย” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“เราอ่านมังงะมาก่อน ก่อนที่จะมาตามศิลปินเกาหลีก็ชอบอ่านนิยายพวกนี้มาอยู่แล้ว การ์ตูนมังงะวายเมื่อก่อนที่เราอ่านมันยังไม่ค่อยรุนแรง มันยังเป็นแนวใสๆ บอกรักความรักมันไม่ได้อยู่ที่เพศนะ มันไม่เหมือนกับของสมัยนี้ เราเลยชอบอยู่แล้ว ชอบเนื้อเรื่องและสิ่งที่เขาพยายามบอก... เราอ่านเยอะ ศึกษาเรื่องพวกนี้เยอะ พอมันอ่านเยอะมันก็มีความคิดในหัวเยอะขึ้นไปด้วย เราก็รู้สึกว่าจะต้องเอาออกมาบ้าง ต้องเขียนระบายมันออกมาบ้าง... พวกฉากเพศสัมพันธ์หรือความรุนแรงทั้งหลายในแฟนฟิคของเราเริ่มแรกมันก็ได้มาจากมังงะหรือนิยายของคนอื่นที่เราเคยอ่านมาก่อน” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“เราชอบญี่ปุ่นมาก ชอบ เจป๊อป (J-pop) ชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น ดู อนิเมะ (Anime เป็นคำเรียกการ์ตูนแบบญี่ปุ่นโดยคำย่อมาจากคำว่า Animation) เยอะ... เรื่องจินตนาการก็ได้มาจากการ์ตูนวายของญี่ปุ่นเยอะมาก... ที่มาเขียนแฟนฟิคศิลปินเกาหลีแนวนี้เยอะส่วนหนึ่งก็เพราะการ์ตูนวายแล้วก็นิยายของญี่ปุ่นด้วย” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

“เราเคยเขียนนิยายวายมาก่อน แล้วเราก็มาเจอแฟนฟิคเรื่องหนึ่งที่เป็นนิยายวายที่เรา รู้สึกว่ามันดีมากเลย เขาเขียนดีมาก แต่เป็นแฟนฟิคที่แปลมา เราเลยรู้สึกว่าอยากจะเขียนอะไรที่เป็นแนวนี้บ้าง เขาเขียนดีมาก เขียนดี ภาษาดี เนื้อเรื่องก็ดี เราอ่านเราก็รู้สึกชอบมาก แล้วเราก็เลยรู้สึกว่าอยากจะเขียนอะไรที่มันเป็นแนวๆนี้กับวงศิลปินที่เราตามอยู่” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

นอกจากการเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงของผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว จากการสัมภาษณ์ยังทำให้เห็นอีกว่าสื่อประเภทการ์ตูนหรือนิยายแนวนี้ยังเป็นสื่อที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เรียนรู้ และประกอบสร้างทัศนคติเกี่ยวกับเพศและความสัมพันธ์ของผู้คนมาตั้งแต่ช่วงที่ยังมีอายุน้อย สื่อประเภทนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติเกี่ยวกับความรักแบบก้าวข้ามเรื่องเพศ และเปิดใจเกี่ยวกับเรื่องราวความรักระหว่างคนเพศเดียวกันได้ง่ายเมื่อมีอายุมากขึ้น

ในประเด็นของการรับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของญี่ปุ่นนั้น สิ่งหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดในชุมชนของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปในประเทศไทยก็คือการนิยมใช้คำระบุประเภทของแฟนฟิคชันแนวนี้ตามแบบญี่ปุ่น นั่นก็คือ การใช้คำว่า “ยาโออิ/Yaoi” (ヤオイ) เพื่อระบุประเภทของแฟนฟิคชันแนวชายรักชาย และคำว่า “ยูริ/Yuri” (百合) เพื่อระบุประเภทของแฟนฟิคชันแนวหญิงรักหญิง อีกทั้ง การนิยมใช้คำเรียกตัวละครที่มีบทบาททางเพศแบบผู้ชายหรือฝ่ายรุกด้วยคำว่า “เมะ” ซึ่งย่อมาจากคำว่า เซเมะ (Seme) ที่มาจากคำว่า เซเมรุ (Semeru/攻める) ซึ่งหมายถึง โจมตี และนิยมใช้คำเรียกตัวละครที่มีบทบาททางเพศแบบผู้หญิงหรือฝ่ายรับด้วยคำว่า “เคะ” ซึ่งย่อมาจากคำว่า อุเคะ (Uke) ที่มาจากคำว่า อุเครุ (Ukeru/受ける) ซึ่งหมายถึง รับ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการรับวัฒนธรรมด้านการอ่านหรือเขียนสื่อประเภทเรื่องแต่งแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมาจากญี่ปุ่นอย่างใกล้ชิด

4.2.2.5 วัฒนธรรมการชิฟคูลิปปินชายจากวงการ เจป๊อป (J-pop)

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 3 รายให้ข้อมูลว่าวิถีการชิฟคูลิปปินไอดอลเคป็อปชายกับชายและหญิงกับหญิงของพวกเขาและบรรดาแฟนชาวไทยส่วนหนึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมการชิฟคูลิปปินไอดอลชายกับชายของวงการ เจป๊อป (J-pop หมายถึงแนวดนตรีร่วมสมัยของญี่ปุ่น)

อย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าก่อนที่ดนตรีเคป็อปจะเฟื่องฟูในประเทศไทยนั้น ดนตรีเจป๊อปเคยเป็นดนตรีจากอุตสาหกรรมดนตรีเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยมาก่อน และในสมัยนั้นการชิฟคูลิปปินไอดอลเจป๊อปชายกับชายก็เป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมมากในหมู่แฟนเจป๊อปเป็นอย่างมากซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 3 รายได้กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้ด้วย และจากการสัมภาษณ์ก็ทำให้พบว่าการได้รับอิทธิพลเรื่องการชิฟคูลิปปินชายจากวัฒนธรรมของวงการเจป๊อปของพวกเขา นั้น มีทั้งการได้รับอิทธิพลโดยตรงจากประสบการณ์ในการเป็นแฟนศิลปินไอดอลเจป๊อปด้วยตนเอง และการได้รับอิทธิพลโดยอ้อมจากการเรียนรู้ภาวะความเป็นแฟนศิลปินไอดอลเจป๊อปของผู้อื่น

“ตั้งแต่ก่อนเคป็อป มันก็มีมาตั้งแต่สมัยเจป๊อปแล้ว คูลิปปินชายเจป๊อป K/J นี้เราจินมาตลอดอยู่แล้วตั้งแต่สมัยติดตามเจป๊อป เราก็เลยโอเคกับเนื้อหาประเภทนี้อยู่แล้ว ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นเรื่องแบบนี้มันแปลกอะไร แต่ช่วงเจป๊อปนั้นเนื้อหาของแฟนฟิคมันยังใสๆ อยู่ ส่วนยุคเคป็อปนี้มันมีฉากอะไรอย่างนั้นเยอะ (หมายถึงฉากการมีเพศสัมพันธ์ หรือฉากความรุนแรงทางเพศ) ตอนแรกก็ซ้อๆอยู่เหมือนกัน เพราะตอนติดตามเจป๊อปมันยังใสๆอยู่” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

“เราชอบญี่ปุ่นมาก ชอบเจป๊อป ชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น ดูนิเมะ... ตอนเจป๊อปที่เขาจินชายชายกันเราก็จินด้วย อ่านฟิคด้วย... พอมาจินเกาหลีเราก็เลยไม่รู้สึกแปลกอะไร... จินटनाการ

ตอนเขียนส่วนหนึ่งก็มาจากตอนจิ้นเจป๊อด้วย มันทางเดียวกัน” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

“ที่คนเขาชอบพูดกันว่าพวกดิงเกาหลี่เป็นพวกที่เริ่มจิ้นศิลปินชายชาย อันนั้นไม่จริงเลย มันเคยเกิดขึ้น คือเริ่มแรกมันมาจากญี่ปุ่น พวก วงเจป๊อชาย WJ วงเจป๊อชาย RJ เขาจิ้นกันเบอร์แรงกว่านี้ แต่แค่มายุคเกาหลี่เนี่ยมันเป็นยุคที่มีอินเทอร์เน็ต คนเห็นแล้วเสฟได้ง่าย ก็เลยรู้สึกว่ามันเกิดขึ้นแต่กับเกาหลี่แต่มันไม่จริง มันมาจากญี่ปุ่นทั้งหมด แม้แต่คำว่ายาโออิ-ยูนีเนี่ยมันก็มาจากญี่ปุ่นทั้งหมด เรื่องความสัมพันธ์ในวงเนี่ยมันมาจากญี่ปุ่น ที่เขาว่าเกาหลี่ก็อญี่ปุ่นเนี่ยมันเป็นเรื่องจริงเค้าจิ้นกันแรงกว่านี้ แต่ตอนนั้นเราก็ก้อยู่อนุบาล-ประถม แต่เราก็กมี เจ้ (พี่สาว) ซึ่งยุคญี่ปุ่นก็เป็นยุคเค้า ยุคเค้าก็มีเค้าก็บอก แต่มันไม่ได้มีสื่อมากเท่านี้ แค่นั้นเอง” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

4.2.2.6 สภาพการณ์ของชุมชนของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อป แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปที่เคยได้อ่าน และตัวผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อป

ในหัวข้อนี้แบ่งประเด็นอธิบายออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง คือส่วนของสภาพการณ์ทั่วไปของชุมชนของแฟนฟิคชันรวมถึงตัวแฟนฟิคชันที่มีอยู่ในชุมชน ส่วนที่สอง คือส่วนของแฟนฟิคชันที่ได้อ่าน และส่วนที่สาม คือส่วนของผู้เขียนแฟนฟิคชัน

ในส่วนที่หนึ่งที่เป็นเรื่องของชุมชนของแฟนฟิคชันนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำกิจกรรมด้านแฟนฟิคชันของพวกเขาเอาไว้ตรงกันว่า พวกเขาเริ่มต้นทำกิจกรรมด้วยการเป็นผู้อ่านมาก่อนที่จะกลายเป็นผู้เขียน โดยแฟนฟิคชันที่พวกเขาอ่านในตอนเริ่มต้นนั้นมีทั้งที่อยู่ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์และรูปแบบของสื่อออนไลน์ ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดได้กล่าวถึงสภาพการณ์ของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปที่ได้เจอเอาไว้ว่า ตลาดของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปนั้นเต็มไปด้วยแฟนฟิคชันแนวชายรักชายและหญิงรักหญิงมาตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว โดยเฉพาะแนวชายรักชายที่พบว่ามียูทูปในสัดส่วนที่มากที่สุดจนผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเห็นตรงกันว่าแฟนฟิคชันแนวนี้นั้นเป็นจุดเด่นของแฟนฟิคชันของวงการเคป๊อป และทุกครั้งที่มีการกล่าวถึงแฟนฟิคชันของวงการเคป๊อป แฟนฟิคชันแนวชายรักชายก็จะเป็นแฟนฟิคชันแนวแรกที่ปรากฏขึ้นในความคิดเสมอ

ในประเด็นของการได้รับอิทธิพลจากสภาพการณ์ของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปที่มีอยู่ในชุมชนของแฟนฟิคชันนั้นพบว่า สภาพการณ์ของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปดังกล่าวนี้นอกจากจะส่งผลกระทบต่อทางเลือกแนวการเขียนแฟนฟิคชันของผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว ก็ยังสามารถส่งผลต่อเนื่องไปยังการจับคู่ศิลปินเพื่อนำมาเขียนในแฟนฟิคชันได้อีกด้วย กล่าวคือ นอกจากสภาพการณ์ในชุมชนจะทำให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปรายใหม่ๆ มีแนวโน้มที่จะเริ่มเขียนแฟนฟิคชันด้วยแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงตั้งแต่ต้นแล้ว ก็ยังมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้เขียนรายใหม่ๆ เลือกคู่ศิลปินที่จะนำมาเขียนเป็นคู่หลักในแฟนฟิคชันของตนด้วยคู่ศิลปินที่ถูกนำมาเขียนใน

ชุมชนของแฟนฟิคชันเป็นจำนวนมากอยู่แล้วอีกด้วย เนื่องจากแฟนฟิคชันที่มีอยู่ก่อนแล้วมีผลต่อการมีจินตนาการคล้อยตาม การมีจินตนาการต่อยอด และการมีความสนใจที่มากขึ้นอันนำไปสู่การแสวงหาสื่อและข้อมูลเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับคู่ศิลปินในชีวิตจริงของผู้อ่านต่อไป ซึ่งสิ่งทั้งหลายนี้ก็จะนำไปสู่การมีความรู้สึกร่วมและความชื่นชอบคู่ศิลปินคู่หนึ่งในระดับที่มากขึ้นไปด้วย กล่าวโดยง่ายก็คือ แฟนมีแนวโน้มที่จะมีจินตนาการและเขียนแฟนฟิคชันตามกันตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในชุมชนของแฟนฟิคชัน

“แฟนฟิคเคป๊อปมันมีแต่แนวโน้มมาตั้งแต่แรกอยู่แล้ว ตั้งแต่ที่ก่อนที่เราจะเข้ามาอ่านครั้งแรกมันก็เป็นอย่างนี้อยู่แล้ว เขาเขียนกันแต่แนวโน้ม แนวชายหญิงนะไม่ค่อยมีหรอก น้อยมาก พอเรามาอ่านด้วย มันก็จิ้นด้วย มันก็เลยเป็นแนวโน้มไปด้วยโดยปริยาย เรื่องต่างๆ ที่เขาอ่านกันมันก็แนวโน้มทั้งนั้น เราเข้ามาอ่านมันก็จิ้น ตามกัน พอเริ่มเขียนมันก็เลยไม่แปลกที่จะเป็นแนวโน้มด้วย ก็มันจิ้นกันมาแนวโน้ม” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“เริ่มชอบเคป๊อปมาตั้งแต่เด็กๆ สมัย ม.ต้น ตอนนั้นชอบ วงศิลปินชาย Q ในช่วงที่ชอบวง Q ก็เริ่มอ่านแฟนฟิคแล้ว ตอนนั้นอ่านเป็นเล่มๆเลย ที่เขาขายกันในร้านหนังสือ... ตอนเริ่มอ่านครั้งแรกก็เป็นแนวโน้มเลย เพราะที่เขาขายกันก็มีแต่แนวโน้ม เขาจะมีจิ้นๆกันในวงเป็นคู่ชายชายกันอยู่แล้ว ก็มีแต่แนวโน้ม เราก็เลยจิ้นแต่ในแนวโน้มไปด้วย อยู่ที่ว่าจะชอบคู่ไหนเท่านั้นเอง” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

“พอเริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G เริ่มตาม เริ่มเข้าไปหาฟิคอ่าน เราก็เห็นว่าฟิคของเขา มันก็มีแต่แนวหญิงหญิงอยู่แล้วจริงๆ พอได้มาเริ่มอ่านฟิคตอนนั้นเรารู้ คู่ศิลปินหญิง A/C อยู่ซึ่งเขาไม่ค่อยจิ้นกัน มันก็หาอ่านไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยมีคนเขียน คือส่วนใหญ่เขาจะจิ้นคู่ A/B กันมากกว่า เราก็เลยต้องอ่าน พออ่านมากๆเข้าเราก็เลยเริ่มจิ้นคู่นี้ขึ้นมา เริ่มรู้แล้วว่าเขามี สตอรี่ (Story) กันมาตั้งแต่ก่อน เดบิวท์ (Debut)... ตอนเขียนเรื่องแรกคือตอน ม.2 ก็คือตอนที่เริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G ใหม่ๆ เขียนเรื่องของคู่ A/B” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“ก่อนที่เราจะมาแต่งฟิคได้เราก็ต้องอ่านฟิคเรื่องอื่นมาก่อน เราก็เห็นจากตรงนั้นว่าเขาจิ้นกันแนวโน้ม แล้วพอมาดูในชีวิตจริงมันก็ทำให้เราคิดไปด้วย ส่วนใหญ่เราก็ได้เห็นมาจากแฟนฟิคเรื่องอื่นๆที่เราได้อ่านนั่นแหละว่าเขาจับคู่กันยังไง” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

ฉะนั้นแล้วจึงจะเห็นได้ว่า ลักษณะการเขียนแฟนฟิคชันของแฟนผู้เขียนส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากกระบวนการการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชุมชนของแฟนฟิคชันของพวกเขานั่นเอง

สำหรับส่วนที่สอง คือส่วนของแฟนฟิคชันที่ได้อ่าน จากการสัมภาษณ์พบว่า ความบันเทิงและจินตนาการที่ผู้อ่านแฟนฟิคชันได้รับจากการอ่านแฟนฟิคชันที่มีความสนุกสนานสอดคล้องกับรสนิยมของตนเองมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากลองเขียนแฟนฟิคชันที่เป็นของตนเองดูบ้าง นอกจากนั้นก็ยังมียังมีเรื่องของ การได้รับผลกระทบในเชิงบวกเกี่ยวกับภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปิน

จากการอ่านแฟนฟิคชันของคนอื่นที่ทำให้ผู้อ่านบางคนเกิดความรู้สึกประทับใจ และต้องการเป็นผู้สร้างผลกระทบเชิงบวกเช่นนั้นให้แก่คนอื่นด้วยตนเองดูบ้างอีกด้วย

“เราเริ่มจากอ่านแฟนฟิคของคนอื่นๆ ก่อน พอเราเริ่มอ่านเยอะๆมันก็จะมีความคิดต่างๆนานาอยู่ในหัวเยอะมาก เราก็รู้สึกว่ายากเอาמןออกไปบ้าง มันเยอะเกิน วันๆ ผุดขึ้นมาในหัวเป็นสิบๆเรื่อง (หัวเราะ) ก็เลยลองเขียนออกไปก่อนแล้วกัน เริ่มเขียนเป็นแนวชายชายเลย เพราะเราเห็นโมเม้นท์ว่าเขาเป็นคู่จิ้นกัน มันน่ารักดี มันนุ่นนี่ แล้วยังเราไปอ่านของคนอื่นก็ยิ่งรู้สึกว่ามันน่ารัก ในสมัยนั้นมันยังไม่ค่อยมีฉากรุนแรง มันยังเหมือนนิยายใสๆทั่วไป พอเราอ่านแล้วก็รู้สึกว่ามันน่ารัก” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“เราเริ่มชอบศิลปินจากการอ่านฟิคชายชายของเขา พออ่านแล้วชอบก็เริ่มติดตาม หาข้อมูลนู่นนี่ เริ่มกลายเป็นแฟนคลับ... พอได้อ่านฟิคของคนอื่นแล้วชอบก็เลยรู้สึกว่ายากเขียนฟิคของตัวเองออกมาดูบ้าง อยากเป็นตัวแทนทำให้คนอื่นเขารู้สึกชอบศิลปินขึ้นมาในแบบเดียวกับที่เราารู้สึกอยากลองให้เขาเห็นศิลปินคนนั้นในมุมมองที่เราอยากให้เขาเห็นดูบ้าง” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“ตอนแรกก็อ่านอย่างเดียว พออ่านไปอ่านมาก็เลยเริ่มรู้สึกว่ายากเขียนบ้าง” (เอ็ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 9 ธันวาคม 2560)

และในส่วนที่สาม คือส่วนของตัวผู้เขียนแฟนฟิคชันนั้นพบว่า ด้วยความที่แฟนฟิคชันเป็นงานเขียนซึ่งก็คือสื่อที่เล่าเรื่องผ่านตัวอักษร ความรู้สึกต่างๆ ที่ผู้อ่านจะได้รับ เช่น ความชอบ ความพอใจ ความประทับใจ ความเศร้า ความหดหู่ รวมไปถึงความสามารถในการจินตนาการตามเนื้อเรื่อง และการมีความรู้สึกร่วมไปกับตัวละครจึงขึ้นอยู่กับวิธีการใช้ภาษาและการเล่าเรื่องของผู้เขียนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งจึงได้รับแรงบันดาลใจในการเขียนแฟนฟิคชันเป็นครั้งแรกจากความประทับใจที่มีต่อกลวิธีการเขียน และการเล่าเรื่องของผู้เขียนแฟนฟิคชันที่ได้อ่าน ซึ่งในประเด็นนี้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจที่ว่าวิธีการเลือกอ่านแฟนฟิคชันของผู้อ่านแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปบางรายมิได้ขึ้นอยู่กับว่าคุณค่าแฟนฟิคชันเรื่องใดมีศิลปินที่ตนเองชื่นชอบเป็นคู่หลัก หรือแฟนฟิคชันเรื่องใดติดอันดับความนิยมเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับว่าคุณค่าตัวผู้เขียน การเลือกอ่านแฟนฟิคชันด้วยวิธีการเช่นนี้จึงทำให้เราเห็นได้ว่า สิ่งที่ทำให้ผู้อ่านแฟนฟิคชันจำนวนหนึ่งเสพแฟนฟิคชันก็คือการมีภาวะความเป็นแฟนต่อผู้เขียนแฟนฟิคชันโดยตรง ซึ่งเป็นสิ่งที่แยกออกมาจากการที่พวกเขาามีภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินในเวลาเดียวกันอีกด้วย

“ตอนที่ตั้งตารอแรกนั้นไม่มีความคิดที่จะอ่านฟิคเลย ไม่มีเลยจริงๆนะ ช่วงนั้นเป็นช่วงเรียนหนักแต่ก็ลองอ่านดูเพราะเพื่อนแนะนำให้อ่าน คือเพื่อนบอกว่าแกตั้งวงนี้ก็ต้องอ่านฟิคของวงนี้ด้วยสิ อะไรอย่างนี้ พอเพื่อนบอกมาว่าต้องอ่านฟิค เราก็งงว่าฟิคคืออะไร เราก็เลยลองไปหาในเน็ตดูพิมพ์เข้าไปว่า “ชื่อวงศิลปินหญิง G + ฟิคชัน” อะไรอย่างนี้ แล้วยังมันก็ขึ้นมา เราก็อ่านไปเรื่อยๆแล้วก็

เฮ้ย! ไรท์เตอร์คนนี้ภาษาสวย เราก็ชอบ ก็ตามอ่านของเขาทุกเรื่อง แล้วก็อยากมีบ้างเลยเริ่มแต่งเอง” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“ที่เริ่มแต่งก็เพราะตอนนั้นได้อ่านพิคของ วงศิปปิน G แล้วมันมีไรท์เตอร์อยู่คนหนึ่งที่เขาแต่งดีมาก ชื่อ นักเขียน BO เขาแต่งดีมาก เรื่องแรกที่เขาอ่านเป็นพิคอิงวง มีประมาณเกือบ 40 ตอนเลย อ่านแล้วอินมาก เขาเก็บทุกโมเมนต์มาใส่ในพิคของเขา แล้วก็ใส่ฉากเศร้า คือเป็นพิคเรื่องแรกที่เรารับอ่านแล้วก็ร้องไห้เลย ร้องไห้นานมากเพราะมันเศร้า ก็เลยแบบ เราชอบภาษาของคนนี้มากๆ แล้วก็ไปตามอ่านนิยายเรื่องอื่นๆ ของเขาทุกเรื่อง แล้วพอไปอ่านของไรท์เตอร์คนอื่นที่นี้ก็ไม่สนุกเลย เหมือนเราชอบการเขียนของคนนี้ไปแล้ว พิคของคนอื่นจากที่เราเคยมองว่าสนุกก็กลายเป็นว่าไม่สนุกเลย กลายเป็นว่าเรามีมาตรฐานของตัวเองว่าที่ นักเขียน BO นี้แหละคือมาตรฐานของเรา ถ้าใครแต่งไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ นักเขียน BO เราก็ไม่อ่าน คือภาษาอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ แต่มันต้องให้อารมณ์เดียวกัน เหมือนที่ที่ นักเขียน BO แต่ง แล้วมันมีช่วงหนึ่งที่ที่ นักเขียน BO หายไปเลยประมาณปีหนึ่ง ก็เลยคิดถึง แล้วตอนนั้นก็เลยไม่มีนิยายเรื่องไหนเลยที่ถูกต้องใจ ก็เลยแต่งเองเลย ก็ไม่ได้แต่งดีเท่าเขาแต่ก็พยายามลอกเลียนภาษาของเขา ให้อารมณ์เหมือนกับตอนที่เรารับอ่านของที่ นักเขียน BO ก็เริ่มแต่งที่ คู่ศิลปินหญิง A/B พอดีกับที่มีเพื่อนมาเล่าพล็อตที่น่าสนใจให้ฟังเลยแต่งเลย ไม่ใช่พิคอิงวง” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“เราเคยเขียนนิยายวายมาก่อน แล้วเราก็มาเจอแฟนพิคเรื่องหนึ่งที่เรารู้สึกว่ามันดีมากเลย เขาเขียนดีมาก แต่ว่าเป็นแฟนพิคที่แปลมา เราเลยรู้สึกอยากเขียนอะไรที่เป็นทำนองนี้ขึ้นมาบ้าง รู้สึกว่าอยากเขียนอะไรที่เป็นแนวๆนี้กับวงที่เราตามอยู่” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

ในประเด็นของการได้รับแรงบันดาลใจจากการเขียนของตัวผู้เขียนแฟนพิคชันคนอื่นนั้น พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากปัจจัยนี้ล้วนเคยมีประสบการณ์การเคลื่อนย้าย (Transportation) เข้าสู่จักรวาลจำลองของเรื่องราวในแฟนพิคชันที่ถูกเขียนขึ้นโดยนักเขียนที่พวกเขาชื่นชอบมากเป็นพิเศษมาแล้วทั้งสิ้น โดยประสบการณ์เคลื่อนย้ายดังกล่าวมักเกิดขึ้นกับแฟนพิคชันที่ถูกเขียนด้วยกลวิธีการเขียนและการใช้ภาษาสำนวนที่สอดคล้องกับรสนิยม รวมถึงมีการดำเนินเนื้อเรื่องที่ไหลลื่นตามความรู้สึก ซึ่งทำให้พวกเขามีสมาธิจดจ่ออยู่กับเรื่องราวในแฟนพิคชันได้อย่างไหลลื่นไม่ขาดตอนและมีอารมณ์ร่วมกับแฟนพิคชันที่กำลังอ่านอยู่เป็นอย่างมากและลึกซึ้ง ผู้ให้สัมภาษณ์ในจำนวนนี้ทั้งหมดเปิดเผยว่าในขณะที่อ่านแฟนพิคชันลักษณะดังกล่าวอยู่นั้น สมาธิของพวกเขาทั้งหมดมักเข้าไปรวมศูนย์อยู่ในเรื่องราวของแฟนพิคชันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานจนทำให้ในช่วงเวลาดังกล่าวรู้สึกว่าได้หลุดเข้าไปในโลกของแฟนพิคชันจริงๆ สิ่งที่เกิดขึ้นในแฟนพิคชันมักก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองทางความรู้สึกและทางกายที่รุนแรงบางประการโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัวราวกับว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวพวกเขาเองในชีวิตจริง เช่น มีความสุข อิ่มเอมใจ สมหวัง เศร้า หดหู่

ผิดหวัง เจ็บแค้นใจ คับข้องใจไปกับตัวละครเสมือนเป็นเรื่องของตัวเอง ร้องไห้ หัวเราะ รู้สึกหัวใจเต้นแรง เชนอายุ หน้าแดง พักหน้า สายหน้า กำมือจิกหมอนไปกับเหตุการณ์ในเรื่องโดยไม่รู้ตัว เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น นอกจากปฏิกิริยาตอบสนองเหล่านั้นจะมักเกิดขึ้นโดยที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่รู้ตัวแล้ว ก็ยังมักเป็นปฏิกิริยาตอบสนองที่ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า ควบคุมไม่ได้ อีกด้วย และที่สำคัญที่สุด ผู้ให้สัมภาษณ์ที่กรายเปิดเผยว่าภาวะดังกล่าวเหล่านี้มักนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและความเชื่อ บางประการหลังจากที่พวกเขาอ่านแฟนฟิคชันเรื่องนั้นหรือตอนนั้นจบและเดินทางกลับออกจากโลกของแฟนฟิคชันมาสู่โลกแห่งความเป็นจริงอีกด้วย เช่น มิ้มมองเกี่ยวกับนิสัยและบุคลิกภาพของศิลปินเปลี่ยนไป มีการประเมินเกี่ยวกับความคิดและทัศนคติของศิลปินที่น่าจะมีต่อเพื่อนร่วมวงแต่ละคนเปลี่ยนไป มิ้มมองเกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ที่ศิลปินมีต่อเพื่อนร่วมวงแต่ละคนเปลี่ยนไป ไปจนถึงมีความเชื่อต่อเนื้อหาทางเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงหรือในแบบเปิดกว้างมากกว่าเดิม เป็นต้น โดยที่ทัศนคติและความเชื่อต่างๆ ที่ก่อตัวขึ้นนั้นมักส่งผลในระดับที่ลึกซึ้งและในระยะยาวจนกลายเป็นชุดความเชื่อที่ก่อให้เกิดภาพจำเกี่ยวกับตัวศิลปินแก่ผู้ให้สัมภาษณ์ในระดับที่มีพลังมาก และทัศนคติและความเชื่อต่างๆ เกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินที่ก่อตัวขึ้นในกระบวนการนี้ก็จึงมักมีส่วนสำคัญในการออกแบบเนื้อหาตัวละครและเรื่องราวของศิลปินในแฟนฟิคชันที่ผู้ให้สัมภาษณ์เขียนขึ้นในเวลาต่อมาอีกด้วย ซึ่งปรากฏการณ์ที่ค้นพบในข้อนี้ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ แวน สตีนิฮิวซ์ (Van Steenhuyse, 2011) ในงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนแฟนฟิคชันกับทฤษฎีการเคลื่อนย้ายของเขา รวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติที่เกิดจากการดำดิ่งเข้าสู่จักรวาลของเรื่องเล่าในทฤษฎีการเคลื่อนย้ายด้วย (Green & Brock, 2000; Kinnebrock & Bilandzic, 2006 และ Van Steenhuyse, 2011)

4.2.2.7 ปริมาณของผู้อ่านและผู้มีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชัน

ปัจจัยในเรื่องของปริมาณผู้อ่านและผู้มีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชันที่จะกล่าวถึงในหัวข้อนี้เป็นปัจจัยเชิงปริมาณที่มาจากจำนวนผู้อ่านและผู้มีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของการวิจัยซึ่งก็คือชุมชนของแฟนฟิคชันของเว็บไซต์ Dek-d.com โดยหัวข้อนี้จะแบ่งประเด็นอธิบายออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง คือส่วนที่ส่งอิทธิพลในแง่ที่เป็นปัจจัยทางสังคม และส่วนที่สอง คือส่วนที่ส่งอิทธิพลในแง่ที่เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ในส่วนที่หนึ่งที่เป็นปัจจัยทางสังคมนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายให้ข้อมูลตรงกันทั้งหมดว่าจำนวนของผู้อ่าน การแสดงความคิดเห็น และการมีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชันทั้งหมดล้วนมีผลต่อกำลังใจและความสนุกในการเขียนแฟนฟิคชันของพวกเขาโดยตรง กล่าวคือ แฟนฟิคชันเรื่องใดที่มีจำนวนผู้อ่านมาก มีจำนวนการแสดงความคิดเห็นรวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการมีจำนวนผู้ลงทะเบียนติดตามแฟนฟิคชันหรือผู้ลงทะเบียนเป็นแฟนคลับมาก ก็จะทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีกำลังใจและรู้สึกสนุกในการเขียนแฟนฟิคชันเรื่องนั้นมาก เนื่องจากทำให้รู้สึกว่าได้รู้สึกรู้สึกว่าตนเองและ

การเขียนแฟนฟิคชันของตนเองได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับจากสมาชิกในชุมชน ในทางกลับกัน หากแฟนฟิคชันเรื่องใดมีจำนวนผู้อ่าน จำนวนความคิดเห็น รวมถึงจำนวนการมีปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ น้อยหรือไม่มีเลย ก็จะทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์รู้สึกหมดกำลังใจในการเขียนแฟนฟิคชันต่อไป และอาจเกิดคำถามเกี่ยวกับความสามารถด้านการเขียนของตนเองหรือหมดความมั่นใจในการเขียนต่อไป ด้วยเหตุนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งได้เปิดเผยถึงสาเหตุที่ทำให้พวกเขานิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปิน ไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงโดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวชายรักชายว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปส่วนมากนิยมจินตนาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ฉะนั้นแล้ว หากต้องการให้แฟนฟิคชันที่เขียนออกมาได้รับความนิยม ได้รับการค้นหา ได้รับการอ่าน และได้รับการตอบรับรวมถึงปฏิสัมพันธ์ในปริมาณมาก ก็ควรเขียนแฟนฟิคชันศิลปินออกมาในแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงมากกว่าแนวชายหญิงนั่นเอง

“ส่วนใหญ่ก็อ่านกันแนวนี้แหละ มั่นใจกันมาแนวนี้... แนวชายหญิงมันไม่โอเคอะเท่าที่เห็นนะ คนไม่ชอบ เราก็ไม่ชอบด้วย... ตอนแรกจิ้น คู่ศิลปินหญิง S/Z ที่สุดเลยนะ เพราะ มาจอร์ตี (Majority หมายถึง คนส่วนมาก) มีคนจิ้นเยอะ เราก็เริ่มสนใจ ก็เออ! น่ารักดี แล้วเราก็เริ่มเขียนคู่นี้เลย เพราะคนอ่านเยอะด้วยแหละ ถ้าเขียนคู่ที่เขาไม่ค่อยจิ้นกันมันก็จะไม่มีคนอ่าน ขนาดเราอยากอ่านของบางคู่ยังหาอ่านยากเลย... คอมเมนต์ (Comment) ของคนอ่านมันส่งผลต่อการเขียนเนื้อเรื่องตอนต่อไปของเราเยอะ เพราะพอมีคนมาเดาอย่างนั้นอย่างนี้ มันจะทำให้เราเริ่มกลัวแล้วว่าไอ้ที่เราคิดเอาไว้มันตื่นเกินไปหรือเปล่า จะทำให้เขาผิดหวังหรือเปล่า แต่สุดท้ายก็แล้วแต่ บางทีเราก็กินยันที่จะแต่งตามที่คิดไว้นั้นแหละ แต่บางทีก็คิดเหมือนกันว่าอาจจะเปลี่ยนนิดนึง” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“มีผลนะ มี มีเลยละ ถ้าเรื่องไหนเปิดมาแล้วมีคนเข้ามาอ่านแต่ไม่ค่อยเมนต์ เราก็อาจจะรู้สึกว่ามันไม่น่าสนใจรีเปลา... ฟิคเกาหลีนี่เคยเขียนทั้งชายชาย หญิงหญิง แล้วก็ชายหญิง ชายชายกับหญิงหญิงเนี่ยคนอ่านเยอะเลย แต่ชายหญิงนี่ไม่ค่อยมีคนอ่าน ก็เลยไม่เขียนแล้ว ไม่สนุก” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“แนวชายหญิงนี่คือไม่แต่งเลย ถ้าเป็นฟิคเคป็อปนะ ถ้าเป็นนิยายธรรมดาที่อาจจะได้แหละ แต่ถ้าฟิคเคป็อปต้องแนวนี้เท่านั้น ไม่ชายชายก็หญิงหญิง คือเราว่าคนไม่ได้อยากอ่านแนวนี้ด้วย... ตอนแรกที่แต่งออกมา ด้วยความที่มันเป็นแนวแฟนตาซีมันเลยมีคนติดตามน้อย ตอนนั้นมีคอมเมนต์น้อยมาก เราก็ใจแป้วไปเหมือนกัน แต่แต่งไปแต่งมาก็เริ่มมีคนตามเยอะขึ้น เราก็เลยมีกำลังใจในการเขียนมากขึ้น” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“เราอยากดูด้วยว่าถ้าเราแต่งออกมาแล้วการตอบรับของแฟนศิลปินคนเดียวมันจะเป็นยังไง เราได้เห็นปฏิกิริยาต่างๆ ของแฟนคลับที่เขาเข้ามาอ่านแล้วชอบศิลปินเหมือนกัน แล้วมันก็เลยทำให้เรารู้สึกดี รู้สึกสนุก ได้รู้ความคิดเห็นของแฟนคลับคนอื่นๆ ว่าเขาคิดเหมือนกับเราหรือเปล่า

หรือเขาคิดไม่เหมือนเราตรงไหน ชอบหรือไม่ชอบสิ่งที่เราเขียน” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“ชอบแต่งแนววายนะ แต่งทั้งนิยาย บอยส์เลิฟ (Boy’s Love) แล้วก็ฟิคยาโออิ เคยเขียนนิยายแนวยูริด้วย แต่ไม่เคยเขียนเป็นแฟนฟิคยูริเลย การที่ฟิคยาโออิของทางเคป็อบมีคนอ่านเยอะมีส่วนนะ... ส่วนหนึ่งก็คือแฟนคลับที่ติดตามเราอยู่ด้วย พอเราจะเขียนเราก็จะได้คุยกับคนที่ติดตามมากขึ้น มีคอมเมนต์ มี รีแอคชั่น (Reaction) มันก็จะทำให้รู้สึกว่าการที่เราเขียนหรือสร้างขึ้นมานั้นเป็นยังไง เพราะถ้าเทียบกันแล้วระหว่างนิยายวายธรรมดา กับแฟนฟิค ในระดับที่มีคนอ่านจำนวนเท่ากัน ในฝ่ายของแฟนฟิคมันจะมีรีแอคชั่นหรือคอมเมนต์ตอบกลับในปริมาณที่มากกว่า เทียบกันกับนิยายวายแล้วจำนวนคอมเมนต์มันห่างกันเยอะ จากที่เคยเขียนทั้งสองแนวจริงๆ มาหลายเรื่องมันเป็นอย่างนั้นจริงๆ มันก็เลยทำให้การเขียนแฟนฟิคสนุกกว่า มันเป็นแรงบันดาลใจในการเขียนอย่างหนึ่ง ถ้าเราเขียนอย่างเดียวแล้วไม่มีคอมเมนต์ตอบกลับมาเลย มันก็จะทำให้เรารู้สึกว่าเอ๊ะ! เราเขียนไม่ดีตรงไหนหรือเปล่า ทำไมไม่มีอะไรตอบกลับมาเลย” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

จึงจะเห็นได้ว่า หากมันเมื่อดูเผินๆ แล้วแฟนฟิคชั้นอาจดูเป็นสิ่งที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการหรือจินตนาการส่วนตัวของตนเองเป็นสำคัญ แต่อันที่จริงแล้วความต้องการทางสังคมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้พวกเขาเลือกที่จะเขียนแฟนฟิคชั้นเกี่ยวกับศิลปินไอดอลเคป็อบที่ชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงด้วย ฉะนั้นแล้ว ตัวเลขจำนวนผู้อ่าน จำนวนครั้งที่อ่าน จำนวนความคิดเห็น จำนวนผู้ลงทะเบียนติดตามแฟนฟิคชั้น จำนวนผู้ลงทะเบียนเป็นแฟนคลับของผู้เขียน และตัวเลขแสดงจำนวนทุกสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชั้นจึงล้วนแล้วแต่มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์เขียนแฟนฟิคชั้นศิลปินไอดอลเคป็อบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เพราะตัวเลขเหล่านี้ล้วนมีผลโดยตรงต่อกำลังใจและความรู้สึกสนุกในการเขียน และถือเป็นความท้าทายอย่างหนึ่งของการเขียนแฟนฟิคชั้นของพวกเขา และด้วยเหตุนี้ สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์บางรายที่ใส่ใจและยึดติดกับจำนวนและความรู้สึกของผู้อ่านแฟนฟิคชั้นของพวกเขาเป็นอย่างมากนั้น ความคิดเห็นและปฏิกิริยาตอบสนองต่างๆ ที่ผู้อ่านมีต่อแฟนฟิคชั้นที่พวกเขาเขียนขึ้นนั้นจึงมีผลต่อทิศทางการเขียนแฟนฟิคชั้นตอนต่อไปของพวกเขาด้วย

สำหรับในส่วนที่สองที่เป็นเรื่องของปัจจัยทางเศรษฐกิจนั้น ปริมาณของผู้อ่านและผู้มีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชั้นในส่วนนี้มีความหมายเท่ากับการเป็นตัวชี้วัดขนาดของตลาด โดยปัจจัยในส่วนนี้จะมียุทธพลกับผู้ให้สัมภาษณ์ที่เขียนแฟนฟิคชั้นศิลปินไอดอลเคป็อบโดยมีวัตถุประสงค์ทางการค้าคือการรวมเล่มขายร่วมด้วยเท่านั้น ซึ่งในบรรดาผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 11 ราย พบว่ามีผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 3 รายที่มีประสบการณ์ในการรวมเล่มขายด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 3

รายเปิดเผยว่าผลตอบแทนเป็นเงินที่ได้จากการขายแพนฟิคชันนั้นไม่ได้มีมากถึงขนาดที่เป็นปัจจัยหลักใหญ่ที่ส่งผลให้เขียนแพนฟิคชัน แต่หากพิจารณาถึงการขายร่วมด้วยแล้ว ขนาดของตลาดแพนฟิคชัน ศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่ใหญ่กว่าแนวชายหญิงเป็นอย่างมากก็มีส่วนทำให้เลือกเขียนแพนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวนี้ด้วย

“เราคิดว่าของอย่างนี้มันเป็น ดีมานด์-ซัพพลาย (Demand-Supply) นะ อยู่ที่ว่าคุณอยากอ่านอะไรด้วย... เราไม่เคยเขียนแนวยูริเลย แต่ชอบนะ ชอบอ่าน ชอบมากด้วย ก็ถามตัวเองอยู่ตลอดนะว่าทำไมไม่เขียน แต่ว่าส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะว่าตลาดของยาโออิมันกว้างกว่า คือเราเขียนแล้วรวมเล่มขายด้วยไง คนอ่านยาโออิมันเยอะกว่ายูริ เขียนแนวนี้มันก็จะขายได้เยอะกว่า คือเอาจริงๆ ถ้าเป็นคนอื่นเค้าจะไม่พูดอย่างงี้ละ เราก็โดนตำเยะ คนพวกนั้นเค้าบอกว่าการแต่งฟิคมันต้องเป็นการกระทำด้วยความรักล้วนๆ ไม่ใช่เพื่อหาเงิน... ถ้าสมมติว่าจะแต่งแนวยูริก็คงแต่ง คู่ศิลปินหญิง A/B นี้แหละเพราะว่าเราชอบมานานแล้ว ชื่อเล่มของทีคนอื่นเขียนมาด้วยเนี่ย! อยู่ตรงหน้าเนี่ย! ชอบอะ (หัวเราะ)” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“การที่ฟิคยาโออิของทางเคป็อปมีคนอ่านเยอะมีส่วนนะ... จริงๆ การเขียนขายก็ไม่ได้ทำเงินเป็นกอบเป็นกำขนาดนั้น แต่คิดว่าเรื่องเงินก็เป็นปัจจัยหนึ่งด้วย” (ฟิลด์, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2560)

“ถ้าเขียนของวงนี้ก็ต้องแนวนี้ แนวหญิงชายมันไม่มีใครอ่าน เขาไม่จิ้นกัน ถ้าเขียนขายก็คงไม่มีใครซื้อ แต่เอาจริงๆ เรื่องเงินก็ไม่ใช่อะไรหลักหรอก เราลองขายแค่เรื่องเดียว เห็นบางคนทำก็เลยลองทำดู แต่ไม่เอาแล้ว มันวุ่นวาย เหนื่อย มันมีขั้นตอนเยอะ คือถ้าจะให้เขียนขายเพื่อหวังกำไรเลยก็คงไม่ทำ มันเหนื่อยเกินไป ขอเขียนอย่างเดียวแหละดีแล้ว” (คิต, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

จะเห็นได้ว่า การเขียนแพนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือ หญิงรักหญิงของแฟนคนหนึ่งๆ นั้น มิใช่กิจกรรมที่มีความหมายต่อแฟนในฐานะที่เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบหรือเพื่อการระบายออกซึ่งจินตนาการเพื่อฝันส่วนตัวของผู้เขียนโดยตรงไปตรงมาเพียงเท่านั้น แต่การเขียนแพนฟิคชันในลักษณะนี้ยังเป็นกิจกรรมที่พวกเขาทำเพื่อสนองความต้องการทางสังคมและทางเศรษฐกิจได้อีกด้วย เพราะฉะนั้น ความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจจึงเป็นอีกปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการทำให้พวกเขานิยมเขียนแพนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่ชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ส่วนของการสนองความต้องการทางสังคมซึ่งมีอิทธิพลต่อการเขียนแพนฟิคชันของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกราย และส่งผลโดยตรงต่อความมั่นใจ กำลังใจ และทิศทางในการเขียนแพนฟิคชันในตอนต่อไปหรือเรื่องต่อไปของพวกเขาด้วย

4.3 ปัจจัยจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่ส่งผลให้ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อ และทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไอดอลเคป็อป โดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงซึ่งถือเป็นแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่มีความกระตือรือร้น(Active fans)ในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนจำนวน 11 ราย เกี่ยวกับปัจจัยจากวงการเคป็อปที่มีส่วนกระตุ้นให้พวกเขามีความเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะลงมือเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป รวมถึงสร้างสื่อและทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบผ่านช่องทางออนไลน์ด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น แพลตฟอร์มเว็บบอร์ด(Webboard) อัปเดต (Update) ความเคลื่อนไหวแบบตามเวลาจริง (In Real Time) ของศิลปินผ่านทวิตเตอร์ ทำไฟล์ gif หรือตัดต่อภาพคู่ศิลปินเพื่อเผยแพร่ สร้างแฟนเพจ สร้างวิดีโอแฟนเมด (Fanmade Video) เพื่อเผยแพร่ผ่านยูทูป แบ่งปัน/ส่งต่อ(Share)สื่อต่างๆไปยังสาธารณะในชุมชนของแฟน เป็นต้น สามารถสรุปปัจจัยจากวงการเคป็อปที่มีผลทำให้พวกเขามีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไอดอลเคป็อปโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ ได้ดังต่อไปนี้

4.3.1 การมีตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปิน (Fandom) ที่ชัดเจน

จากการสัมภาษณ์พบว่า สิ่งที่ทำให้สัมภาษณ์ทุกรายเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการทำให้บรรดาแฟนเคป็อปเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินก็คือการมีฐานแฟนที่เข้มแข็ง ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทุกรายให้ความเห็นว่าฐานแฟนของวงการเคป็อปที่เข้มแข็งนี้เกิดขึ้นจากการสร้างสถานภาพที่ชัดเจนให้กับกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินคน/วงต่างๆ เช่น สีและชื่อของกลุ่มแฟนคลับของศิลปิน/วงศิลปินที่เป็นทางการ ตัวอย่างเช่น วง TVXQ/DBSK ที่มีสีประจำวงคือสีแดงไข่มุก (Pearl Red) และมีชื่อทางการของแฟนคลับว่า แคสซิโอเปีย (Cassiopeia) วง 2PM ที่มีสีประจำวงคือสีเทาเมทัลลิก (Metallic Grey) และมีชื่อทางการของแฟนคลับว่า ฮอทเทส (Hottest) วง Girls' Generation (소녀시대/SNSD) ที่มีสีประจำวงคือสีชมพูพาสเทล (Pastel Pink) และมีชื่อทางการของแฟนคลับว่า โซวอน (소원/SONE) วง T-ara ที่มีสีประจำวงคือสีงาช้างประกายมุก (Pearl Ivory) และมีชื่อทางการของแฟนคลับว่า ควีนส์ (Queen's) หรือวง TWICE ที่มีสีประจำวงคือสีแอฟริคอตร่วมกับสีนีออนมาเจนต้า (Apricot + Neon Magenta) และมีชื่อทางการของแฟนคลับว่า วันซ์ (ONCE) เป็นต้น นอกจากนี้สีและชื่อของกลุ่มแฟนที่เป็นทางการแล้ว ศิลปินหรือวงศิลปินส่วนมากก็ยังมีกรใช้ทำสัญลักษณ์และข้อความให้กำลังใจประจำตัว/วง อุปกรณ์การเชียร์หรือแท่งไฟที่เป็นสัญลักษณ์ของวง ช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการต่างๆของศิลปิน/วงศิลปิน และสิ่งของต่างๆที่เป็นสัญลักษณ์ของการเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินแต่ละคน/วงที่บรรดาแฟนศิลปินคน/วงเดียวกันใช้ร่วมกันเพื่อแสดงออกถึงสถานภาพความเป็นแฟนของศิลปิน

เหล่านั้นอีกมากมายซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเห็นว่าล้วนแล้วแต่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ภาวะความเป็นแฟนที่พวกเขามีต่อศิลปินไอดอลเคป็อปที่ชื่นชอบนั้นมีความเข้มแข็งและเหนียวแน่น และภาวะความเป็นแฟนที่เข้มแข็งและเหนียวแน่นนั่นเองที่เป็นรากฐานเบื้องต้นที่สำคัญที่จะนำไปสู่การทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินในเวลาต่อไป

ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายให้ทรรศนะไปในทิศทางเดียวกันว่าพวกเขาคิดว่าในปัจจุบันมีศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง และบุคคลผู้มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงอยู่มากเกินไป ทำให้ผู้บริโภคมีตัวเลือกในการบริโภคเป็นจำนวนมากและอยู่ในสถานะที่ไม่มีความจำเป็นต้องเลือกชอบและติดตามเพียงใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งการที่ความชอบของผู้บริโภคคนหนึ่งจะถูกเฉลี่ยไปยังศิลปินจำนวนมากในเวลาเดียวกันก็ย่อมหมายถึงการที่พวกเขามีจุดสนใจอยู่ที่ศิลปินหลายคนและอาจมีภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินหลายคนพร้อมๆกันด้วย การรับรู้เกี่ยวกับสถานภาพความเป็นแฟนของตัวเองที่มีต่อศิลปินคนใดหรือวงใดอย่างเฉพาะเจาะจงจึงจะไม่ค่อยมีความชัดเจนหรือเข้มข้นมากนัก ฉะนั้น ในสภาพการณ์เช่นนี้ วิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดเป็นอย่างแรกจึงอยู่ที่การสร้างสถานภาพความเป็นแฟนที่ชัดเจนให้แก่พวกเขา ซึ่งวิธีที่ทำให้เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุดตามอย่างวงการเคป็อปก็คือการสร้างตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินแต่ละคน/กลุ่มที่ชัดเจน เช่น สีประจำศิลปิน ชื่อของกลุ่มแฟนที่เป็นทางการ ทำสัญลักษณ์และข้อความให้กำลังใจประจำตัวศิลปิน อุปกรณ์การเชียร์หรือแท่งไฟที่เป็นสัญลักษณ์ของวง ช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการต่างๆ และสิ่งของต่างๆที่เป็นสัญลักษณ์ของการเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินแต่ละคน/วงตามที่ได้กล่าวมานั่นเอง

“มันขาด โลยัลตี้ (Loyalty) มันขาดความเหนียวแน่น เพราะจริงๆคนไทยก็รักง่ายหน่ายเร็ว ด้วย ดารานักร้องมีเยอะมาก เราก็ชอบคนนั้นคนนี้ไปทั่ว คนนี้มากก็ชอบ หายก็ลืม ก็ไปชอบคนอื่น การเป็นแฟนคลับมันไม่มีโลยัลตี้อะไรเลย... โลยัลตี้มันจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยวัฒนธรรมของแฟนกับศิลปินนี้แหละ ที่เกาหลีเขามีการตั้ง แฟนดอม (Fandom) ที่ชัดเจน มี Official Website มีสีประจำวง มีแท่งไฟ มีชื่อเรียกแฟนคลับ อะไรอย่างนี้ ซึ่งไทยไม่มี แต่คือของพวกนี้มันไม่สามารถเริ่มจากตัวแฟนคลับได้ ค่ายต้องทำก่อน ซึ่งถ้าทำแล้วแฟนเอาด้วยมันก็จะดี มันจะเริ่มมีโลยัลตี้ แฟนคลับก็จะรู้ว่าต่อไปนี่ฉันเป็นแฟนคลับของใคร ต้องสนับสนุนใคร เวลามีโหวตอะไรก็จะต้องโหวตให้แต่คนนี้เท่านั้น ไม่ฟังเหมือนตอนไม่มี” (นิก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“การตั้งชื่อแฟนดอมมีผลมากเลย เหมือนอย่างที่ว่า วงศิลปิน X ไม่ได้รับการสนับสนุนจากทางค่ายมากนัก ทำให้แฟนคลับรู้สึกเหมือนโดนลอยอยู่ คิดว่าการที่มีชื่อแฟนคลับจะทำให้เรารู้สึกว่ามีคนที่ เป็นพวกเดียวกับเราอยู่อีกเยอะนะ และมันก็จะเริ่มจุดเริ่มต้นที่จะทำให้แฟนรู้สึกว่าเป็นแฟนคลับของวงนี้เต็มตัวแล้วนะ ไม่ใช่แค่แฟนคลับที่ดูเฉยๆผ่านๆ แต่ตอนนี้เป็น ชื่อแฟนคลับวงศิลปิน E แล้วนะ เป็น ชื่อแฟนคลับวงศิลปิน W แล้วนะ พอเป็นอย่างนี้พอจะมีโหวตประจำปี หรือโหวตนั้นนี่เราก็จะรู้ว่าเราต้องโหวตให้เขา เราจะรู้สึกว่ามีหลักมีแหล่งมากขึ้นจากที่เมื่อก่อนพอจะโหวตแล้วอาจจะ

ต้องมาดูเอ็มวีก่อนแล้วรู้สึกชอบของคนไหนแล้วค่อยโหวด มันจะกลายเป็นว่าเรามีวงที่อยู่ในใจอยู่แล้ว” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“ชื่อแฟนคลับมีผลเลยละ เพราะอย่างที่บอก ตอนนี้ไอดอลมันเยอะมาก ดารามันเยอะ การมีชื่อแฟนคลับมันทำให้เรามี โฟกัส (Focus) ว่าเราต้องติดตามแล้วก็สนับสนุนใคร พวกช่องทางสื่อสารที่เป็น ออฟฟิเชียล (Official) ก็เหมือนกัน สำคัญมาก มันเหมือนเป็นศูนย์รวม” (คิต, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“ส่วนตัวเราคิดว่าชื่อแฟนคลับ สิวง คำพูดประจำของวงอะไรพวกนี้สำคัญมากเลยนะ เพราะอย่างเราเอาจริงๆเราก็มีวงที่ชอบอยู่หลายวง แต่ถ้าจะให้บอกว่าเป็นแฟนคลับใครเราก็บอกได้ว่าเป็นแฟนคลับของ วงศิลปินหญิง G แค่วงเดียว เพราะเรารู้ตัวเลยว่าเป็น ชื่อแฟนคลับทางการของวงศิลปิน G เพราะฉะนั้นถึงเราจะชอบวงนู่นวงนี้ หรือว่าชอบเพลง ดูเอ็มวีของวงนู่นวงนี้ไปเรื่อย แต่เราก็จะไม่แต่งฟิคของวงอื่นนอกจาก วงศิลปินหญิง G ถ้าสมมติต้องชื่อของที่ระลึกของศิลปินเราก็จะไม่คิดถึงวงอื่น ก็จะคิดถึงวงนี้วงเดียว” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“ของพวกนี้มันทำให้เรามีจุดยึดเหนี่ยว ถ้าเรารู้ว่าเราเป็นแฟนคลับศิลปินวงไหนอย่างชัดเจน เราก็จะอยากทำนู่นทำนี่ให้พวกเขาโดยอัตโนมัติ” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“การมีชื่อแฟนคอมเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีมากเลย มันทำให้เรามีจุดยึดเหนี่ยวว่าตอนนี้เราเป็นแฟนคลับของใคร เพราะตอนนี้ศิลปินมันเยอะมาก ถ้าเราไม่มีตรงนี้เราก็จะชอบไปเรื่อย ก็อาจจะไม่คิดจะทำอะไรให้วงไหนจริงจัง” (คิต, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

จากคำให้สัมภาษณ์นั้น เราจะเห็นได้ว่าตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปิน เป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่อความผูกพันทางใจสำหรับบรรดาแฟนเป็นอย่างมาก หากเทียบกับการทำการตลาดของแบรนด์หรือสินค้าต่างๆแล้วก็เปรียบได้กับการเป็นก้าวแรกในการสร้างความภักดีในตราสินค้า (Brand Loyalty) ให้แก่ผู้บริโภค เป็นสิ่งที่ทำให้แฟนมีจุดยึดเหนี่ยวที่เป็นรูปธรรมต่อภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินคนใดหรือวงใดอย่างเฉพาะเจาะจงในตลาดที่มีศิลปินให้เลือกชอบและให้ความสนใจอยู่มากมาย ในขณะที่เดียวกันการมีตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินก็ยังเปรียบเสมือนการให้เครื่องแบบแก่แฟนสวมใส่ ทำให้พวกเขารับรู้และตระหนักได้ถึงบทบาทความเป็นแฟนของตนเองต่อศิลปินคนใดคนหนึ่งอย่างเป็นรูปธรรม อันเป็นจุดเริ่มต้นอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้พวกเขากลายเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นและมีความคิดที่จะทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินคนใดหรือวงใดอย่างเฉพาะเจาะจงขึ้นมา

ในขณะเดียวกันนั้น จากการสัมภาษณ์เชิงลึกก็ยังทำให้เห็นถึงกลไกการทำงานของตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินที่ชัดเจนในการที่ทำให้พวกเขา รู้สึกได้ถึงการมีพวกพ้องมีกลุ่ม ได้รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของกลุ่มคนที่มีความชื่นชอบในสิ่งเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต่อยอดให้พวกเขามีความมั่นใจในสถานภาพของความเป็นแฟนศิลปินและมีกำลังใจในการทำสิ่งต่างๆ

เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการทำกิจกรรมเชิงรุกในภาวะความเป็นแฟนหลายรูปแบบก็เป็นกิจกรรมทางสังคมที่ต้องการปฏิกริยาตอบสนองจากผู้คนด้วย เช่น การแต่งแฟนฟิคชันที่ต้องการให้มีคนอ่าน ต้องการให้มีคนแสดงความคิดเห็น การเผยแพร่ข่าวสารความเคลื่อนไหวของศิลปินผ่านสื่อสังคมที่ต้องการให้มีคนมาอ่านและร่วมพูดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และในบางกิจกรรมก็ยังเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยการกระทำร่วมกันของคนจำนวนมากเพื่อก่อให้เกิดผล เช่น การโหวตให้คะแนนแก่ศิลปินในรายการเพลงหรือรายการรางวัลต่างๆ การเพิ่มยอดการดาวน์โหลด(Download)เพลง การเพิ่มยอดการเข้าชมมิวสิควีดีโอ เป็นต้น ซึ่งในกรณีนี้การมีช่องทางการสื่อสารส่วนกลางที่เป็นศูนย์รวมของกลุ่มแฟนศิลปินก็จะกลายเป็นสิ่งที่ถูกใช้เพื่อให้อินโฟมูเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้น รวมถึงนัดหมายและให้อินโฟมูเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรมร่วมกันของบรรดาแฟนในกลุ่มได้เป็นอย่างดี

4.3.2 การให้ความสำคัญกับการทำการตลาดให้ตัวศิลปินในเชิงบุคคล

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10 ใน 11 รายกล่าวโดยเปรียบเทียบถึงปัจจัยที่ทำให้พวกเขาที่มีความรู้สึกผูกพันกับศิลปินไอดอลเคป็อปมากกว่าศิลปินในวงการอื่นๆ ว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวงการเคป็อปให้ความสำคัญกับการทำการตลาดที่ตัวบุคคลของศิลปินมาก โดยในประเด็นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดมองว่าวงการบันเทิงไทยมักให้ความสำคัญกับการทำการตลาดที่ตัวผลงานของศิลปินมากกว่าที่ตัวบุคคลเป็นอย่างมาก หรือไม่ตัวศิลปินเองก็เลยที่จะทำการตลาดเชิงบุคคลให้กับตัวเองทำให้ความนิยมของตัวศิลปินมักขึ้นลงตามกระแสของผลงาน อีกทั้งยังทำให้ผู้คนที่รู้จักตัวศิลปินแค่เพียงผิวเผินจากการเสพผลงาน ไม่เข้าถึง และไม่มีความรู้สึกผูกพันทางใจ ทำให้พวกเขาขาดแรงจูงใจที่จะจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับตัวของศิลปินและไม่มีแรงกระตุ้นให้ต้องทำอะไรต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุนศิลปิน หรือหากแม้จะมีแรงจูงใจและความต้องการในการเขียนแฟนฟิคชันถึง ก็ไม่มีแนวความคิด (Idea)ว่าจะเขียนถึงในแง่มุมไหนเพราะไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวศิลปินมากพอที่จะมาขึ้นจินตนาการหรือนำมาเขียนถึงได้ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ในประเด็นนี้ก็ยิ่งรวมความไปถึงการที่รายการโทรทัศน์ในปัจจุบันเต็มไปด้วยรายการค้นหาศิลปินหน้าใหม่จำนวนมาก โดยมองว่าในปัจจุบันนี้วงการบันเทิงไทยมีศิลปินที่มีคุณภาพจำนวนมากเกินความต้องการแล้วจึงควรหยุดหาเพิ่มแล้วไปให้ความสำคัญกับการทำการตลาดให้กับตัวศิลปินที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นจะดีกว่า

“วงการบันเทิงไทยเรามากเน้นที่งาน เช่น งานเพลงก็จะเน้นที่คุณภาพเพลง การโปรโมทเพลงแต่ไม่ค่อยมีให้ดูอะไรดีเบื้องหลังว่าก่อนจะไปออกรายการเขาเป็นยังไง ไม่มีการตามติดชีวิตส่วนตัวของเขาว่าหลังจากลงจากเวทีไปแล้วเขาเป็นยังไง นอกเวลางานหรือในเวลาส่วนตัวของเขาแล้วนิสัยของเขาเป็นยังไง เขารู้จักใครบ้าง มันไม่มีเหมือนของเกาหลีที่มีวาไรตี้เยอะมาก ที่ทำให้เราเห็นที่เบื้องหลังงานต่างๆ เช่น เบื้องหลังการถ่ายทำ หรือการใช้ชีวิตอยู่ในหอ การใช้ชีวิตกับคนนู้นคนนี้ ซึ่งพอมันมีเบื้องหลังพวกนี้ให้เราดู มันจะทำให้เรารู้สึกว่าพวกเขาสนิทกันจริงๆ แล้วไม่มันที่เราร้องการมันก็

เลยมีให้เห็น ไม่หายากเท่าศิลปินไทยที่นำเสนอเพลงมากกว่า ต้อง โปรโมทที่ตัวศิลปินเองด้วย” (แก้ว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 พฤศจิกายน 2560)

“รายการวาไรตี้ของเกาหลีมันทำให้เรารู้สึกว่าได้เห็นตัวตนของเขาจริงๆ ไม่ใช่แค่ขึ้นเวทีแล้ว ร้องเพลง ลงไปก็จบ ดูเอ็มวีก็จบ พวกนั้นคือโอเคเราได้เห็นผลงาน แต่ถ้าเห็นแค่นั้นก็คงไม่มีอะไรจะเอามาเขียนพิก แล้วก็จะอาจจะเห็นแล้วชอบนั่นแหละ แต่ก็คงไม่ได้รู้สึกอินอะไรมาก ถึงเป็นพวก แฟนเซอร์วิสที่อยู่ในโซว อย่างเช่น คอนเสิร์ต เรารู้สึกว่ามันเป็นการแสดง ก็โอเค เห็นก็ฟินแหละ แต่ไม่ได้อิน แต่สำหรับรายการวาไรตี้เรารู้สึกว่าเป็นเขาจริงๆ เป็นตัวตนของเขาเวลาอยู่กับเพื่อนจริงๆ สิ่งที่เขาพูดแฉๆกันในรายการก็ดูเป็นเรื่องจริง ไม่ใช่การแสดง เราจะอินกับตัวตนของเขาตรงนั้นมากกว่า ทำให้รู้จักเขามากกว่า ถ้าชอบก็คงอยากติดตามตัวตนของเขาจากตรงนั้น แล้วความอยากเขียน พิกหรือสร้างสื่ออะไรต่างๆมันก็จะตามมา” (คิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“วงการไทยขาดการโปรโมทตัวศิลปิน ควรมียุทธศาสตร์ที่สนุกๆอย่างของเกาหลี หรือตัวศิลปินเองก็ควรไลฟ์เพื่อให้ตัวเองมีปฏิสัมพันธ์กับแฟนคลับโดยตรงเพื่อให้แฟนคลับได้เห็นบ่อยๆแล้วก็จะรู้สึกทราบดีกันมากขึ้น โดยส่วนตัวแล้วเราชอบดูไลฟ์ของศิลปินมากเลยนะ เพราะมันทำให้เราเห็นชีวิตของเขาจริงๆ ได้เห็นตัวตน ได้เห็นว่าเขาทำอะไร ที่ไหน อยู่กับใคร สนุกกับใคร เวลาพูดคุยกับคนอื่นเขาเป็นยังไง มันทำให้เราได้เห็นตัวตนของเขาจริงๆ แล้วก็ทำให้รู้สึกชอบมากขึ้น ถ้าจะเขียนพิก สิ่งที่เราเห็นจากตรงนี้ก็ช่วยได้มาก... เมมเบอร์บางคนนี่ตอนแรกไม่ได้ชอบเลยนะ เห็นหน้าแล้วไม่ชอบเลย แต่พอได้ดูไลฟ์ก็เริ่มเปลี่ยนทัศนคติ คือไลฟ์มันทำให้เราได้เห็น เพอร์โซนาอลิตี (Personality) จริงๆของเขา ได้เห็นว่าชีวิตจริงเขาเป็นคนยังไง เวลาเขาอยู่กับคนอื่นเขาทำตัวยังไง น่ารักไม่น่ารักยังไง จากไม่ชอบก็เลยเปลี่ยนมาชอบได้ เราจะารู้จักเขามากขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีไลฟ์เราก็ไม่มีทางได้เห็นอะไรอย่างนี้เลย ไม่มีทางได้รู้จัก” (ไซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“เกาหลีเขามีหลายค่าย ถึงจะเป็นค่ายเล็กค่ายใหญ่แต่ศิลปินของเขาไม่ได้เหมือนของเรา อย่าง ค่ายบันเทิงไทย U มีคนเป็นร้อย พอเดบิวท์ออกมา 1 เพลงไม่ดังก็จบ งานหมดก็จบกัน ก็คือมันไม่ได้สร้างความรู้สึกโลอัลต์อะไร ในขณะที่ของเกาหลีมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น เหมือนเขาตั้งใจจะปั้นบุคลากรจริงๆ ฉะนั้นตัวศิลปินของเขา ถึงมันตองนานแล้วออกมาไม่ดังเขาก็ต้องพยายามที่สุด ผลงานก็ต้องดีมีคุณภาพ ฝึกกันเป็นปีๆ แล้วก็ยังมีรายการวาไรตี้ต่างๆมาผลักดันกันอีก ทำให้คนเห็นเยอะๆ ให้คนได้รู้จัก มีรายการเพลง รายการเกมโชว์สนุกๆให้คนได้ติดตามพฤติกรรม... อย่างคนชอบศิลปินฝรั่งกับศิลปินเกาหลีก็จะแยกส่วนกันชัด ก็คืออย่างของศิลปินเกาหลีเนี่ย ถึงเราจะถ่ายรูปหรือไม่เจอตัวยากมาก แต่เราจะรู้สึกว่าเขาใกล้เรา เพราะเขามาเต้นบ้างบอๆ เขามาออกวาไรตี้บ้าง บอๆ ให้เราดู ให้เราฆ่า เราก็จะรู้สึกว่าเราเข้าถึงเขา ในขณะที่ศิลปินฝรั่ง พวกนั้นเขาก็จะอยู่บนที่สูงของเขา มันไม่ได้รู้สึกว่าใกล้กัน พอเขามีปัญหาเราก็ไม่ได้อยากออกมาช่วยปกป้อง หรือเราก็ไม่ได้รู้สึกว่าอยากเอา

เขามาเขียนพิศหรือสร้างสื่ออะไรให้มากมาย ก็แค่อยากเสพผลงานไปเรื่อยๆเฉยๆ” (นิค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“สิ่งที่ทำให้เรารู้สึกว่าเรารู้จักเขาหรือสามารถจะสร้างสื่อหรือเขียนเรื่องราวอะไรของเขาได้ก็จะมาจากการดูรายการวาไรตี้เป็นหลักเลย อย่างตัวเราเองที่ชอบ วงศิลปินหญิง G มาตลอด ตอนแรกก็ดูไลฟ์(การแสดงสด)ไปเรื่อยๆสนุกๆ ก็ชอบ แต่ที่ทำให้รู้จักแล้วก็อินกับตัวตนของเขาจริงๆ ขึ้นมาครั้งแรกก็คือตอนที่เราดูรายการที่เขาต้องไปเลี้ยงเด็กน้อย เราก็จะเห็นนิสัยของเขาจริงๆว่าเวลาที่เขาอยู่ในสถานการณ์ต่างๆเขาเป็นยังไง เพราะในรายการนี้เขาก็จะเลี้ยงเด็กไปด้วยใช้ชีวิตประจำวันไปด้วยอยู่กับเมมเบอร์คนอื่นๆ ด้วย เราก็จะเห็นหมดเลยว่าใครเป็นคนยังไง คนนี้เป็นคนอย่างนี้นะ ศิลปินหญิง A เขาก็จะนิ่งๆ ขรึมๆ ของเขา ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับชาวบ้าน เวลาเราเขียนเราก็จะอิงจากคาแร็คเตอร์จริงๆ ของเขา แต่บางคนเราก็อาจจะมีเปลี่ยนๆ บ้างเพื่ออรรถรสของการแต่งพิศ แต่ยังไงมันก็ต้องมีคาแร็คเตอร์จริงๆ ด้วย คนจะได้มีภาพออก... ถ้าไม่มีรายการพวกนี้เราก็จะไม่ได้เห็นคาแร็คเตอร์พวกนี้ของเขาเลย คือดูไลฟ์(การแสดงสด)มันก็สนุกดี แต่พอมันจบเราก็จบ มันไม่ทำให้เกิดจินตนาการอะไร คนก็คงไม่พูดถึงเขาต่อในด้านอื่นๆ แล้วเราก็คงไม่มีความคิดที่จะเอาเขามาเขียน” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“จุดเริ่มต้นคือต้องดูสมัยที่อัลบั้มแรกๆเลย สมัยเดบิวคือแบบยังเด็กมาก เขาจะมีความซน ถ้าดูรายการของพวกเขานี้คือใครเห็นก็ต้องเอ็นดู ศิลปินชาย M ก็จะไม่ค่อยดูแน่นอน มันเป็นเรื่องที่เรารู้สึกเอง แบบไม่รู้ว่ามีเงินมากเกินไปหรือเปล่า คือจะรู้สึกว่าเป็นศิลปินชาย M ดูเอ็นดู ศิลปินชาย R แตกต่างจากคนอื่น... มันจะมีอะไรบ๊วยๆแบบให้เราได้เก็บผ่านรายการนู่นนี่ ให้แอบสงสัยตลอด ว่าทำไมถึงปฏิบัติกับ ศิลปินชาย R แตกต่างจากคนอื่น ปัจจุบันนี่คนก็ยังติดภาพอยู่เลยว่า ศิลปินชาย R เหมือนเด็กอยู่ ต่อให้โตเป็นหนุ่มหล่อแล้ว แต่ด้วยนิสัย มันจะมีมุมที่รู้ว่าเขายังเป็นเด็กที่ยังไม่โตเลย... เราว่ารายการวาไรตี้ทั้งหลายของเกาหลีมันทำให้เราได้เห็นเสน่ห์ของศิลปิน คือแน่นอนว่าศิลปินของเกาหลีเนี่ย กว่าที่จะออกมาเป็นศิลปินได้ต้องผ่านการฝึกแบบมหาศาล และพอเขาออกมาเป็นศิลปิน เขาก็สร้างจุดที่แบบดูดีมีเสน่ห์น่าดึงดูด เพลงของเขามันก็บ่งบอกถึงตัวตน แล้วรายการวาไรตี้ต่างๆ ก็ดึงดูดตัวตนอีกด้านที่เราไม่ได้เห็นจากการตามเพลงของเขาออกมาอีก เมื่อมาเทียบกับศิลปินบ้านเรา บางคนหล่อสวยมากๆ ผลงานดี แต่ดึงเสน่ห์ด้านอื่นๆ ออกมาไม่ได้ก็ทำคนมองข้ามไปจริงๆเราว่าศิลปินบ้านเราดูดีหลายคนและเก่งมากๆเลย แต่เขาขาดการดึงเสน่ห์ที่ทำให้คนคลั่งได้เหมือนศิลปินเกาหลีส่วนหนึ่งก็อาจจะเพราะเราไม่ค่อยมีรายการแบบนั้นที่เป็นพื้นที่ให้เขาได้แสดงมันออกมา ก็ต้องเพิ่มตรงนี้... การเขียนพิศให้ใคร เราต้องมีความรู้สึกอินไปกับตัวละครนั้นถึงจะเขียนออกมาได้ อย่างเราดึงเกาหลี ก็ไม่ได้เขียนทุกคู่ เราจะเขียนคู่ที่เรามีความรู้สึกร่วมมากเท่านั้น” (อี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 พฤศจิกายน 2560)

เกี่ยวกับประเด็นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวโทษว่าการทำการตลาดของวงการบันเทิงแบบที่เน้นผลงานเป็นหลักเป็นแนวทางที่ไม่ดี หากในการที่จะทำให้แฟนผันตัวจากการเป็นแฟนที่เฉื่อยชา (Passive Fans) มาเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นหรือมีบทบาทเชิงรุกในภาวะความเป็นแฟนนั้น เพียงแค่การทำการตลาดให้กับผลงานของศิลปินอาจไม่เพียงพอ ต้องให้ความสำคัญกับการทำการตลาดที่ตัวศิลปินเพื่อเปิดโอกาสให้แฟนได้ทำความรู้จัก เข้าถึง และผูกพันกับตัวศิลปินในระดับที่มากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การลงมือทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุนพวกเขาในเวลาต่อไปด้วย

ทั้งนี้ สื่อที่ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่ามีส่วนต่อการสร้างความรู้สึกที่รู้จัก เข้าถึงตัวตน และมีความผูกพันทางใจกับตัวศิลปินมากที่สุดบนพื้นฐานของประสบการณ์การเป็นแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปก็คือรายการวาไรตี้ทางโทรทัศน์ และรองลงมาก็คือการเผยแพร่ไลฟ์(การถ่ายทอดสด)ผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆของศิลปิน โดยนอกจากการทำการตลาดให้ตัวศิลปินในเชิงบุคคลในปริมาณมากจะมีผลทำให้แฟนเกิดความรู้สึกที่รู้จักและผูกพันกับศิลปินในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผลการสัมภาษณ์ก็ยังชี้ว่าปัจจัยดังกล่าวนี้มีกลไกการทำงานในการกระตุ้นการสร้างสื่อของแฟนอีกอย่างหนึ่งก็คือ การที่เนื้อหาเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในด้านต่างๆที่แฟนได้เห็นผ่านรายการวาไรตี้และไลฟ์เหล่านั้นมีผลทำให้แฟนเกิดจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในสมมติฐานต่างๆ ขึ้น เช่น การเห็นอาการปฏิกิริยาของของศิลปินในเหตุการณ์บางอย่างทำให้แฟนคิดจินตนาการต่อไปว่า ‘เมื่อในสถานการณ์แบบนี้ศิลปินกระทำเช่นนี้แล้ว หากเกิดสถานการณ์แบบนี้ขึ้นเขาจะอย่างไร’ ‘เมื่อในระหว่างการเผยแพร่ไลฟ์(การถ่ายทอดสด)ศิลปินใช้คำพูดเช่นนี้กับเพื่อนร่วมวงคนนี้แล้ว ในสถานการณ์หลังจากที่ไม่มีใครมองเห็น โดยปกติเขาใช้คำพูดกันอย่างไร’ เป็นต้น ซึ่งจินตนาการที่เกิดขึ้นเหล่านั้นก็มักทำให้สิ่งที่บรรดาแฟนได้เห็นจากการทำการตลาดเชิงบุคคลของศิลปินผ่านสื่อต่างๆกลายเป็นทรัพยากรสำคัญในการเขียนแฟนฟิคชันหรือสร้างสื่อรูปแบบต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบของแฟนในเวลาต่อไปด้วย

4.3.3 การมีอยู่แล้วของชุมชนของสื่อที่จะสร้าง รวมถึงปฏิกิริยาตอบสนองที่กระตือรือร้นของสมาชิกในชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายมีการกล่าวถึงจุดเริ่มต้นของความคิดที่จะเขียนแฟนฟิคชันเป็นครั้งแรกเอาไว้ว่าเกิดขึ้นหลังจากได้อ่านแฟนฟิคชันของแฟนผู้เขียนคนอื่นๆ แล้วจึงรู้สึกว่าจะอยากเขียนแฟนฟิคชันที่เป็นของตนเองขึ้นมาบ้าง ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนอาจมีวัตถุประสงค์ในการเขียนแฟนฟิคชันที่แตกต่างกันออกไป แต่จุดเริ่มต้นของการเกิดความคิดที่จะเขียนของพวกเขาเกิดขึ้นจากจุดเดียวกันนั่นก็คือที่ชุมชนของแฟนฟิคชันที่พวกเขาใช้งาน ซึ่งมีมีอยู่แล้วตั้งแต่ต้นที่พวกเขากลายเป็นแฟนของศิลปินไอดอลเคป็อป โดยในชุมชนนั้นเป็นพื้นที่ที่มี

ทั้งแฟนฟิคชันที่มีผู้เขียนและเผยแพร่เอาไว้อยู่แล้วเป็นจำนวนมาก และก็ยังมีความรู้และโปรแกรมสำหรับเขียนและเผยแพร่แฟนฟิคชันเรื่องใหม่ๆเอาไว้ให้พร้อมอยู่แล้วด้วย

สืบเนื่องจากประเด็นนี้ จากการสัมภาษณ์ทำให้ได้พบว่าการเกิดความสนใจในการสร้างสื่ออย่างแฟนฟิคชันของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ๆ แล้วมีที่มาจาก การได้รับรู้ถึงการมีอยู่แล้วของสื่อชนิดนี้ และชุมชนของสื่อชนิดนี้บนช่องทางออนไลน์ที่มีพร้อมทั้งสมาชิกผู้ใช้งานในชุมชนที่กระตือรือร้นและเครื่องมือในการสร้างแฟนฟิคชันเรื่องใหม่ๆที่ใช้งานง่าย โดยช่วงเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ใช้ในการเป็นสมาชิกของชุมชนของแฟนฟิคชันในฐานะของผู้อ่านก่อนที่จะตัดสินใจลงมือเขียนแฟนฟิคชันเรื่องแรกของตนเองมักเป็นช่วงเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดได้ใช้ในการเรียนรู้ถึงความสนุกของการเสพสื่อชนิดนี้ซึ่งมักกลายเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาที่มีความรู้สึกอยากสร้างสื่อชนิดนี้ขึ้นมาเองในเวลาต่อมา นอกจากนี้ช่วงเวลาดังกล่าวก็ยังเป็นช่วงเวลาที่พวกเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีแห่งจินตนาการและแนวทางการปฏิบัติต่างๆ ในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของบรรดาแฟนกลุ่มเดียวกันซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขามักซึมซับและรับเอาสิ่งเหล่านั้นติดตัวไปในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเวลาต่อมาด้วย และสิ่งเหล่านั้นก็ครอบคลุมถึงแนวทางและวิธีการเขียนแฟนฟิคชันจากผู้เขียนคนอื่นๆ และปฏิกิริยาตอบสนองที่เกิดขึ้นกับแฟนฟิคชันทั้งหลายที่ถูกเผยแพร่อยู่ในชุมชน เช่น ระดับความนิยมของการชิพคู่ศิลปินแนวต่างๆอย่างชายรักชาย หญิงรักหญิง หรือแนวชายหญิง ระดับความนิยมของการชิพคู่ศิลปินแต่ละคู่ มุมมองที่แฟนคนอื่นๆ มีต่อเนื้อหาตัวตนของศิลปินแต่ละคนทั้งในโลกแห่งความเป็นจริงและที่ถูกนำเสนอผ่านแฟนฟิคชัน บทบาททางเพศของศิลปินแต่ละคนเมื่อถูกนำมาเขียนเป็นตัวละครในแฟนฟิคชัน กระแสตอบรับของแฟนฟิคชันที่ถูกแต่งภายใต้โครงเรื่องแต่ละชนิดอย่างแนวตลกขบขัน รักโรแมนติก แฟนตาซี สยองขวัญ ฯลฯ ศัพท์หรือภาษาเฉพาะที่นิยมใช้กันในกลุ่มชุมชนของแฟนหรือการเขียนแฟนฟิคชัน การนำโมเมนต์ทั้งหลายของศิลปินจากสื่อรายวันมาเขียนในแฟนฟิคชัน เป็นต้น โดยสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่พวกเขาได้เจอในชุมชนเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่มีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมภาวะความเป็นแฟน และแนวทางการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาเองในเวลาต่อมา นอกจากนี้ เนื้อหาของแฟนฟิคชันที่พวกเขาได้อ่าน รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกของพวกเขาที่เกิดขึ้นต่อแฟนฟิคชันเหล่านั้นก็มักเป็นตัวจุดประกายให้พวกเขาเกิดจินตนาการและสมมติฐานมากมายเกี่ยวกับเรื่องราวของแฟนฟิคชันที่ต้องการเขียน และความสุขที่พวกเขาได้รับจากการเสพแฟนฟิคชันเหล่านั้นก็มักเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ทำให้พวกเขารู้สึกว่าอยากลองเป็นผู้ถ่ายทอดความสุขดังกล่าวในแบบฉบับของตัวเองไปยังผู้อื่นดูบ้าง

จะเห็นได้ว่า สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนของแฟนฟิคชันนั้นมักส่งอิทธิพลต่อแนวทางการจินตนาการ และการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของบรรดาแฟนต่อกันไปเป็นทอดๆ ฉะนั้นในแง่ของการสร้างสื่ออย่างแฟนฟิคชันแล้ว สภาพการณ์ทั้งหลายเหล่านี้จึงมักส่งผลต่อการจินตนาการเกี่ยวกับคาแร็คเตอร์ของตัวศิลปิน และการชิพคู่ศิลปิน รวมถึงมีผลในการจุดประกายแนวคิด (Idea)

ในการสร้างเรื่องราวลักษณะต่างๆ ในแฟนฟิคชันของผู้ให้สัมภาษณ์ นอกจากนั้นก็ยังมักส่งผลให้พวกเขามีการคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบสนองของผู้อ่านแฟนฟิคชันของพวกเขาในอนาคต ทำให้พวกเขามักรู้สึกสนุกและตื่นเต้นกับการเขียนแฟนฟิคชันที่จะเกิดขึ้นไปล่วงหน้าแล้วตั้งแต่ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ฉะนั้นแล้ว ความรู้สึกสนุกและตื่นเต้นที่เกิดขึ้นกับการจินตนาการล่วงหน้าเกี่ยวกับแฟนฟิคชันที่จะเขียน การนำเสนอแฟนฟิคชันของตนเองให้แฟนศิลปินวงเดียวกันได้อ่าน รวมถึงปฏิกิริยาตอบสนองของผู้อ่านที่จะเกิดขึ้นเหล่านี้ จึงมีส่วนเป็นอย่างมากที่ทำให้พวกเขาตัดสินใจเขียนแฟนฟิคชันได้อย่างง่ายดายในที่สุด

หากเทียบแฟนฟิคชันและชุมชนของแฟนฟิคชันเป็นสินค้าและตลาดของมันแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ก็เปรียบเสมือนผู้บริโภคนสินค้าที่มีความรู้สึกร่วมและผูกพันกับตัวสินค้าเป็นอย่างมาก และได้ผ่านประสบการณ์การใช้สินค้ารวมถึงได้เรียนรู้แง่มุมต่างๆ ของสินค้าและตลาดของมันมาในระดับหนึ่งแล้ว ในระหว่างการใช้งานจนเกิดการคิดประเมินเกี่ยวกับแง่มุมต่างๆ ของสินค้า เกิดจินตนาการเกี่ยวกับสินค้าในแบบที่ตนเองต้องการ และเกิดความกระตือรือร้นในการผลิตสินค้าเหล่านั้นออกสู่ตลาดโดยมีความคาดหวังกระแสตอบรับบางประการร่วมอยู่ด้วย และด้วยความที่พวกเขารู้จักสินค้าและตลาดของมันเป็นอย่างดีอยู่แล้วในฐานะคนในที่ใช้ชีวิตคลุกคลีอยู่กับตัวสินค้าและตลาดของมันมาระยะเวลาหนึ่งจนมีความมั่นใจในระดับหนึ่งแล้ว ประกอบกับมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวสินค้าที่ยังต้องการนำเสนออยู่ในปริมาณมาก อีกทั้งการผลิตสินค้าชนิดนี้ก็ยังไม่ต้องอาศัยความสามารถขั้นสูง เครื่องมือเฉพาะทาง หรือทุนทรัพย์ใดๆ มากมาย และก็ยังสามารถมั่นใจได้ว่าสินค้าที่จะผลิตออกมานั้นมีตลาดที่เต็มไปด้วยผู้บริโภคนิยมใกล้เคียงกับตนเองรองรับอยู่แล้ว พวกเขาจึงสามารถตัดสินใจผันตัวมาเป็นผู้ผลิตแล้วผลิตสินค้าในแบบที่ตัวเองชอบหรือที่ภูมิใจนำเสนอออกมาป้อนตลาดด้วยตัวเองบ้างได้โดยไม่ต้องคิดอะไรมากนัก

ยิ่งไปกว่านั้น ในการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายยังพบต่อไปอีกว่า ปฏิกิริยาตอบสนองจากผู้อ่านแฟนฟิคชันที่เกิดขึ้นหลังจากผู้ให้สัมภาษณ์ได้ทำการเขียนและเผยแพร่แฟนฟิคชันลงในชุมชนจริงๆ แล้วนั้นยังส่งผลโดยตรงต่อกำลังใจ ความรู้สึกสนุก และความรู้สึกกระตือรือร้นในการเขียนแฟนฟิคชันตอนต่อไปหรือเรื่องต่อไปอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงความคิดเห็นของผู้อ่าน โดยสำหรับบางรายนั้นการแสดงความคิดเห็นของผู้อ่านมีคุณค่าต่อความรู้สึกและอิทธิพลมากถึงขนาดที่ทำให้พวกเขามีความรู้สึกว่าต้องรับผิดชอบต่อความรู้สึกของผู้อ่านเหล่านั้น หรือต้องทำตามคำเรียกร้องของผู้อ่านเหล่านั้นเนื่องจากต้องการเอาใจ หรือกลัวว่าผู้อ่านจะรู้สึกผิดหวังและเลิกติดตามอ่านแฟนฟิคชันของตนเอง

“ก่อนหน้านี้เราเคยเขียนนิยายรักร้วยรุ่นชายหญิงธรรมดาส่งสำนักพิมพ์กับน้องสาวอยู่แล้ว ไม่ได้เขียนแฟนฟิค แล้วพอมาเขียนแฟนฟิคก็มาเขียนกับน้องสาวอีกนั่นแหละ เป็นแฟนฟิคของ วง ศิลปินชาย RJ ซึ่งก็เขียนเป็นแนวชายชายตั้งแต่เริ่มเลย คือมันเริ่มที่น้องสาวเราชอบ ศิลปินชาย KK ของวงนี้ แล้วก็ลากเราเข้าไปในวงวนดิ่งด้วยกัน เราก็ตั้งกันอยู่แต่ว่าคนละเมนนะ เขาชอบ คู่ศิลปิน ชาย KK/HH เราสองคนก็เลยพากันอ่านแฟนฟิคของ คู่ศิลปินชาย KK/HH ซึ่งมันก็มีอยู่เยอะแยะอยู่ แล้ว มันเป็นคูเมนที่เขาจิ้นกัน แต่พออ่านไปเขาก็รู้สึกว่ามันไม่มีเรื่องที่เขาชอบเลย ไม่มีเรื่องที่เขาถูกใจ เขาก็เลยแต่งเองเลย แต่งเองเพื่อที่จะอ่านเองนี่แหละ แต่ว่ามันดันดังขึ้นมาที่นี้ก็เลยยาวเลย สนุกละ (หัวเราะ)... คนในนั้นมันจิ้นกันอยู่แล้ว การจิ้นของเรามันก็ได้รับอิทธิพลจากคนอื่นๆนั่นแหละ อย่าง เรื่องที่เราเริ่มเขียนมาก็เป็นแนวชายชายเลยมันก็เพราะตอนเราเข้าไปอ่านมันก็เจอฟิคชายชายเลย คือ แบบอื่นมันก็มีแต่มันไม่เยอะ... พอเขียนแล้วมีคนถูกใจ ได้การตอบรับดี มันก็สนุก เราก็อยากเขียนไปเรื่อยๆ... มันไม่ได้ต้องกังวลอะไรเลยเพราะเรารู้ว่ามีคนที่เขาพร้อมจะรออ่านอยู่แล้ว” (นิก, การ สือสารส่วนบุคคล, 23 พฤษภาคม 2560)

“จริงๆ ความฝันของเราก็คืออยากเป็นนักเขียนมาตั้งแต่เด็ก พอเรามาชอบวงไอดอล มันก็ เหมือนกับเป็นจุดที่เราจะลองเอามาฝึกเขียนอะไรของเราได้ด้วย ก่อนหน้านี้เราก็เคยมีเขียนนิยายกับ เพื่อนเล่นๆ เขียนแล้วก็ไม่ได้โพสต์ ไม่ได้เผยแพร่ที่ไหน เขียนไว้อ่านกันเอง แฟนฟิคคืออย่างแรกที่เรา เขียนก็อัปโหลดขึ้นออนไลน์ให้คนอื่นได้อ่านด้วย มันเหมือนเป็นการเอาสองสิ่งที่เราชอบมาทำร่วมกัน แล้วมันก็มีพื้นที่ให้เราสามารถเอาไปโพสต์ให้คนอื่นเห็นได้ ก็เลยได้ลองมือ ได้ดูรีแอ็คชันของคนอื่นๆ ด้วย... ตอนแรกเราไม่เคยรู้จักว่าแฟนฟิคคืออะไร จนมาชอบศิลปินก็เลยมาเจอว่ามันมีสิ่งนี้อยู่ การ เริ่มมาเขียนของเรามันก็เลยเริ่มจากตรงนี้ เริ่มจากมาอ่านก่อน อ่านเยอะ หลายเรื่องมาก ก็ทำให้รู้ว่า เขาเขียนกันแบบนี้ จิ้นกันแบบนี้ ถ้าเป็นวงนี้ก็จะเป็นอย่างนี้แล้วพอยิ่งอ่านๆไปเราก็อึ้งรู้สึก ว่าเรื่องเขียนแบบนี้มันน่าสนใจก็เลยลองเขียนดูแล้วก็เขียนมาเรื่อยๆ... เราเขียนเพราะมันมีพื้นที่ให้เรา เขียน เราชอบศิลปินแล้วเราก็ชอบการเขียน แล้วเว็บนี้มันก็เป็นพื้นที่ที่เราสามารถเอางานเขียนที่เรา เขียนเกี่ยวกับศิลปินที่ชอบมาลงได้ แล้วก็มีคนมาอ่าน มาเมนต์ เราก็จะสนุก ความคิดใหม่ๆมันก็จะ เกิดขึ้นมาเรื่อยๆ แล้วเราก็จะเขียนไปได้เรื่อยๆ” (คิต, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2560)

“เราจิ้นเรื่องแบบนี้มาตั้งแต่เด็กๆแล้ว ตอนนั้นมี วงศิลปินหญิงไทย FG ของ ค่ายบันเทิงไทย KZ ที่เขาจะจิ้น คู่ศิลปินหญิง FK กัน เราก็ชอบ เราชอบโมเมนต์นี้ อีนมาก ตอนนั้นยังไม่รู้จัก Dek-d เราก็จิ้นๆกันใน Siamzone แล้วก็มีคนเอาลิ้งค์แฟนฟิคชันของ คู่ศิลปินหญิง FK จาก Dek-d ไปแปะ ไว้ในนั้น เราก็เลยได้เข้าไปอ่าน แล้วก็เลยได้รู้จักว่า อ้าว! มันเป็นนิยายนี้ เขามีอย่างนี้กันด้วย จิ้นกันอ ่างนี้ แต่งกันอย่างนี้เลย ตอนแรกเราไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามันเป็นเรื่องแต่ง เราคิดว่ามันเป็นเรื่องจริงที่เขาเอา มาเขียนให้อ่าน ก็อีนมาก แต่พออ่านไปอ่านมาถึงรู้ว่า อ้าว! ไม่ใช่เนี่ยหว่า มีหลายเรื่องเลย (หัวเราะ) ตอนนั้นก็เป็นการครั้งแรกที่ได้รู้จักแฟนฟิค พอต่อมาเริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G ก็เลยเริ่มหาอ่านเลย

เพราะรู้เลยว่ามันต้องมี (หัวเราะ) พอเริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G เริ่มตาม เริ่มเข้าไปหาฟิคอ่าน เราก็เห็นว่าฟิคของเขามันก็มีแต่แนวหญิงหญิงอยู่แล้วจริงๆพอได้มาเริ่มอ่านฟิคตอนนั้นเราจิ้น คู่ศิลปินหญิง A/C อยู่ซึ่งเขาไม่ค่อยจิ้นกัน มันก็หาอ่านไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยมีคนเขียน คือส่วนใหญ่เขาจะจิ้นคู่ A/B กันมากกว่า เราก็เลยต้องอ่าน พออ่านหลายๆเข้าเราก็เลยเริ่มจิ้นคู่นี้ขึ้นมา... ตอนเขียนเรื่องแรกคือตอน ม.2 ก็คือตอนที่เริ่มชอบ วงศิลปินหญิง G ใหม่ๆ เขียนเรื่องของคู่ A/B... ถ้าไม่มีเว็บแฟนฟิคที่คนเข้าไปอ่านแล้วก็พากันจิ้นกันเยอะๆอย่างนี้ เราก็คงไม่มีความคิดที่จะเขียน เพราะมันไม่สนุก” (โซ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 พฤศจิกายน 2560)

“เอาจริงๆ วงศิลปินชาย E นี่เราเริ่มอ่านฟิคของเขาก่อนที่จะมาเป็นแฟนเขาเต็มตัวด้วยซ้ำ เพราะเราเป็นคนชอบอ่านนิยายมาตั้งแต่ประถม พอโตมาก็หาอะไรอ่าน พอขึ้นมัธยมมาก็ได้อ่านฟิคแล้วฟิคมันก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เรารู้สึกชอบศิลปินด้วย เพราะมันทำให้เราได้เห็นปฏิกริยาของคนที่มาชอบศิลปิน เราเห็นเขาชอบมันก็ทำให้เรารู้สึกชอบไปด้วย... ตอนแรกเราไม่รู้จักฟิค แต่ก็เพราะเพื่อนนี่แหละ เพื่อนพาเราไปอ่าน เราก็เลยได้รู้ว่ามันมีอะไรอย่างนี้อยู่ด้วย... ก่อนหน้านี้ไม่เคยคิดจะเขียนเลย แต่พอเราได้มาอ่าน ได้มาเห็นว่ามันมีเว็บแบบนี้อยู่ แล้วเห็นคนที่ชอบศิลปินเขาจิ้นกัน แล้วทำให้เราเองก็เริ่มชอบไปด้วย พอเราเริ่มชอบศิลปินขึ้นมาจากการได้อ่านฟิคของคนอื่นก็เลยรู้สึกว่าอยากเขียนฟิคของตัวเองออกมาดูบ้าง อยากเห็นปฏิกริยาของคนอื่นๆในแบบที่เราเป็นเหมือนกัน... อยากเป็นตัวแทนทำให้คนอื่นเขารู้สึกชอบศิลปินขึ้นมาในแบบเดียวกับที่เราารู้สึก อยากลองให้เขาเห็นศิลปินคนนั้นในมุมมองที่เราอยากให้เขาเห็นดูบ้าง” (ปอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 15 พฤศจิกายน 2560)

“หลักๆ ที่เขียนคือเพราะความชอบ แต่อีกส่วนหนึ่งก็เพราะแฟนคลับที่ติดตามด้วย มันเหมือนกับว่าพอเราเขียนเราก็จะได้คุยกับคนที่ติดตามมากขึ้น มันก็จะมีคอมเมนต์ มีรีแอ็คชัน อะไรพวกนี้ มันก็จะทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งที่เราเขียนขึ้นมาหรือสร้างขึ้นมามันเป็นยังไง มันมีรีแอ็คชันตอบกลับมายังไง... อย่างหนึ่งคือมันมีที่ให้เขียนได้ง่ายๆก็เลยเขียน ถ้ายากก็คงไม่ทำ... จากที่เขียนมาหลายเรื่องเราจะเห็นเลยว่าถ้าเป็นแฟนฟิคเนี่ย มันจะได้เสียงตอบรับที่ค่อนข้างดี มันก็จะเขียนสนุกกว่า แล้วพอมีคอมเมนต์มา มันก็เหมือนจะทำให้เราเขียนไปต่อได้ดีขึ้น เหมือนเราก็จะอยากรู้ว่าแล้วพอเราเขียนตอนต่อไปแล้วเขาจะคอมเมนต์ว่าอะไรอีก อะไรอย่างนี้ ก็เหมือนมีคนคุยด้วย เป็นการสร้างแรงบันดาลใจอย่างหนึ่ง คือถ้าเราเขียนไปแล้วมีแต่คนมาอ่านอย่างเดียวแล้วไม่มีคอมเมนต์มาเลย เราก็จะรู้สึกว้าว เฮ้! มันไม่ดีตรงไหนหรือเปล่า มันแยตรงไหนหรือเปล่า ทำไมไม่มีใครมาคอมเมนต์อะไรเลย มันก็ส่งผลต่อกำลังใจในการเขียนด้วย... การเขียนส่วนหนึ่งมันก็มาจากแฟนคลับคนอื่นๆด้วย เราก็ดูจากที่คนอื่นเขาหวีดๆกัน เราก็เอามาจากตรงนั้นมาเขียนด้วย การจิ้นของคนอื่น่มันก็เป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจที่ทำให้เราอยากเอาเรื่องเหล่านั้นมาเขียน” (ฟิลด์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 พฤศจิกายน 2560)

“ก่อนที่เราจะมาแต่งพิคได้เราก็ต้องอ่านพิคเรื่องอื่นมาก่อน เราก็เห็นจากตรงนั้นว่าเขาจิ้นกัน แนวนี่... ส่วนใหญ่เราก็ได้เห็นมาจากแฟนพิคเรื่องอื่นๆที่เราได้อ่านนั่นแหละว่าเขาจับคู่กันยังไง... พอได้อ่านเรื่องสนุกๆเกี่ยวกับวงที่เราชอบมันก็ทำให้เราอยากเขียนบ้าง แต่ถ้าไม่มีที่ให้เราเขียนเราก็ คงไม่ชวนชวยมากนัก คือนี่มันมีที่ให้เราจะเขียนได้เราก็เลยได้เขียน พอเขียนออกมาแล้วมีคนที่ชอบวง เดียวกันมาอ่านแล้วมาพูดคุยกับเรามันก็สนุก แล้วมันก็ทำให้เราอยากเขียนต่อไปได้เรื่อยๆ... ตอนแรก ที่แต่งออกมา ด้วยความที่มันเป็นแนวแฟนตาซีมันเลยมีคนติดตามน้อย ตอนนั้นมีคอมเมนต์น้อยมาก เราก็ใจแป่วไปเหมือนกัน แต่แต่งไปแต่งมาก็เริ่มมีคนตามเยอะขึ้น เราก็เลยมีกำลังใจในการเขียนมากขึ้น” (เอฟ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 24 พฤศจิกายน 2560)

“เมื่อก่อนเขาจิ้นกันในบอร์ด Siamzone แล้วมันก็เริ่มมาจากมีคนเอาพิคมาแปะ พิคจาก Dek-d นี่แหละ เอามาแปะเพื่อให้เราตามเข้าไปอ่านใน Dek-d เราก็ลองเข้าไปอ่าน แล้วก็เลยเริ่มรู้จัก แฟนพิค... เราได้เห็นแล้วว่ามันมีของอย่างนี้อยู่ แล้วก็มีคนที่เขาทำอยู่ แล้วมันก็สนุกดี มันก็เหมือน เป็นที่ที่หนึ่งที่คนที่แฟนด้วยกันได้เข้ามาทำอะไรร่วมกันแล้วมันก็สนุก เราอ่านพิคของคนอื่นเราก็ จิ้นตามเขา เพราะยังไงเราก็ชอบศิลปินอยู่แล้ว... พอคิดว่าจะเขียนก็เขียนเลย ไม่คิดอะไรมาก เพราะมัน มีที่ให้เขียนแล้วเราก็รู้ว่าพอเขียนออกมายังไงก็จะมีคนรออ่าน... การมีคนมาเมนต์หรือไม่มีคนมาเมนต์ที่ มีผลต่อการเขียนพิคของเราเลยนะ ถ้าเราเขียนแล้วไม่มีคนมาเมนต์มันก็เหมือนเราพูดแล้วไม่มีคน ฟัง ถ้ามีเมนต์มามันก็จะทำให้เรามีกำลังใจในการเขียน... การเมนต์ของคนอ่านเราก็มีมาเอฟเฟ็คที่เรา นิदनอยเหมือนกันนะเพราะเราก็เป็นคนที่บางทีทำอะไรตามใจคนอื่นอยู่เหมือนกัน เพราะเรากลัวว่า คนอื่นจะไม่ชอบ มีอยู่เรื่องล่าสุดที่มีคนเดาเข้ามาว่าตอนต่อไปน่าจะเป็นยังไง แล้วมันเหมือนจะถูก เรา ก็เลยรู้สึกว่ จิ้นเราเปลี่ยน! (หัวเราะ) ก็ถ้าเขาเดาได้จิ้นมันไม่สนุกละ จิ้นฉันเปลี่ยน! ก็จะพลิกให้มัน เป็นอีกแบบ แต่ตอนจบก็ให้เป็นเหมือนเดิม คงคอนเซ็ปต์เดิม ไม่ให้เพี้ยนจากโครงเรื่องที่เราวางไว้ หรือบางทีถ้ามีคนมาเมนต์ขอเราว่าตอนต่อไปให้เป็นอย่างนั้นได้ไหม อย่างนี้ได้ไหม ถ้ามันไม่ได้ ออก อ่าว หรือพาเนื้อเรื่องเราออกจากที่เรากำหนดเอาไว้ เราก็จะทำให้ละ แต่บางอันถ้ามันจะทำให้เนื้อ เรื่องเราหลุดออกจากโครง เราก็จะไม่ทำ เพราะในทางหนึ่งเราก็อยากเอาใจเขาละ เราก็อยากให้เขา อ่านต่อ” (คอร์กี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 14 ธันวาคม 2560)

“เราเคยทำงานด้านการเขียนคือเคยเขียนบทละครมาก่อน แต่เราไม่เก่งด้านการเขียนนิยาย นะ เพราะศาสตร์การเขียนบทละครกับการเขียนนิยายมันเป็นคนละศาสตร์กัน พอตอนนี้ออกจากงาน มาแล้วก็กำลังพยายามฝึกเขียนนิยายอยู่ เราอยากเขียนนิยายเป็นเล่มๆส่งสำนักพิมพ์ จริงๆ เราตั้ง เกาหลีมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กๆ เลย ตอนนั้นพอเริ่มตั้ง เริ่มอ่านพิค ก็เริ่มเขียนเลย คิดอะไรได้ก็เขียน เขียนเยอะมากๆเขียนไปเรื่อยๆเยอะแยะเต็มไปหมด จำได้ว่าเขียนไปก็ไม่ค่อยมีคนเข้ามาอ่านหรือก เพราะเรายังเขียนไม่ค่อยเป็น แต่มันมีที่ให้เขียนก็เขียนไป ตอนนั้นยังไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าชอบการเขียน

แค่อายากเขียนเกี่ยวกับคนที่เราชอบ แต่พอเขียนไปเรื่อยๆ ก็เริ่มรู้ตัวจากตรงนั้นว่าเราชอบการเขียน” (ฝัน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 10 ธันวาคม 2560)

ทั้งนี้ ข้อสังเกตเกี่ยวกับแฟนฟิคชันในการเป็นสื่อของแฟนที่แฟนสามารถสร้างตามกันได้ง่าย จากการเรียนรู้ในชุมชนของแฟนอย่างหนึ่งก็คือ การที่แฟนฟิคชันเป็นสื่อที่สามารถสร้างขึ้นได้ง่ายในเชิงวิธีการเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อประเภทอื่น เนื่องจากการสร้างแฟนฟิคชันไม่ต้องอาศัยโปรแกรมเฉพาะหรือทักษะการใช้โปรแกรมขั้นสูงเหมือนอย่างการตัดต่อภาพแฟนอาร์ตหรือการตัดต่อวิดีโอ ไม่ต้องอาศัยความสามารถพิเศษเฉพาะทางอย่างการร้องเพลง เล่นดนตรี หรือเต้นเพื่อสร้างวิดีโอคัฟเวอร์ หรือไม่ต้องอาศัยทุนทรัพย์เพื่อจัดหาเครื่องมือและการหาพื้นที่ในการนำเสนอหรือเผยแพร่อย่างการแต่งชุดคอสเพลย์ไปแสดงตามงานต่างๆ เป็นต้น ทำให้การสร้างสื่อของแฟนในรูปแบบของแฟนฟิคชันเกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถึงจะเป็นสื่อที่สร้างขึ้นได้ง่าย ก็เชื่อว่าจะเป็นสื่อที่ทุกคนจะสามารถสร้างออกมาได้ดี เนื่องจากการสร้างแฟนฟิคชันก็ต้องอาศัยทักษะ ความเข้าใจ และความทุ่มเทในด้านอื่นๆ อีก เช่น ทักษะในการนำเสนอเรื่องเล่า การขวนขวายหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวละครป็นและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ความสามารถในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปบูรณาการกับจินตนาการต่อยอดที่เกิดขึ้น แล้วเรียบร้อยออกมาเป็นเรื่องเล่าที่สนุก ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาในหมู่แฟน และการทุ่มเทเวลาส่วนตัวเพื่อมาเขียนแฟนฟิคชันที่อาจกินเวลายาวนานเป็นอย่างมากในกรณีของแฟนฟิคชันที่มีความยาวมากๆ เป็นต้น

จากข้อค้นพบในข้อนี้ทำให้เห็นได้ว่า การมีอยู่ของพื้นที่และเครื่องมือสำหรับสร้างและเผยแพร่สื่อของแฟน พร้อมทั้งบรรยากาศของการใช้พื้นที่ดังกล่าวที่มีความสนุกสนานและกระตือรือร้นนั้น เป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีส่วนกระตุ้นให้แฟนมีความคิดที่จะลงมือสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบออกมาให้สมาชิกในชุมชนได้เสพร่วมกันเป็นอย่างมากด้วย

4.3.4 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนรุ่นใหม่ซึ่งมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างสื่อ และมีความเข้าใจในการใช้ช่องทางออนไลน์ รวมทั้งเป็นคนอายุน้อยที่ยังไม่มีภาระความรับผิดชอบมากนัก

จากการสัมภาษณ์พบว่าสาเหตุที่ทำให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยในปัจจุบันเป็นกลุ่มแฟนที่มีความกระตือรือร้นสูงโดยเปรียบเทียบกับกลุ่มแฟนวงการบันเทิงกลุ่มอื่น ทั้งในแง่ของการทำกิจกรรมในพื้นที่ของโลกแห่งความเป็นจริงและในโลกออนไลน์ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะกลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปมักเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุน้อยซึ่งก็คือกลุ่มเป้าหมายของวงการเคป็อป คนกลุ่มนี้เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างสื่อและมีความเข้าใจในการใช้งานช่องทางออนไลน์ต่างๆ เป็นอย่างดี ทำให้การลงมือสร้างสื่อและเผยแพร่สื่อเหล่านั้นผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ ด้วยตนเองสามารถเกิดขึ้นได้ง่าย อีกทั้งสื่อที่พวกเขาเผยแพร่ออกไปก็ยังมีแนวโน้มที่จะได้รับปฏิกิริยาตอบสนองที่ดีจากแฟนคนอื่นๆ ด้วยเนื่องจากเป็นคนกลุ่มเดียวกันที่มีความสามารถ

ในการใช้งานสื่อออนไลน์ต่างๆเช่นกัน ปัจจัยหนึ่งส่งผลให้เกิดการลงมือสร้างสื่อและเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนศิลปินของแฟนกลุ่มนี้จึงอยู่ที่การกำหนดกลุ่มเป้าหมายของอุตสาหกรรม เคป็อบให้อยู่ที่กลุ่มคนรุ่นใหม่อายุน้อยที่มีความสามารถในการสร้างสื่อและมีความเข้าใจในการใช้สื่อออนไลน์เป็นอย่างดีด้วย

นอกจากนั้น อีกประเด็นที่น่าพิจารณาประกอบกับปัจจัยข้อนี้ก็คือ การที่ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดเป็นกลุ่มคนที่ยังคงศึกษาอยู่และทำงานรับจ้างอิสระ โดยมีเพียง 1 รายเท่านั้นที่ทำงานประจำเป็นพนักงานประจำของบริษัทเอกชน การที่พวกเขาเป็นกลุ่มคนที่มีอายุน้อยและยังไม่มีภาระความรับผิดชอบในชีวิตที่รัดตัวมากนักจึงอาจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนทำให้พวกเขากลายเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นได้ง่ายเนื่องจากยังมีเวลาในการสร้างสื่อให้กับศิลปินที่ชื่นชอบเป็นงานอดิเรกหรือเพื่อความบันเทิงได้ เพราะฉะนั้น หากคาดหวังไปถึงการกระตุ้นให้แฟนลงมือสร้างและเผยแพร่สื่อผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนศิลปินแล้ว การกำหนดกลุ่มเป้าหมายของตัวศิลปินให้เป็นกลุ่มคนที่มีอายุน้อยซึ่งมีแนวโน้มที่จะยังไม่มีภาระความรับผิดชอบในชีวิตที่รัดตัวมากนักจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นำไปพิจารณาด้วย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะเป็นการนำเสนอบทสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปิน และผลผลิตทางความบันเทิงไทยในตลาดโลกในยุคนี้จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง รวมถึงแนวการทำตลาดเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์จากผลการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลต่อความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินบนช่องทางออนไลน์

โดยผลการศึกษานั้นได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่เป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงจำนวน 11 รายในพื้นที่วิจัย ซึ่งก็คือชุมชนของแฟนฟิคชันในเว็บไซต์ www.dek-d.com/home/writer หมวดแฟนฟิคเกาหลิซึ่งเป็นชุมชนของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปบนพื้นที่ออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยมีเครื่องมือในการวิจัยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ด้วยคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) และนำบทสัมภาษณ์ที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยซึ่งได้แก่

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และความเชื่อมโยงของจินตนาการที่แฟนใช้ในการเขียนแฟนฟิคชันเหล่านั้นกับความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ รวมถึงความต้องการและความคาดหวังที่มีต่อศิลปินในชีวิตจริง เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้เนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินไทยในการบุกตลาดสากล

2. เพื่อศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลต่อความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินบนช่องทางออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการตลาดให้ผลผลิตทางความบันเทิงของไทยในการบุกตลาดสากล

5.1 ความนิยมในการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทย กับแนวทางการใช้เนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินและผลผลิตทางความบันเทิงไทยในการบุกตลาดสากล

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 11 รายเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงชี้ให้เห็นว่าการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของแฟนชาวไทยเป็นกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีความซับซ้อนและเกิดขึ้นบนพื้นฐานของปัจจัยหลายประการที่ส่งอิทธิพลร่วมกันอยู่ ทั้งปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายใน (Intrinsic Motivating Factors) และปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอก (Extrinsic Motivating Factors) โดยปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในที่พบ ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากความรู้สึกหึงหวงศิลปินในเชิงคู่สาว ความบันเทิงใจที่ได้จากการจินตนาการเกี่ยวกับเพศที่พอใจ ข้อจำกัดในความเข้าใจและเข้าถึงเพศภาวะแบบใดแบบหนึ่ง ทศนคติต่อความรักที่ก้าวข้ามเรื่องเพศสรีระ ทศนคติที่ว่าความรักของคนเพศเดียวกันมักมีเรื่องราวและมีดีมากกว่าความรักแบบชายหญิงประกอบกับความต้องการเสพเรื่องราวเร้าอารมณ์ (Dramatic) จากเรื่องเล่า ประสบการณ์ตรงด้านความรักและทศนคติต่อความรักที่เปลี่ยนไปตามวัย การมีภาวะความเป็นแฟนต่อวงศิลปินวงเดียวหรือต่อเฉพาะวงศิลปินชายหรือวงศิลปินหญิงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ความรู้สึกถึงเคมีที่คู่ศิลปินมีระหว่างกัน ความต้องการเห็นโมเมนต์ของคู่ศิลปินที่ตนเองซัพ ความตั้งใจที่จะให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบ ความรู้สึกผิดในการเขียนฉากเพศสัมพันธ์ระหว่างตัวละครชายและหญิงและความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากการเขียนฉากเพศสัมพันธ์ที่มีตัวละครหญิงเป็นตัวแสดง ส่วนปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายนอกที่พบ ได้แก่ ปัจจัยจากเพื่อน ค่านิยมทางสังคมที่จำกัดพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของผู้หญิงต่อผู้ชาย โมเมนต์ของคู่ศิลปินที่เห็นจากสื่อ นิยายรัก และการดูตุนญี่ปุ่นแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง วัฒนธรรมการชิพคู่ศิลปินชายจากวงการเจป็อป สภาพการณ์ของชุมชนของแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปที่เคยได้อ่าน และตัวผู้เขียนแฟนฟิคชัน และปริมาณของผู้อ่านและผู้มีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชัน โดยผลการศึกษาชี้ว่าปัจจัยจำนวนมากเหล่านั้นล้วนมีอิทธิพลผสมผสานกันในการส่งผลให้ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่งๆนิยมการเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินไอดอลเคป็อปที่ชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เพราะฉะนั้น การทำความเข้าใจสาเหตุที่มาของการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินที่ชื่นชอบในแนวนี้ของพวกเขาก็จะต้องอาศัยการพิจารณาทั้งปัจจัยที่ส่งอิทธิพลจากภายในและภายนอกทุกประการประกอบกันเพื่อความเข้าใจในองค์รวมด้วย

จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 11 รายที่เป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้พวกเขานิยมเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินที่ชื่นชอบออกมาในแนวนี้ สิ่งที่สะท้อนออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนก็คือการที่ผู้เขียน

แฟนฟิคชันศิลปินมีความสุขกับการเขียนหรืออ่านแฟนฟิคชันศิลปินแนวรักเพศเดียวกันมิใช่ตัวบ่งชี้ที่ตรงไปตรงมาว่าผู้เขียนมีมุมมองต่อศิลปินว่าเป็นผู้มีรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันเสมอไป อีกทั้งยังไม่ใช่ตัวบ่งชี้ว่าผู้เขียนเป็นผู้มีรสนิยมทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน มีความนิยมในความรักแบบรักเพศเดียวกัน หรือมีความสุขกับการสร้างหรือเสพสื่อที่มีเนื้อหาด้านความสัมพันธ์และด้านเพศแนวรักเพศเดียวกันเสมอไปด้วย เนื่องจากปัจจัยต่างๆที่ค้นพบในการวิจัยฉบับนี้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินที่ชื่นชอบในแนวรักเพศเดียวกันของแฟนเป็นกิจกรรมภายใต้ความเป็นแฟนที่มีความสลับซับซ้อนซึ่งเกิดขึ้นจากปัจจัยจำนวนมากที่ส่งอิทธิพลร่วมกัน มิใช่ภาพสะท้อนของความรู้สึก ความคาดหวัง หรือจินตนาการที่แฟนมีต่อศิลปินอย่างตรงไปตรงมา นอกจากนั้นเนื้อหาที่ผู้เขียนส่งออกมาผ่านตัวละครและเนื้อเรื่องในแฟนฟิคชันที่เขียนขึ้นนั้นก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นตัวตนของผู้เขียนเองในส่วนที่เป็นทัศนคติ มุมมอง การเรียนรู้ และประสบการณ์ต่างๆที่มีต่อความรัก ความสัมพันธ์ และค่านิยมทางสังคมเรื่องเพศ โดยเฉพาะเรื่องความไม่เท่าเทียมกันทางเพศและความหลากหลายทางเพศในสังคม มากกว่าที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการตีความเนื้อหาตัวตนหรือมุมมองที่พวกเขามีต่อศิลปินที่เขียนถึง และเหนือสิ่งอื่นใด สิ่งที่เราสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนจากผลการศึกษานี้ก็คือการที่การเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปของแฟนนั้น เป็นกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เสมือนจริงบนโลกอินเทอร์เน็ตของแฟนในการสร้างโลกแห่งจินตนาการขึ้นเพื่อแสวงหาความสุขที่พวกเขาไม่สามารถหาได้จากโลกแห่งความเป็นจริงนั่นเอง

ทั้งนี้ ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปชาวไทยจำนวนมากนิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของงานวิจัยฉบับนี้ นำไปสู่ข้อค้นพบ-ข้อสังเกต ข้อพิจารณา และข้อควรระวังในการนำเนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันไปใช้ในการสร้างเนื้อหาและทำการตลาดให้กับศิลปินไทยในตลาดสากล ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อค้นพบ-ข้อสังเกต

5.1.1.1 การมีอยู่แล้วของความพร้อม และความกระตือรือร้นของแฟนในการจินตนาการด้านความรัก-ความสัมพันธ์และด้านเพศของศิลปิน รวมถึงการสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในชุมชนของแฟนออนไลน์

การจากค้นพบปัจจัยจำนวนมากที่ส่งอิทธิพลจากภายในและภายนอกต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปที่ชื่นชอบในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 11 รายทำให้เห็นว่า บรรดาแฟนศิลปินไอดอลเคป๊อปซึ่งส่วนมากเป็นผู้หญิงยุคใหม่อายุน้อยที่มีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มักมีหน่อความคิดและปัจจัยแวดล้อมมากมายที่ส่งให้พวกเขามีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการเพื่อฝันเกี่ยวกับความรัก ความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง รวมถึงการสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินแนวนี้ในชุมชนของแฟนออนไลน์เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว มิได้เพิ่งมีขึ้นเมื่อมีภาวะความเป็นแฟนต่อ

วงการเคป็อป ทำให้เมื่อพวกเขากลายเป็นแฟนของศิลปินไอดอลเคป็อป พวกเขาจึงมีจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงตามหน่อความคิดและปัจจัยแวดล้อมต่างๆที่มีอยู่เป็นทุนเดิมนั้นได้โดยทันที

ทั้งนี้ ความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการและการสร้างสื่อแนวนี้ของพวกเขาดังกล่าวนั้น พบว่ามีที่มาจาก 2 ปัจจัยหลักด้วยกัน ได้แก่

1. ความสุขที่ได้จินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในบทบาทและสถานการณ์ต่างๆ เพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่เดิม หรือเพิ่มเติมให้หลากหลายขึ้นกว่าที่มีอยู่ โดยเฉพาะในด้านความรัก ความสัมพันธ์และด้านเพศ ประกอบกับการมีความสบายใจมากกว่าในการจินตนาการเรื่องราวเหล่านั้นในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง

ผลการศึกษาที่ชี้ให้เห็นว่าการเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินจำนวนมาก เกิดขึ้นจากความต้องการของแฟนที่อยากเห็นโมเมนต์ต่างๆของคู่ศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบและมีความรู้สึกร่วมในความสัมพันธ์ด้วยเพิ่มขึ้นต่อยอดจากเดิมหรือเพิ่มเติมมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะในบทบาทและสถานการณ์ต่างๆที่อยู่ภายใต้พล็อตเรื่องประเภทนิยายรักโรแมนติกผสมกับสื่อลามกซึ่งเป็นประเภทของแฟนฟิคชันส่วนใหญ่ที่ถูกเขียนออกมา แสดงให้เห็นว่าแฟนมีจินตนาการและความกระหายใคร่รู้เกี่ยวกับศิลปินในแง่มุมต่างๆ อยู่มากมาย โดยเฉพาะในเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเรื่องราวด้านเพศของพวกเขา จินตนาการด้านความรักความสัมพันธ์และแรงขับทางเพศจึงเป็นสิ่งที่มิบทบาทอย่างยิ่งในความรู้สึกและจินตนาการภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่แฟนมีต่อศิลปิน

ในภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินไอดอลเคป็อปนั้น บรรดาแฟนมีความสุขที่ได้เขียนและได้อ่านแฟนฟิคชันของพวกเขาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง เนื่องจากแฟนฟิคชันเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับ “จินตนาการที่มองเห็นได้” ผ่านการเขียนหรืออ่านเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาและลักษณะภายนอกตรงตามความชื่นชอบที่มีอยู่เดิมอยู่แล้ว โดยที่เรื่องราวดังกล่าวนั้นก็ยังมีเฉพาะผู้ชายหรือผู้หญิงที่อยู่ในความสนใจของพวกเขาเท่านั้นเป็นตัวแสดงอยู่ อีกทั้งศิลปินที่ถูกนำมาจับคู่ความสัมพันธ์กับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบก็ยังคงเป็นศิลปินเพศเดียวกันที่พวกเขาชื่นชอบเช่นกันและมักมีความคุ้นเคยกับการมีปฏิสัมพันธ์กันของพวกเขาอยู่แล้วด้วย จึงทำให้ไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดความหึงหวงศิลปินในเชิงคู่สาวหรือเกิดความหวงแค้นศิลปินจากความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันทางเพศขึ้น ซึ่งข้อค้นพบในข้อนี้ยืนยันผลการวิจัยของ วอลเทอร์ส (Wolters, 2017) ที่ชี้ให้เห็นถึงสาเหตุหลัก 2 ประการที่ทำให้แฟนชอบเขียนหรืออ่านแฟนฟิคชันแม้ว่าพื้นที่ในการวิจัยจะแตกต่างกัน ว่าแฟนได้รับความสุขจากการเขียนหรืออ่านแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินจากความต้องการเห็นตัวละครที่พวกเขาชื่นชอบในเรื่องราวที่เพิ่มมากขึ้นจากที่มีอยู่เดิม (More of) เช่น แฟนของ Sherlock Holmes ที่อยากเห็น Sherlock Holmes คลี่คลายคดีอื่นๆเพิ่มขึ้น แฟน Harry Potter ที่อยากเห็นเรื่องราวของ Harry Potter

ภายหลังการปราบ Voldemort ไปแล้วต่อไปอีก เป็นต้น และจากความต้องการเห็นตัวละครที่พวกเขาชื่นชอบในเรื่องราวที่แตกต่างจากที่เป็นอยู่ (More Than) โดยการตั้งสมมติฐานใหม่ๆ ขึ้น เช่น ในเรื่อง Harry Potter หาก Dumbledore ไม่ได้ตายไปจะเกิดอะไรขึ้น หากตัวละคร A กับ B รักกันจะเกิดอะไรขึ้น หากเนื้อเรื่องทั้งหมดไม่ได้เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 แต่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 จะเป็นอย่างไร เป็นต้น ซึ่งในส่วนของความต้องการเห็นตัวละครที่ชื่นชอบในเรื่องราวที่เพิ่มมากขึ้นจากที่มีอยู่เดิม (More of) ก็เทียบได้กับการที่แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปมีความสุขที่ได้นำโมเมนต์ของคู่ศิลปินที่เห็นจากสื่อในโลกแห่งความเป็นจริงมาขยายให้มีเรื่องราวและรายละเอียดมากขึ้นกว่าเดิมตามจินตนาการและเขียนเป็นแฟนฟิคชันประเภทฟิคอิงวงขึ้น และในส่วนของความต้องการเห็นตัวละครที่ชื่นชอบในเรื่องราวที่แตกต่างจากที่เป็นอยู่ (More Than) ก็เทียบได้กับการที่แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปต้องการเห็นศิลปินในเงื่อนไขของเรื่องราวหรือบทบาทที่มากหรือหลากหลายกว่าที่เป็นอยู่จึงตั้งสมมติฐานให้กับตัวละครหรือเรื่องราวแวดล้อมของศิลปินและเขียนเป็นแฟนฟิคชันตามจินตนาการทั่วไป เช่น แฟนฟิคชันที่จับคู่ความสัมพันธ์ให้ศิลปินเป็นคู่รักกัน แฟนฟิคชันที่เขียนขึ้นให้ศิลปินประกอบอาชีพอื่น แฟนฟิคชันที่เขียนขึ้นให้ศิลปินมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยอื่น ไปจนถึงแฟนฟิคชันแนวสแลชทางเลือกอย่าง MPreg (เรื่องแต่งแนวที่ผู้ชายสามารถตั้งครรภ์และคลอดลูกได้), Omegaverse (เรื่องแต่งในโครงสร้างจักรวาลสมมติที่มีการแบ่งชนชั้นวรรณะของตัวละครออกเป็น 3 ระดับคือ อัลฟา (Alpha) เบต้า (Beta) และ โอเมก้า (Omega) ซึ่งมีพลังทางเพศ อำนาจ และอิทธิฤทธิ์ทางสังคมลดหลั่นกันไป อีกทั้งตัวละครชายหรือหญิงอาจสามารถท้องหรือทำให้ผู้อื่นท้องได้ตามเงื่อนไขของผู้แต่ง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว), และ Gender Bender (เรื่องแต่งแนวที่แต่งขึ้นให้ตัวละครมีเพศต่างจากในโลกแห่งความเป็นจริง เช่น แต่งให้ศิลปินหญิงเป็นตัวละครชายหรือศิลปินชายเป็นตัวละครหญิง) เป็นต้น

ข้อค้นพบดังกล่าวนี้เมื่อผนวกเข้ากับการที่แฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปส่วนใหญ่ในชุมชนของแฟนฟิคชันถูกเขียนขึ้นในลักษณะของนิยายรักผสมสื่อลามกแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงก็ทำให้เห็นว่า การได้จินตนาการเพื่อฝันเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ของศิลปิน โดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์และเพศ เป็นกิจกรรมที่สร้างความสุข ความบันเทิง ความพึงพอใจ และเติมเต็มความต้องการทางอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ให้แก่บรรดาแฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อป เป็นอย่างมาก และพวกเขาก็มีปัจจัยมากมายหลายประการจากทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลให้มีความพึงพอใจและความสบายใจในการเขียนเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินที่ชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมากกว่าในแนวชายหญิง

ปรากฏการณ์นี้สื่อให้เห็นว่าบรรดาแฟนมักมีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะในด้านของความรักความสัมพันธ์และด้านเพศด้วยตัวของพวกเขาเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการดังกล่าวนี้ เมื่อ

ผนวกเข้ากับความพร้อมทางเทคโนโลยีในโลกยุคดิจิทัลประกอบกับความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลของพวกเขา ก็ทำให้พวกเขามีความพร้อมและกระตือรือร้นที่จะนำจินตนาการเหล่านั้นมาใช้ในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแพนร่วมกับแพนคนอื่นๆ ในชุมชนของแพนออนไลน์ ซึ่งรวมไปถึงการอ่านและเขียนแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปินเพื่อแสวงหาความสุขและความบันเทิงจากภายในตัวของพวกเขาเองอยู่แล้วตั้งแต่ยังไม่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก

2. ความต้องการทางสังคม

นอกจากความสุขและความสบายใจที่เกิดขึ้นจากการได้จินตนาการด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงแล้ว ผลการศึกษาก็ยังทำให้พบว่าความต้องการทางสังคมก็เป็นอีกแรงผลักดันหนึ่งที่ส่งผลให้แฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการและสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเป็นทุนเดิมอยู่แล้วด้วย

ผลการศึกษาชี้ว่า การนิยมจินตนาการเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินไอดอลเคป็อปในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงนั้นเป็นวัฒนธรรมย่อยของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่ส่วนหนึ่งเป็นผลของวิธีการทำการตลาดของวงการเคป็อปเองที่มีการใช้เนื้อหาแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในปริมาณมาก ทำให้การจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในแนวรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ได้รับการกระตุ้นและได้รับความนิยมในชุมชนของแพนออนไลน์อย่างต่อเนื่อง บรรดาแฟนหน้าใหม่ที่มีความต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแพนร่วมกับสมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่อย่างสนุกสนานและกลมกลืนจึงย่อมต้องมีแนวทางการจินตนาการและการทำกิจกรรมต่างๆ ในแนวนี้ตามวิถีของคนส่วนใหญ่ในชุมชนด้วย ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งอิทธิพลต่อการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของพวกเขาในงานวิจัยฉบับนี้ก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขามักมีความเต็มใจและมีความสุขในการกระทำเช่นนั้นอยู่แล้ว ความนิยมในการจินตนาการแนวนี้ส่วนหนึ่งจึงเป็นการทำตามกันของแพนภายในกลุ่มก้อนของพวกเขาเองนั่นเอง

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งเลือกที่จะเขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปเฉพาะในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเท่านั้นทั้งๆ ที่ได้ปฏิเสธเนื้อหาความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายหญิงเนื่องจากพวกเขาตระหนักว่าแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปส่วนมากนิยมการจับคู่ความสัมพันธ์ของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงมากกว่าแบบชายหญิง และประเมินว่าหากต้องการให้แฟนฟิคชันที่เขียนขึ้นได้รับความสนใจมาก อยู่ในอันดับที่ดี และมีจำนวนผู้อ่านและผู้มีปฏิสัมพันธ์มาก ก็ควรต้องเขียนออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ฉะนั้น ด้วยการเขียนแฟนฟิคชันที่มีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการทางสังคมร่วมอยู่ด้วยจึงมัก

ทำให้พวกเขาเลือกเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่คาดว่าจะเป็นที่สนใจของสมาชิกในชุมชนมากกว่าแนวชายหญิงโดยปริยาย

นอกจากนั้น การสัมภาษณ์เชิงลึกยังชี้ให้เห็นอีกว่า แม้ว่าการเขียนแฟนฟิคชันในแนวนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมของพวกเขาจะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนของแฟนฟิคชันออนไลน์ แต่ผลในการเติมเต็มความต้องการทางสังคมของมันก็สามารถส่งผลมาเติมเต็มความต้องการทางสังคมของผู้เขียนแฟนฟิคชันในโลกแห่งความเป็นจริงได้ด้วย กล่าวคือ แม้ว่าการได้รับการยอมรับ ได้รับปฏิสัมพันธ์จากผู้อ่าน และได้รับคำชื่นชมต่างๆ ในฐานะนักเขียนแฟนฟิคชันของพวกเขาที่เกิดขึ้นในชุมชนของแฟนฟิคชันออนไลน์จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวตนสมมติในรูปแบบของนามปากกาซึ่งมิได้เชื่อมโยงมายังอัตลักษณ์หรือตัวตนในโลกแห่งความเป็นจริงของตัวผู้เขียน แต่ก็มีผลทำให้พวกเขารู้สึกมีความสุขและมีความภาคภูมิใจ(Self-esteem)ในตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาที่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงเสมือนว่าการได้รับการยอมรับนั้นได้เกิดขึ้นกับตัวตนจริงในโลกแห่งความเป็นจริงของพวกเขาด้วย

ฉะนั้น ด้วยความพร้อม และความกระตือรือร้นในการจินตนาการหรือสร้างสื่อเกี่ยวกับเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่แฟนมีเป็นทุนเดิมอยู่แล้วเช่นนี้ สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อการกระตุ้นจินตนาการต่อยอดและความปรารถนาด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศต่อศิลปิน และลงมือกระทำการต่างๆ เพื่อสนับสนุนศิลปินในชุมชนออนไลน์จึงไม่ได้อยู่ที่การพยายามกระตุ้นหรือชักชวนให้แฟนทำเช่นนั้นโดยตรง แต่อยู่ที่การให้ข้อมูล(Input) ที่แฟนจะสามารถนำไปเป็นทรัพยากรในการจินตนาการต่อยอด เขียนแฟนฟิคชัน หรือพูดคุยกับสมาชิกคนอื่นๆ ในชุมชนแฟนออนไลน์ของพวกเขาต่อไปได้เองมากกว่า เช่น การนำเสนอภาพความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นพิเศษกันระหว่างศิลปินอย่างต่อเนื่อง การสร้างโอกาสให้ศิลปินได้กล่าวถึงกันหรือมีปฏิสัมพันธ์กัน การจัดกิจกรรมให้ศิลปินได้ทำร่วมกันอยู่เสมอ เป็นต้น เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นสิ่งที่แฟนสามารถนำไปตีความในแง่ของโมเมนต์ของคู่ศิลปิน และเป็นสิ่งที่สามารถเพิ่มโอกาสในการที่แฟนจะรู้สึกถึงเคมีในความสัมพันธ์ของพวกเขา อันจะกลายเป็นวัตถุดิบที่ช่วยกระตุ้นแนวความคิด (Idea) ให้แฟนเกิดจินตนาการต่อยอดและสมมติฐานต่างๆ ในเรื่องราวความสัมพันธ์และเพศของศิลปินขึ้นมาได้

5.1.1.2 การรับรู้-ชุดความเชื่อเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของศิลปินที่แยกกันอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง (Reality) กับในโลกแห่งจินตนาการ (Fantasy World)

ข้อค้นพบที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จากผลการศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ประการหนึ่งก็คือ ข้อค้นพบที่ว่าแฟนมีชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปิน 2 ชุดซึ่งแยกกันอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง (Reality) กับในโลกแห่งจินตนาการ (Fantasy World) โดยชุดความเชื่อทั้งสองชุดนั้นมีไว้เพื่อรองรับวัตถุประสงค์หรือตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน จึงมีเนื้อหาที่แตกต่างกัน และไม่

ขึ้นตรงต่อกัน ทั้งนี้ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า โดยปกติแล้วแฟนตระหนักดีว่าชุดความเชื่อในโลกจินตนาการ(ซึ่งมักถูกนำมาใช้ในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนร่วมกับแฟนคนอื่นๆในชุมชนของแฟนรวมถึงการเขียนแฟนฟิคชัน)เป็นชุดความเชื่อที่ถูกสร้างขึ้นโดยความตั้งใจและอาจขัดแย้งกับความเป็นจริง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วแฟนก็มีได้มุ่งหวังให้ศิลปินต้องมีสเนียมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันอย่างที่เขียนในแฟนฟิคชันหรือแม้แต่คาดหวังให้ต้องมีสเนียมทางเพศแบบใด ด้วยเข้าใจ และเคารพในสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งในประเด็นนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายแสดงให้เห็นว่าในสถานการณ์ปกตินั้น การรับรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่เนื้อหาตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงอาจขัดแย้งกับชุดความเชื่อที่สร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการไม่มีผลหักล้างต่อสิ่งที่พวกเขาจินตนาการขึ้น และพวกเขาก็มีความสุขที่จะได้จินตนาการเรื่องราวของศิลปินในแนวรักเพศเดียวกันต่อไปเรื่อยๆโดยไม่พยายามนำเรื่องที่จินตนาการนั้นไปเชื่อมโยงกับความเป็นจริง การเขียนแฟนฟิคชันศิลปินแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของพวกเขาในทางหนึ่งจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยให้คำนิยามว่าเป็น “การหลบตาข้างหนึ่งเพื่อแสวงหาความสุขจากโลกแห่งจินตนาการ” หรือ “Cloud Fantasy” ซึ่งพบว่าปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นและคงอยู่ได้ด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการดังต่อไปนี้

5.1.1.2.1 การเป็นกลไกในการป้องกันจิตใจของตนเอง (Defense Mechanism) ไม่ให้เกิดความหึงหวงหรือความหวงแหน

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนมากที่ชี้ว่า ความชื่นชอบที่แฟนมีต่อศิลปินในทางหนึ่งนั้นเป็น ความรู้สึกเสมือนจริง ที่เทียบได้กับความรู้สึกรักใคร่ชื่นชมที่บุคคลมีต่อบุคคลที่ได้พบเจอในชีวิตจริง ความรู้สึกดังกล่าวนี้จึงมีความลึกซึ้งและให้ประสบการณ์ทางอารมณ์ที่เข้มข้นรุนแรง อีกทั้งยังสามารถพัฒนาไปเป็นความหึงหวงในเชิงชู้สาวหรือความหวงแหนซึ่งสร้างความเจ็บปวดทางจิตใจในชีวิตจริงได้เสมือนการชื่นชอบบุคคลในชีวิตจริงได้ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ในประเด็นนี้ทำให้ได้พบข้อค้นพบที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งนั่นก็คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายที่มีความรู้สึกเช่นนี้ล้วนกล่าวตรงกันว่า ความหึงหวงหรือความหวงแหนดังกล่าวจะเกิดขึ้นในกรณีที่รับรู้ว่าคุณศิลปินมีความสัมพันธ์กับคนต่างเพศ แต่กลับเกิดขึ้นน้อยหรือไม่เกิดขึ้นเลยในกรณีที่รับรู้ว่าคุณศิลปินมีความสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน ฉะนั้นแล้ว การจินตนาการหรือเขียนแฟนฟิคชันศิลปินที่ชื่นชอบของผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนนี้ทั้งหมดในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงจึงถูกใช้เป็นกลไกในการป้องกันจิตใจของตนเอง (Defense Mechanism) ไม่ให้เกิดความหึงหวงหรือความหวงแหนขึ้น

จึงจะเห็นได้ว่า แม้จินตนาการเพื่อฝันและความปรารถนาด้านความรักโรแมนติก และด้านเพศจะเป็นแรงขับที่มีบทบาทอย่างยิ่งในความรู้สึกและจินตนาการที่แฟนมีต่อศิลปิน แต่การแปรจินตนาการเพื่อฝันและความปรารถนาด้านความรักโรแมนติกและด้านเพศของแฟนไปเป็นเนื้อหาของศิลปินและเรื่องราวในแฟนฟิคชันที่พวกเขาสร้างขึ้นในแฟนฟิคชันก็เป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน และไม่ตรงไปตรงมาบางประการแอบแฝงอยู่ สิ่งที่บรรดาแฟนเขียนขึ้นในแฟนฟิค

ชั้นไม่ใช่ภาพสะท้อนของเนื้อหาที่พวกเขาเห็นในตัวตนของศิลปิน และไม่ใช่ภาพสะท้อนถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการให้เกิดขึ้นในชีวิตจริงอย่างตรงไปตรงมา อีกทั้งการที่ผู้หญิงชื่นชอบแฟนฟิคชันแนวสแลชก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเธอนิยมการเห็นผู้ชายสองคนหรือผู้หญิงสองคนมารักกัน และมีเพศสัมพันธ์กันอย่างตรงไปตรงมาเสมอไปด้วย แต่การเขียนแฟนฟิคชันแนวสแลชของพวกเธอมีปัจจัยที่สลับซับซ้อนต่างๆแฝงอยู่เบื้องหลังมากมาย (Russ, 1985) โดยหนึ่งในความสลับซับซ้อนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการที่บรรดาแฟนนิยายจินตนาการและเขียนเรื่องราวความสัมพันธ์ของศิลปินออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงก็คือความชื่นชอบและหลงใหลในตัวศิลปินที่สามารถพัฒนาไปสู่ความหึงหวงในเชิงคู่สาวหรือความหวงแหนศิลปินได้นั่นเอง

การสัมภาษณ์เชิงลึกทำให้เห็นว่าความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปินเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สัมภาษณ์ทุกรายกล่าวถึงและทำให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งให้น้ำหนักกว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลให้พวกเขา นิยมจินตนาการและเขียนเรื่องราวของศิลปินที่ชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง โดยความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนที่มีต่อศิลปินดังกล่าวนี้ พบว่ามีทั้งลักษณะที่เป็นความรู้สึกเชิงคู่สาวและลักษณะที่เป็นผลพวงของความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และเพราะความรู้สึกนี้เองจึงทำให้แฟนศิลปินไอดอลเคปอจำนวนหนึ่งเลือกที่จะเขียนแฟนฟิคชันศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเพื่อเป็นกลไกในการป้องกันจิตใจของตนเอง (Defense Mechanism) ไม่ให้เกิดความหึงหวงหรือความหวงแหนซึ่งเป็นความรู้สึกเชิงลบที่จะก่อให้เกิดความทุกข์ขึ้นภายในจิตใจของพวกเขา

ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายที่มีสาเหตุที่มาในการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเช่นนั้น ล้วนมีการรับรู้เกี่ยวกับการเขียนเพื่อเป็นกลไกในการป้องกันจิตใจของตนเองดังกล่าวเป็นอย่างดี และตระหนักดีถึงความแตกต่างและการไม่ได้เชื่อมโยงกันของสิ่งที่อาจเป็นไปได้ในโลกแห่งความเป็นจริงกับสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการอยู่เสมอ กล่าวคือ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายล้วนรับรู้เป็นอย่างดีว่าการจินตนาการและการเขียนเรื่องราวของศิลปินให้มีความสัมพันธ์ในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของพวกเขาเกิดขึ้นจากความตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปิน ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบอาจมีรสนิยมทางเพศแบบรักต่างเพศคือชายรักหญิง-หญิงรักชาย และแท้จริงแล้วตัวของพวกเขาเองก็ได้คาดหวังหรือต้องการให้ศิลปินมีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชายหรือหญิงรักหญิงอย่างที่จินตนาการจริงๆ อันที่จริงคือมีได้คาดหวังให้ศิลปินต้องมีรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีแบบใดๆทั้งสิ้น และเข้าใจดีว่าในโลกแห่งความเป็นจริงศิลปินก็ต้องมีความรักความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวกับบุคคลอื่นที่อาจเป็นคนเพศเดียวกันหรือต่างเพศซึ่งเป็นเรื่องส่วนบุคคล ในประเด็นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายแสดงให้เห็นถึงการรับรู้เกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงที่แยกขาดออกจากตัวตนของศิลปินที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกของแฟนฟิคชัน และยังแสดงให้เห็นว่าในสถานการณ์ปกตินั้น การรับรู้เกี่ยวกับความเป็นไป

ได้ในโลกแห่งความเป็นจริงดังกล่าวไม่มีผลหักล้างต่อสิ่งที่พวกเขาจินตนาการขึ้น และพวกเขาก็มีความสุขที่จะได้จินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวนั้นต่อไปเรื่อยๆโดยไม่พยายามเชื่อมโยงว่าความเป็นจริงจะเหมือนหรือแตกต่างกับจินตนาการของพวกเขาหรือไม่อย่างไร

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้เราเห็นถึง “การหลับตาข้างหนึ่งเพื่อแสวงหาความสุขจากโลกแห่งจินตนาการ” (Cloud Fantasy) ของบรรดาแฟนซึ่งเปรียบเสมือนการที่พวกเขาเลือกที่จะหลับตาข้างหนึ่งจากการรับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริงและลืมตาอีกข้างหนึ่งเพื่อมองเฉพาะสิ่งที่พวกเขาต้องการเห็นในโลกแห่งจินตนาการ อันเป็นการกระทำเพื่อแสวงหาความสุขจากโลกแห่งจินตนาการที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจ การกระทำดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าแม้บรรดาแฟนจะมีความอยาก رؤ้อยากเห็นเกี่ยวกับชีวิตรัก เรื่องราวความสัมพันธ์ เรื่องราวทางเพศของศิลปิน และมีความกระตือรือร้นที่จะจินตนาการเพื่อฝันถึงศิลปินในแง่มุมเหล่านั้นเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่การแสวงหาความสุขจากจินตนาการเหล่านั้นก็มีเงื่อนไขในตัวของมันเองอยู่ โดยเฉพาะเงื่อนไขที่เกิดจากความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนที่แฟนมีต่อศิลปินอันนำมาสู่การเลือกที่จะจินตนาการและเขียนเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินออกมาในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ก็ทำให้เราได้เห็นความสลับซับซ้อนประการหนึ่งในความรู้สึกและจินตนาการที่แฟนมีต่อศิลปิน นั่นก็คือการที่ความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนที่แฟนมีต่อศิลปินนั้นมักเกิดขึ้นในกรณีที่มีการรับรู้ว่าศิลปินมีหรืออาจมีความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวกับคนเพศตรงข้าม แต่มักไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อยกว่ามากในกรณีที่รับรู้ว่ามีหรืออาจมีความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวกับคนที่มิเพศเดียวกัน ในการนี้ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนถึงกับแสดงออกถึงความตื่นตันยินดีอย่างยิ่งหากศิลปินที่ชื่นชอบจะไปมีความสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันเนื่องจากพวกเขาจะได้ไม่ต้องกลัวว่าศิลปินจะไปมีความสัมพันธ์กับคนต่างเพศอีกต่อไป ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกของแฟนที่เกิดขึ้นนี้อาจเป็นกุญแจสำคัญของการนำเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงไปใช้ในการสร้างเนื้อหาของศิลปินและสร้างแนวทางการทำการตลาดที่มีประสิทธิภาพสูงในการกระตุ้นจินตนาการด้านความรักความสัมพันธ์และความรู้สึกทางเพศที่แฟนมีต่อศิลปินเลยทีเดียว

5.1.1.2.2 การตอบรับเนื้อหาและการทำการตลาดศิลปินแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง

การสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้บรรดาแฟนมีความสุขกับการจินตนาการเพื่อฝันเกี่ยวกับเรื่องราวความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในลักษณะที่แยกออกจากการรับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริงอีกอย่างหนึ่งก็คือเนื้อหาของศิลปินไอดอลเคป็อปที่ถูกสร้างขึ้นและแนวทางการตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปเอง โดยการศึกษาชี้ว่า

ความสามารถในการเปิดรับและตอบรับเนื้อหาของศิลปินและการทำการตลาดในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของแฟนในข้อนี้ได้รับการเสริมแรงจากประสบการณ์ในการเสพและเป็นแฟนของสื่อที่มีเนื้อหาแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงประเภทอื่นก่อนที่จะมาเป็นแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปของพวกเขา

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดเคยมีประสบการณ์ในการเสพและเป็นแฟนของสื่อที่มีเนื้อหาแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงประเภทอื่นมาก่อนที่จะมาเป็นแฟนศิลปินไอดอลเคป็อป ทำให้พวกเขาเคยผ่านประสบการณ์ในการเรียนรู้และมีจินตนาการร่วมกับสื่อที่มีเนื้อหาแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง รวมถึงมีความคุ้นเคยกับการเสพสื่อที่มีเนื้อหาในแนวนี้มาก่อนอยู่แล้ว และประสบการณ์เหล่านั้นก็ได้ทำให้เมื่อพวกเขากลายมาเป็นแฟนของวงการเคป็อปที่มีการใช้เนื้อหาแบบกระตุ้นความรู้สึกทางเพศแบบรักเพศเดียวกันเป็นกลยุทธ์สำคัญ (Homoerotic/Homosexual marketing strategies) อย่างหนึ่งในการสร้างเนื้อหาศิลปินและการทำการตลาดให้กับศิลปินแล้ว พวกเขาจึงสามารถเปิดรับและให้การตอบรับเนื้อหาประเภทนี้รวมถึงทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในรูปแบบต่างๆ ในแนวนี้ ซึ่งรวมไปถึงการอ่านและเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงด้วยได้โดยทันทีโดยไม่ต้องใช้เวลาในการปรับตัวแม้แต่น้อย

การเปิดรับและตอบรับเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปินจากสื่อและการทำกิจกรรมต่างๆ ของวงการเคป็อปของบรรดาแฟนนั้น ในทางหนึ่งก็เป็นการกระทำที่มีลักษณะของการเลือกหันหลังข้างหนึ่งจากการรับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริงเพื่อแสวงหาความสุขในโลกแห่งจินตนาการที่พวกเขาสร้างขึ้นเช่นเดียวกัน เนื่องจากการสัมภาษณ์เชิงลึกชี้ให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายทราบดีถึงการที่เนื้อหาของศิลปินแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่ถูกนำเสนอจากวงการเคป็อป เช่น เนื้อหาในมิวสิกวิดีโอหรือการแสดงบนเวทีที่สื่อถึงการมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวหรือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในวงซึ่งเป็นคนเพศเดียวกัน การตั้งใจสร้างคู่ชิพศิลปินภายในวง การแสดงความรักความสนิมสนมผ่านการแตะเนื้อต้องตัวกัน (Skinship) ของสมาชิกภายในวงที่มากเกินไป เป็นต้น ส่วนหนึ่งเป็นสิ่งที่ตัวศิลปินเองและต้นสังกัดตั้งใจทำและนำเสนอออกมาโดยมีวัตถุประสงค์ทางการตลาดเพื่อการกระตุ้นความรู้สึกและจินตนาการทางเพศต่อศิลปินซึ่งมีผลต่อระดับความชอบและความคลั่งไคล้ที่บรรดาแฟนมีต่อศิลปินโดยตรงอยู่เบื้องหลัง พวกเขาตระหนักดีถึงความเป็นไปได้ที่สิ่งที่พวกเขาได้เห็นและเสพทั้งหมดนั้นจะเป็นเพียงการเสพการแสดงที่เป็นไปตามแผนการตลาดของวงการเคป็อปโดยที่ในความเป็นจริงแล้วศิลปินอาจไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่พิเศษต่อกันและไม่ได้มีเนื้อหาตัวตนตามแนวทางที่แสดงออกมาเลยแม้แต่น้อย แต่พวกเขาก็ยังมีความสุขที่จะได้เห็นสิ่งเหล่านั้น และสร้างชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงขึ้นในโลกแห่งจินตนาการ และทำให้ชุดความเชื่อดังกล่าวนั้นมีตัวตนเป็นรูปธรรมขึ้นมาในรูปแบบของ

แฟนฟิคชันบนพื้นฐานของการได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกจำนวนมากที่พบในงานวิจัยฉบับนี้ยู่ดี

5.1.1.2.3 การมีทัศนคติต่อความรักแบบก้าวข้ามเพศสรีระ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า ในการที่แฟนจะสามารถแยกชุดความเชื่อเกี่ยวกับศิลปินคนเดียวกันออกเป็นสองชุดสำหรับใช้ในโลกแห่งความเป็นจริงและในโลกแห่งจินตนาการได้นั้น ปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้พวกเขาสามารถทำเช่นนั้นได้ก็คือการมีทัศนคติต่อความรักที่ให้คุณค่าแก่ความรักแบบก้าวข้ามเพศสรีระซึ่งมีอยู่ในผู้ให้สัมภาษณ์ทุกราย โดยทัศนคติต่อความรักเช่นนี้มีผลให้แฟนสามารถหลุดตาข้างหนึ่งจากโลกแห่งความเป็นจริงพยายามมองข้ามเรื่องเพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงไป ด้วยมองว่าศิลปินสามารถดำเนินชีวิตรักตามเพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศแบบใดก็ได้โดยชอบธรรมเพราะความรักในทุกรูปแบบเป็นสิ่งที่สวยงามด้วยตัวของมันเองโดยสมบูรณ์และไม่ขึ้นอยู่กับเพศ และเป็นสิ่งที่แฟนอย่างพวกเขาต้องยอมรับและเคารพในความเป็นไปได้ที่อยู่นอกเหนือความสามารถในการควบคุมของพวกเขาทุกประการ การมีทัศนคติต่อความรักเช่นนี้ได้ทำให้พวกเขาต้องพยายามมองข้าม ไม่ตีความให้ความเคารพ และไม่ตัดสินเนื้อหาด้านเพศวิถีและรสนิยมทางเพศของศิลปินในชีวิตจริง ฉะนั้นในขณะที่เดียวกัน พวกเขาจึงหันไปใส่ใจกับชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินที่พวกเขาสามารถออกแบบและควบคุมเนื้อหาได้อย่างอิสระซึ่งก็คือชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการมากกว่า โดยพวกเขา มักสร้างให้ศิลปินมีเนื้อหาที่ตอบโจทย์ความต้องการในการแสวงหาความสุขและความบันเทิงทางจินตนาการ รวมถึงการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในรูปแบบต่างๆร่วมกับแฟนคนอื่นๆในชุมชนของแฟนซึ่งครอบคลุมไปถึงการเขียนและอ่านแฟนฟิคชันด้วย และเนื้อหาที่ได้รับความนิยมในหมู่พวกเขาเป็นอย่างมากก็คือเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงซึ่งเป็นเนื้อหาที่ตอบโจทย์ความต้องการในการแสวงหาความสุขทางจินตนาการของพวกเขาได้ในหลายประการ เช่น ความต้องการจินตนาการเพื่อฝันเกี่ยวกับความรักโรแมนติก และเรื่องราวทางเพศของศิลปินโดยไม่ต้องรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหน ความบันเทิงจากการได้เขียนหรืออ่านเรื่องราวที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศโดยมีเฉพาะศิลปินเพศที่พอใจเท่านั้นเป็นตัวแสดงรวมกันอยู่เป็นจำนวนมาก การสามารถเขียนหรืออ่านฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่รุนแรงและโจ่งแจ้งของตัวละครได้โดยไม่รู้สึกรังเกียจหรือรู้สึกไม่ปลอดภัย ความบันเทิงจากการได้เขียนหรืออ่านนิยายรักที่มีลักษณะของความเป็นดราม่า (Dramatic) สูงเนื่องจากเนื้อหาความรักแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในเรื่องแต่งมักเกิดขึ้นพร้อมกับปมความขัดแย้งรอบทิศทางของตัวละคร เช่น ความขัดแย้งกับค่านิยมทางสังคม ความขัดแย้งกับคนรอบข้าง ความขัดแย้งภายในใจของตัวเอง เป็นต้น (Russ, 1985 และ Chaudhuri, 2000) ความสุขในการจินตนาการถึงศิลปินในแนวนี้ รวมไปถึงความรู้สึกถึงความสมจริงของเนื้อหาแนวนี้ที่มีมากขึ้นเรื่อยๆในหลายๆ ครั้งที่ได้พูดคุยหรือทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนร่วมกับแฟนคนอื่นๆ ในชุมชนของแฟน ส่งผลให้บรรดา

แฟนมีความรู้สึกร่วม(อิน)และมีความผูกพันกับตัวตนของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วย และความรู้สึกที่เกิดขึ้นก็ได้ทำให้เนื้อหาตัวตนของศิลปินแนวนี้อาจมีพลังมากขึ้นในความรู้สึกของแฟนจนก่อตัวกลายเป็นชุดความเชื่ออีกชุดหนึ่งที่มีตัวตนอยู่คู่ขนานไปกับชุดความเชื่อในโลกแห่งความเป็นจริงได้

ในระหว่างชุดความเชื่อสองชุดนี้ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์มักมีแนวทางการจัดการต่อความเชื่อแต่ละชุดแตกต่างกัน นั่นคือ พวกเขา มักให้ความเคารพแก่ชุดความเชื่อในโลกแห่งความเป็นจริงในฐานะที่เป็นสิทธิส่วนบุคคลของมนุษย์คนหนึ่ง พวกเขารับรู้ถึงการมีอยู่แล้วของเนื้อหาตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริง แต่มักเว้นระยะห่างออกมาโดยพยายามไม่ตีความหรือสืบค้นหาข้อเท็จจริงใดๆเกี่ยวกับเพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศที่แท้จริงของศิลปิน ในขณะที่พุ่งความสนใจไปที่ชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในโลกแห่งจินตนาการที่พวกเขาสามารถสร้างรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับศิลปินได้เองทั้งหมดมากกว่า และมักเอาความรู้สึกไปทุ่มเทให้กับความเชื่อชุดนี้เพื่อแสวงหาและเติมเต็มกับความสุขที่พอจะหาได้จากภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปิน ฉะนั้นแล้วชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินของแฟนสองชุดนี้จึงมักไม่ขึ้นตรงต่อกันและแบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดก็ยังชี้ให้เห็นว่า แม้แฟนจะมักพยายามให้ความใส่ใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งจินตนาการของตนเองและมองข้ามสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงเพื่อแสวงหาความรู้ และรักษาจินตนาการ ความรู้สึก และทัศนคติที่มีต่อศิลปินให้เป็นไปในเชิงบวกหรือก็คือให้เป็นไปในแนวทางพวกเขาต้องการอยู่เสมอ แต่ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการกระทำเช่นนั้นก็เป็นเสมือนเพียง “การหลบตาข้างหนึ่งเพื่อแสวงหาความสุขจากโลกแห่งจินตนาการ” (Cloud Fantasy) ของบรรดาแฟนเท่านั้น อันที่จริงแล้วการมีภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงก็ทำให้แฟนมีความตื่นตัวในการรับข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงผ่านการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินจากสื่อต่างๆ อยู่ตลอดเวลา และการรับรู้ที่เกิดขึ้นนั้นก็ส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติต่างๆที่พวกเขามีต่อศิลปินอยู่เสมอ บรรดาแฟนเองมีการสังเกตการณ์และเฝ้าระวังความเป็นไปที่เกิดขึ้นกับศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงอยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงก็ล้วนส่งผลกระทบต่อความรู้สึกและทัศนคติต่างๆที่พวกเขามีต่อศิลปินอยู่เสมออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ฉะนั้น ที่สุดแล้วความรู้สึกและทัศนคติที่แฟนมีต่อศิลปินจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากการจัดการและการประนีประนอมกันระหว่างความรู้สึกและทัศนคติที่พวกเขามีต่อเนื้อหาตัวตนของศิลปินที่ได้รับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริง กับความรู้สึกและทัศนคติที่พวกเขามีต่อเนื้อหาตัวตนของศิลปินที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการ ซึ่งเป็นเสมือนการต้องจัดการกับความรู้สึกต่อคนๆเดียวที่มีเนื้อหาตัวตนที่แตกต่างกันอยู่ในสองโลกคู่ขนานซึ่งล้วนมีผลต่อใจของแฟนอยู่เสมอนั่นเอง

5.1.1.3 การที่ชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินที่มีเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงก่อตัวขึ้นและคงอยู่ในโลกแห่งจินตนาการของแฟนได้อย่างมีพลังเป็นผลมาจาก อิทธิพลของประสบการณ์ในการดำรง (Transportation) เข้าสู่จักรวาลจำลองของแฟนฟิคชันที่เคย อ่านอย่างสูง

สำหรับชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินที่มีเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือ หญิงรักหญิงในโลกแห่งจินตนาการของแฟนที่เกิดขึ้นและมีตัวตนอยู่คู่ขนานไปกับชุดความเชื่อเกี่ยวกับ ตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น ผลการวิจัยทำให้พบว่าสิ่งที่มีผลเป็นอย่างมากต่อการก่อ ตัวขึ้นอย่างมีพลังของชุดความเชื่อชุดนี้ก็คือ การมีประสบการณ์การดำรง (Transportation) เข้าสู่ จักรวาลจำลองของเรื่องเล่าที่มีเนื้อหาทางเพศของศิลปินแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงตาม หลักการของทฤษฎีการเคลื่อนย้าย (Transportation Theory) มาก่อน (Green & Brock, 2000; Kinnebrock & Bilandzic, 2006 และ Van Steenhuyse, 2011)

โดยจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าสื่อประเภทเรื่องเล่าที่ส่งผลให้ผู้ให้สัมภาษณ์มี ความรู้สึกร่วมกับเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปินอย่างลึกซึ้งจนก่อให้เกิด ประสบการณ์การดำรงที่นำไปสู่การก่อตัวของชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการของพวกเขาอย่าง แรงกล้ามากที่สุดก็คือแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเกี่ยวกับศิลปินที่พวกเขาเคยอ่าน รองลงมาคือวิดีโอตัดต่อโดยแฟน (Fanmade OPV) ที่มีเนื้อหาแบบจับคู่ความสัมพันธ์ศิลปินเพศ เดียวกันที่เคยดู ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเปิดเผยว่าก่อนที่จะมาเขียนแฟนฟิคชันนั้น พวกเขาเคยได้ อ่านแฟนฟิคชันแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปินเรื่องที่ทำให้พวกเขาชื่นชอบเป็นอย่างมาก และมีความรู้สึกร่วม(อิน)ไปกับทุกรายละเอียดในเรื่องอย่างลึกซึ้งจนเกิดประสบการณ์การดำรง เข้าสู่จักรวาลของแฟนฟิคชันเรื่องนั้น กล่าวคือ ในขณะที่อ่านนั้น สำนักหรือการรับรู้ทั้งหมดของพวกเขาถูกตัดขาดจากโลกภายนอกแล้วเข้าไปรวมศูนย์อยู่ในจักรวาลของแฟนฟิคชัน และมีปฏิกิริยา ตอบสนองต่อเหตุการณ์และความรู้สึกของตัวละครในแฟนฟิคชันเรื่องนั้นทั้งทางกายภาพและทาง จิตใจ เช่น ร้องไห้ตาม หัวเราะตาม รู้สึกเจ็บปวดหัวใจ โหมโห คับแค้นใจ อึดอัดใจ หัวใจเต้นแรง เขิน อายหน้าแดง ซิมเสิร์้า หดหู่ จิกหมอนโดยไม่รู้ตัว ฯลฯ ซึ่งปฏิกิริยาทางกายภาพหรือทางจิตใจเหล่านั้น มักเกิดขึ้นโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัวและหลายๆครั้งก็ควบคุมไม่ได้ ซึ่งหลังจากเกิดประสบการณ์ดังกล่าวขึ้น แล้ว มุมมองและทัศนคติที่พวกเขาเคยมีต่อศิลปินก็เปลี่ยนไปจากเดิม กล่าวคือเกิดการเกิดประสบการณ์ ในการดำรงเข้าสู่จักรวาลของแฟนฟิคชันได้ทำให้พวกเขามุมมองและทัศนคติที่เคยมีเกี่ยวกับศิลปิน เปลี่ยนไปในแนวทางที่เป็นไปในเนื้อเรื่องของแฟนฟิคชันเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้นเมื่อเดินทางกลับออกจาก จักรวาลของแฟนฟิคชันมาสู่โลกแห่งความเป็นจริงแล้ว โดยเฉพาะการมีความรู้สึกร่วมและมีความเชื่อ ต่อเนื้อหาทางเพศแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในตัวศิลปินมากขึ้นกว่าเดิมอย่างแรงกล้า โดยที่ ทัศนคติและความเชื่อที่ก่อตัวขึ้นนั้นมิได้ส่งผลแค่ในระยะสั้นอย่างฉาบฉวย แต่ส่งผลในระดับที่ลึกซึ้ง

และในระยะยาวจนชุดความเชื่อนั้นมีตัวตนขึ้นมาอยู่คู่ขนานกับการรับรู้เกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงได้อย่างมีพลัง แพนที่มีความสุขกับการได้จินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในแนวนี้จึงสามารถเลือกที่จะใส่ใจกับชุดความเชื่อชุดนี้มากกว่าชุดความเชื่อในโลกแห่งความเป็นจริง และใช้ชุดความเชื่อชุดนี้ในการแสวงหาความสุขทางจินตนาการจากการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแพนที่มีต่อศิลปินรูปแบบต่างๆในเวลาต่อๆมาได้อย่างต่อเนื่องดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งข้อค้นพบในปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ก็เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ แวน สตีนิฮิวิช

(Van Steenhuyse, 2011) ในงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนแฟนฟิคชันกับทฤษฎีการเคลื่อนย้ายของเขา รวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติที่เกิดจากการดำดิ่งเข้าสู่จักรวาลของเรื่องเล่าในทฤษฎีการเคลื่อนย้ายด้วย (Green & Brock, 2000; Kinnebrock & Bilandzic, 2006 และ Van Steenhuyse, 2011)

ฉะนั้น บนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติที่เกิดจากการดำดิ่งเข้าสู่จักรวาลของเรื่องเล่าดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงเห็นได้ว่าไม่ใช่แฟนฟิคชันทุกเรื่องหรือเรื่องเล่าเกี่ยวกับศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงทุกเรื่องจะสามารถส่งผลให้บรรดาแฟนผู้อ่านเกิดความเชื่อต่อเนื้อหาทางเพศของศิลปินในแนวนี้ได้อย่างแรงกล้าขึ้นมาได้ เพราะด้วยความที่ศิลปินเป็นบุคคลที่มีตัวตนอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง บรรดาแฟนจึงย่อมมีภาพจำและความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนของเขาในแบบหนึ่งอยู่แล้ว แฟนฟิคชันที่จะทำให้ผู้อ่านเชื่อและมีความรู้สึกร่วมมากจนสามารถเกิดประสบการณ์ดำดิ่งเข้าสู่เรื่องราวของแฟนฟิคชันหรือที่เรียกว่าจักรวาลจำแลงของแฟนฟิคชันได้นั้น จึงจะต้องถูกสร้างขึ้นโดยเป็นส่วนผสมที่ลงตัวระหว่างเนื้อหาตัวตนศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริง เนื้อหาตัวตนของศิลปินตามการตีความของบรรดาแฟนในชุมชนของแฟน และกลวิธีการสร้างเรื่องเล่าตามประเภทของแฟนฟิคชันที่เขียนขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องราวเรื่องนั้นได้อย่างลื่นไหลมากพอที่จะรู้สึกได้ถึงอารมณ์อยู่จริงของจักรวาลจำแลงนั้นจนเกิดประสบการณ์ดำดิ่งเข้าไปและรู้สึกว่าตนเองกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลจำแลงนั้นจริงๆได้ (Van Steenhuyse, 2011) ฉะนั้นแล้ว ในกรณีที่ต้องการใช้สื่อประเภทเรื่องเล่าในการสร้างชุดความเชื่อเกี่ยวกับเนื้อหาของศิลปินแบบใดแบบหนึ่งขึ้นในโลกแห่งจินตนาการของแฟน ความสามารถของผู้เขียนหรือผู้ออกแบบเนื้อหาในเรื่องเล่าและความสอดคล้องกันของความเข้าใจหรือการตีความเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินรวมไปถึงรสนิยมในการเสพเรื่องเล่าของผู้เขียนและผู้อ่านจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากกลไกสำคัญของการสร้างชุดความเชื่อเกี่ยวกับศิลปินขึ้นใหม่นั้น อยู่ที่ความสามารถในการสร้างเนื้อหาในเรื่องเล่าที่สามารถผนวกความทรงจำเกี่ยวกับเนื้อหาตัวตนดั้งเดิมของศิลปินซึ่งก็คือเนื้อหาตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงที่แฟนมีอยู่กับเนื้อหาตัวตนของศิลปินในจักรวาลใหม่ที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่าเข้าด้วยกันไว้ให้ได้อย่างลงตัวนั่นเอง

5.1.2 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการใช้เนื้อหาทางเพศแนวกว้างเพศเดียวกันเพื่อทำการตลาดให้กับศิลปิน

จากผลการวิจัยทั้งหมดที่ได้อภิปรายมานั้นทำให้เห็นถึงข้อควรพิจารณาสำหรับการนำเนื้อหาทางเพศแนวกว้างชายรักชายหรือหญิงรักหญิงไปใช้เพื่อการทำการตลาดให้กับศิลปิน โดยมีแฟนผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวกว้างชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเป็นต้นแบบในการศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 ข้อดีของการทำการตลาดโดยใช้เนื้อหาทางเพศแบบรักเพศเดียวกันในการกระตุ้นจินตนาการและความปรารถนาทางเพศของแฟนต่อศิลปิน และกลุ่มเป้าหมายของการทำการตลาดแนวนี้นี้

ตามที่ได้ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปนิยมเขียนแฟนฟิคชันของศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบออกมาในแนวกว้างชายรักชายหรือหญิงรักหญิงก็คือ การป้องกันจิตใจของตนเองจากความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปินซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้ว่ามีหรืออาจมีความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวกับคนเพศตรงข้าม แต่มักไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อยกว่ามากเมื่อมีการรับรู้ว่ามีหรืออาจมีความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวกับคนเพศเดียวกัน ผนวกกับการที่แนวทางการทำการตลาดให้กับศิลปินและบุคคลในวงการบันเทิงเพื่อกระตุ้นจินตนาการและความปรารถนาด้านความรักความสัมพันธ์และเพศของแฟนที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบันอย่างหนึ่งก็คือการจับ “คู่ชิพ” หรือที่ในกลุ่มแฟนชาวไทยนิยมใช้คำว่า “คู่จิ้น” (“จิ้น” เป็นภาษาพูดอย่างไม่เป็นทางการที่แผลงมาจากคำว่า Imagine ในภาษาอังกฤษ มีความหมายว่าจินตนาการ) ทำให้เห็นว่าการทำการตลาดโดยการจับคู่ชิพศิลปินชายหญิงเข้าด้วยกันนั้น แม้จะเป็นแนวทางการทำการตลาดที่มีประสิทธิภาพ แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะทำให้แฟนบางส่วนที่มีความคลั่งไคล้ในตัวศิลปินมาก รวมถึงแฟนบางส่วนที่ไม่ให้การยอมรับคู่ชิพต่างเพศของศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบเกิดความไม่พอใจและความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปินขึ้นมาได้ และความรู้สึกดังกล่าวนี้ก็อาจส่งผลกระทบต่อภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินของพวกเขา ความเสี่ยงในข้อนี้จึงทำให้แนวทางการจับคู่ชิพศิลปินเพศเดียวกันกลายมาเป็นทางเลือกที่น่าพิจารณาสำหรับการทำการตลาดให้ศิลปินในยุคปัจจุบัน เนื่องจากหากอ้างอิงจากผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งมีภาพความเป็นตัวแทนของผู้หญิงยุคใหม่อายุน้อยที่มีทัศนคติต่อความรัก และเพศแบบก้าวข้ามเพศสรีระแล้ว แนวทางการทำการตลาดแบบจับคู่ชิพศิลปินเพศเดียวกันเป็นแนวทางที่สามารถกระตุ้นจินตนาการด้านความรักความสัมพันธ์ และด้านเพศของแฟนที่มีประสิทธิภาพสูงมาก ซึ่งอาจสูงกว่าการจับคู่ชิพศิลปินชายหญิงเสียด้วยซ้ำ เนื่องจากด้วยแนวทางนี้ ศิลปินซึ่งมีเพศเดียวกันจะสามารถแสดงคุณสมบัติสนทนมน นำเสนอภาพปฏิสัมพันธ์ และเนื้อหาความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาในแง่มุมต่างๆ ผ่านการแสดงออกทางกายภาพและทางคำพูดได้ในระดับที่ใกล้ชิด ลึกซึ้ง และรุนแรงได้มากกว่าศิลปินชายกับหญิงโดยไม่มีอุปสรรคด้านความต่างทางเพศเข้ามาทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจหรือเกิดคำถามเกี่ยวกับความถูกต้องเหมาะสม และในขณะเดียวกัน การแสดงออกซึ่งความความสัมพันธ์ที่

พิเศษของพวกเขาที่ยังปลอดภัยต่อความรู้สึกของบรรดาแฟน นั่นก็คือมักไม่ทำร้ายความรู้สึกของแฟน โดยการสร้างความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปินขึ้น นอกจากนั้นเนื้อหาดังกล่าวก็ยังมักไม่ส่งผลไปยัง การตัดสินหรือตีความเกี่ยวกับเพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริง เนื่องจากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าแฟนมีแนวโน้มที่จะสร้างชุดความเชื่อเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศของศิลปิน ในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการแสวงหาความสุขและความบันเทิงใน โลกแห่งจินตนาการและการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในชุมชนของแฟนต่างๆ มากกว่า โดยไม่พยายามเชื่อมโยงชุดความเชื่อดังกล่าวนั้นเข้ากับการตีความเนื้อหาตัวตนของศิลปินในโลกแห่ง ความเป็นจริงดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

ด้วยเหตุนี้ การทำการตลาดให้ศิลปินโดยใช้เนื้อหาทางเพศแนวชายรักชาย หรือหญิง รักหญิงกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้บริโภคผู้หญิงยุคใหม่อายุน้อยซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีแนวความคิด และ ทักษะคติต่อความรักความสัมพันธ์ และเพศที่คล้ายคลึงกับผู้ใช้สื่อบริการจึงเป็นแนวทางการทำ การตลาดที่น่าพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง และแนวทางการทำการตลาดลักษณะนี้ก็อาจเป็นทางออกของ การทำการตลาดเพื่อกระตุ้นจินตนาการ และความปรารถนาด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศ ของแฟนที่มีความปลอดภัยจากการก่อให้เกิดความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปินอันจะส่งผลกระทบต่อ ด้านลบต่อภาวะความเป็นแฟนของพวกเขาได้อีกทางหนึ่งด้วย

5.1.2.2 เนื้อหาทางเพศแบบรักเพศเดียวกันไม่จำเป็นต้องถูกนำเสนอในรูปแบบของ ความสัมพันธ์เชิงชู้สาวเสมอไป หัวใจสำคัญอยู่ที่ “เคมี”

ถึงแม้ว่าจากการสัมภาษณ์และการสำรวจแฟนฟิคชันในชุมชนของแฟนฟิคชันออนไลน์ ของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่ใช้ในการศึกษารวมไปถึงชุมชนของแฟนฟิคชันอื่นๆ จะชี้ให้เห็นว่า บรรดาแฟนมีความสุขกับการได้จินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ และเพศของ ศิลปิน และเขียนเรื่องราวของพวกเขาออกมาในรูปแบบของนิยายรักโรแมนติกผสมสื่อลามกแนวชาย รักชายหรือหญิงรักหญิงเป็นหลัก แต่ผลการศึกษาก็ทำให้พบว่าการนิยามจินตนาการและเขียนแฟนฟิค ชันศิลปินออกมาในลักษณะนั้นของแฟนเป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อนซึ่งมีปัจจัยต่างๆมากมายอยู่ เบื้องหลัง มิได้เกิดขึ้นจากการได้รับสื่อที่นำเสนอภาพความสัมพันธ์ที่สื่อความไปในเชิงชู้สาวของคู่ ศิลปินเพศเดียวกันอย่างตรงไปตรงมาเท่านั้น อีกทั้งดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าไม่ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปินจะถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบใด แฟนก็มักจะมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะนำสิ่ง ที่ได้เห็นจากคู่ศิลปินไปจินตนาการต่อยอดในด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศเพื่อสร้างความ บันเทิงทางจินตนาการของพวกเขาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการนำเสนอเนื้อหาด้าน ความสัมพันธ์ของคู่ศิลปินเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีจินตนาการและความปรารถนาในด้านความรัก ความสัมพันธ์และด้านเพศต่อตัวศิลปินหรือคู่ศิลปินจึงสามารถทำออกมาได้ในหลากหลายรูปแบบ ไม่ จำเป็นจะต้องเป็นเชิงชู้สาวเท่านั้น โดยหัวใจสำคัญที่สุดนั้นอยู่ที่การทำให้แฟนรู้สึกถึงเคมีของคู่ศิลปิน

และการทำให้พวกเขาสามารถเชื่อมโยงการตีความเหตุการณ์ในความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์ของคู่ศิลปินในเชิงของโมเมนตัมของคู่ศิลปินได้ อันจะเป็นบ่อเกิดของการทำให้พวกเขาเริ่มมีความสนใจ มีความรู้สึกร่วม มีจินตนาการต่อยอดกับความสัมพันธ์ของคู่ศิลปิน และนำจินตนาการต่อยอดเหล่านั้นไปทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของคู่ศิลปินต่อไปด้วยตัวของพวกเขาเอง

ในส่วนของการทำให้แฟนรู้สึกได้ถึงเคมีของคู่ศิลปินนั้น ผลการศึกษาชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคำว่า “เคมี” (Chemistry) เป็นสิ่งที่มีความเป็นอัตวิสัยสูงมาก กล่าวคือ การได้เห็น ได้สัมผัส หรือได้รู้สึกถึงความพิเศษในความสัมพันธ์ของคู่ศิลปินที่นำไปสู่การเกิดเคมีสำหรับแฟนแต่ละคนนั้น เป็นสิ่งที่มีความหลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และขึ้นอยู่กับรสนิยมส่วนตัวและประสบการณ์ของแฟนแต่ละคนเป็นสำคัญ เช่น แฟนบางคนมีความรู้สึกมากกับเคมีของคู่ศิลปินที่ดูมีความสนิทสนมกัน แสดงออกซึ่งความห่วงใยต่อกันอย่างเปิดเผย และมีโมเมนตัมด้วยกันเยอะ แฟนบางคนมีความรู้สึกมากกับเคมีของคู่ศิลปินที่ดูไม่สนิทกันนัก ดูมีระยะห่างระหว่างกันและมีความกระอักกระอ่วนเวลาอยู่ใกล้ชิดกันเพราะทำให้พวกเขารู้สึกถึงความเขินอายและความลับบางประการที่ซ่อนอยู่ในความสัมพันธ์ ในขณะที่แฟนบางคนมีความรู้สึกมากกับเคมีของคู่ศิลปินที่แทบไม่เคยอยู่ด้วยกันเลย ไม่มีโมเมนตัมด้วยกันเลย แต่ต้องมาอยู่ใกล้กันเป็นครั้งคราวเพราะทำให้พวกเขารู้สึกลุ้น ตื่นเต้น และเกิดสมมติฐานขึ้นมากมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์นั้นมากเป็นพิเศษ เป็นต้น ความชอบในเคมีจากลักษณะความสัมพันธ์ที่แตกต่างหลากหลายกันไปในนั้น แม้จะนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่าไม่มีแนวทางการสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินแบบใดที่จะสามารถรับประกันได้ว่าสามารถสร้างความรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินให้กับบรรดาแฟนทุกคนได้อย่างแน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์ ในทางกลับกันก็นำไปสู่ข้อสรุปที่เกิดขึ้นในอีกด้านหนึ่งของเหรียญที่ว่าเนื้อหาความสัมพันธ์ของศิลปินในทุกลักษณะ ไม่ว่าจะ เป็นลักษณะใดก็ตาม ล้วนมีความเป็นไปได้ที่จะส่งผลต่อการเกิดความรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินขึ้นกับแฟนได้ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าเนื้อหาแบบใดจะตรงใจแฟนคนใดเท่านั้น โดยในความเป็นอัตวิสัยดังกล่าว นั้น จุดร่วมของการเกิดความรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินขึ้นก็คือการที่แฟนรู้สึกได้ถึงความพิเศษบางประการในความสัมพันธ์ของศิลปินคู่นั้น ซึ่งไม่มีในความสัมพันธ์ของศิลปินคนนั้นกับบุคคลอื่นนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ความโชคดียุคนี้ที่พบจากการศึกษาก็คือ บนพื้นฐานของความชื่นชอบและภาวะความเป็นแฟนที่แฟนมีต่อศิลปินนั้น แฟนมีแนวโน้มที่จะตีความปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปินไปในทางบวกมากกว่าทางลบอยู่แล้ว การรู้สึกถึงเคมีของคู่ศิลปินที่แฟนมีความชื่นชอบอยู่แล้ว จึงไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นได้ยาก อีกทั้งความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับเรื่องราวด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศของศิลปินที่พวกเขามีเป็นทุนเดิมอยู่แล้วก็ยังทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะจับเอาปฏิสัมพันธ์ทั้งหลายทั้งที่เกิดขึ้นและที่ไม่ได้เกิดขึ้นของคู่ศิลปินไปตีความในเชิงของโมเมนตัมที่ได้ไม่ยากอยู่แล้วด้วย ฉะนั้นแล้ว แม้ว่าการเกิดขึ้นของความรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินของบรรดาแฟนจะเป็นสิ่งที่คาดเดาได้ไม่ถนัดนักและไม่มีแนวทางใดที่รับประกันผลได้

ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่การนำเสนอปฏิสัมพันธ์ของคู่ศิลปินในทางต่างๆที่อาจนำไปสู่การรู้สึกถึงความพิเศษบางประการในความสัมพันธ์และการตีความปฏิสัมพันธ์เหล่านั้นในเชิงโมเมนต์ของศิลปินของแฟน เช่น ภาพความใกล้ชิดสนิทสนม การพูดถึงกัน การทำกิจกรรมร่วมกัน การสัมผัสร่างกายกัน เป็นต้น ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยสร้างโอกาสที่จะทำให้บรรดาแฟนรู้สึกถึงความพิเศษ เริ่มมีความสนใจในความสัมพันธ์ของพวกเขา และเริ่มรู้สึกถึงเคมีของพวกเขาขึ้นมาได้

5.1.2.3 รูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนชายหรือพี่ชาย-น้องชายคนสนิท

(Bromance) หรือเพื่อนสาวหรือพี่สาว-น้องสาวคนสนิท (Womance หรือ Sismance) เป็นสิ่งที่น่าพิจารณา

ในระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น รูปแบบความสัมพันธ์ที่ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงอยู่บ่อยครั้งเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของความรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินเพศเดียวกันของพวกเขา ก็คือ รูปแบบความสัมพันธ์ของศิลปินวงเดียวกันที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากเป็นพิเศษและมีความพิเศษต่อกันในลักษณะของการเป็นเพื่อนชายหรือพี่ชาย-น้องชายคนสนิท หรือที่เรียกทับศัพท์ว่า โบรแมนซ์ (Bromance) หรือเพื่อนสาวหรือพี่สาว-น้องสาวคนสนิท หรือที่เรียกทับศัพท์ว่า โวแมนซ์ (Womance) หรือ ซิสแมนซ์ (Sismance) โดยในมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์โดยรวมนั้น คู่ศิลปินที่พวกเขาบอกว่ามีความสัมพันธ์กันในรูปแบบนี้มักมีวิธีการปฏิบัติต่อกันที่แตกต่างจากการปฏิบัติกับศิลปินคนอื่นๆ เช่น มีความเป็นห่วงเป็นใยและการดูแลเอาใจใส่กันมากกว่ากับสมาชิกคนอื่นๆ หรือแม้แต่มีการแก้งหรือหยอกล้อกันแบบที่พวกเขาไม่ทำกับสมาชิกในวงคนอื่นๆ และการปฏิบัติต่อกันในลักษณะนี้ก็มักทำให้แฟนเชื่อมโยงและตีความความสัมพันธ์ของพวกเขาไปในทางที่เป็นเพื่อนชายหรือพี่ชาย-น้องชาย หรือเพื่อนสาวหรือพี่สาว-น้องสาวคนสนิทที่มีความพิเศษต่อกันโดยไม่มีเรื่องความปรารถนาทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์แบบหนึ่งที่ทำให้แฟนรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินคู่หนึ่งได้อย่างง่ายดาย

ในประเด็นนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายให้ข้อมูลที่ตรงกันว่า การเห็นความสัมพันธ์แบบโบรแมนซ์หรือโวแมนซ์/ซิสแมนซ์ระหว่างคู่ศิลปินเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการกระตุ้นความรู้สึกถึงเคมีระหว่างคู่ศิลปินที่มีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก โดยข้อดีที่ทำให้ความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้เป็นสิ่งที่น่าพิจารณาในการนำมาใช้ประโยชน์ทางการตลาดก็คือ หนึ่ง ปฏิสัมพันธ์ของคู่ศิลปินที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะนี้มักทำให้แฟนสัมผัสถึงความพิเศษในสายสัมพันธ์ของพวกเขาได้อย่างละมุนละไมมากกว่าความสัมพันธ์แนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงในเชิงคู่สาวโดยตรง ในขณะที่มีผลในการกระตุ้นจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินได้อย่างมีประสิทธิภาพมากไม่แพ้กัน สอง เนื้อหาของความสัมพันธ์รูปแบบนี้สามารถกระตุ้นจินตนาการและความปรารถนาด้านความรักความสัมพันธ์ และด้านเพศต่อศิลปินได้มากในขณะที่มีความปลอดภัยต่อความรู้สึกของบรรดาแฟนสูง นั่นคือ มีความเสี่ยงต่อการทำร้ายจิตใจแฟนที่อาจเกิดความรู้สึกหึงหวงหรือหวงแหนศิลปิน หรือ

ไม่ให้การยอมรับคู่ชีพของศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบต่ำ และสาม การที่ความสัมพันธ์รูปแบบนี้โดยตัวของมันเองแล้วไม่มีเรื่องของความปรารถนาด้านเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การนำเสนอปฏิสัมพันธ์ในความสัมพันธ์รูปแบบนี้มีความปลอดภัยจากการถูกคนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย หรือคนที่มีทัศนคติต่อความรักแตกต่างจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มองในเชิงลบในแง่ที่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ขัดกับบรรทัดฐานทางสังคมแบบรักต่างเพศ (Heterosexual Norm)

ด้วยคุณลักษณะเช่นนี้ การนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างคู่ศิลปินเพศเดียวกันในรูปแบบโบรแมนซ์หรือโวมैनซ์/ซิสแมนซ์จึงเป็นแนวทางการทำการตลาดสำหรับการกระตุ้นจินตนาการและความปรารถนาด้านความรักความสัมพันธ์และเพศที่แฟนมีต่อศิลปินแนวทางหนึ่งที่น่าพิจารณาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในบริบทของสังคมโลกยุคปัจจุบันที่แม้ผู้คนจำนวนมากจะมีความตื่นตัวและให้การยอมรับกับประเด็นความหลากหลายทางเพศมากขึ้นกว่าในอดีตมากแล้ว แต่การนำเสนอเนื้อหาทางเพศแนวรักเพศเดียวกันก็ยังเป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหว และยังต้องการความประนีประนอมและการระมัดระวังอยู่เป็นอย่างมาก

5.1.3 การรักษาจินตนาการด้านความรักความสัมพันธ์และด้านเพศระหว่างคู่ศิลปินของแฟน

แม้ผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งก็คือแฟนที่มีความสุขกับการจินตนาการเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์และเพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงจะมีชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินอยู่สองชุดที่แยกออกจากกันในโลกแห่งความเป็นจริงและโลกแห่งจินตนาการโดยที่ชุดความเชื่อทั้งสองชุดไม่ขึ้นตรงต่อกัน และแฟนก็มักเลือกที่จะใส่ใจกับชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการมากกว่าในขณะที่พยายามมองข้ามการรับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริง แต่ข้อค้นพบที่สำคัญในประเด็นนี้อย่างหนึ่งก็คือ การที่ปรากฏการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นได้ก็เป็นเพราะบรรดาแฟนเลือกที่จะลดระดับการใส่ใจต่อการรับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริงลง “โดยตั้งใจ” เพื่อให้ตนเองสามารถรักษาชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความสุขต่อไปได้เรื่อยๆ หรือที่ผู้วิจัยเรียกว่าเป็นการหลบล้างข้างหนึ่งเพื่อพยายามมองข้ามสิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงโดยตั้งใจที่ได้กล่าวไปแล้ว ทั้งนี้ ในความเป็นจริงนั้นบรรดาแฟนมีความตื่นตัวต่อการรับข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงอยู่ตลอดเวลาผ่านการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินจากสื่อต่างๆ และการรับรู้ที่เกิดขึ้นนั้นก็ส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติต่างๆที่พวกเขามีต่อศิลปินอยู่เสมอ ฉะนั้น ถึงแม้พวกเขาจะเลือกที่จะพยายามใส่ใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งจินตนาการของตนเองมากกว่าในโลกแห่งความเป็นจริง และกล่าวว่าจะพร้อมที่จะยอมรับและเคารพในทุกความเป็นไปได้เกี่ยวกับเพศวิถี ธรรมเนียมทางเพศ รวมถึงไปชีวิตรักของศิลปินในชีวิตจริง แต่หากเมื่อใดที่สิ่งที่ได้รับรู้ในโลกแห่งความเป็นจริงมีความขัดแย้งกับชุดความเชื่อที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการมากจนเกินไปแล้ว การรับรู้นั้นก็ย่อมสามารถส่งผลหักล้างหรือทำลายชุดความเชื่อที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการรวมถึงความสามารถในการจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในแนวทางเดิมต่อไปได้ ซึ่งในกรณีเช่นนั้น ความรู้สึกและ

ทัศนคติเชิงบวกต่างๆที่พวกเขาเคยมีต่อศิลปินผ่านเนื้อหาตัวตนของศิลปินที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกแห่งจินตนาการนั้นก็ย่อมจะถูกหักล้างหรือทำลายลงไป และอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินด้วย โดยเหตุการณ์ในความเป็นจริงที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลว่าขัดแย้งกันอย่างรุนแรงกับวิธีการจินตนาการแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของศิลปินจนสามารถส่งผลในระดับหักล้างหรือทำลายชุดความเชื่อในจินตนาการลงได้ก็เช่น ข่าวการคบหากันของหนึ่งในศิลปินคู่ชีพของพวกเขากับศิลปินต่างประเทศที่ได้รับการยืนยันโดยต้นสังกัดของศิลปิน การที่หนึ่งในศิลปินคู่ชีพแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแฟนฟิคชันแนวสแลชของบรรดาแฟนว่าเป็นเรื่องไร้สาระและเป็นความเพ้อฝันที่ไม่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นความจริง เป็นต้น

ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงที่ขัดแย้งกันอย่างรุนแรงกับเรื่องราวในจินตนาการของแฟนชิ้นนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดกล่าวว่าพวกเขาตระหนักดีถึงความจำเป็นที่จะต้องยอมรับความจริงให้ได้ แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะรู้สึกผิดหวัง โดยผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละรายจะมีทิศทางและระดับความรุนแรงของปฏิกิริยาตอบสนองต่อเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความรู้สึกถึงความรุนแรงของเหตุการณ์ดังกล่าว และประสบการณ์ที่เคยผ่านการเผชิญข่าวคราวของศิลปินของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน เช่น จากเหตุการณ์ที่ศิลปินชายที่ผู้ให้สัมภาษณ์หลายรายชื่นชอบมีข่าวการคบหากับศิลปินหญิงร่วมค่ายที่ได้รับการยืนยันโดยต้นสังกัดนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนเปิดเผยว่าเพียงผิดหวังและรู้สึกอกหักอยู่เฉยๆในใจและพยายามทำใจยอมรับโดยยังคงทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเพื่อสนับสนุนศิลปินอย่างที่เคยทำต่อไปเช่นเดิม ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนทำใจไม่ได้จนต้องปิดแฟนเพจที่เคยสร้างให้ศิลปินและเลิกเขียนแฟนฟิคชันแนวสแลชของศิลปินรายนั้นไปกลางคันทั้งที่ยังไม่จบเพราะไม่สามารถทำใจเขียนต่อได้อีกแล้ว และผู้ให้สัมภาษณ์บางคนเสียใจมากจนถึงขั้นเลิกเป็นแฟนของศิลปินคนนั้นไปโดยปริยาย ทั้งนี้ ในความเป็นจริงนั้นบรรดาแฟนต่างตระหนักดีอยู่แล้วว่าจินตนาการของพวกเขา รวมไปถึงการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่เกี่ยวข้องกับจินตนาการเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่นั้นเปรียบเสมือนการหลับตาลงข้างหนึ่งเพื่อพยายามมองข้ามสิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงโดยตั้งใจ พวกเขามักรู้ตัวดีอยู่แล้วว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นเองเพื่อสนองความสุขและความบันเทิงส่วนตัว อีกทั้งยังรู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งที่เป็นไปในโลกแห่งความจริงอาจขัดแย้งหรือตรงข้ามกับสิ่งที่พวกเขาจินตนาการโดยสิ้นเชิง ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าอันที่จริงแล้ว แม้ศิลปินจะไม่ออกมาพูดหรือแสดงออกถึงอะไรในความสัมพันธ์ส่วนตัวของเขา แฟนก็ตระหนักถึงความเป็นไปได้ต่างๆด้วยตัวของพวกเขาเองอยู่แล้ว ดังนั้นการที่ศิลปินจะออกมาพูดหรือแสดงออกซึ่งข้อเท็จจริงที่อาจขัดแย้งกับจินตนาการของพวกเขาโดยตรงจึงเป็นการกระทำที่จะทำให้สิ่งที่พวกเขาพยายามมองข้ามมาโดยตลอดมีความเด่นชัดมีตัวตนเป็นรูปธรรมขึ้นมา และสิ่งเหล่านั้นก็สามารถส่งผลหักล้างวิธีการจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของบรรดาแฟนลง

ได้อย่างเป็นทางการ ทำให้แฟนบางคนไม่สามารถจินตนาการในแนวทางนั้นต่อราวกับตอนที่ยังไม่ได้ รับรู้อะไรอย่างเป็นรูปธรรมได้อีก ความสามารถในการแสวงหาความสุขทางจินตนาการด้วยวิธีนี้ของ พวกเขาจึงต้องยุติลง ซึ่งก็มักทำให้ความรู้สึกดีที่พวกเขาเคยมีต่อศิลปินจากการจินตนาการในแนวทาง นี้สิ้นสุดลงด้วย และความรู้สึกหรือทัศนคติที่พวกเขามีต่อศิลปิน รวมไปถึงภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อ ศิลปินก็อาจต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ฉะนั้นแล้ว ในความพยายามที่จะเคารพสิทธิในการใช้ชีวิตของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริง ในขณะที่ก็ต้องการรักษาความสุขที่พวกเขาได้รับจากภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินในโลกแห่ง จินตนาการเอาไว้ด้วย สิ่งที่น่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับการรักษาทั้งสองสิ่งเอาไว้ตามความเห็น ของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งตัวศิลปินและตัวแฟนได้มากที่สุด ก็คือการทำที่ศิลปินจะ ไม่พูดหรือแสดงออกถึงอะไรเลยเกี่ยวกับชีวิตรักและความสัมพันธ์ในชีวิตจริงของตนเองและดำเนิน ความสัมพันธ์ส่วนตัวของพวกเขาไปในพื้นที่ส่วนตัวอย่างไม่เป็นที่เปิดเผยจนกว่าจะถึงเวลาอันควร รวมถึงไม่เอ่ยคำพูด หรือแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่มีผลหักล้างต่อวิถีการจินตนาการของแฟน เพื่อให้ ศิลปินสามารถใช้ชีวิตของตนเองได้อย่างมีความสุขในขณะที่ไม่ทำให้จินตนาการ และความรู้สึกอันดีที่ แฟนมีต่อศิลปินถูกหักล้างหรือทำลายลงด้วยนั่นเอง

5.1.4 ข้อควรระวังในการนำเนื้อหาทางเพศแนวรักร่วมเพศเดียวกันไปใช้เพื่อการทำการตลาด ให้กับศิลปิน

จากการศึกษาแฟนโดยใช้แฟนฟิคชันเป็นสื่อในการศึกษาทำให้พบว่า สื่อประเภทเรื่องเล่าเป็น สื่อที่เปรียบเสมือนดาบสองคมที่สามารถก่อให้เกิดได้ทั้งคุณอนันต์และโทษมหันต์แก่ผู้เสพ เนื่องจาก สื่อประเภทเรื่องเล่าเป็นสื่อสามารถนำผู้เสพไปยังประสบการณ์ดำดิ่ง (Transportation) ที่จะส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและทัศนคติในระยะยาวและลึกซึ้งแม้ในยามที่เดินทางออกจากจักรวาล จำแลงของเรื่องเล่ามายังโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว (Green & Brock, 2000; Kinnebrock & Bilandzic, 2006 และ Van Steenhuyse, 2011) ฉะนั้น ข้อควรระวังของการใช้ทางเพศแนวรักร่วมเพศ เดียวกันไปใช้เพื่อการทำการตลาดให้กับศิลปินจึงอยู่ที่การต้องรักษาจุดสมดุลของการรับรู้เกี่ยวกับ เนื้อหาตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริงกับในโลกแห่งจินตนาการของแฟนเอาไว้ให้ได้โดยไม่ ผลักดันการใช้เนื้อหาแนวรักร่วมเพศเดียวกันนี้มากเกินไปจนกลายเป็นความพยายามในการยัดเยียดชุด ความเชื่อแนวนี้ให้แฟนยึดมั่นถือมั่น

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า บรรดาแฟนผู้นิยมการจินตนาการเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์และ เพศของศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงนั้นมักมีชุดความเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของศิลปินอยู่ สองชุดที่แยกกันอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกแห่งจินตนาการซึ่งต่อบัณฑิตุประสงค์คนละอย่าง กันอยู่แล้ว ฉะนั้น ความเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและความเชื่อที่อาจเกิดขึ้นจากประสบการณ์ดำดิ่ง นั้นจะไม่ส่งผลเสียอะไรหากแฟนสามารถหาสมดุลให้ชุดความเชื่อในโลกสองใบนี้อยู่ในจุดที่ไม่ส่งผล

กระทบต่อกันและสามารถจัดการรักษาสมดุลนั้นไว้ได้ ชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการของแฟนก็จะทำหน้าที่ของมันในการตอบโจทย์เรื่องการแสวงหาความสุขทางจินตนาการให้แก่แฟนได้ในที่ทางของมันโดยไม่ส่งผลกระทบต่อไปยังการรับรู้เกี่ยวกับตัวตนของศิลปินในโลกแห่งความเป็นจริง แต่หากแฟนไม่สามารถจัดการให้ชุดความเชื่อในโลกสองใบนี้อยู่ในจุดที่มีคุณภาพต่อกันและปล่อยให้จิตใจของตนเองถลำลึกเข้าไปในชุดความเชื่อที่สร้างขึ้นโลกแห่งจินตนาการ เพื่อแสวงหาความสุขทางจินตนาการมากขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ควบคุมแล้ว การถลำลึกเข้าสู่ชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการที่มากขึ้นเรื่อยๆก็อาจกลายเป็นความยึดมั่นถือมั่นที่ทำให้แฟนคนดังกล่าวหลงผิด ไม่แยกแยะระหว่างจินตนาการกับความเป็นจริง คิดว่าชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการนั้นเป็นเรื่องจริง และอาจนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อตัวของพวกเขาเองหรือตัวศิลปินอย่างรุนแรงในวันใดที่มีเหตุการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงที่ส่งผลหักล้างหรือทำลายชุดความเชื่อในโลกแห่งจินตนาการของพวกเขาได้ ซึ่งในหลายๆครั้งการไม่สามารถจัดการรักษาสมดุลของชุดความเชื่อทั้งสองของแฟนเอาไว้ได้ก็เกิดขึ้นจากความพยายามผลักดันการใช้เนื้อหาแนวนี้นี้ที่มากเกินไปของผู้ผลิตอุตสาหกรรมบันเทิงเอง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดอย่างหนึ่งในประเด็นนี้ก็คือปัญหา ซาแซงแฟน (사상팬) เป็นคำศัพท์เฉพาะในภาษาเกาหลีที่หมายถึงบรรดาแฟนที่ก้าวล่วงชีวิตส่วนตัวของศิลปินและมักมีพฤติกรรมที่ล้ำเส้นและล่วงละเมิดชีวิตส่วนตัวของศิลปินจนก่อให้เกิดความเดือดร้อน) ที่เป็นปัญหาใหญ่และเรื้อรังมากที่สุดอย่างหนึ่งของอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีซึ่งมีที่มาจากความหมกมุ่นและคลั่งไคล้ที่บรรดาแฟนมีต่อศิลปินมากเกินไปจนเกินการควบคุม และทำพฤติกรรมที่ล้ำเส้นเข้ามาในชีวิตส่วนตัวของศิลปิน โดยที่เกือบทั้งหมดนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ ปัญหาซาแซงแฟนเป็นปัญหาใหญ่ที่อยู่คู่กับวงการบันเทิงเกาหลีรวมถึงเคป็อปมาโดยตลอดตั้งแต่ยุคแรก บรรดาซาแซงแฟนนั้นขึ้นชื่อเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของความไม่มีมารยาทและการไม่มีแม้แต่ความสำนึกในเรื่องของการเคารพความเป็นมนุษย์ของเหล่าศิลปิน พวกเขา มักสร้างปัญหาแก่เหล่าศิลปิน ตั้งแต่การข่มขู่ ก่อความร้ายกาจ ขโมยทรัพย์สิน ลักลอบเข้าไปติดกล้องวงจรปิดในเคหะสถาน ลักลอบติดเครื่องส่งสัญญาณที่พาหนะ พยายามลักพาตัว ทำร้ายร่างกายด้วยวิธีต่างๆ ไปจนถึงพยายามฆ่า (Halves-in-unison, 2012; Kpopmap, 2016 และ SBS PopAsia HQ, 2018) ซึ่งปัญหานี้ส่วนหนึ่งก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงผลเสียของความหมกมุ่นแบบไร้สติและการไม่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงของบรรดาแฟน

ฉะนั้นแล้ว สำหรับการนำเนื้อหาทางเพศแนวรักร่วมเพศเดียวกันไปใช้เพื่อการทำการตลาดให้กับศิลปินด้วยสื่อประเภทเรื่องเล่า สิ่งที่ต้องระวังมากที่สุดจึงอยู่ที่การไม่จงใจทำให้แฟนถลำลึกลงไปโลกแห่งจินตนาการและเกิดความยึดมั่นถือมั่นอยู่กับชุดความเชื่อที่เกิดขึ้นในโลกใบนั้นมากจนไม่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งตัวศิลปิน ตัวพวกเขาเอง และบุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องได้ โดยเฉพาะเมื่อกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุน้อยที่อาจยัง

ขาดประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความยับยั้งชั่งใจในบางด้านอยู่ ในการทำการตลาดกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ที่การดำเนินชีวิตยังคงอยู่ในช่วงแห่งการเจริญเติบโตผ่านการเรียนรู้และลองผิดลองถูกหลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตด้วยตัวเอง ฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมบันเทิงในฐานะที่เป็นทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำอะไรกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ และเป็นทั้งสถาบันที่มีบทบาทอย่างมากในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของผู้คนในสังคมด้วยสถานะของสื่อ จึงจำเป็นที่อย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่กำลังแบกรับอยู่โดยเฉพาะผลกระทบต่อสังคมที่สามารถเกิดขึ้นได้ควบคู่ไปกับการทำธุรกิจด้วย เพื่อที่อุตสาหกรรมและชาติในองค์รวมจะสามารถพัฒนาต่อไปได้โดยที่ทุกภาคฝ่ายต่างเจริญเติบโตไปในทางที่สร้างสรรค์และได้ประโยชน์ร่วมกันอย่างยั่งยืนมากที่สุด

5.2 แนวทางการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกบนช่องทางออนไลน์ บนพื้นฐานของผลการศึกษจากแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงซึ่งถือเป็นแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปที่มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟน(Active Fans) จำนวน 11 ราย ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่าในชุมชนของแฟนอุตสาหกรรมบันเทิงกลุ่มต่างๆในประเทศไทยในปัจจุบันนั้น กลุ่มแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปน่าจะเป็นกลุ่มแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินมากกว่ากลุ่มแฟนกลุ่มอื่นๆอย่างเห็นได้ชัด ทั้งที่เป็นการทำกิจกรรมในพื้นที่ของโลกแห่งความเป็นจริงและการทำกิจกรรมผ่านช่องทางออนไลน์ โดยผลการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยจากอุตสาหกรรมเคป็อปที่มีผลผลักดันให้พวกเขาที่มีความกระตือรือร้นในการการสร้างสื่อโดยเฉพาะการเขียนแฟนฟิคชัน และทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ มีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ ได้แก่

1. การมีตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปิน (Fandom) ที่ชัดเจน
2. การให้ความสำคัญกับการทำการตลาดให้ตัวศิลปินในเชิงบุคคล
3. การมีอยู่แล้วของชุมชนของสื่อที่จะสร้าง รวมถึงปฏิกิริยาตอบสนองที่กระตือรือร้นของสมาชิกในชุมชน
4. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนรุ่นใหม่ซึ่งมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างสื่อ และมีความเข้าใจในการใช้ช่องทางออนไลน์ รวมทั้งเป็นคนอายุน้อยที่ยังไม่มีภาระความรับผิดชอบมากนัก

ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ประการที่พบนั้นนำมาอภิปรายในรูปแบบของแนวทางการพิจารณาเพื่อสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้แฟนมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกโดยเฉพาะบนช่องทางออนไลน์ ได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบทางการตลาดที่มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมเคป็อปได้รับการตอบรับที่ดีและได้รับการสนับสนุนในรูปแบบของเอิร์นด์มีเดียและการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่กระตือรือร้นจากบรรดาแฟนในทั่วโลกก็คือการมีกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุน้อย

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเขียนแฟนฟิคชันและการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนของศิลปินไอดอลเคป็อปในเชิงรุกโดยเฉพาะบนโลกออนไลน์ พบว่า การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุน้อยของวงการเคป็อป และสร้างเนื้อหาของผลผลิตต่างๆ เช่น แนวดนตรี ทำเต็มรูปแบบการแสดงสด มิวสิควีดีโอ และองค์ประกอบทางดนตรีร่วมสมัยทั้งหลายออกมาในแนวทางที่สอดคล้องกับรสนิยม ความต้องการ และพฤติกรรมของวัยรุ่นเพื่อจับตลาดกลุ่มนี้โดยเฉพาะ (Korean culture and Information service, 2011b; Kim, 2013 และ Choi & Maliangkay, 2015) เป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้เกิดการสร้างเอิร์นด์มีเดียและการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนกันอย่างคึกคักในชุมชนของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปบนโลกออนไลน์ เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นนั้นมักเป็นคนในวัยเรียนที่ยังไม่มีภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบในชีวิตที่ตึงเครียดมากนัก จึงทำให้สามารถจัดสรรเวลา来做กิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินได้มากกว่ากลุ่มคนที่มีอายุมากขึ้นไป

นอกจากนั้นคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ยังเป็นคนที่เกิดในยุค เจเนอเรชันซี (Generation Z หรือ Gen Z) และ เจเนอเรชันวาย (Generation Y หรือ Gen Y) ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ถูกจัดให้อยู่ในหมวดหมู่ของชาวดิจิทัลโดยกำเนิด (Digital Native) (Schroer, 2008; Pollak, 2013 และ Wallop, 2014) คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่เกิดมาท่ามกลางสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความคุ้นเคยกับการสืบค้นข้อมูลในโลกอินเทอร์เน็ตมากกว่าจากหนังสือ คุ้นใช้คอมพิวเตอร์พกพามากกว่าการจดบันทึกลงในสมุด และมีความเคยชินกับการแสดงออกผ่านโซเชียลมีเดียเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว (Pollak, 2013) จึงเป็นกลุ่มคนที่มีความเข้าใจในการใช้สื่อออนไลน์และมีความสามารถในการสร้างสื่อด้วยเครื่องมือดิจิทัลเป็นอย่างดี การทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนรวมถึงสร้างสื่อต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบผ่านช่องทางออนไลน์จึงเป็นเรื่องที่ง่ายตายายมากสำหรับพวกเขา ฉะนั้น การที่วงการเคป็อปกำหนดให้พวกเขาเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักจึงเป็นหนึ่งปัจจัยเบื้องต้นที่นำมาสู่การทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟน และการสร้างเอิร์นด์มีเดียกันอย่างคึกคักของบรรดาแฟนในช่องทางออนไลน์ต่างๆ และชุมชนของแฟนศิลปินเคป็อปออนไลน์ทั่วโลก

ข้อค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ที่ผู้ตอบรับการขอสัมภาษณ์มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 18 ถึง 26 ปี โดยผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเริ่มต้นการมีภาวะความเป็นแฟนต่อศิลปินไอดอลเคป็อปตั้งแต่ในช่วงที่ยังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลาย ซึ่งพวกเขาทั้งหมดให้ข้อมูลตรงกันว่าช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงชีวิตที่ยังไม่มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบมากนักทำให้มีเวลาสำหรับการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟน รวมไปถึงการเขียนแฟนฟิคชันและการสร้างสื่อรูปแบบต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินได้อย่างเต็มที่ และการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นเหล่านั้นก็กลายเป็นกิจวัตรและความเคยชินที่ยังคงติดตัวพวกเขาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันแม้ว่าหลายคนจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบในชีวิตมากขึ้นแล้ว ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าการเขียนแฟนฟิคชันได้กลายเป็นกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรติดตัวที่สร้างความสุขให้แก่ผู้ให้สัมภาษณ์หลายรายเป็นอย่างมากจนทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์หลายรายที่ในปัจจุบันนี้เข้าสู่วัยทำงานแล้วเลือกที่จะปฏิเสธการทำงานแบบเต็มเวลาหรือการเป็นพนักงานประจำ แล้วประกอบอาชีพรับจ้างอิสระ ทำธุรกิจส่วนตัว หรือเป็นพนักงานชั่วคราวโดยตั้งใจ เพื่อให้ตนเองยังคงมีเวลามากพอสำหรับการเขียนแฟนฟิคชันต่อไปได้โดยไม่ถูกรบกวนด้วยความรับผิดชอบด้านการงานอีกด้วย

5.2.2 ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการสร้างกลยุทธ์ในการสร้างความภักดี (Loyalty) ต่อตัวศิลปิน

ในตลาดของอุตสาหกรรมเคป็อปซึ่งเป็นอุตสาหกรรมบันเทิงขนาดใหญ่ที่มีศิลปินอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีการเปิดตัว (Debut) ของศิลปินหน้าใหม่อยู่ตลอดเวลา แฟนของวงการเคป็อปก็เปรียบเสมือนผู้บริโภคที่มีตัวเลือกของสินค้าให้เลือกบริโภค และเลือกให้การสนับสนุนอยู่มากมายนับไม่ถ้วน ในการที่จะยึดเหนี่ยวให้แฟนมีความชื่นชอบผูกติดอยู่กับศิลปินวงใดวงหนึ่งในระยะยาวและกระตุ้นให้พวกเขาทำกิจกรรมเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินนั้น บรรดาศิลปินและค่ายความบันเทิงทั้งเล็กใหญ่จำเป็นต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับรักษาความนิยมและฐานแฟนที่มีอยู่ไว้ไม่ให้เปลี่ยนใจไปจากพวกเขาได้ ซึ่งเรียกง่าย ๆ ว่าการสร้างความภักดี (Loyalty) ต่อตัวศิลปินที่ในเชิงการตลาดเทียบเคียงได้กับการสร้างความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty) ดังที่ บูธ (Booth, 2015) ได้กล่าวเอาไว้ว่าแฟนในยุคดิจิทัลนี้มีตัวเลือกอยู่มากมายนับไม่ถ้วน อีกทั้งสิ่งแวดล้อมของสื่อในยุคนี้ก็ยังแตกแขนงแยกย่อยออกไปมากมาย ทำให้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมจำเป็นต้องหาวิธีที่สร้างสรรค์มากขึ้นเพื่อรักษาความภักดีและความสนใจของกลุ่มเป้าหมายหลักของพวกเขาเอาไว้ให้ได้

ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าการสร้างความภักดีต่อศิลปินของวงการเคป็อปเป็นสิ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายให้น้ำหนักเป็นอย่างมากเมื่อกล่าวถึงปัจจัยจากวงการเคป็อปที่ผลักดันให้พวกเขามีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปิน โดยกลยุทธ์ที่มีผลต่อการยึดมั่นในภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินในระยะยาวและการลงมือทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินพบว่ามีอยู่ 2 แนวทางหลักด้วยกัน ได้แก่ การกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน

ของสถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปิน และการทำการตลาดให้ตัวศิลปินในเชิงบุคคลในปริมาณมาก โดยเฉพาะผ่านช่องทางสื่อโซเชียล

5.2.2.1 การกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนของสถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปิน ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าอุตสาหกรรมเคป็อปเป็นอุตสาหกรรมบันเทิงที่มีศิลปินไอดอลอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งศิลปินที่มีอยู่เดิม และศิลปินหน้าใหม่ที่มีการเปิดตัวอยู่ตลอดเวลา ซึ่งปัญหาของการมีศิลปินในอุตสาหกรรมอยู่ในปริมาณมากก็คือการที่แฟนมีตัวเลือกให้ชอบและให้การสนับสนุนอยู่เป็นจำนวนมาก จึงอาจทำให้พวกเขาไม่มีจุดสนใจที่แน่นอนและไม่ยึดติดกับความชื่นชอบต่อศิลปินคนใดคนหนึ่งหรือวงใดวงหนึ่งเท่านั้น ทำให้ไม่เกิดการทำกิจกรรมเชิงรุกที่ต้องอาศัยความพยายามหรือการลงทุนมากนักเพื่อให้การสนับสนุนแก่ศิลปินคนใดคนหนึ่งหรือวงใดวงหนึ่งเลย

ในสภาวะการณ์เช่นนี้ การกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนของสถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่ศิลปินและต้นสังกัดของวงเคป็อปใช้เพื่อสร้างสิ่งยึดเหนี่ยวที่เป็นรูปธรรมให้กับสถานะความเป็นแฟนที่แฟนมีต่อศิลปินคนใดคนหนึ่งหรือวงใดวงหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง ตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนที่ว่านี้ก็เช่น ชื่อกลุ่มแฟนคลับศิลปิน สีประจำวงศิลปิน ทำสัญลักษณ์และข้อความให้กำลังใจประจำตัว/วงศิลปิน อุปกรณ์การเชียร์หรือแท่งไฟ (Light Stick) ที่เป็นสัญลักษณ์ของวงศิลปิน เป็นต้น โดยสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นเหล่านี้จะเป็นตัวยึดเหนี่ยวที่เป็นรูปธรรมของจิตใจของบรรดาแฟนกับตัวศิลปิน และจะเป็นสิ่งย้ำเตือนบรรดาแฟนอยู่เสมอว่าพวกเขามีสถานภาพความเป็นแฟนต่อศิลปินคนใดหรือวงใดอย่างเฉพาะเจาะจง อันจะนำไปสู่การตระหนักถึงบทบาทในการทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบอย่างเฉพาะเจาะจงโดยไม่ต้องขังใจหรือนำศิลปินวงต่างๆมาเปรียบเทียบกับในเชิงคุณภาพก่อนลงมือเลือกให้การสนับสนุนอีกแล้ว

กลไกของการมีตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนที่เป็นรูปธรรมในการสร้างความภักดีและกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมภายใต้สถานะความเป็นแฟนเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินนั้น พบว่าอยู่ที่การที่ตัวบ่งชี้เหล่านั้นมีผลต่อการสร้างความรู้สึกของการเป็น “พวกเรา” (The We) กับ “พวกเขา” (The others) ขึ้นในการตระหนักรู้เกี่ยวกับสถานภาพของแฟน ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยที่แฟนรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ โดยการตระหนักรู้ถึงความเป็นพวกเรา-พวกเขานี้จะส่งผลอิทธิพลต่อความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเชิงรุกของแฟนใน 2 ส่วน ก็คือ

หนึ่ง ในส่วนของการตระหนักรู้ถึงความเป็น “พวกเรา” การตระหนักรู้ถึงความเป็นพวกเรานั้นเกิดขึ้นจากการที่บุคคลหนึ่งรับรู้ถึงการที่ตนเองอยู่ภายใต้สังกัดของชื่อกลุ่มแฟนคลับศิลปิน สีประจำวงศิลปิน แท่งไฟ โค้ดเชียร์ศิลปิน รวมไปถึงตัวบ่งชี้ต่างๆของการเป็นแฟนศิลปินที่ใช้ร่วมกับบรรดาแฟนศิลปินวงเดียวกันคนอื่นๆ ซึ่งในการทำกิจกรรมภายใต้สถานะความเป็นแฟนผ่านช่องทางต่างๆรวมไปถึงช่องทางออนไลน์นั้น พวกเขาก็จะได้พบกับบรรดาแฟนของศิลปินวงเดียวกัน

ผ่านการใช้ตัวบ่งชี้สถานภาพชุดเดียวกันอีกจำนวนมาก ซึ่งตัวบ่งชี้เหล่านั้นทั้งหมดก็จะมี ความหมายเชิงสัญลักษณ์ถึงการเป็นพวกเดียวกัน เป็นคนกลุ่มเดียวกัน ทำให้พวกเขารับรู้ถึงการมีพวกพ้อง มีเพื่อน มีกลุ่มก้อน มีแนวร่วมที่เป็นกลุ่มคนที่มีความชื่นชอบในศิลปินคนเดียวกัน และมีวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินคนเดียวกันอยู่ อันจะทำให้พวกเขา รู้สึกถึงพลังที่มากขึ้นในสถานภาพความเป็นแฟนของตนเอง รู้สึกถึงพลังจากการมีกลุ่มก้อน รู้สึกถึงความสนุกจากการได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และรู้สึกว่า การทำกิจกรรม เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบของตนเองมีความหมายมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากการได้รับรู้ถึงการมีอยู่ของกลุ่มคนที่กำลังทำในสิ่งเดียวกัน เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินคนเดียวกันนั้นทำให้พวกเขา รู้สึกว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ได้จริงและได้มากกว่าการทำคนเดียว ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการตระหนักรู้ถึงความเป็น “พวกเรา” เช่นนี้จึงส่งผลให้พวกเขามีกำลังใจ มีพลัง และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเชิงรุกต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบมากยิ่งขึ้น

และในทำนองเดียวกับการตระหนักรู้ถึงความเป็นพวกเรา ในส่วนที่สองซึ่งก็คือ ส่วนของการตระหนักรู้ถึงความเป็น “พวกเขา” นั้น การตระหนักรู้ถึงความเป็นพวกเขาเกิดขึ้นจากการที่บุคคลรับรู้ถึงการมีอยู่ของกลุ่มคนที่อยู่ภายใต้สังกัดของชื่อกลุ่มแฟนคลับศิลปิน สีประจำของศิลปิน แธงไฟ โค้ดเชียร์ศิลปิน รวมไปถึงตัวบ่งชี้ต่างๆ ของการเป็นแฟนของศิลปินที่แตกต่างจากกลุ่มก้อนของตนเอง ซึ่งอาจเกิดขึ้นบนช่องทางออนไลน์หรือในพื้นที่จริงก็ได้ โดยตัวบ่งชี้ของการเป็นแฟนของศิลปินที่แตกต่างจากกลุ่มก้อนของตนเองในรูปแบบต่างๆนั้นมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ถึงการเป็นคนต่างกลุ่ม ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกถึงการเป็นคนคนละพวกหรือแม้แต่การเป็นคู่แข่งในบางสถานการณ์ได้ และความรู้สึกดังกล่าวก็มักทำให้บุคคลรู้สึกที่ต้องเร่งหรือเพิ่มพลังในการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนแก่ศิลปินที่ตนเองชื่นชอบเพื่อไม่ให้กลุ่มก้อนของตนแพ้หรือเป็นรองคู่แข่ง หรือเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่เหนือกว่าให้แก่ศิลปินที่กลุ่มตนชื่นชอบ หรือเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิลปินที่ชื่นชอบ และกลุ่มแฟนศิลปินร่วมกัน เช่น ต้องเร่งเพิ่มยอดการเข้าชมมิวสิควิดีโอตัวใหม่ของศิลปินเพื่อสร้างสถิติจำนวนการเข้าชมที่มากที่สุด ในระยะเวลาที่สั้นที่สุด ต้องเร่งเพิ่มยอดการดาวน์โหลดเพลงใหม่ของศิลปินเมื่อศิลปินปล่อยเพลงใหม่ ออกมาในสัปดาห์เดียวกับศิลปินวงอื่น เพื่อให้ศิลปินได้รับรางวัลอันดับหนึ่งในรายการเพลงประจำสัปดาห์ ต้องร่วมใจกันใช้แท่งไฟ และอุปกรณ์เชียร์ศิลปินแบบเดียวกันกับแฟนกลุ่มเดียวกันในคอนเสิร์ตที่ศิลปินขึ้นแสดงร่วมกับศิลปินวงอื่นๆ อีกจำนวนมากเพื่อประกาศพลังที่ไม่แพ้ใครของศิลปินที่ชื่นชอบและกลุ่มก้อนของตน เป็นต้น ความรู้สึกถึงภาวะการแข่งขันระหว่างกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินแต่ละกลุ่มที่เกิดจากการตระหนักรู้ถึงความเป็นพวกเขาที่แตกต่างจากพวกเราในส่วนนี้จึงมีส่วนในการทำให้บุคคลรู้สึกถึงการต้องพยายามเอาชนะแฟนศิลปินกลุ่มอื่นเพื่อรักษาภาพลักษณ์ด้านความเป็นที่นิยมและเพื่อปกป้องศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบจากความเป็นไปได้ที่จะถูกแฟนศิลปินกลุ่มอื่นดูถูก

หรือโจมตี และความรู้สึกเช่นนี้ก็จะนำไปสู่การทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกที่เป็นรูปธรรมอย่างกระตือรือร้นยิ่งขึ้นของพวกเขา

ในมิติทางวัฒนธรรมนั้น สแตมเปอร์ (Stamper, 2018) บรรณาธิการวารสาร The Michigan Journal ผู้มีความสนใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีและผู้เขียนบทความจำนวนมากเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีรวมไปถึงวงการเคป็อป ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการมีตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนที่เป็นรูปธรรมซึ่งส่งผลต่อการสร้างความรู้สึกของการแบ่งแยกความเป็นพวกเรา-พวกเขา และการยึดมั่นในความภักดีต่อศิลปินของกลุ่มแฟนของวงการเคป็อปในเชิงวัฒนธรรมไว้ว่า กลุ่มแฟนของวงการเคป็อปน่าจะเป็นกลุ่มแฟนที่มีการอุทิศตน เพื่อศิลปิน มีการจัดการที่เป็นระบบ และมีความภักดีต่อศิลปินมากที่สุดในโลก โดยกลุ่มแฟนกลุ่มนี้มีวัฒนธรรมเฉพาะบางอย่างที่แตกต่างจากกลุ่มแฟนกลุ่มอื่นๆถึงขนาดที่เรียกได้ว่าเป็น “วัฒนธรรมของแฟนวงการเคป็อป” (K-pop Fandom Culture) เป็นของตัวเองเลยทีเดียว และสิ่งเหล่านั้นก็รวมไปถึงการที่กลุ่มแฟนศิลปินแต่ละวงมีแท่งไฟ สีประจำกลุ่ม ชื่อประจำกลุ่ม โค้ดเชียร์ศิลปิน (Fanchant) การนัดไหวตให้คะแนนศิลปิน การรวมเงินกันบริจาคเพื่อการกุศลในนามศิลปิน และการซื้อบิลบอร์ดที่ไทมส์แควร์เพื่อเฉลิมฉลองในวันสำคัญต่างๆ ของศิลปิน เป็นต้น นอกจากนี้ แฟนของวงการเคป็อปก็มักจะเป็นแฟนที่มีความภักดีต่อศิลปินสูงอย่างสุดโต่ง เมื่อพวกเขาตัดสินใจที่จะเป็นแฟนของศิลปินวงไหนแล้วก็มักหมายความว่าถึงขั้นมีพันธะสัญญาว่าจะสถาปนาตัวเป็นแฟนของศิลปินวงนั้นและให้การสนับสนุนแก่ศิลปินวงนั้นไปตลอดชั่วชีวิตของพวกเขา ตัวอย่างหนึ่งของความจริงจังในเรื่องของความภักดีต่อศิลปินในวัฒนธรรมของแฟนวงการเคป็อปก็คือ เมื่อศิลปินมีผลงานเพลงปล่อยออกมาและอยู่ในช่วงการเดินสายโปรโมทเพลงตามรายการเพลงต่างๆนั้น บรรดาแฟนที่ต้องการเข้าชมการแสดงของศิลปินนอกจากจะต้องเข้าคิวรอเป็นเวลาหลายชั่วโมงแล้ว ก็ยังต้องนำสิ่งของที่สามารุใช้เป็นเครื่องยืนยันสถานภาพการเป็นแฟนของศิลปินอย่างเป็นทางการของตนเอง เช่น แท่งไฟและอัลบั้มเพลงชุดล่าสุดติดตัวไปด้วยเสมอเพื่อขอสิทธิ์ในการเข้าชมด้วย ในทำนองเดียวกัน Courtney McLachlan ผู้จัดการฝ่ายการตลาดของเว็บไซต์ Soompi ซึ่งเป็นหนึ่งในเว็บไซต์ที่นำเสนอข่าวและบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลีโดยเฉพาะวงการเคป็อปในภาคภาษาอังกฤษที่ใหญ่ที่สุด ก็ได้เปิดเผยเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเป็นแฟนของวงศิลปินไอดอลเคป็อปไว้ว่า “ความภักดีต่อวงศิลปินเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการเป็นแฟนวงการเคป็อป... เมื่อคุณเป็นแฟนของวงศิลปินไอดอลวงใดแล้วคุณต้องให้การสนับสนุนศิลปินวงนั้นเพียงวงเดียวอย่างสมบูรณ์ และเป้าหมายหลักของคุณก็คือการช่วยให้งานศิลปินที่คุณชื่นชอบได้รางวัลมากที่สุดเท่าที่จะมากได้” อีกทั้งยังเสริมต่อไปว่า หากแฟนของศิลปินคนใดถูกจับได้ว่าไปร่วมงานหรือให้การสนับสนุนแก่ศิลปินวงอื่น ก็จะมีความเป็นไปได้สูงมากที่แฟนคนนั้นจะถูกสั่งห้ามไม่ให้เข้าร่วมงานของศิลปินที่เขาเป็นแฟนอยู่เดิมได้อีกต่อไป ฉะนั้นแล้วการแข่งขันระหว่างกลุ่มแฟนของศิลปินวงต่างๆ หรือแม้กระทั่งการแข่งขันระหว่างกลุ่มแฟนของศิลปินที่

เป็นสมาชิกภายในวงเดียวกันจึงเป็นการแข่งขันที่มีความดุเดือดเป็นอย่างมากในวงการเคป๊อป (Stamper, 2018)

และด้วยวัฒนธรรมของแฟนวงการเคป๊อปที่ให้ความสำคัญกับการยึดมั่นในความภักดีต่อศิลปินมากเช่นนี้ เราจึงเห็นได้ว่าตัวบ่งชี้สถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนที่เป็นรูปธรรมรูปแบบต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนและเสริมแรงหน่อความคิดเรื่องการยึดมั่นในความภักดีต่อศิลปินเพียงวงเดียว รวมถึงความเป็นพวกพ้องกันของกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินวงเดียวกันซึ่งแฝงไปด้วยการปลูกฝังความคิดและพฤติกรรมด้านการแบ่งแยกพวกเรา-พวกเขาที่เต็มไปด้วยความรุนแรงเอาไว้ในตัวแฟนศิลปินที่อยู่ภายใต้กรอบวัฒนธรรมนี้ แต่ก็เพราะความรุนแรงที่แฝงอยู่ในสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้การใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการยึดเหนี่ยวบรรดาแฟนเอาไว้ให้อยู่กับศิลปินเพียงวงเดียวเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพทางการตลาดเป็นอย่างยิ่งในภาวะตลาดที่มีการแข่งขัน เพื่อแย่งฐานแฟนกันสูงมากอย่างตลาดของวงการเคป๊อป และกลยุทธ์ดังกล่าวนี้ก็ส่งผลต่อการกระตุ้นให้เกิดการสร้างสื่อและการทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่มีความกระตือรือร้นเป็นอย่างยิ่งของบรรดาแฟนศิลปินแต่ละกลุ่มอีกด้วย

5.2.2.2 การทำการตลาดให้ตัวศิลปินในเชิงบุคคลในปริมาณมาก โดยเฉพาะผ่านช่องทางสื่อโซเชียล

นอกจากการกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนของสถานภาพความเป็นกลุ่มก้อนของแฟนศิลปินแล้ว การศึกษายังพบว่าทำการตลาดเชิงบุคคลให้ตัวศิลปินเป็นแนวทางการทำการตลาดเพื่อสร้างความภักดีต่อตัวศิลปินที่มีประสิทธิภาพอีกประการหนึ่ง โดยเฉพาะผ่านการออกรายการวาไรตี้ทางโทรทัศน์ที่มีรูปแบบรายการ และเนื้อหาที่สนุกและเปิดโอกาสให้ศิลปินแสดงเสน่ห์ในแบบฉบับของตัวเองออกมาได้อย่างเต็มที่ และผ่านช่องทางสื่อโซเชียลส่วนตัวของศิลปินหรือต้นสังกัด อย่างไรก็ตามด้วยความที่รายการวาไรตี้ทางโทรทัศน์เป็นช่องทางที่มีพื้นที่อยู่อย่างจำกัด อีกทั้งฝ่ายศิลปินก็ยังไม่สามารถกำหนดรูปแบบและเนื้อหา หรือสร้างเงื่อนไขต่างๆของรายการให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ด้วยตนเอง สิ่งที่ได้ง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากไม่น้อยไปกว่ากันจึงเป็นการทำการตลาดเชิงบุคคลผ่านช่องทางสื่อโซเชียล

ในการนี้ ผลการศึกษาชี้ว่าการทำการตลาดให้ตัวศิลปินในเชิงบุคคลผ่านสื่อโซเชียลเป็นวิธีสร้างความภักดีต่อตัวศิลปินที่ฝ่ายศิลปินและต้นสังกัดสามารถทำได้เองอย่างง่ายดายและมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาพบว่าทำการตลาดเชิงบุคคลให้ตัวศิลปินผ่านสื่อโซเชียลนั้นสามารถสร้างความภักดีต่อตัวศิลปินและส่งผลกระทบให้เกิดการสร้างสื่อหรือทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกของแฟนได้ใน 4 แง่มุมด้วยกัน ได้แก่

1. เป็นช่องทางการตลาดที่ทำได้ตลอดเวลา เข้าถึงคนจำนวนมาก และใช้งบประมาณต่ำ

การใช้สื่อโซเชียลเป็นช่องทางในการทำการตลาดของศิลปินนั้นเป็นสิ่งที่ตัวศิลปินสามารถทำได้ตลอดเวลาในแทบจะทุกสถานที่และสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้จำนวนมากด้วยสื่อโซเชียลที่เป็นช่องทางสื่อของตัวเองนี้ ศิลปินสามารถส่งสารรูปแบบใดก็ได้ตามต้องการไม่ว่าจะเป็นข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว การถ่ายทอดสด (Live) รูปภาพและข้อความโฆษณาผลงานหรืออื่นใดก็ได้ตลอดเวลาในงบประมาณที่ต่ำหรืออาจไม่ใช้เลยก็ได้ ซึ่งแม้ว่าสารที่ส่งออกไปจะมีได้เข้าถึงมหาชนในวงกว้างได้เท่ากับสื่อมวลชน แต่ก็สามารถเข้าถึงถึงทุกคนที่ทำการติดตามบัญชีโซเชียลของศิลปินอยู่และอาจรวมไปถึงบุคคลแวดล้อมของผู้คนเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาที่มิผลงานหรือไม่ ศิลปินก็จะไม่ห่างหายไปจากการรับรู้ของแฟนที่กำลังติดตามบัญชีโซเชียลของพวกเขา ทำให้แม้ว่าจะจะเป็นช่วงที่ไม่มีผลงาน หรือกระแสความสนใจ พวกเขาก็จะยังสามารถทำการสื่อสารหรือสร้างการเชื่อมต่อกับบรรดาแฟนเพื่อรักษาภาวะความเป็นแฟนของบรรดาแฟนให้คงอยู่ไว้ได้เสมอ

2. เป็นช่องทางและวิธีที่สามารถนำเสนอตัวตนให้แฟนรู้สึกรู้จัก เข้าถึง และผูกพันทางใจ

ด้วยความที่ช่องทางสื่อโซเชียลเป็นช่องทางสื่อที่ไม่เป็นทางการเหมือนสื่อมวลชน และผู้ที่เป็นเจ้าของบัญชีก็คือตัวศิลปินหรือต้นสังกัดของศิลปินเอง ฝ่ายศิลปินผู้เป็นเจ้าของบัญชีโซเชียลจึงเป็นผู้ที่สามารถกำหนดเนื้อหา (Content) และองค์ประกอบของสารที่ต้องการนำเสนอได้ด้วยตัวเอง จึงทำให้สามารถส่งออกสารที่นำเสนอความเป็นตัวของตัวเองในแบบที่ตนเองต้องการได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของรูปภาพส่วนตัว ข้อความที่ต้องการส่งถึงบรรดาแฟน ข้อความอัปเดตความเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน คำคมที่บ่งบอกความเป็นตัวเอง ภาพเคลื่อนไหวในสถานการณ์ต่างๆ รูปภาพและข้อความโฆษณาเชิญชวนให้บริโภคผลงานของตนเอง เป็นต้น การใช้โซเชียลเพื่อสื่อสารกับบรรดาแฟนจึงเป็นช่องทางที่ศิลปินสามารถใช้เพื่อทำให้แฟนได้เห็นและได้ทำความรู้จักกับพวกเขาในระดับที่เข้าถึงตัวตนได้มากกว่าการนำเสนอผลงานเท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการที่แฟนได้ทำความรู้จักกับศิลปินผ่านสื่อโซเชียลซึ่งเป็นช่องทางของสื่อที่ให้ความรู้สึกไม่เป็นทางการ เป็นกันเอง และสะท้อนตัวตนของศิลปินได้ตรงไปตรงมามากกว่าสื่อประเภทอื่น เช่น จากการเห็นความน่ารักเป็นกันเอง ตัดดิน และไม่ถือตัวของศิลปินผ่านภาพการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันซึ่งแตกต่างจากภาพลักษณ์ที่เคยเห็นจากผลงาน จากการได้เห็นภาพการเป็นคนธรรมดาเวลาอยู่กับครอบครัว จากการได้อ่านคำคมที่น่าประทับใจที่ถูกโพสต์เอาไว้ จากการได้อ่านการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเป็นประเด็นในสังคมที่ทำให้รู้สึกว่าได้เห็นตัวตนอีกด้านของศิลปินที่ไม่เคยเห็นมาก่อน จากการได้เห็นความสามารถที่หลากหลายกว่าที่เคยเห็นในสื่อกระแสหลัก

เป็นต้น มักทำให้แฟนเกิดความรู้สึกว่ารู้อักมักคุ่นและเข้าถึงตัวตนของศิลปินได้ในระดับที่ลึกซึ้งมากกว่าการทำความรู้จักผ่านช่องทางอื่นๆ ซึ่งผลการศึกษานี้ชี้ว่าความรู้สึกในลักษณะนี้สามารถพัฒนาไปสู่ความรู้สึกผูกพันทางใจกับศิลปินในระดับที่ลึกซึ้งกว่า ซึ่งส่งผลต่อการเกิดภาวะความเป็นแฟนในระยะยาวและความรู้สึกอยากให้การสนับสนุนศิลปินของแฟนได้

3. เนื้อหาจากสื่อโซเชียลของศิลปินมีผลกระทบต่อนจินตนาการและการสร้างสื่อของแฟน

ผลการศึกษานี้เกี่ยวกับปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการสร้างสื่อรวมถึงการเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินของบรรดาแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่แฟนเห็นจากสื่อโซเชียลของศิลปินไม่ว่าจะเป็นข้อความ รูปภาพ เนื้อเพลง หรือคำคมที่ศิลปินนำมาเผยแพร่ไว้ เรื่องราวหรือบุคคลที่ศิลปินกล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวศิลปินกับคนอื่นๆ ที่ปรากฏระหว่างการถ่ายทอดสด (Live) หรือสิ่งอื่นใดโดยเฉพาะทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาสามารถตีความออกมาในเชิงของโมเมนต์ระหว่างคู่ศิลปินได้ แม้จะเป็นสิ่งหรือเหตุการณ์ที่ดูเล็กน้อยมากจนเหมือนไม่มีสาระใดๆ แฝงอยู่ แต่ก็ล้วนมีพลังในการจุดประกายให้พวกเขาเกิดมีสมมติฐาน หรืออารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ที่นำไปสู่การจินตนาการที่ต้องการถ่ายทอดออกมาแบ่งปันให้แฟนคนอื่นๆ ร่วมสัมผัสด้วยได้ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าโดยพื้นฐานแล้วบรรดาแฟนก็มีความพร้อม และความกระตือรือร้นในการจินตนาการเพื่อฝันเกี่ยวกับแง่มุมต่างๆ ในชีวิตของศิลปินเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว อีกทั้งการเขียนหรืออ่านแฟนฟิคชันศิลปินของพวกเขาก็ยังมีที่มาจากความต้องการเห็นเรื่องราวของศิลปินต่อยอดจากที่มีอยู่เดิม (More of) และ/หรือเพิ่มเติมจากที่มีอยู่จริง (More Than) เพื่อแสวงหาความสุขทางจินตนาการเป็นหลัก ฉะนั้น สิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้สัมผัสจากสื่อโซเชียลของศิลปินจึงล้วนเปรียบเสมือนหัวเชื้อที่พร้อมจุดประกายพลังทางจินตนาการและความกระตือรือร้นในการสร้างและแบ่งปันสื่อเกี่ยวกับศิลปินในแง่มุมต่างๆ ของพวกเขาในชุมชนของแฟนได้ทุกเมื่อ

4. เนื้อหาจากสื่อโซเชียลของศิลปินเป็นทรัพยากรในการสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินของแฟน

นอกจากจะมีผลในการกระตุ้นให้เกิดจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับศิลปินในแง่มุมต่างๆ อันนำไปสู่การสร้างสื่อแล้ว ผลการศึกษายังชี้ว่าเนื้อหาทั้งหลายที่บรรดาแฟนเห็นจากสื่อโซเชียลส่วนตัวของศิลปินยังมักมีบทบาทในการเป็นข้อมูลป้อนเข้า (Input) ไปยังแฟนให้พวกเขาสามารถนำไปใช้เป็นทรัพยากรในการสร้างสื่อเกี่ยวกับศิลปินได้อีกด้วย ทั้งนี้ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสิ่งต่างๆ ที่แฟนเห็นจากสื่อโซเชียลของศิลปินเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการสร้างสื่อของแฟน เนื่องจากในความรู้สึกของแฟนแล้ว สิ่งต่างๆ เหล่านั้นเป็นข้อมูลในโลกแห่งความเป็นจริงเกี่ยวกับศิลปินที่พวกเขา มักนำมาใช้เป็นแนวทางหรือข้อมูลเทียบเคียงสำหรับออกแบบลักษณะตัวตน (Character) และสร้างเรื่องราวของศิลปินในเรื่องเล่าเพื่อทำให้เกิดความสมจริงได้ เช่น

บุคลิก ลักษณะนิสัย น้ำเสียง อากัปกิริยาที่แสดงออกกับเพื่อนร่วมวงแต่ละคน รวมไปถึงการบอกเล่าเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอย่างอาหารที่ชอบหรือไม่ชอบ สิ่งทีกลัว นักร้องหรือภาพยนตร์ที่ชอบ เรื่องที่อยากทำ ความประทับใจในอดีต คำพูดติดปาก จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภูมิภาค ประสพการณ์ชีวิตต่างๆ เรื่องตลกที่เคยเล่าเกี่ยวกับเพื่อนร่วมวงคนอื่นๆ เป็นต้น โดยทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกถ่ายทอดออกมานั้นมักล้วนถูกแฟนนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในเนื้อหาของสื่อที่พวกเขาสร้างขึ้นด้วย ข้อมูลต่างๆเหล่านี้จึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเป็นแนวทางหรือแนวความคิด (Idea) ในการจินตนาการต่อยอดเกี่ยวกับศิลปินบนสมมติฐานต่างๆของบรรดาแฟน และเป็นทรัพยากรให้แฟนได้ มีของ เพื่อนำไปใช้สร้างสื่อล้อกับศิลปินต่อไปได้เรื่อยๆ ซึ่งหากปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้วบรรดาแฟนก็อาจไม่มีแนวทางหรือทรัพยากรที่จะมาเป็นตัวชี้นำจินตนาการ ทำให้อาจมีต้นทุนในการนึกคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์เรื่องราวของศิลปินออกมาในแบบต่างๆ แม้ว่าจะมีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการจินตนาการเกี่ยวกับศิลปินอยู่แล้วก็ตาม

5.2.3 ความสำคัญของการมีอยู่แล้วของชุมชนของสื่อบนพื้นที่ออนไลน์ รวมถึงบรรยากาศการใช้งานชุมชนที่กระตือรือร้นของสมาชิก กรณีศึกษาของสื่อโดยแฟนประเภทแฟนฟิคชัน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเริ่มเขียนแฟนฟิคชันเกี่ยวกับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบก็คือการมีอยู่แล้วของพื้นที่ในการเขียนและเผยแพร่แฟนฟิคชันหรือชุมชนของแฟนฟิคชัน รวมไปถึงบรรยากาศภายในชุมชนที่เต็มไปด้วยแฟนฟิคชันที่ถูกเผยแพร่อยู่แล้วเป็นจำนวนมาก พร้อมทั้งผู้อ่านที่มีความกระตือรือร้นในการมีปฏิสัมพันธ์กับแฟนฟิคชันที่ถูกเผยแพร่ออกมา

ก่อนที่จะกลายมาเป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกรายเปิดเผยว่าเคยมีประสบการณ์การใช้งานชุมชนของแฟนฟิคชันในฐานะของผู้อ่านมาก่อน และจากการสัมภาษณ์ก็ทำให้พบว่าทั้งการมีอยู่แล้วของชุมชนของแฟนฟิคชัน เนื้อหาของการสื่อสารกันระหว่างสมาชิกภายในชุมชน เนื้อหาของแฟนฟิคชันที่มีอยู่เดิม และบรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความกระตือรือร้นของสมาชิกภายในชุมชนของแฟนฟิคชัน ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่มีผลนำไปสู่การลงมือเขียนแฟนฟิคชันเป็นครั้งแรกของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสิ้น โดยการมีอยู่แล้วของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่ผู้ให้สัมภาษณ์พบตั้งแต่เข้าไปใช้งานในชุมชนของแฟนฟิคชันในช่วงแรกนั้นสามารถส่งผลให้เกิดการเขียนแฟนฟิคชันขึ้นได้ในหลากหลายแนวทาง เช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีความใฝ่ฝันว่าอยากเป็นนักเขียน เมื่อได้มารู้จักกับแฟนฟิคชันและได้ทดลองอ่านแฟนฟิคชันจำนวนหนึ่งแล้วได้เห็นถึงโอกาสสำหรับการใช้พื้นที่นี้เพื่อทดสอบความสามารถในการเป็นนักเขียนของตน จึงใช้ภาวะความเป็นแฟนที่มีอยู่ผนวกกับความสามารถในการสร้างเรื่องเล่ามาเขียนแฟนฟิคชัน และเผยแพร่ลงในชุมชนเพื่อดูปฏิกิริยาตอบรับจากผู้อ่านเป็นการทดลองเส้นทางนักเขียนของตน หรือผู้ให้สัมภาษณ์บางรายที่ได้รับแรงบันดาลใจจากความสนุก และความบันเทิงจากการอ่านแฟนฟิคชันของคนอื่น ทำให้เกิดความรู้สึกว่าอยากลอง

เขียนแฟนฟิคชันที่มีศิลปินที่ตนเองชื่นชอบเป็นตัวแสดงตามจินตนาการ และมุมมองของตนเพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้ลองอ่านและวิพากษ์วิจารณ์เพื่อแสวงหาความสนุกในฐานะผู้เขียนดูบ้างจึงเริ่มต้นเขียนแฟนฟิคชัน และเผยแพร่ลงในชุมชนของแฟนฟิคชันเป็นครั้งแรก ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายที่มีความสนใจในตัวศิลปินและเรื่องเล่าประเภทนิยายรักโรแมนติก เมื่อได้มาอ่านแฟนฟิคชันที่มีเนื้อหา ด้านความรักโรแมนติก และด้านเพศที่สอดคล้องกับจินตนาการเพื่อฝัน และความปรารถนาของ ตนเองก็เกิดความประทับใจและซาบซึ้งใจ ทำให้มีความรู้สึกว่าจะอยากนำเสนอเรื่องรักโรแมนติกในแบบ ที่ตนมองว่าดีให้คนอื่นได้อ่านและซาบซึ้งใจไปกับตนบ้าง จึงนำเรื่องรักโรแมนติกที่อยากนำเสนอขึ้นมา เขียนเป็นแฟนฟิคชันโดยใช้ศิลปินที่ชื่นชอบเป็นตัวแสดงและเผยแพร่ลงในชุมชนเพื่อแบ่งปันให้สมาชิก คนอื่นๆ ในชุมชนได้ร่วมอ่านด้วย เป็นต้น จึงจะเห็นได้ว่า การมีอยู่แล้วของชุมชนของแฟนฟิคชันและ องค์ประกอบต่างๆ ภายในชุมชนนั้นเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเขียนแฟนฟิคชันของบรรดาแฟน ได้ในหลากหลายแนวทางโดยที่วัตถุประสงค์หรือแรงจูงใจหลักของการเขียนไม่จำเป็นต้องอยู่ที่ความ ต้องการสร้างสื่อ เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบเท่านั้น เพราะด้วยลักษณะทั่วไปของชุมชนของ แฟนฟิคชันแล้ว ชุมชนแห่งนี้ก็คือพื้นที่แห่งโอกาสที่แฟนสามารถใช้เพื่อเติมเต็มความต้องการหลายๆ ด้านของพวกเขาได้ในขณะที่ผลพลอยได้จากการเขียนนั้นตกลมาถึงศิลปินในแง่ของการเป็นเอิร์นด์มีเดีย ของพวกเขาอยู่เสมอ

ยิ่งไปกว่านั้น ผลของการวิจัยก็ชี้ให้เห็นว่า สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้การมีอยู่แล้วของ ชุมชนของแฟนฟิคชันและบรรยากาศของการใช้งานที่กระตือรือร้นของสมาชิกในชุมชนส่งผลกระทบต่อ ให้เกิดการเขียนแฟนฟิคชันของบรรดาแฟนก็คือคุณลักษณะในการสนองความต้องการทางสังคม ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป็อปทั้ง 11 รายพบว่า ความต้องการทาง สังคมเป็นแรงจูงใจหนึ่งของการเขียนแฟนฟิคชันของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกราย โดยการส่งผลกระทบต่อ นั้น เกิดขึ้นใน 2 ลักษณะของ 2 ช่วงเวลาด้วยกัน ได้แก่

ลักษณะแรกนั้นจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ยังเป็นเพียงผู้อ่านแฟนฟิคชัน ก่อนที่จะ กลายมาเป็นผู้เขียนด้วย นั่นคือ ในช่วงระหว่างที่ผู้ให้สัมภาษณ์ยังเป็นเพียงผู้อ่านในชุมชนของแฟนฟิค ชันเพียงอย่างเดียวอยู่นั้น การทำกิจกรรมในชุมชนของแฟนฟิคชันในฐานะผู้อ่านมักทำให้ผู้ให้ สัมภาษณ์ค่อยๆ เรียนรู้และซึมซับถึงความสนุกของการได้อ่านและทำกิจกรรมในชุมชนของแฟนฟิค ชัน ซึ่งพวกเขา มักได้รับประสบการณ์ของการมีความประทับใจ และมีความรู้สึกร่วมกับแฟนฟิคชัน เรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเป็นพิเศษ และประสบการณ์ดังกล่าวก็มักเกิดขึ้นพร้อมกับการเกิดความรู้สึกยก ย่องชื่นชมในตัวผู้เขียน ซึ่งเมื่อความรู้สึกทั้งสองเกิดขึ้นพร้อมกัน และผนวกรวมเข้าด้วยกันแล้ว ก็มัก เป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาเริ่มคิดถึงการลองเขียนแฟนฟิคชันขึ้นด้วยตนเอง เริ่มประเมิน ความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าของตนเอง เริ่มคิดถึงการลองเขียนแฟนฟิคชันที่สนุก และสร้าง ความประทับใจให้ผู้อ่านคนอื่นๆ โดยใช้ศิลปินที่ตนชื่นชอบเป็นตัวแสดงดูบ้าง เริ่มรู้สึกถึงการอยากมี

ตัวตน อยากรู้จัก อยากรับการยอมรับ และได้รับการชื่นชมจากสมาชิกในชุมชนของแฟนฟิคชันคนอื่นๆ ในฐานะผู้เขียนแฟนฟิคชันที่มีความสามารถดูบ้าง ซึ่งความต้องการที่เกิดขึ้นเหล่านี้ไม่อาจได้รับการเติมเต็มโดยสถานภาพของการเป็นเพียงผู้อ่านอย่างที่เป็นอยู่ได้ พวกเขาจึงต้องขยับบทบาทจากการเป็นเพียงผู้อ่านเพียงอย่างเดียวมาเป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันซึ่งเป็นสถานภาพที่มีบทบาทเชิงรุก เพื่อเติมเต็มความต้องการดังกล่าวด้วยในที่สุด

ส่วนลักษณะที่สองนั้นจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาหลังจากที่ผู้ให้สัมภาษณ์กลายเป็นผู้เขียนแฟนฟิคชันแล้ว โดยผลการสัมภาษณ์ชี้ว่าหลังจากผู้ให้สัมภาษณ์ได้ขยับสถานะจากการเป็นผู้อ่านเพียงอย่างเดียวมาเป็นผู้เขียนและเผยแพร่แฟนฟิคชันของตนเองลงในชุมชนของแฟนฟิคชันด้วยแล้วนั้น ปฏิกริยาตอบรับจากบรรดาผู้อ่านแฟนฟิคชันของพวกเขาที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณล้วนเป็นสิ่งที่มียผลอย่างมากต่อความกระตือรือร้นและกำลังใจในการเขียนแฟนฟิคชันต่อไปของพวกเขา เนื่องจากเป็นสิ่งที่มียผลต่อความรู้สึกถึงการได้รับการยอมรับ ความภาคภูมิใจ และความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งเป็นส่วนของความต้องการทางสังคมที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากความต้องการทางสังคมในลักษณะที่หนึ่งที่ได้กล่าวไป กล่าวคือ ในช่วงเวลานี้ ยิ่งแฟนฟิคชันที่ผู้ให้สัมภาษณ์เขียนและเผยแพร่ออกไปได้รับปฏิกริยาตอบรับที่ดีและมากเท่าไร พวกเขาก็ยิ่งรู้สึกสนุกกับการเขียนและมีกำลังใจในการเขียนต่อไปมากขึ้น ในทางตรงข้าม หากแฟนฟิคชันที่เขียนไปได้รับปฏิกริยาตอบรับที่ไม่ดีหรือน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ พวกเขาก็ยิ่งสูญเสียความมั่นใจและหมดกำลังใจในการเขียนต่อ โดยในบางรายนั้นอาจถึงขั้นเลิกเขียนแฟนฟิคชันที่ยังเขียนไม่จบไปกลางคันโดยไม่คิดจะกลับมาเขียนต่ออีกเลยก็ได้

สิ่งที่น่าสนใจในประเด็นของความสามารถในการสนองความต้องการทางสังคมของชุมชนของแฟนฟิคชันและบรรยากาศการทำกิจกรรมที่กระตือรือร้นของสมาชิกภายในชุมชนอย่างหนึ่งก็คือ แม้ชุมชนของแฟนฟิคชันที่ผู้ให้สัมภาษณ์ใช้งานอยู่จะเป็นชุมชนที่อยู่บนพื้นที่ออนไลน์ อีกทั้งตัวตนที่ผู้ให้สัมภาษณ์ใช้เพื่อทำกิจกรรมในชุมชนจะเป็นเพียงนามปากกาซึ่งก็คือตัวตนสมมติที่พวกเขาสถาปนาขึ้นมาเพื่อรับบทบาทนักเขียนในโลกออนไลน์เท่านั้น แต่ความรู้สึกถึงการได้รับการยอมรับ การได้รับความสนใจ การเป็นที่ชื่นชม การมีผู้ติดตาม การถูกทำให้รู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง และการได้รับการเติมเต็มทางสังคมต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวตนสมมติบนโลกออนไลน์ดังกล่าวนี้ ล้วนแล้วแต่มีผลต่อความรู้สึกนับถือตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง และความรู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง (Self-esteem) ของผู้ให้สัมภาษณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงเป็นอย่างมาก กล่าวคือ การได้รับการเติมเต็มด้านความต้องการทางสังคมผ่านตัวตนสมมติที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อทำกิจกรรมบนพื้นที่ออนไลน์นั้น เป็นสิ่งที่สามารถตอบโจทย์หรือเติมเต็มความต้องการทางสังคมที่บรรดาแฟนแสวงหาจากโลกแห่งความเป็นจริงได้ โดยเฉพาะเมื่อการได้รับการยอมรับดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจากสมาชิกของชุมชนแฟนฟิคชันออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ให้ความรู้สึกถึงการเป็นคนพวกเดียวกันกลุ่มเดียวกัน แม้ในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นสมาชิกแต่ละคนจะไม่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของกันและกันเลย แต่ความรู้สึกว่าได้รับการยอมรับจาก

สังคมของกลุ่มคนที่เป็นคนพวกเดียวกันก็สามารถสร้างความภาคภูมิใจในตัวเองและเติมเต็มความต้องการทางสังคมให้แก่พวกเขาในชีวิตจริงได้อย่างสูง

ทั้งนี้ การที่ชุมชนของแฟนฟิคชันออนไลน์และองค์ประกอบของมันมีความสามารถในการเติมเต็มความต้องการในชีวิตจริงของบุคคลได้เช่นนี้ถือเป็นสิ่งที่ส่งผลดีต่อนักการตลาดออนไลน์หรือผู้ผลิตในอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาการทำตลาดออนไลน์เป็นอย่างมาก เนื่องจากคุณสมบัตินี้เป็นตัวบ่งชี้ว่าชุมชนออนไลน์มีคุณสมบัติในการจูงใจให้ผู้คนเข้ามาใช้งานในพื้นที่ด้วยตัวของมันเองอยู่แล้ว การชักจูงให้ผู้คนเข้ามาทำกิจกรรมกันในชุมชนออนไลน์จึงไม่ใช่เรื่องที่ยากลำบากนัก การกิจหลักของอุตสาหกรรมและนักการตลาดจึงไปตกอยู่ที่การทำความเข้าใจถึงความต้องการและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายเพื่อจัดเตรียมพื้นที่ และเครื่องมือในชุมชนให้เป็นที่ไปในลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการ และพฤติกรรมของพวกเขาให้ได้มากที่สุด ยกตัวอย่างกรณีของแฟนฟิคชัน การกระตุ้นให้เกิดการสร้างสื่ออย่างแฟนฟิคชันซึ่งเป็นสื่อที่เราค้นพบแล้วว่าสามารถสนองความต้องการของแฟนได้ในหลากหลายแนวทาง รวมไปถึงความต้องการทางสังคมด้วยนั้น ลักษณะของพื้นที่หรือชุมชนสำหรับสร้างสื่ออย่างแฟนฟิคชันก็ควรต้องมีความพร้อมด้านเครื่องมือดิจิทัลที่ใช้งานได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก โดยอาจต้องเป็นเครื่องมือสำเร็จรูปพร้อมใช้ซึ่งแฟนสามารถเรียนรู้วิธีการใช้งานได้ด้วยตัวเองอย่างง่ายตาย อีกทั้งยังต้องไม่อาศัยความสามารถเฉพาะทางหรือทุนทรัพย์ และการลงทุนลงแรงใดๆในการสร้างและเผยแพร่มากนัก ซึ่งเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือการสร้างสื่อที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นคนยุคดิจิทัลรุ่นใหม่ที่ต้องการความรวดเร็ว มีความอดทนต่ำ และไม่ชอบต้องคิดอะไรมาก (Weatherhead, 2014) และในขณะเดียวกันก็ยังคงต้องมีลูกเล่นที่เอื้อต่อการสร้างบรรยากาศการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกที่ทั้งสนุกสนานและไม่ซ้ำซากจำเจ เช่น มีกล่องแสดงความคิดเห็น รูปแบบการแสดงความคิดเห็นโดยใช้สัญลักษณ์อารมณ์ (Emoticon) สติกเกอร์ (Sticker) รูปภาพ ไฟล์ GIF และอื่นๆ มีเครื่องมือการให้คะแนนแก่แฟนฟิคชัน หรือผู้เขียน มีเครื่องมือการแบ่งปันลิงก์ (Link) ของแฟนฟิคชันไปยังโซเชียลมีเดียอื่น มีการอนุญาตให้ติดแฮชแท็ก (Hashtag) แท็ก (Tag) หรือคำสำคัญ (Keyword) ของแฟนฟิคชัน เพื่อสร้างความเชื่อมโยงไปยังแฟนฟิคชันเรื่องอื่นๆหรือสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือสืบค้นแฟนฟิคชันเรื่องเก่าๆพร้อมกับตัวกรองสำหรับการค้นหาที่ครบครัน เป็นต้น เพื่อจูงใจให้บรรดาแฟนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้เข้ามาใช้งานพื้นที่นั้นกันอย่างกระตือรือร้นด้วยตัวของพวกเขาเอง และด้วยแนวทางเช่นนี้ แฟนฟิคชันหรือสื่อโดยแฟนประเภทอื่นๆก็จะเป็นสื่อที่ถูกสร้างขึ้นได้ไม่ยากด้วยความสมัครใจของตัวแฟนเองเนื่องจากสามารถสร้างประโยชน์ให้กับทั้งตัวแฟนผู้สร้างสื่อเองได้ และในขณะเดียวกันสื่อที่เกิดขึ้นก็ย่อมจะส่งผลประโยชน์ทางการตลาดให้กับฝ่ายศิลปินด้วยโดยไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกรังเกียจการใช้ประโยชน์กันของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งน่าจะเป็นหนทางที่ดีที่สุดของการที่อุตสาหกรรมจะได้รับผลประโยชน์ทางการตลาดจากเอิร์นด์มีเดียของแฟนในยุคดิจิทัลนี้

5.3 บทสรุปส่งท้าย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้แฟนศิลปินไอดอลเคป็อปชาวไทยนิยมเขียนแฟนฟิคชัน ศิลปินไอดอลเคป็อปแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงทั้งหมดที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้ทำให้เห็นว่า การเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงของแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปมิใช่ภาพสะท้อนถึงมุมมอง และทัศนคติที่พวกเขามีต่อศิลปิน หรือผลผลิตที่เกิดจากความชื่นชอบในการจินตนาการเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ และกิจกรรมทางเพศแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงอย่างตรงไปตรงมา การเขียน หรืออ่านเรื่องแต่งแนวสแลชไม่ใช่เพียงเรื่องของความหมกมุ่นทางเพศของผู้เขียน หรือผู้อ่าน แต่เป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่านั้น และยังคงเป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่าที่คนทั่วไปจะนึกถึง (Jenkins, 2013) ทำนองเดียวกับที่ รุส (Russ, 2014) เคยชี้ให้เห็นจากการศึกษาแฟนฟิคชันแนวสแลชของเธอว่า สิ่งต่างๆ จากจินตนาการเพื่อฝันทางเพศที่ผู้หญิงนำมาเขียนในแฟนฟิคชันแนวสแลชนั้นเป็นเพียงยอดของภูเขาน้ำแข็งหรือก็แค่หนึ่งในสิบส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่โผล่พ้นน้ำขึ้นมาให้เราได้เห็นซึ่งไม่สามารถชี้วัดถึงขนาด หรือนัยสำคัญทั้งหมดของมันได้เลย

ผลการศึกษาที่ชี้ว่าการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง รวมไปถึงเนื้อหาและรายละเอียดต่างๆ ที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้ในแฟนฟิคชันของพวกเขา เป็นภาพสะท้อนที่แสดงถึงเนื้อหาตัวตนของผู้เขียนเองมากกว่าที่จะเป็นภาพสะท้อนของมุมมองและทัศนคติที่พวกเขามีเกี่ยวกับตัวของตัวศิลปิน เช่น ภาวะความเป็นแฟนที่ตัวพวกเขามี ทัศนคติ จินตนาการเพื่อฝัน ความปรารถนา และประสบการณ์ด้านความรักโรแมนติก ความสัมพันธ์ และด้านเพศ ทัศนคติเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมทางเพศที่ฝังรากลึกอยู่ในวัฒนธรรมของสังคมและการนำเสนอภาพความเท่าเทียมกันทางเพศที่ควรจะเป็นตามแบบอุดมคติของพวกเขา ทัศนคติที่มีต่อค่านิยมทางสังคมบางประการ การได้รับอิทธิพลจากสังคมและสื่อ ความต้องการทางสังคม ความต้องการทางเศรษฐกิจ แบบแผน และกลวิธีการเขียนเรื่องแต่งในแบบฉบับของพวกเขา เป็นต้น เป็นสิ่งที่ต่อบัณฑิตผู้ประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้เพื่อทำความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับแฟนศิลปินไอดอลเคป็อปซึ่งมีภาพตัวแทนของการเป็นผู้บริโภคของอุตสาหกรรมบันเทิงข้ามชาติอายุน้อยในยุคดิจิทัลผ่านการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนที่มีต่อศิลปินของพวกเขาซึ่งก็คือการเขียนแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิง ผลการศึกษาของงานวิจัยฉบับนี้จึงน่าจะมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยต่อผู้ผลิตและนักการตลาดในอุตสาหกรรมบันเทิงไทยที่กำลังผลักดันให้ผลผลิตทางความบันเทิงของไทยภายใต้กระแส T-wind ประสบความสำเร็จในระดับสากลมากยิ่งขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้บริโภคในอุตสาหกรรมบันเทิงข้ามชาติยุคใหม่อายุน้อย อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ของชาติในองค์รวมต่อไป

การเขียนและอ่านแฟนฟิคชันศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของบรรดาแฟนศิลปินนั้น แม้จะเป็นสิ่งที่คนไทยส่วนมากยังไม่รู้จัก ไม่คุ้นชิน และยังมีถูกตีความในทางลบจากคน

นอกกลุ่มในแง่ที่เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความหมกมุ่นทางเพศ ความหมกมุ่นในตัวศิลปิน หรือ จินตนาการเพื่อฝันที่ไร้สาระของแฟนที่คลั่งไคล้ในตัวศิลปิน ซึ่งเป็นการตีความแบบเหมารวมที่คนทั่วไปมักมองกลุ่มคนที่ได้ชื่อว่า “แฟน” ในเชิงลบโดยเฉพาะในแง่ที่เป็นคนเบี่ยงเบนหรือแปลกแยก จากมาตรฐานของสังคมโดยหลงลืมไปว่าอันที่จริงแล้วเราทุกคนต่างก็ล้วนเป็นแฟนของอะไรบางอย่าง อยู่เสมอ (Lewis, 1992 และ Jenkins, 2013) แต่สำหรับคนในกลุ่มแล้ว การเขียนและอ่านแฟนฟิคชัน ศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงของพวกเขาไม่ใช่เรื่องไร้สาระหรือการใช้จินตนาการเพื่อ ฝันที่ไร้ประโยชน์ ในทางกลับกัน สำหรับแฟนศิลปินจำนวนมากแล้วการเขียนและอ่านแฟนฟิคชัน ศิลปินในแนวชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเป็นหนึ่งในวิธีการแสวงหาความสุขและความบันเทิงขั้นสุด จากภาวะความเป็นแฟนอย่างหนึ่งของพวกเขา และเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถทำให้พวกเขาารู้สึกเข้าถึง รู้จัก และได้ใกล้ชิดกับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบได้อย่างเสมือนจริงมากที่สุด ในขณะที่โลกแห่งความเป็นจริงไม่อนุญาตให้พวกเขาทำเช่นนั้นได้ กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่กล่าวได้ว่าส่งประโยชน์ให้ฝ่ายแฟน และฝ่ายผู้ผลิตของอุตสาหกรรมได้รับประโยชน์ร่วมกันอย่างสูง เนื่องจากในทางการตลาดแล้ว ความรู้สึกเข้าถึงและผูกพันทางใจกับตัวศิลปินของแฟนที่ทวีความรุนแรงขึ้นจากการได้เขียนหรืออ่าน แฟนฟิคชันนี้ก็ส่งผลประโยชน์ให้กับฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมซึ่งก็คือฝ่ายศิลปินและต้นสังกัดเป็น อย่างมากเช่นเดียวกันเพราะทำให้ภาวะความเป็นแฟนที่บรรดาแฟนมีต่อศิลปินมีความเข้มข้นและ ลึกซึ้งขึ้นโดยที่ฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมไม่ต้องลงทุนลงแรงใดๆ ฉะนั้นในฝั่งของฝ่ายผู้ผลิตใน อุตสาหกรรมแล้ว สื่อโดยแฟนชนิดนี้ถือเป็นเอิร์นด์มีเดียที่มีมูลค่าสูงมาก และยังสามารถมีมูลค่าสูง กว่าแค่การเป็นเอิร์นด์มีเดียได้อีกอย่างมหาศาลหากฝ่ายผู้ผลิตเรียนรู้ที่จะนำสื่อที่ถูกสร้างขึ้นโดยแฟน ชนิดนี้มาถอดรหัสและทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่างๆที่แวดล้อมการทำกิจกรรมเกี่ยวกับสื่อ ชนิดนี้อยู่แล้วนำความเข้าใจที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อยอดกับกลุ่มเป้าหมายในแนวทางที่เหมาะสมต่อไป (Booth, 2015)

นอกจากนั้น ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางการตลาดของอุตสาหกรรมเคป๊อปที่ส่งผลให้ ผู้เขียนแฟนฟิคชันศิลปินไอดอลเคป๊อปชาวไทยเป็นแฟนที่มีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำ กิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินไอดอลเคป๊อปก็ยังคงทำให้เห็น ว่า แม้การสร้างและเผยแพร่สื่อหลายๆประเภทในปัจจุบันจะเป็นสิ่งที่ปัจเจกชนสามารถทำได้ด้วย ตนเองอย่างง่ายดายโดยไม่ต้องอาศัยทุนทรัพย์ หรือความพยายามมากมายเหมือนเช่นในอดีตอีกต่อไป แล้ว แต่การจะทำให้ผู้บริโภคคนหนึ่งมีความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อหรือทำกิจกรรมภายใต้ภาวะ ความเป็นแฟนเชิงรุกเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ตนเองชื่นชอบนั้น แค่การทำตลาดเพื่อกระตุ้นให้ แฟนมีความชื่นชอบ มีจินตนาการเพื่อฝันหรือมีความสนใจอย่างหมกมุ่นต่อศิลปินเพียงอย่างเดียว ยัง ไม่พอ เพราะผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นแล้วว่าการสร้างสื่อหรือทำกิจกรรมเชิงรุกเพื่อให้การ สนับสนุนศิลปินของแฟนนั้นเป็นสิ่งที่ถูกกระทำขึ้นด้วยวัตถุประสงค์มากมายหลายประการ และเป็น

สิ่งที่สามารถตอบสนองต่อโจทย์วัตถุประสงค์ เติมเต็มความต้องการ รวมถึงสร้างความสุขให้แก่ผู้คนในแบบที่โลกแห่งความเป็นจริงไม่สามารถสนองให้พวกเขาได้ในหลายแนวทาง มิใช่เพียงการกระทำที่เกิดขึ้นเพื่อให้การสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบ หรือเพื่อระบายออกซึ่งความคลั่งไคล้ในตัวศิลปินเท่านั้น ฉะนั้นแล้ว ผลการศึกษาจากปัญหานำวิจัยทั้งสองข้อได้ต่อยอดให้เราได้เห็นในแนวทางเดียวกันแล้วว่าการสร้างสื่อ หรือการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนเชิงรุกในรูปแบบต่างๆ เป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่าแค่กิจกรรมทางความบันเทิงไร้สาระที่คนกลุ่มหนึ่งพึงทำเพื่อสนองความพึงพอใจหรือความหมกมุ่นของตนเองตามที่คนทั่วไปมักมีมุมมองต่อกลุ่มคนที่ได้ชื่อว่า "แฟน" ในด้านลบเท่านั้น (Lewis, 1992; Gray, Sandvoss, & Harrington, 2007 และ Jenkins, 2013) และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่น่าพิจารณาว่าในยุคดิจิทัลนี้ ความเป็นโลกเสมือนจริงของอินเทอร์เน็ตในบางกรณีก็มีความหมายเท่ากับการเป็นโลกแห่งความเป็นจริงอีกใบที่ผู้คนสามารถโอนย้ายชีวิตบางส่วนเข้าไปใช้เพื่อแสวงหาส่วนเติมเต็มของชีวิตที่ขาดหายซึ่งพวกเขาไม่อาจหามาเติมเต็มได้จากการใช้ชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง โดยที่ผลของการเติมเต็มนั้นมีอิทธิพลต่อความรู้สึกได้จริงไม่ต่างอะไรกับการกระทำสิ่งเหล่านั้นในโลกแห่งความเป็นจริงเลย

ในการทำการตลาดในยุคดิจิทัลที่บทบาทในการสร้างและเผยแพร่สื่อมิได้ถูกผูกขาดอยู่ที่ฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป แต่ทั้งฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมและฝ่ายแฟนต่างก็มีบทบาทในการสร้างสื่อ โดยที่สื่อที่ทั้งสองฝ่ายสร้างออกมามีลักษณะของการล้อเลียนกันและกันอยู่ตลอดเวลาจนก่อให้เกิดวัฒนธรรมทางสื่อที่ เจนกินส์ (Jenkins, 2013) เรียกว่า “วัฒนธรรมที่หลอมรวมกัน” (Convergence Culture) นั้น สื่อเกี่ยวกับศิลปินรูปแบบต่างๆ แฟนสร้างขึ้นซึ่งไหลเวียนอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นจำนวนมากไม่ควรถูกตีค่าโดยฝ่ายผู้ผลิตในอุตสาหกรรมแค่ในฐานะของการเป็นเอนต์มีเดียที่สร้างผลประโยชน์ทางการตลาดให้แก่พวกเขาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่านั้นอีกต่อไป แต่ควรถูกให้คุณค่าในฐานะที่เป็นแหล่งข้อมูลชั้นเลิศที่ดีที่สุดที่จะนำมาซึ่งความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักหรือแฟนของอุตสาหกรรมด้วย เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นและเผยแพร่ออกมาด้วยตัวของแฟนเอง อีกทั้งเหล่าผู้ผลิตในอุตสาหกรรมก็ยังสามารถได้มาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือเสาะแสวงหาอย่างยากลำบากอีกด้วย

ข้อค้นพบจากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรม และทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแฟนฟิคชันแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงของบรรดาแฟนศิลปินไอดอลเคป็อป รวมถึงความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อ และการทำกิจกรรมภายใต้ภาวะความเป็นแฟนในเชิงรุกของพวกเขาที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นการที่แฟนมีปัจจัยต่างๆ มากมายทั้งจากภายในและภายนอกที่ส่งผลให้พวกเขานิยมเขียนแฟนฟิคชันศิลปินที่ชื่นชอบออกมาในแนวชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง การที่แฟนมีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีในการสร้าง และเผยแพร่สื่อ การที่พวกเขามีความพร้อมและความกระตือรือร้นทางการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และการเป็นส่วนหนึ่งของ

สังคม การที่แฟนแสงหาการมีตัวตน การยอมรับ และความภาคภูมิใจในตนเอง การที่พวกเขา มีจินตนาการกว้างไกลไร้ขีดจำกัด รวมถึงความปรารถนาในช่องทางและเสรีภาพในการนำเสนอ จินตนาการอันไร้ขีดจำกัดเหล่านั้น การที่พวกเขามีความสะดวกใจที่จะใช้ตัวตนสมมติเพื่อทำกิจกรรม บนพื้นที่ออนไลน์ที่ไม่ต้องการเปิดเผยให้ใครรู้หรือที่ตัวตนในโลกแห่งความเป็นจริงไม่สามารถทำได้ การที่พวกเขามีความสามารถในการแบ่งชีวิตส่วนหนึ่งเข้าไปทำกิจกรรมในโลกออนไลน์ เพื่อเติมเต็ม ความต้องการหรือแสวงหาสิ่งที่ไม่อาจหาได้ในโลกแห่งความเป็นจริง และการที่พื้นที่ออนไลน์สามารถ สนองความต้องการ และตอบโจทย์วัตถุประสงค์ต่างๆ ของพวกเขาได้ ไปจนถึงอื่นๆอีกมากมาย ล้วนแล้วแต่ทำให้เราได้ได้เห็นถึงโอกาสมากมายมหาศาลบนโลกอินเทอร์เน็ตที่บรรดาศิลปิน บริษัทต้นสังกัด และฝ่ายผู้ผลิตทั้งหลายในอุตสาหกรรมบันเทิง โดยเฉพาะที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นชาวต่างชาติรุ่นใหม่ซึ่งต้องพึ่งพาการทำตลาดในช่องทางออนไลน์อย่างสูงสามารถใช้ให้เกิดผลประโยชน์ทางการตลาดได้ ข้อเท็จจริงที่ว่าพื้นที่บนโลกออนไลน์มีคุณสมบัติในการสนองความต้องการและตอบโจทย์ วัตถุประสงค์บางประการในชีวิตจริงของผู้คนได้จริงนั้นทำให้การทำตลาดออนไลน์ รวมถึงการจูงใจให้ผู้คนมาทำกิจกรรมบนโลกออนไลน์เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายขึ้น สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้เราได้เห็นว่าบนพื้นที่ในโลกอินเทอร์เน็ตมีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการสร้างสื่อและทำกิจกรรมเชิงรุก เพื่อให้การสนับสนุนศิลปินของแฟนรอให้อยู่แล้วในทุกด้าน เหลือเพียงว่าฝ่ายอุตสาหกรรมจะสามารถ สร้างแนวทาง หรือกลยุทธ์ที่จะสามารถจูงใจให้พวกเขาลงมือทำสิ่งเหล่านั้นด้วยตนเองได้หรือไม่ ซึ่งแนวทางหรือกลยุทธ์เหล่านั้นก็ย่อมเกิดขึ้นได้จากการมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความต้องการ ความคาดหวัง และพฤติกรรมของพวกเขาโดยแท้จริงอันเป็นสิ่งที่งานวิจัย ฉบับนี้มุ่งหวังจะสร้างประโยชน์ได้บ้างไม่มากนัก และผู้วิจัยก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อค้นพบและผล การศึกษาที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมบันเทิงไทยในการสร้าง แนวทางและกลยุทธ์ที่จะทำให้ศิลปินและผลผลิตทางความบันเทิงของไทยได้รับความนิยมจากกลุ่ม ผู้บริโภคสื่อบันเทิงรุ่นใหม่ในภูมิภาคต่างๆทั่วโลกได้มากยิ่งขึ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้ จะมีส่วนช่วยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมบันเทิงของไทยก้าวไกลไปในระดับสากลจนกลายเป็น อุตสาหกรรมบันเทิงจากภูมิภาคเอเชียแหล่งต่อไปที่ประสบความสำเร็จอย่างท่วมท้นในเวทีโลกอันจะ นำผลประโยชน์มหาศาลมาสู่ทุกภาคส่วนของชาติในองค์กรรวมต่อไปได้ไม่มากนัก

บรรณานุกรม

- ญาณธร เจียรรัตน์กุล. (2550). *Yaoi: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- An, R. (2010). *Gender and sexuality construction in Korean Idol Fan Fiction: In a
subversive gender parody*. Unpublished master's thesis, Lund University,
Lund, Sweden.
- Ang, I. (1985). *Watching Dallas: Soap Opera and the Melodramatic Imagination*.
London: Methuen.
- Beansss. (2016). *TWICE announce their official fan club colors!*. Retrieved from
<https://www.allkpop.com/article/2016/09/twice-announce-their-official-fan-club-colors>.
- Booth, P. (2015). *Playing fans: Negotiating fandom and media in the digital age*.
Iowa City: University of Iowa.
- Bourdieu, P. (1984). *Distinction: A social critique of the judgement of taste*.
Cambridge, Mass: Harvard University.
- Camille. B.-S. (1992) . *Enterprising women: Television fandom and the oreation of
popular myth*. Philadelphia: University of Pennsylvania.
- Caughey, J.L. (1978). Artificial social relations in modern America. *American
Quarterly*, 30(1), 70-89.
- Chaudhuri, A. (2000). *Hard Soap*. Retrieved from
<https://www.theguardian.com/technology/2000/sep/26/internet.books>.
- Choi, J., & Maliangkay, R. (2015). *K-pop - The international rise of the Korean music
industry*. New York: Routledge.
- Coppa, F. (2006). A brief history of media fandom. In K. Hellekson & K. Busse (Eds.),
Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet: New Essays (pp.
41-59). NC: McFarland & Company, Inc.
- Driscoll, C. (2006). One true pairing: The romance of pornography and the
pornography of romance. In K. Hellekson & K. Busse (Eds.), *Fan Fiction and
Fan Communities in the Age of the Internet: New Essays* (pp. 79-96). NC:
McFarland & Company, Inc.

- Gerrig, R.J. (1993). *Experiencing narrative worlds: On the psychological activities of reading*. New Haven: Yale University.
- Gray, J., Sandvoss, C., & Harrington, C.L. (2007). *Fandom: identities and communities in a mediated world*. New York: New York University.
- Green, M.C., & Brock, T.C. (2000). The role of transportation in the persuasiveness of public narratives. *Journal of Personality and Social Psychology*, 79(5), 701-721.
- Güldenpfennig, P. (2011). *Fandom, fan fiction and the creative mind*. Unpublished master's thesis, Tilburg University, Tilburg, The Netherlands.
- Halves-in-unison. (2012). *8 Celebrities and Their Sasaeng Fan Incidents*. Retrieved from <https://www.soompi.com/2012/10/29/8-celebrities-and-their-sasaeng-fan-incidents/>.
- Hellekson, K., & Busse, K. (Eds.). (2006). *Fan fiction and fan communities in the age of the internet: New essays*. NC: McFarland & Company, Inc.
- Hellekson, K., & Busse, K. (Eds.). (2014). *The fan fiction studies reader*. Iowa City: University of Iowa.
- Herman, T. (2014). *Colors & K-Pop: Why Super Junior fans are upset about WINNER's lightstick (Analysis)*. KpopStarz. Retrieved from <http://kpop.musictimes.com/articles/104637/20140818/colors-k-pop-why-super-junior-fans-are-upset-about-winners-lightstick-analysis.htm>.
- Jenkins, H. (1992). *Textual poachers: Television fans and participatory culture*. New York: Routledge.
- Jenkins, H. (2013). *Textual Poachers: Television fans and participatory culture, updated twentieth anniversary edition*. New York: Routledge.
- Jensen, J. (1992). Fandom as Pathology: The Consequences of Characterization. In L. A. Lewis, *The Adoring Audience: Fan Culture and Popular Media* (pp. 9-26). London: Routledge.
- Jomarie. (2014). *Fan Club Names & Colors*. Retrieved from <https://sumandu.wordpress.com/more-k-pop-information/fan-club-names-colors/>.

- Katz, A. (n.d.). *The Philosophical Theory of Fan History*. Retrieved from <http://www.smithway.org/sfstuff/theory/phil.html>.
- Kim, C. (2012). *K-pop: Roots and blossoming of Korean popular music*. Seoul: Hollym.
- Kim, Y. (Ed.). (2013). *The Korean wave: Korean media go global*. London: Routledge.
- Kinnebrock, S., & Bilandzic, H. (2006). How to make a story work: Introducing the concept of narrativity into narrative persuasion. *Paper presented at The International Communication Association Conference in Dresden in June 2006*.
- Koreaboo. (2018). *13 Extremely Disturbing Stories of Sasaengs That Went Too Far*. Retrieved from <https://www.koreaboo.com/lists/13-disturbing-stories-sasaeng-fans-went-far/>.
- Korean Culture and Information Service. (2011a). *K-pop: A new force in pop music (Korean culture No.2)*. Seoul: Korean Culture and Information Service Ministry of Culture, Sports and Tourism.
- Korean Culture and Information Service. (2011b). *The Korean Wave: A New Pop Culture Phenomenon (Contemporary Korea No.1)*. Seoul: Korean Culture and Information Service Ministry of Culture, Sports and Tourism.
- Kpopmap. (2016). *10 Things: Sasaeng Fans Put K-Pop Idols in Danger*. Retrieved from <https://www.kpopmap.com/10-things-excessive-fans-put-kpop-idols-danger/>.
- Kustritz, A. (2003). Slashing the Romance Narrative. *Journal of American Culture*, 26(03), 271-384.
- Lamb, P.F., & Veith., D.L. (1986). Romantic Myth, Transcendence, and Star TrekZines. In D. Palumbo, *Erotic Universe: Sexuality and Fantastic Literature* (pp. 236-55). Westport, Conn: Greenwood.
- Lewis, L.A. (1992). *The adoring audience: Fan culture and popular media*. London: Routledge.
- Mini, F. (2010). Social media: Introduction. In R. Ford & J. Wiedemann (Eds.), *The Internet Case Study Book* (pp. 230-235). Köln: Taschen.

- Namuwiki. (n.d.). *삼촌팬*. Retrieved from <https://namu.wiki/w/삼촌팬>.
- Parky1. (2015). *13 extreme accounts of sasaeng fans*. Retrieved from <https://www.allkpop.com/article/2015/07/13-extreme-accounts-of-sasaeng-fans>.
- Penley, C. (1994). Feminism, Psychoanalysis and the Study of Popular Culture. In N. Bryson, M. A. Holly, & K. Moxey (Eds.), *Visual Culture: Images and Interpretations* (pp. 302-324). Middletown: Wesleyan University.
- Perkins, S. (n.d.). *Science Fiction Fanzines*. Retrieved from <http://www.zinebook.com/resource/perkins/perkins2.html>.
- Petty, R.E., & Cacioppo, J.T. (1981). *Attitudes and persuasion: Classic and contemporary approaches*. Dubuque, IA: Brown.
- Pohl, F. (1974). The publishing of science fiction. In R. Bretnor, *Science fiction, today and tomorrow*. New York: Harper and Row.
- Pollak, L. (2013). *Millennials at work: Gen Ys as Digital Natives*. Retrieved from <https://www.lindseypollak.com/millennials-at-work-gen-ys-as-digital-natives/>.
- Pullen, K. (2000). I-love-Xena.com: creating online fan communities. In D. Gauntlett, *Web Studies: Rewiring media studies for the digital age* (pp. 52-61). London: Arnold.
- Russ, J. (1985). *Magic mommas, trembling sisters, puritans, and perverts: Feminist essays*. Trumansburg, New York: The Crossing.
- Russ, J. (2014). Pornography by Women for Women, With Love. In K. Hellekson, & K. Busse (Eds.), *The Fan Fiction Studies Reader* (pp. 82-96). Iowa City: University of Iowa.
- SBS PopAsia HQ. (2018). *9 Intense stories of over-obsessive sasaeng fans*. Retrieved from <https://www.sbs.com.au/popasia/blog/2018/02/13/9-intense-stories-over-obsessive-sasaeng-fans>.
- Schickel, R. (1985). *Intimate strangers: The culture of celebrity*. New York: Doubleday.
- Schroer, W.J. (2008). *Generations X, Y, Z, and the Others. The Portal: Defining, Managing, and Marketing to Generations X, Y, AND Z*. Retrieved from http://iam.files.cms-plus.com/newimages/portalspdfs/2008_03_04.pdf.

- Stamper, A. (2018). *Going inside the fandom culture of K-pop: Sechskies, TVXQ, EXO, BTS, and more*. Retrieved from <http://michiganjournal.org/2018/02/16/going-inside-the-fandom-culture-of-k-pop-sechskies-tvxq-exo-bts-and-more/>.
- Tan, B.K. (2008). *Unauthorized romances: Female fans and Weiss Kreuz internet Yaoi fanfiction*. Unpublished master's thesis, National University of Singapore, Singapore.
- Van Steenhuyse, V. (2011). The writing and reading of fan fiction and transformation theory. *Comparative Literature and Culture*, 13(4).
- Walker, C.W. (2001). *A dialogic approach to creativity in mass communication*. Cresskill, New Jersey: Hampton.
- Wallop, H. (2014). *Gen Z, Gen Y, baby boomers – a guide to the generations*. Retrieved from <https://www.telegraph.co.uk/news/features/11002767/Gen-Z-Gen-Y-baby-boomers-a-guide-to-the-generations.html>.
- Weatherhead, R. (2014). *Say it quick, say it well – the attention span of a modern internet consumer*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/media-network/media-network-blog/2012/mar/19/attention-span-internet-consumer>.
- Wertham, F. (1973). *The world of fanzines: A special form of communication*. Carbondale & Evanston: Southern Illinois University.
- Wolters, K. (2017). *Why we need femslash*. Unpublished master's thesis, Leiden University, Leiden, the Netherlands.

ประวัติเจ้าของผลงาน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาว นันทน์ภัส กิจธรรมเชษฐ์

อีเมล

villykitt@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา

โรงเรียนนรบุตรีศึกษา, โรงเรียนอิศรานุสรณ์

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนราชินีบน

ระดับอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

หลักสูตรภาษาเกาหลี ระดับสูง

สถาบันภาษามหาวิทยาลัยสตรีฮิวา กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

ประสบการณ์การฝึกงาน-ทำงาน

ระหว่างศึกษาในระดับอุดมศึกษา นางสาวนันทน์ภัส กิจธรรมเชษฐ์ ได้ผ่านประสบการณ์การฝึกงานในตำแหน่งเลขานุการเอกอัครราชทูต ณ สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม มีโอกาสได้ฝึกงานด้านการข่าว ณ กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์เอเอสทีวีผู้จัดการรายวัน ในหมวดข่าวต่างประเทศ และผ่านการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการยุวโฆษก รุ่นที่ 2 ของสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หลังจากนั้นจึงได้เข้าทำงานในตำแหน่งฝ่ายขายต่างประเทศ ณ บริษัท อัมพลพุดส์ โพรเซสซิง จำกัด และในตำแหน่งผู้จัดการโครงการ (Project Manager) ณ บริษัท ไอท้อปสปาร์ก จำกัด

สัญญาที่ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อภิญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุชาติา เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ปฐมา สตะเวทิน)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร